Seſt walmista end aegſaste, Surm tuleb ſulle kergeste, Ja ole järgeſt walwas. Ei jäe ſa, kuis oled nüüd, Waid pea kantakſe ſind ſiit Ja hingad külmas haudas.

Ei jäe ſina hauda ka, Waid pead hauaſt tõuſema Ja kohtu ette aſtma; Siis ilmſiks ſaab, mis teed ſa käind Ja mis ſa kõiges elus teind; Siis pead palka ſaama.

Oh Jeeſus, kes mu lootus on, Su were ſees on minu õn, Su ſurma peal ma loodan. Mind maenitſe ja karista Ja iga päewa walmista, Et ſu ees armu leian.

Oh pea muret minu eeſt, Et kurja ilma kära ſeeſt Ma pea ärapeaſen! Maailmal on ju kuri wiis, Ma õiget rõõmu leian ſiis, Kui patuſt, ſurmaſt tõuſen.

Oh rõõmu, kui ſee päew on käe Mil ſurnud tõuswad ülesſe Ja aſtwad ſinu ette! Siis lõikawad kõik rõõmuga Kes külwanud ſiin nuttuga Siis antakſe kõik kätte! —

Kantsli ſalm.

Wiiſil: Jeeſus tule minule.

Siion, Siion, rõõmusta, Taewas on ſu rahumaa. Wõitleja ſa oled weel, Wõidukrooni kannab ſeal.

Siion weel jäe wõitlema, Ei ſa muidu krooni ſaa. Ole uſtaw ſurmani, Astu lootes edaſi!

Surma ſaul.

Wiiſil: Kes Jumalat nii laſeb teha.

Neil on üks rahu järg weel teada, Kes uſu ſees ſiit lahkuwad, Kus igaweste wõiwad jäeda; Kus taewa rõõmu maitſewad; Seal lõpetud on uſu töö, Ja uſu wili nende käe.

Pärast eeſtpalwid.

Wiiſil: Jeeſus ſurma ärawõitja.

Tahad õndſaſt äraſurra, Siis end aegſaſt walmista; Oma meelt ja tahtmiſt murra; Jeeſul ennaſt anna ſa! Tema pühaſt haawuſt woolab, Mis ſu ſurma walu neelab; Tema were kuue ſees On ſul rahu lahkudes.

Kallis elumürſt, oh anna, Kui mu ſurma tuub on käes, Et ma wõiksin julgeſt minna Kiitma ſind ſu auu ſees! Iga päew ſiit ülespoole Tõmba iſe minu meele, Et ma wõiksin rõõmuga Surma peale mõtelda!

Püha õhtuſöömaaja ſaul.

Wiiſil: Mu ſüdameſt ja meeleſt.

Tal andis ennaſt tappa Seal kõrge risti peal, Meid wõttis põrguſt peasta, Seks heitis hinge ſeal. Ta kalli werega Tuld wõtab kustutada, Ja wiha lämmatada; Ta palweſt tuleb ſee.

Kuis pean omaks ſaama Nüüd ſeda Tallekeſt? Mis ennaſt andis tappa, Werd walades mu eeſt: Mu ſüda eſite Peab patu kurjuſt tundma Ja armu himuſtama, Ja nutma ärdaste.

Sind Jeeſus! wastu wõtan Ja ſöön ſind uskudes, Kui ſinu ligi tõtan, Su waewa mälestes. Suu, ſüda tänab ſind, Ja ſiuu truuſt ikka, Mis parandab kõik wiga, On uus ja aitab mind.

Meid, armas Jeeſus! ſööda Sa oma lihaga, Meid taewa tee peal jooda Sa oma werega, Meid ſenna ſaada ſa, Kus pole janu oota, Kus wõtad lambad joota Sa ſelge weega.

Seal päike Jeeſus Jumal On paiſtmas meie ſees, Kes annab rõõmu ſellel' Kel nut ja häda käes. Kes

PT
TRÜ Raamatukogu
320-101

õhand, õiskab seal; Kes ägand siin, seal naerwad. Ja kahjust kasu saawad, Rõõm tuleb waewa peal'.

Siis wiime auu ja kiitust, Ja wäge Tallele, Ka auustust ja rikkust Taweti pojale, Kel tarkust lõpmata, Kes meie õige Jumal, Kõik wõimus on ka temal; Laulgem: Halleluja.

Lõpe laul.

Wiisil: Õnnista ja hoia.

Issand, meie juure jäe, Päike weereb, õhtu käe, Ilma sõbrus tühine, Sinu sõbrus tõsine.

Issand, meie juure jäe, Kui meid katsub kiusaja — Kurja waimu wõitija, Aita hästi wõitelda!

Issand, meie juure jäe, Kui meil elu õhtu käe — Sina surma wõitija, Surmas elu anna sa! —

Дозволено цензурою. — Ревель, 19-го Ноября 1886 г.

Trükitud Eestimaa sinodi kirjadega.

ARH PT-1100

93

Laulud

Marie Anette Kõrtsing'i

(sünd. Luiga)

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

30. mail 1922 a.

k. 1 p. l.

Sündinud: 18./30. oktobril 1861 a.

Surnud: 27. mail 1922 a.

Matmise sõna:

Tulge minu juure kõik, kes teie waewatud ja koormatud olete, ja mina tahan teile hingamist saata. Matt. ev. 11, 28.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu. 237 b.

Ma olen maa peal wõeras,
Ma seia elama
Ei jää, mind ootab taewas,
Seal on mu pärismaa,
Siin olen ma teekäija,
Seal saan ma rahusse,
Ja Isa armu maitsta;
Seal lõpeb waew ja töö.

Mu terwe aeg ja elu,
Mis oli muidu ta,
Kui paljas waew ja walu?
Kui wara olen ma
Nii mõnda pikka päewa
Ja ööd ja hommikut
Näind ükši rasket waewa,
Mis hinge koormanud.

Mu õige isamaja,
Näe, ta on ülewal,
Kus inglilaulu kaja
Wiib kiitust Issandal',
Kes oma taewa jõuga
Kõik peab kanges käes.
Kes oma targa nõuga,
Kõik saadab armuwäes.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal, Jumal, sull'
Ligemal sull'
Kui tee ka waewane
Mind wiib sinule,
Kaswab mu ahastus,
Üks ainus laul mu suus:
Ligemal, Jumal, sull'
Ligemal sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüab sa mind
Koju, kus igaweſt
Leian ma ſind,
Taewasſe elama
Lauldes ſiis tulen ma:
Jumal, ſull' ligemal',
Ligemal' ſull'!

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiisil. 486.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeeſuſt näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste ſinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen ſu palet rõõmuga.

Ingli hääl, ingli hääl,
Kostab minu wastu ſeal!
Kus on tiiwad, kus on tiiwad!
Mis mind hädaoruſt wiiwad
Siionisſe täna weel!

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitſen ſiis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeeſuſt taewa ilus.
Oh kui õnnis olen ſiis!

Enne kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu. 237 b.

Ma olen maa peal wõeras,
Ma seia elama
Ei jää, mind ootab taewas,
Seal on mu pärismaa,
Siin olen ma teekäija,
Seal saan ma rahusse,
Ja Isa armu maitsta;
Seal lõpeb waew ja töö.

Mu terwe aeg ja elu,
Mis oli muidu ta,
Kui paljas waew ja walu?
Kui wara olen ma
Nii mõnda pikka päewa
Ja ööd ja hommikut
Näind üksi rasket waewa,
Mis hinge koormanud.

Mu õige isamaja,
Näe, ta on ülewal,
Kus inglilaulu kaja
Wiib kiitust Issandal',
Kes oma taewa jõuga
Kõik peab kanges käes.
Kes oma targa nõuga,
Kõik saadab armuwäes.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal, Jumal, sull'
Ligemal sull'
Kui tee ka waewane
Mind wiib sinule,
Kaswab mu ahastus,
Üks ainus laul mu suus:
Ligemal, Jumal, sull'
Ligemal sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüab sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Päraſt õnnistamist.

Omal wiisil. 486.

Las' ma läen, las' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen su palet rõõmuga.

Ingli hääl, ingli hääl,
Kostab minu wastu seal!
Kus on tiiwad, kus on tiiwad!
Mis mind hädaorust wiiwad
Siionisse täna weel!

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

Surnuaial.

Omal wiisil.

Jeesus, Õnnistegija,
On mu lootus kunni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime surmaöö
Saadab hirmu minule.

Jeesus peastja, elab weel,
Sest ma saan ka elu näha,
Elan päraft taewas seal,
Surm ei wõi mul' hirmu teha;
Jeesu liige olen ma,
Mind ei jäta maha ta.

Omal wiisil.

Siin wiimses woodis
Puhka nüüd rahuga,
Lõpnud su häda
Ja silmawesi ka,
Elus küll kandsid
Risti sa waikseste,
Nüüd wõidumärgiks
Rist saab su hauale.

Meie siin sõudmas,
Tormise mere peal,
Sind rahuranda
Su laew on kandnud seal.
Meil siin maailmas
Häda ja oht on ees,
Sina seal taewas
Rahu ja rõõmu sees.

Lõpulaul.

Omal wiisil.

Õnnista ja hoia,
Waimuga meid wõia,
Oma pale tõsta sa,
Issand, ja meid walgusta!

Igal ajal jäägu
Meile sinu rahu,
Oma Waimu anna sa,
Jeesuga meid ühenda!

Aamen, aamen, aamen!
Jeesu nime kütkem!
Meie Issand oled sa,
Esimene, wiimne ka!

PT
TRÜ Raamatukogu
284-93

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

88

Laulud

Jakob Nikolai Kuusmanu'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

5. juunil 1921. a.

kell 1/2 3 l.

Sünd.: 30. nowembril 1858 a.
Surnud: 2. juunil 1921 a.

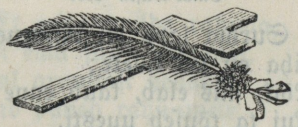

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu. 237.

Et laula surma laulu,
Sa kaduw inime,
Ehk otsa saab ju täna
Sull' sinu elutee,
Ehk enne päewa loodet
Läed juba hingama,
Ja kui ta uuest tõuseb,
Ei tõuse enam sa.

Eks elu, rõõm ja ilu,
Kõik pole üürike.
Ja eks see üksi kindel,
Et pea sureme?
Sest surma poole läeme
Siin iga sammuga,
Rõõm südames meil sureb
Ja süda ühes ka.

Sest, majaline, laula
Nii reisilaulu sa,
Et üksi haua poole
Sul on siin rännata.
Kui lahke kella helin
Sull' kostku surmalaul,
Ja enam weel: et tõused
Kord üles suurel aul.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 296.

Surma laps on inimene,
Liha on kui lilleke;
Kõik, mis elab, kaub enne
Kui ta tõuseb uuesti.
Ihu peab mullaks saama,
Kui ta peab üles tõusma
Selle auuga ehitud,
Mis on taewas walmistud.

Sellepäraſt tahan mina,
Kui on Iſa tahtmine,
Selle elu maha jätta,
Ära minna rõõmſaste.
Seſt mu Jeeſu wermed, haawad
Minu hinge lunastawad;
Tema ristiſurma wäes
Olen rõõmus ſurma ſees.

Päraſt õnnistamiſt.

Wiiſil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

Head ööd! Nüüd lahkun mina:
Sõbrad, ärge leinake!
Ehk küll hale lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Risti alt nüüd lähen ma
Jeeſu ſülle hingama.
Ülle päewa, kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.

Minu hing nüüd lauldes tõttab,
Taewa ſuure auuſſe:
Seal mind Jeeſus wastu wõtab,
Ehitab mind kauniſte,
Kutſub oma lauale,
Igaweſe rõõmule,
Kus kõik pühad ringis iſtwad,
Teda kiites hääli tõſtwad.

Surnuaial.

Wiiſil: Nüüd ſurnukeha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema ſülle hingama,
Seal armukäſi hellaſte
Sind paneb rahu-unele.

Seſt piſarſilmad, ülesſe!
Nüüd taewa poole rändame,
Et murdnud haua ahela
Kriſt Jeeſus, ſurma wõitija.

Enne kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu. 237.

Et laula surma laulu,
Sa kaduw inime,
Ehk otsa saab ju täna
Sull' sinu elutee,
Ehk enne päewa loodet
Läed juba hingama,
Ja kui ta uuest tõuseb,
Ei tõuse enam sa.

Eks elu, rõõm ja ilu,
Kõik pole üürike.
Ja eks see üksi kindel,
Et pea sureme?
Sest surma poole läeme
Siin iga sammuga,
Rõõm südames meil sureb
Ja süda ühes ka.

Sest, majaline, laula
Nii reisilaulu sa,
Et üksi haua poole
Sul on siin rännata.
Kui lahke kella helin
Sull' kostku surmalaul,
Ja enam weel: et tõused
Kord üles suurel aul.

Pärast kõnet.

Omal wiisil. 296.

Surma laps on inimene,
Liha on kui lilleke;
Kõik, mis elab, kaub enne
Kui ta tõuseb uuesti.
Ihu peab mullaks saama,
Kui ta peab üles tõusma
Selle auuga ehitud,
Mis on taewas walmistud.

Sellepärast tahan mina,
Kui on Isa tahtmine,
Selle elu maha jätta,
Ära minna rõõmsaste.
Sest mu Jeesu wermed, haawad
Minu hinge lunastawad;
Tema ristisurma wäes
Olen rõõmus surma sees.

Pärast õnnistamist.

Wiisil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

Head ööd! Nüüd lahkun mina:
Sõbrad, ärge leinake!
Ehk küll hale lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Risti alt nüüd lähen ma
Jeesu sülle hingama.
Ülle päewa, kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.

Minu hing nüüd lauldes tõttab,
Taewa suure auusse:
Seal mind Jeesus wastu wõtab,
Ehitab mind kauniste,
Kutsub oma lauale,
Igawese rõõmule,
Kus kõik pühad ringis istwad,
Teda kiites hääli tõstwad.

Surnuaial.

Wiisil: Nüüd surnuteha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema sülle hingama,
Seal armukäsi hellaste
Sind paneb rahu-unele.

Sest pisarsilmad, ülesse!
Nüüd taewa poole rändame,
Et murdnud haua ahela
Krist Jeesus, surma wõitija.

Haud on meil ikka silma ees
See seisab, Issand, sinu käes,
Mil tunnil tuleb lahkuda:
Tee kõik, jah kõik, kuis tahad sa!

Omal wiisil.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Ö wististe Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Lõpu laul.

Wiisil: Nüüd surnu keha matame. 37.

Nüüd jätkem teda magama
Ja läki koju rahuga,
Meid, armas Jeesus, walmista,
Sest surm meil' tuleb nõnda ka.

PT
TRÜ Raamatukogu
184-88

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

86

Laulud

Alide Hermine Kuuskmann'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

30. oktoobril 1921 a.

kell 1 päewal

Sündinud: 24. juulil 1912 a.
Surnud: 24. oktoobril 1921 a.

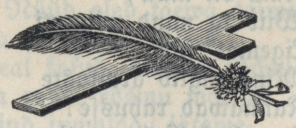

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil. Liſa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewaſſe.
Ei ſuuda üksi astu ma ſammugi,
Seſt ſiruta mull' wastu käed alati.

Su armu ſülle aſe mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas laſe mind puhata.
End ſinna ära peita laſ' oma laſt,
Kõik muret ſu peal heita nii ustawaſt.

Kui ma ei ſaagi aru ſu armuſt weel,
Sa wiid mind läbi maru ka ſurma ööl.
Seſt wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewaſſe.

Päraſt kõnet.

Wiisil: Nr. 10.

Ligemal', Jumal, ſull'
Ihkab mu waim.
Kandkem mind waewa ööſt
Üles ſu võim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainſam ſoow mu ſuus:
Jumal, ſull' ligemal'
Ligemal' ſull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' ſull'.
Mind inglid armſaste
Kannawad rahuſſe!
Jumal, ſull' ligemal',
Ligemal' ſull'!

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. 486.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeeſuſt näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste ſinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga
Millal kõige wagadega
Näen ſu palet rõõmuga.

Ingli hääl, ingli hääl,
Kostab minu wastu ſeal!
Kus on tiiwad, kus on tiiwad,
Mis mind hädaoruſt wiiwad,
Siionisſe täna weel!

Surnuaial.

Wiiſil: Oh Jeeſus, ülem abimees. 204.

Sa olid wäike lapſuke,
Sind Iſa meile annud,
Sind wõtnud ära Jeeſuke,
Sind inglid taewa kannud!
Ei ilma weel ei tunnud ſa,
Ei tema rõõmu, häda ka,
Ei kurja ega head.

Su iſa lahkub waluga
Nüüd ſinuſt ju nii wara,
Su ema ſaadab nutuga
Sind eneſeſt nüüd ära:
Sind aga wõtab armuga
Nüüd wastu Õnnistegija,
Su kallis Jeeſus iſe.

Nüüd oled taewa taimeke
Ja paradiiſis õitſed,
Seal koſud, kaswad rõõmſaste
Ja rahu, rõõmu maitſed.
Sind jumalaga jätame,
Sa meie kallis lapſuke,
Sind ſaame jälle näha.

Enne kõnet.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu käed alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Pärast kõnet.

Wiisil: Nr. 10.

Ligemal', Jumal, sull'
Ihkab mu waim.
Kandkem mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal'
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil. 486.

Las' ma läen, las' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga
Millal kõige wagadega
Näen su palet rõõmuga.

Ingli hääl, ingli hääl,
Kostab minu wastu seal!
Kus on tiiwad, kus on tiiwad,
Mis mind hädaorust wiiwad,
Siionisse täna weel!

Surnuaial.

Wiisil: Oh Jeesus, ülem abimees. 204.

Sa olid wäike lapsuke,
Sind Isa meile annud,
Sind wõtnud ära Jeesuke,
Sind inglid taewa kannud!
Ei ilma weel ei tunnud sa,
Ei tema rõõmu, häda ka,
Ei kurja ega head.

Su isa lahkub waluga
Nüüd sinust ju nii wara,
Su ema saadab nutuga
Sind enesest nüüd ära:
Sind aga wõtab armuga
Nüüd wastu Õnnistegija,
Su kallis Jeesus ise.

Nüüd oled taewa taimeke
Ja paradiisis õitsed,
Seal kosud, kaswad rõõmsaste
Ja rahu, rõõmu maitsed.
Sind jumalaga jätame,
Sa meie kallis lapsuke,
Sind saame jälle näha.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Öö wististe Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Kui langeb kõik, Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Tema on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Lõpu laul.

Omal wiisil. 371.

Õnnista ja hoia,
Waimuga meid wõia,
Oma pale tõsta sa,
Issand, ja meid walgusta!

Igal ajal jäägu
Meile sinu rahu,
Oma Waimu anna sa,
Jeesuga meid ühenda!

Aamen, aamen, aamen!
Jeesu nime kiitkem!
Meie Issand oled sa,
Esimene, wiimne ka!

PT
TRU Raamatukogu
284-86

J. & A. Paalmann'i trükk. Tallinnas.

ARH PT-1100

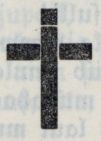

Laulud

Kustaw Krimm'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

5. nowembril 1922 a.

kell 1/2 1 p. l.

Sündinud: 7/19. aprillil 1871 a.

Surnud: 1. nowembril 1922 a.

Matmise sõnad:

Ükspäinis Jumala juures on mu hing wait, tema käest tuleb mulle abi. Tema on ükspäinis mu kalju ja mu õnnistus, mu kõrge warjupaik, mina ei saa wäga kõikuda.

Taw. l. 62. 2, 3.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal Jumal, sull',
Ligemal sull'!
Kui tee ka waewane
Mind wiib sinule.
Kaswab mu ahastus,
Üksainus laul mu suus:
Ligemal, Jumal, sull',
Ligemal sull'.

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal sull'!
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Ligemal, Jumal, sull',
Ligemal sull'!

Kui ka siit muremaalt
Kutsud sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind.
Taewasse elama
Ma tulen lauluga:
Ligemal, Jumal, sull',
Ligemal sull'!

Päraft kõnet.

Omal wiisil.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Öö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui ju kaitsja pole laente käik
Tema on su aitja su häda sees,
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Päraft õnnistamist.

Omal wiisil.

Las' ma läen, las' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

Surnuaial.

Omal wiisil.

Ma kummardan sind, armuwägi,
Mis Jeesuses end ilmutand,
Ma astun armastuse ligi,
Mis põrmu peale halastand:
Mu omast möte ära kaub
Ja armumerde üksi waub.

Ma tunnen, süda sõuab sulle,
Su oma olen üksines,
Ei kaduw ilm too õnne mulle,
Mul elu sinus elades:
Su juures rahu, rõõmu leian,
End armu merde peita püüan!

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal Jumal, sull',
Ligemal sull'!
Kui tee ka waewane
Mind wiib sinule.
Kaswab mu ahastus,
Üksainus laul mu suus:
Ligemal, Jumal, sull',
Ligemal sull'.

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal sull'!
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Ligemal, Jumal, sull',
Ligemal sull'!

Kui ka siit muremaalt
Kutsud sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind.
Taewasse elama
Ma tulen lauluga:
Ligemal, Jumal, sull',
Ligemal sull'!

Päraſt kõnet.

Omal wiisil.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb köik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui ju kaitsja pole laente käik
Tema on su aitja su häda sees,
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiisil.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

Surnuaial.

Omal wiisil.

Ma kummardan sind, armuwägi,
Mis Jeesuses end ilmutand,
Ma astun armastuse ligi,
Mis põrmu peale halastand:
Mu omast mõte ära kaub
Ja armumerde üksi waub.

Ma tunnen, süda sõuab sulle,
Su oma olen üksines,
Ei kaduw ilm too õnne mulle,
Mul elu sinus elades:
Su juures rahu, rõõmu leian,
End armu merde peita püüan!

Eest Jeesu nime ülendage,
Seal armuhallik alganud,
Sealt saawad kosutust ja wäge
Kõik, kes on kroonil ehitud:
Kuis kummardawad nende wäed,
Kuis läewad risti palwe käed!

Omal wiisil.

Siin wiimses woodis
Puhka nüüd rahuga,
Lõpnud su häda
Ja silmawesi ka,
Elus küll kandsid
Risti sa waikseste,
Nüüd wõidumärgiks
Rist saab su hauale.

Meie siin sõudmas
Tormise mere peal,
Sind rahuranda
Su laew on kandnud seal.
Meil siin maailmas
Häda ja oht on ees,
Sina seal taewas
Rahu ja rõõmu sees.

Puhka nüüd mullas
Rahulist, iwake,
Lootuse peale
Pandi sind mullasse.
Oota, küll inglid
Sind kord ka hüüawad,
Usklikud auga
Ülles siis tõusewad.

PT
TRÜ Raamatukogu
284-39

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

23

Laulud

Miina Kramann'i

(fünd. Andermann)

matmisel

7. mail 1922 a.

Tallinna Jaani kirikust Rahumäele.

Sündinud: 3. aprillil (22. märtsil) 1847 a.
Surnud: 3. mail 1922 a.

Kes wõib meid lahutada Kristuse armastusest? Room. 8, 35.

Tartu Ülikooli Raamatu
AKHIIVKOGU

Kirikus.

Enne kõnet.

Wiisil: Oh wõitlejad, et käige peale. 138.

Nüüd olen mina põhja leidnud,
Mis minu ankru kinnitab:
Mu Jeesu haawus! Armu heitnud
On ta, kes ikka halastab;
See põhi ikka kindlaks jääb,
Kui maa ja taewas hukka läeb.

Ei meie pea hukka saama,
Meid Jumal tahab aidata.
Seks tuli Poeg meid lunastama,
Läks taewa, me' eest palub ta.
Ta hüüab mindki alati,
Et teeksin lahti südame.

See põhja peale tahan jääda
Senni, kui elan ilma peal,
Muud ma ei taha igatseda
Kunni üks liige liigub weel.
Küll igawest siis laulan ma:
„See halastus on põhjata!"

Päraſt kõnet.

Wiisil: Jeesus, surma ärawõitja.

Oh Jeruusalem, sa ilus,
Kauniste oh paistad sa!
Püha tänulaul ja kiitus
On seal kuulda rahuga.
Oh suurt rõõmu, mis siis tuleb!
Kui see taewa walgus tõuseb,
Tõuseb taewa päikene,
Mis ei iial looja läe.

Waimus olen juba näinud
Seda õnne, au ka,
Nüüd saan kauniſt ehitatud
Walge taewa riidega,
Wõidukroon mull' antakſ' kätte,
Seega astun Isa ette,
Õnnistuſt seal tunnen ma,
Mis ei iial otsa saa.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiisil. 486.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeesuſt näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen su palet rõõmuga.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesuſt taewa ilus,
Oh kui õnnis olen siis!

Surnuaial.

Wiisil: Nüüd surnuteha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema sülle hingama,
Seal armukäsi hellaste
Sind paneb rahu-unele.

Oh pisarsilmad, hauasse
Weel wiimaſt korda waadake!
Ei sind me' enam näha saa
Siin ilmas, kallis rändaja!

Kirikus.

Enne kõnet.

Wiisil: Oh wõitlejad, et käige peale. 138.

Nüüd olen mina põhja leidnud,
Mis minu ankru kinnitab:
Mu Jeesu haawus! Armu heitmud
On ta, kes ikka halastab;
See põhi ikka kindlaks jääb,
Kui maa ja taewas hukka läeb.

Ei meie pea hukka saama,
Meid Jumal tahab aidata.
Seks tuli Poeg meid lunastama,
Läks taewa, me' eest palub ta.
Ta hüüab mindki alati,
Et teeksin lahti südame.

See põhja peale tahan jääda
Senni, kui elan ilma peal,
Muud ma ei taha igatseda
Kunni üks liige liigub weel.
Küll igawest siis laulan ma:
„See halastus on põhjata!"

Päraſt kõnet.

Wiisil: Jeesus, surma ärawõitja.

Oh Jeruusalem, sa ilus,
Kauniste oh paistad sa!
Püha tänulaul ja kiitus
On seal kuulda rahuga.
Oh suurt rõõmu, mis siis tuleb!
Kui see taewa walgus tõuseb,
Tõuseb taewa päikene,
Mis ei iial looja läe.

Waimus olen juba näinud
Seda õnne, au ka,
Nüüd saan kauniſt ehitatud
Walge taewa riidega,
Wõidukroon mull' antakſ' kätte,
Seega astun Isa ette,
Õnnistuſt seal tunnen ma,
Mis ei iial otsa saa.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiisil. 486.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeesuſt näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen su palet rõõmuga.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesuſt taewa ilus,
Oh kui õnnis olen siis!

Surnuaial.

Wiisil: Nüüd surnukeha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema sülle hingama,
Seal armukäsi helaste
Sind paneb rahu-unele.

Oh pisarsilmad, hauasse
Weel wiimaſt korda waadake!
Ei sind me' enam näha saa
Siin ilmas, kallis rändaja!

Mis kaduw, kaub aja ſees,
Mis jäädaw, elab Iſa ees,
Uſk kiidab püha rõõmuga:
Põrm ſureb, waim jääb elama!

Seſt piſarſilmad, ülesſe!
Nüüd taewa poole rändame,
Et murdnud haua ahela
Kriſt Jeeſus, ſurma wõitija.

Wiiſil: Ma tänan, Iſſand, kõigeſt hingeſt!

Oh armas hing, kus oled läinud?
Kus on ſind ſurma ingel wiind? —
Ta on ſind Iſa kotta kannud
Ning riiuſt rahu ſisſe wiind!
Meid peab weel maailm ſiin wangis
Nii mitme patu wõrguga.
Sa aga laulad paradiiſis,
Kus tuhat laulwad ſinuga.

Sa magad rahus omas kambris —
Sääl mulla ſees? ei, Jeeſu ees.
Ei ole ſina enam wangis,
Waid rõõmus Iſa rüppe ſees!
Nüüd ujud ſa ſeal rõõmu meres
Mis puudub ſull ta tiiwa all?
Ei ole ſina iial mures,
Waid ikka rõõmus rahu maal.

PT
TRÜ Raamatukogu
184-23

J. & A. Paalmann'i trükk Tallinnas.

ARH FT-1100

8

Laulud

Peeter Komi

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

30. juunil 1921 a.

Sünd.: 25. aprillil 1856 a.
Surnud: 27. juunil 1921 a.

Puusärgi kiri:

Jehoowa on eemalt ennast mulle näha annud; ja ma olen sind igawese armastusega armastanud, seepärast olen ma sind heldusega tõmmanud.

Jer. 31, 3.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud!
Nõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil.

Jumal, sull' ligemal'
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüad Sa mind
Koju, kus igaweſt
Leian ma ſind
Taewasſe elama
Lauldes ſiis tulen ma:
Jumal, ſull' ligemal'!
Ligemal' ſull'!

Päraſt palwet.

Omal wiiſil 487.

Oota, hing, oh oota Issandat ſa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Öö wististe
Läeb ſull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda ſees
On ſul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat ſa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sull on warjupaik,
Kangem kui ſu kaitsja pole laente käik.
Tema on ju aitja ſu häda ſees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Surnuaial.

Wiiſil: Mu elu Kristus iſe. 9.

Mu Jeeſus, wäſind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii ſa mind magama!

Nii mitmeſt künkaſt üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud ſile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäſind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeeſus, tule ſina
Ja wii mind magama.

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil.

Jumal, sull' ligemal'
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüad Sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal'!
Ligemal' sull'!

Päraſt palwet.

Omal wiisil 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.
Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sull on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Tema on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Surnuaial.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii mind magama.

Wiisil: Minu hing, oh ole röömus. 288.

Head ööd! Nüüd lahkun mina:
Sõbrad, ärge leinake!
Ehk küll hale lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Risti alt nüüd lähen ma
Jeesu sülle hingama,
Ülle päewa, kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.

Kes mind wõttis lunastada,
Jeesus Kristt, mu kuningas,
Wõtab mind nüüd ehitada
Krooniga, kuis tõutas
Taewas mina elan nüüd:
Tuhat korda: Head ööd!
Ondsa elu Jeesus andis
Ja mind armust taewa kandis.

Lõpu laul.

Omal wiisil. 486.

Las' ma läen, las' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen su palet röömuga.

Taewa linn, taewa linn,
Oh et seal ju olexin,
Tema kuldseis uulitsates,
Ja ta pärliwärawates
Oma Jeesust kiidaksin.

PT
TRU Raamatukogu
284-8

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

101

†

Laulud

Priidik Klau'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

11. oktobril 1919. a.

Sündinud: 20. aprillil 1853. a.
Surnud: 7. oktobril 1919. a.

Puufärgi kiri:
Olgu muld kerge sinu rinnale!

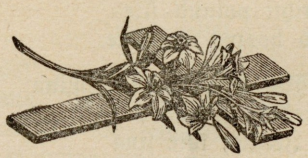

W. Ehrenpreis'i trükk, Tallinnas.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Nüüd surnu keha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema sülle hingama,
Seal armu käsi hellaste
Sind paneb rahu unele.

Oh pisarsilmad hauasse
Weel wiimast korda waadake!
Ei sind me enam näha saa
Siin ilmas, kallis rändaja!

Mis kaduw, kaob aja sees,
Mis jäädaw, elab Isa ees,
Usk kiidab püha rõõmuga;
Põrm sureb, waim jääb elama!

Sest pisarsilmad, ülesse!
Nüüd taewa poole rändame,
Et murdnud haua ahela
Kristus Jeesus, surma wõitija.

Pärast kõnet.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii ja minu magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii minu magama.

Mu ihu mulla põue,
Su ſülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puudu temaſſe.

Surnuaia peal.

Omal wiiſil.

Oota, hing, oh oota,
Issandat ja,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota
Issandat ja,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Lõpu laul.

Omal wiiſil.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeeſust näen!
Seda üksi taga nõuan
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Enne kõnet.

Wiisil: Nüüd surnu keha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema sülle hingama,
Seal armu käsi hellaste
Sind paneb rahu unele.

Oh pisarsilmad hauasse
Weel wiimast korda waadake!
Ei sind me enam näha saa
Siin ilmas, kallis rändaja!

Mis kaduw, kaob aja sees,
Mis jäädaw, elab Isa ees,
Usk kiidab püha rõõmuga;
Põrm sureb, waim jääb elama!

Sest pisarsilmad, ülesse!
Nüüd taewa poole rändame,
Et murdnud haua ahela
Krist Jeesus, surma wõitija.

Päralt kõnet.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa minu magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii minu magama.

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puudu temasse.

Surnuaia peal.

Omal wiisil.

Oota, hing, oh oota,
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Öö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Lõpu laul.

Omal wiisil.

Las' ma läen, las' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda üksi taga nõuan
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen su palet rõõmuga.

Ingli heal, ingli heal,
Kostab minu wastu seal!
Kus on tiiwad, kus on tiiwad,
Mis mind hädaoruft wiiwad,
Siionisse täna wee!!

Taewa linn, taewa linn,
Oh, et seal ju olekfin,
Ja ta pärliwärawates,
Tema kuldseis uulitiates
Oma Jeesust kiidakfin.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

PT
TRU Raamatukogu
283-101

ARH F1-1100

136

Laulud

Marie Kirspock'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

13. weebruaril 1921 a.

Sündinud: 21. nowembril 1900 a.
Surnud: 9. weebruaril 1921 a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal', Jumal, sull'
Ihkab mu waim.
Kandkem mind waewa öösl
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüad sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Öö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil.

Siin wiimſes woodis, hinga nüüd rahuga,
Lõpnud ſu häda ja ſilmaweſi ka
Elus küll kandſid Risti nii taſa,
Nüüd wõidu riſt ehitab ſu hauda.

Meie küll weel ſiin tormiſe mere peal,
Sull juba jõudnud ſu laew ju randa ſeal.
Meie maailmas weel mitmes waewas,
Sina ju ſeal — puhkad omaſt waewaſt.

Puhka nüüd mullas rahuliſt hingamiſt,
Lootuſe peale ſaab pandud hauaſſe.
Oota ſu inglid hauaſſe hüüdwad,
Kus õndſad rõõmuga kõik tõuswad.

Surnuaial.

Omal wiiſil. Liſa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewaſſe.
Ei ſuuda ükſi aſtu ma ſammugi,
Seſt ſiruta mull waſtu, käed alati.

Su armu ſülle aſe mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas laſe mind puhata.
End ſinna ära peita laſ' oma laſt,
Kõik muret ſu peal heita nii uſtawaſt.

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal', Jumal, sull'
Ihkab mu waim.
Kandkem mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüad sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiisil.

Siin wiimses woodis, hinga nüüd rahuga,
Lõpnud su häda ja silmawesi ka
Elus küll kandsid Risti nii tasa,
Nüüd wõidu riſt ehitab su hauda.

Meie küll weel siin tormise mere peal,
Sull juba jõudnud su laew ju randa seal.
Meie maailmas weel mitmes waewas,
Sina ju seal — puhkad omaſt waewaſt.

Puhka nüüd mullas rahuliſt hingamiſt,
Lootuse peale saab pandud hauasse.
Oota su inglid hauasse hüüdwad,
Kus õndsad rõõmuga kõik tõuswad.

Surnuaial.

Omal wiisil. Liſa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi,
Seſt siruta mull wastu, käed alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas laſe mind puhata.
End sinna ära peita laſ' oma laſt,
Kõik muret su peal heita nii ustawaſt.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma öö.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata.
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii mind magama.

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puudu temasse.

PT
TRÜ Raamatukogu
387 - 136

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH ÜT-1100

67

Laulud

Emilie Friederike Asmuth'i

sünd. Trummer

matmisel

Tallinna Jaani kirikus
23. (10) detsembril 1919 a.

Sündinud: 13. (1.) märtsil 1851.
Surnud: 20. (7.) detsembril 1919.

Puusärgi kiri:

Ses on armastus, ei mitte, et meie oleme Jumalat armastanud, waid et tema meid on armastanud, ja oma Poja läkitanud lepituseks meie pattude eest.

1 Joh. 4, 10.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu, 237 b.

Ma olen täiest annud
End Isa hooleks nüüd,
Kes piiri elul' pannud,
Mind kutsub ära siit.
Ei surm tee mulle kahju,
Waid kasuks tuleb ta:
Ma Issandas siit lahkun
Nüüd rahu, rõõmuga.

Mu tee mind wiib siit ära,
Sust ilm, ei hooli mo,
Ei ihka ma su wara,
Waid taewa püüan ma.
Ma walmis! ei ma enam
End taha koormata,
Ma Issandas siit lahkun
Nüüd rahu, rõõmuga.

Mu armsad, jätke nuttu,
Ei kurbtust tunne ma!
Mu järel jõudke ruttu,
Seal taewas rahumaa.
Oh õiget rahu püüdke
Ka teie truuiste,
Ja rõõmuga siis tulge
Ka minu järele!

Pärast kõnet.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Ö wististe Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks, Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Kui langeb kõik, Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja, pole laente käik.
Tema on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Päraſt palwet.

Omal wiiſil. Liſa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul jõuetumal läeks taewaſſe.
Ei ſuuda üksi astu ma ſammugi.
Seſt ſiruta mull' wastu käed alati.

Su armu ſülle aſe mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas laſe mind puhata.
End ſinna ära peita laſ' oma laſt,
Kõik muret ſu peal heita nii ustawaſt.

Kui ma ei ſaagi aru ſu armuſt weel,
Sa wiid mind läbi maru ka ſurma ööl.
Sieſt wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Sis tee mul, jõuetumal, läeb taewaſſe.

Surnuaial.

Omal wiiſil. 161.

Jeeſus, Õnnistegija,
On mu lootus, kunni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime ſurmaöö
Saadab hirmu minule.

Jeeſus, peaſtja, elab weel,
Seſt ma ſaan ka elu näha,
Elan päraſt taewas ſeal,
Surm ei wõi mul' hirmu teha;
Jeeſu liige olen ma,
Mind ei jäta maha ta.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. 105.

Üles tõusma pead ometi,
Mu ihu, peagi,
Kui uni läinud;
Ju Looja iſe teinud
Sind elawaks.

Enne kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu, 237 b.

Ma olen täiest annud
End Isa hooleks nüüd,
Kes piiri elul' pannud,
Mind kutsub ära siit.
Ei surm tee mulle kahju,
Waid kasuks tuleb ta:
Ma Issandas siit lahkun
Nüüd rahu, rõõmuga.

Mu tee mind wiib siit ära,
Sust ilm, ei hooli mo,
Ei ihka ma su wara,
Waid taewa püüan ma.
Ma walmis! ei ma enam
End taha koormata,
Ma Issandas siit lahkun
Nüüd rahu, rõõmuga.

Mu armsad, jätke nuttu,
Ei kurbtust tunne ma!
Mu järel jõudke ruttu,
Seal taewas rahumaa.
Oh õiget rahu püüdke
Ka teie truuiste,
Ja rõõmuga siis tulge
Ka minu järele!

Pärast kõnet.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Öö wististe Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks, Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Kui langeb kõik, Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja, pole laente käik.
Tema on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Pärast palwet.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul jõuetumal läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi.
Sest siruta mull' wastu käed alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Siest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Sis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Surnuaial.

Omal wiisil. 161.

Jeesus, Õnnistegija,
On mu lootus, kunni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime surmaöö
Saadab hirmu minule.

Jeesus, peastja, elab weel,
Sest ma saan ka elu näha,
Elan pärast taewas seal,
Surm ei wõi mul' hirmu teha;
Jeesu liige olen ma,
Mind ei jäta maha ta.

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil. 105.

Ülles tõusma pead ometi,
Mu ihu, peagi,
Kui uni läinud;
Ju Looja ise teinud
Sind elawaks.

Külwatud saan üles tärkama,
Kord tuleb koguma
Mu Issand seda,
Mis temas surnud: teda
Ma kiidan siis.

Mina elan siis su palge ees,
Mu helde wahemees;
Su nägu kannan,
Sull' järgest auu annan:
Halleluuja!

Lõpu laul.

Omal wiisil. 371.

Õnnista ja hoia,
Waimuga meid wõia,
Oma pale tõsta sa,
Issand, ja meid walgusta.

Igal ajal jäägu
Meile sinu rahu,
Oma Waimu anna sa,
Jeesuga meid ühenda!

Aamen, aamen, aamen
Jeesu nime kiitkem!
Meie Issand oled sa,
Esimene, wiimne ka.

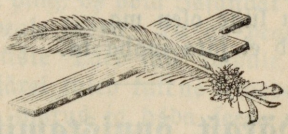

PT
TRÜ Raamatukogu
281-67

Sekw. J. & A. Paalmann'i trükikoda, Tallinnas

Cand. 10963. ARH PT-1100

Laulud

Tallinna Jaani kirikus

16. Märtsil 1886.

Homiku laul.

Omal wiisil.

Mis waewab sinu südant, Mis iial nõuab ka, Sell' kes on meie Issand, Kõik hooleks anna sa, Kes pilwid, taewast, tuuli, Kõik hästi walitseb; Küll igal ajal tunned, Et so eest muretseb.

Sa pead Isa uskma, Siis käsi hästi käib, Ja tema peale waatma, So töö siis korda lääb. Ei aita liiad mured, Ei maksa kurbduski, Sest Jumal tahab palwid, Siis aitab heldeste.

Sa, armas Issa, tead, Mis kahjuks tuleb meil', So lastele kõik sead, Mis hea ja tarwis neil'; Mis sina ettewõtad, Kõik teed sa wägewast, So meele pärast tõtad Kõik teha usinast.

Kõik wõid sa, Issand, teha, Sest sull on rohke nõu; So töö on hästi näha, So wiis on selge auu. Kes suudab wastupanna, Kui oma lastele Kõik abi tahad anda, Siin hädas rohkeste?

Enne jutlust.

Wiisil: Kes Jumalat nii laseb teha.

Nüüd olen mina põhja leidnud, Mis minu ankrut kinnitab, Mo Jeesu haawus, kes on heitnud Mo peale armu, mis mull' saab; See põhi ikka kindlaks jääb, Kui maa ja taewas hukka lääb.

Ta halastus on usu põhi, Mis ei wõi äramõelda; Need armu käed on ikka lahti, Mis patusele pakub ta; See hale süda järgest keeb, Kas tuled, tulemata jääd.

Tartu Ülikooli Raamatukogu ARHIIVKOGU

Ei meie pea hukka saama; Meid Jumal tahab aidata. Seks tuli Poeg meid lunastama, Läks taewa, mei' eest palub ta. Ta hüüab mind nüüd alati, Et lahti teeksin südame.

Oh põhjatu arm, mis kõik patud On Jeesu surmas neelanud! Sa patu haawad kinni seud, Sa hukamõistmist keelanud; Et Jeesu weri lõpmata Nüüd hüüab: Jsa halasta!

Ma tahan uskus see peal' loota, See were sisse waiuda, Sult patu waewas abi oota, So südamesse waadata; Sealt ühte järge leian ma Suurt halastust, mis otsata.

Kui muud kõik mo käest riisutakse, Mis ihu hinge jahutab; Kui kõik rõõm ärawõetakse, Kui selge häda wahutab, Kui abi jääb weel kaugele: Siis halastus jääb alati.

Kantsli salm.

Sellsamal wiisil.

Mis Jeesus tahab, sündku ikka, Ta wõtab rohkest halasta. On see mo meeles, pole wiga, Ta wõtku südant waigista. Kas on mull rõõm, wõi häda teal; Siis loodan halastuse peal.

PT
TRÜ Raamatukogu
320-13

Surma laul.

Wiisil: Kes Jumalat nii laseb teha.

Meil on üks rahu järg weel teada, Kes usu sees siit lahkuwad, Kus igaweste wõiwad jääda, Kus taewa rõõmu maitsewad; Seal lõpetud on usu töö, Ja usu wili nende käe.

Pärast eestpalwid.

Wiisil: Oh Jeesus ülem abimees.

Oh Jeesus kõige armu kaew, Sa meie ülem wara, Meid ajab nõudma hinge waew Sind sinu ihust, werest, So kalli armu kiituseks, Ja oma hinge rikkuseks, Meil himu süüa, juua.

Meid Issand ise walmista Nüüd selle armutööle,
So aukuub olgu kateks ka, So tõde pandub wööle.
Et olekſime walmistud, Kui sinu wõõrad ehitud,
So riigi osaliseks.

Püha õhtusöömaaja laul.

Wiisil: Jeesus, peastnud oled sina.

Nutke silmad, nutke ärdast, Nutke oma eksitust!
Süda lõhke! sest so päraſt Tunneb Jeesus ahastust,
Lääb Jeruusalemma üles, Maksma patud risti külges,
Mis maailm ja sina tein'd; Mõtle — Jumal on neid näin'd.

Lase sest end äratada, Mis ta so eest kannatab.
Kes wõib risti peale waata Ilma, et ta rusuks saab?
Jeesus läheb mei' eest kohtu, Saadab surmal surma rohtu.
Sest et pat meil' surma toob, See eest Jeesus ristis poob.

Käi ta järel Kolgatale Kahetsedes, leinades, Mõtle peastja walu peale, Palu waimus ja ka tões: Et see isameel, mis äras, Oma armsa Poja päraſt, Kes kõik patud kannab nüüd, Kustutaks so rasked süüd.

Kui ma Jeesus sind saan näha Wereſt urbne risti peal, Mis ma siis küll muud wõin teha, Õhkan palun nuttes seal: Jumala Tall, ristisambas, Tule appi patu waewas, Et so kannatuse wäest Saaksin rõõmu igaweſt.

Lõpe laul.

Sellsamal wiisil.

Tuhat kord sull' tahan laulda, Armas Jeesus, kiitust, auu; Surma, põrgu wõtsid keelda, Peastsid mind, oh armu nõuu! Olen sinu; sina mulle Rõõmuks, elu saatjaks ole, Et kui kõik waew möödas on, — Sina jääd mo elu kroon.

Ei meie pea hukka saama; Meid Jumal tahab aidata. Seks tuli Poeg meid lunastama, Läks taewa, mei' eest palub ta. Ta hüüab mind nüüd alati, Et lahti teeksin südame.

Oh põhjatu arm, mis kõik patud On Jeesu surmas neelanud! Sa patu haawad kinni seud, Sa hukamõistmist keelanud; Et Jeesu weri lõpmata Nüüd hüüab: Isa halasta!

Ma tahan uskus see peal' loota, See were sisse waiuda, Sult patu waewas abi oota, So südamesse waadata; Sealt ühte järge leian ma Suurt halastust, mis otsata.

Kui muud kõik mo käest riisutakse, Mis ihu hinge jahutab; Kui kõik rõõm ärawõetakse, Kui selge häda wahutab, Kui abi jääb weel kaugele: Siis halastus jääb alati.

Kantsli salm.

Sellsamal wiisil.

Mis Jeesus tahab, sündku ikka, Ta wõtab rohkest halasta. On see mo meeles, pole wiga, Ta wõtku südant waigista. Kas on mull rõõm, wõi häda teal; Siis loodan halastuse peal.

PT
TRÜ Raamatukogu
520-13

Surma laul.

Wiisil: Kes Jumalat nii laseb teha.

Neil on üks rahu järg weel teada, Kes usu sees siit lahkuwad, Kus igaweste wõiwad jääda, Kus taewa rõõmu maitsewad; Seal lõpetud on usu töö, Ja usu wili nende käe.

Pärast eestpalwid.

Wiisil: Oh Jeesus ülem abimees.

Oh Jeesus kõige armu kaew, Sa meie ülem wara, Meid ajab nõudma hinge waew Sind sinu ihust, werest, So kalli armu kiituseks, Ja oma hinge rikkuseks, Meil himu süüa, juua.

Meid Issand ise walmista Nüüd selle armutööle, So aukuub olgu kateks ka, So tõde pandud wööle. Et oleksime walmistud, Kui sinu wõõrad ehitud, So riigi osaliseks.

Püha õhtusöömaaja laul.

Wiisil: Jeesus, peastnud oled sina.

Nutke silmad, nutke ärdast, Nutke oma eksitust! Süda lõhke! sest so pärast Tunneb Jeesus ahastust, Lääb Jeruusalemma üles, Maksma patud risti külges, Mis maailm ja sina tein'd; Mõtle — Jumal on neid näin'd.

Lase sest end äratada, Mis ta so eest kannatab. Kes wõib risti peale waata Ilma, et ta rusuks saab? Jeesus läheb mei' eest kohtu, Saadab surmal surma rohtu. Sest et pat meil' surma toob, See eest Jeesus ristis poob.

Käi ta järel Kolgatale Kahetsedes, leinades, Mõtle peastja walu peale, Palu waimus ja ka tões: Et see isameel, mis äras, Oma armsa Poja pärast, Kes kõik patud kannab nüüd, Kustutaks so rasked süüd.

Kui ma Jeesus sind saan näha Werest urbne risti peal, Mis ma siis küll muud wõin teha, Õhkan palun nuttes seal: Jumala Tall, ristisambas, Tule appi patu waewas, Et so kannatuse wäest Saaksin rõõmu igawest.

Lõpe laul.

Sellsamal wiisil.

Tuhat kord sull' tahan laulda, Armas Jeesus, kiitust, auu; Surma, põrgu wõtsid keelda, Peastsid mind, oh armu nõuu! Olen sinu; sina mulle Rõõmuks, elu saatjaks ole, Et kui kõik waew möödas on, — Sina jääd mo elu kroon.

Arutegemine waeste hoolekandmise üle Tallinna Jaani koguduses pastor Grohmann'i jaus 1885. aastal.

Möödaläinud aastal on Jumal oma armu käega jälle meid aitnud, et kõige suurema häda wasta wõisime abi anda. Küll oli Augusti kuus kõik raha kassa seest wälja antud ja wähä oli mis sisse tuli; aga siis andsid ühe palwe peale, mis sakšakeele seltungis sai awaldatud, mittu heategijat 127 rubla, nõnda, et jälle wõisime edasi ajada. — Waeste majas on 2 naesterahwast ära surnud, üks läks oma poegade juure elama, üks pidi ära minema, sest et ta wiina pruukimist ei tahtnud maha jätta; aga nende asemele on 6 naesterahwast jälle waeste majasse saanud wastu wõetud.

Sisse tulnud	rbl.	kop.	Wälja antud	rbl.	kop.
Spaarbükste seest . .	53	13	Kooliraha 22 lapse eest	136	50
Laululehtede läbi . . .	96	40	Lihawõte ja Jõulu kingitused	71	—
Tsentraalkassast . . .	50	—	Puude eest	59	—
Kingitused	127	—	Puhastamised ja parandamised	29	57
Koguduse liikmetest õpetaja kätte antud . . .	427	19	wõlast linna kassasse ära tasutud	100	—
			Intressid	140	50
			Waestele abiks antud	231	58
Ülepea	753	72	Ülepea	768	15

14 rubla 43 kop. enam wäljaantud kui sisse tulnud.

Maja peal on wõlad.

Immobilienbankast	1386	rbl.	35 kop.
Linnakassast . .	300	„	— „
Peale seda . . .	400	„	— „
	2086	rbl.	35 kop.

Suuremas majas elawad 16 wana ja 2 last
Wähemas majas „ 6 „ 2 „
Ülepea 22 wana ja 4 last.

TRÜ Raamatukogu

Õpetaja Wold. Grohmann:
Hoolekandjad: **Peeter Busch, Taniel Holdblom, Mart Paakmann, Jüri Heilmann.**

Дозволено цензурою. — Ревель, 14-го Марта 1886 г.
Trükitud Eestimaa sinodi kirjadega.

Cas. 11084.

Paulud

Jaani päewal

1886

Tallinna Jaani kirikus.

Homiku laul.

Wiisil: Ma tulen taewast ülewelt.

Oh pangem tähel ime tööd, Mis saadab ära patu ööd: Uus päike tõuseb, walgustab, Et pime öögi päewaks saab.

Ei ole loodud päike see, Waid hingel' toob ta walguse; Ta tõusmine on algmiseſt, Ja jääb meil paiſtma igaweſt.

See meiega end ühendand, Kes algmiseſt meid walmistand: Suur Jumal inimene nüüd, Ei põlga ära patuſid.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Küll see on Loojast imetöö, Ta sünnib meie lihasse, Kõik käsku täitma meie eest, Meid lunastama needmisest.

Hing, anna tänu Jsale, Ja walmista end Pojale: Et teda kiidab lõpmata Ta püha koguduſega.

PT
TRÜ Raamatukogu
320,13
1

Enne jutluſt.

Wiisil: Jumal wägew walitseja.

Meile on see pääw nüüd ilmund, Mis jo palwes õhates Wanad usu isad näinud, Pitki silmi oodates. Abraam jo oli rõõmus Kaugelt teda nähes waimus.

Jsraeli rõõmustaja, Ole terwe tulemast! Paganate walgustaja, Ole terwe paistamast! Pimedus ja patu kära Ühes lõpewad nüüd ära.

Õnne-wihma saadad taewast, Pilwed õiguſt jooksewad, Rõõmu poole jõudwad waewast, Kes so sisse usuwad, Jumal Poeg, kes sina ise Tuled waese ilma sisse.

Üheks saab nüüd org ja mägi, Üheks taewas saab ja maa, Auuks saab nüüd meie häbi, Wägew lepib nõdraga, Wiha armuks muudetakse, Surma eluſt wõidetakse.

Puhas neitsit, kallis ema, Naeste seast õnnistud; Sinu sisse tuleb tema, Kes nii kaua oodetud; Sind nüüd tehtud Jeesu emaks, Sinu ihu tema hooneks.

Poeg on lihaks, wereks ſaanud, Jumal inimeſeks kaa, Ilmas on, kes ilmas loonud, Ema ihu tema troon, Aita, Kriſt, ſind wastuwõtta, Ihkades ſo juure tõtta!

Sinu armu järje ette Heidan alanduſes ma; Oma armu minu kätte Anna uſu läbi ſa; Kunni ükskord ſinna ſaame, Kus ſo püha palet näeme.

Kantsli ſalm.

Wiiſil: Au kiitus olgu igaweſt.

Oh Jeeſus Õnnistegija! Kes Iſaſt tulid taewaſt, Meid tahtſid ſina lepita Ja peasta ära waewaſt. Ma palun kõigeſt ſüdameſt Sind, kalliſt waga talleſt, Oh! anna meile armu.

Päraſt jutluſt.

Omal wiiſil.

Meil' oma ſõna kinnita, Oh Jumal! meid neiſt awita, Kes tahakſid küll lükkata So Poja tema järje pealt.

Oh Jeeſus Kristus! näita ſa Meil' oma wäge lõpmata, Laſ' oma rahwas elada, Et tema ſind wõiks tänada.

Oh püha Waim! meid rõõmusta, Üht meelt ka rahwal' anna ſa, Meid ſurma tunnil awita, Ja elu ſiſſe juhata.

Küll see on Loojast imetöö, Ta sünnib meie lihasse, Kõik käsku täitma meie eest, Meid lunastama needmisest.

Hing, anna tänu Isale, Ja walmista end Pojale: Et teda kiidab lõpmata Ta püha koguduse ga.

Enne jutlust.

Wiisil: Jumal wägew walitseja.

PT
TRÜ Raamatukogu
320,13
1

Meile on see pääw nüüd ilmund, Mis jo palwes õhates Wanad usu isad näinud, Pitki silmi oodates. Abraam jo oli rõõmus Kaugelt teda nähes waimus.

Israeli rõõmustaja, Ole terwe tulemast! Paganate walgustaja, Ole terwe paistamast! Pimedus ja patu kära Ühes lõpewad nüüd ära.

Õnne-wihma saadad taewast, Pilwed õigust jooksewad, Rõõmu poole jõudwad waewast, Kes so sisse usuwad, Jumal Poeg, kes sina ise Tuled waese ilma sisse.

Üheks saab nüüd org ja mägi, Üheks taewas saab ja maa, Auuks saab nüüd meie häbi, Wägew lepib nõdraga, Wiha armuks muudetakse, Surma elust wõidetakse.

Puhas neitsit, kallis ema, Naeste seast õnnistud; Sinu sisse tuleb tema, Kes nii kaua oodetud; Sind nüüd tehtud Jeesu emaks, Sinu ihu tema hooneks.

Poeg on lihaks, wereks saanud, Jumal inimeseks kaa, Ilmas on, kes ilmas loonud, Ema ihu tema troon, Aita, Krist, sind wastuwõtta, Ihkades so juure tõtta!

Sinu armu järje ette Heiban alanduses ma; Oma armu minu kätte Anna usu läbi sa; Kunni ükskord sinna saame, Kus so püha palet näeme.

Kantsli salm.

Wiisil: Au kiitus olgu igawest.

Oh Jeesus Õnnistegija! Kes Isast tulid taewast, Meid tahtsid sina lepita Ja peasta ära waewast. Ma palun kõigest südamest Sind, kallist waga tallekest, Oh! anna meile armu.

Pärast jutlust.

Omal wiisil.

Meil' oma sõna kinnita, Oh Jumal! meid neist awita, Kes tahaksid küll lükkata So Poja tema järje pealt.

Oh Jeesus Kristus! näita sa Meil' oma wäge lõpmata, Laf' oma rahwas elada, Et tema sind wõiks tänada.

Oh püha Waim! meid rõõmusta, Üht meelt ka rahwal' anna sa, Meid surma tunnil awita, Ja elu sisse juhata.

Lõpe laul.

Wiisil: Edasi, edasi!

Kindlaks jää, kindlaks jää; Siion! pea mis sull on,
Ära wõta leigeks minna, Waat, et ligi jõuab kroon;
Mis on taga, jäta sinna. Siion, kui on wiimne
häda käe, Kindlaks jää, kindlaks jää.

TRÜ Raamatukogu

Дозволено цензурою. — Ревель, 20-го Іюня 1886 г.
Trükitud Eestimaa sinodi kirjadega.

ARH F1-1100
Cens. 11760.

Laulud
Tallinna Jaani kirikus
15mal Märtsil 1887.

Homiku laul.

Wiisil: Jeesus röömustaja.

Jeesus, kallim sõber Sell, mis wäeti nõder, Ja mis abita, — Jõudu meile saada, Waesid armastada, Kurbi tröösti da, Näljatsil' ja wiletsail' Kätt ka sirutada nõuda, Ja neil' appi jõuda.

Mis on usu nägu, Kui ep ole tegu, Ega halastust? Kas jo lõpend ära Waeste laste wara? Ei, — waid puudub usk! Jumal teal on abiks neil', On mo kätte wara usk'nud, Head neil' teha käsk'nud.

Ta mull' leiba annud, Kattet walmistanud, Maja elada. Ta mo pale higi Wõtab kõikipidi Heldest õnnista. Eks siis ma pea tegema, Waestel' kätt ja südant lahti, Kus seks iial mahti?

Waeste laste Isa Kuuleb nende kisa, Nende nutu healt, Seda, mis jo ägas, Ehk mis weel on hädas, Näeb ta ülewelt. Kas siis maa wõin armuta Oma südant kinni matta, Aitmata neid jätta?

Enne jutlust.

Wiisil: Kõik tulge minu juure nüüd.

Mo waesus ajab mind, et ma Lään selle juure kerjama, Kes rikkaks teeb ja terweks; Sa Jeesus, oled, keda ma Siin nõuan oma nutuga, Et lööks so südа pehmeks.

Oh kust ma seda jõudu saan, Et seda kõik siin toimetan, Mis on mo kohus teha; Mo waimu, Issand, kihuta; Meel, südа ilmast lahuta, Et uus meel oleks näha.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Mo hing, mis hoopis wäsinud, Ja pea ärajanunud,
So kaewu juure töttab; Sull' täib mo himu waigista,
Mind täita ja mind rõõmusta, Mo hing siis rammu wõtab.
Mo keeljad aja kaugele, Sa wõid ju kiusatusele Küll
pea otsa teha; Tee, et ma uskus kindlaks jään, Ja pal-
wele ka järgest lään; Siis saan so wäge näha.
Oh aja käed nüüd laiali, Ja tõtta mulle waesele, Et
saan so süle sisse. Sa tunned minu ihkamist, Mo pisa-
raid ja õhkamist: Oh rõõmusta mind ise.
Sa oled minu rõõmustus Ka siis, kui mull on kur-
wastus, Ja ahastus mind waewab; Sa pole äralükkanud,
Kes tunneb, et ta kadunud, Ja oma häda kaebab.
So heldus mind nüüd jahutab, So magus sõna kosu-
tab Ja rõõmustab mo südant. Mo Jumal! mis ma ütlen
weel? Kõik minu himu, nõu ja meel Käib aga sinu peale.

Kantsli salm.

Wiisil: Nüüd ristirahwas laulage.

Nüüd oma kerge ikkega, Oh Jeesus! aegsast tule, Ja tee, et
oma teuga Ei mina suurustele. Oh! saada, et sind armas-
tan, Siis hõlbuga küll kätte saan, Et igawest sind teenin.

PT
EKM Raamatukogu
320.14

Surma laul.

Wiisil: Et wiimne tund siin kõigil tuleb.

So kätte, armas Issand, mina Nüüd annan hinge, ihuga,
Neid omaks hooleks wõta sina, Ja päri neid ka igawest;
Oh Jeesus! wõta armsaste Mo waim siis üles taewasse.

Pärast eestpalwid.

Wiisil: Oh Jeesus ülem abimees.

Nüüd armsa taewa roaga Mind, Issand, täna sööda; Mind
elu jõele juhata, Ja selle seest mind jooda. Küll olen haige
roojane; So armu joomist, karjane! Mull' siiski ära keela.
Sa mesimagus taewa leib! Oh anna mulle armust,
Kui pat mo hinge peale käib, Et peasen selle hirmust,
So usu kuub nüüd katku mind, Et mull ei ole karta sind,
Kui istun sinu laudas.

Püha õhtuſöömaaja laul.

Selſamal wiiſil.

Kõik wiha, waenu kustuta Mo ſüdameſt ja hingeſt, Mo süüd ja wiga ilmuta, Et ma neid nutan järgeſt. Sa küpstud Paſatalleke, Oh anna ennaſt, peiuke! Mull' hinge kaſuks süüa.

Ma tunnistan, et minu töö Ei maksa ſeda armu, Ma olen patu ſulane, Ja tunnen tema hirmu. See häda ſees mind rõõmustab, Et ſinu ſõna tunnistab: Sa wõtad waeſed wastu.

Pat on mind hoopis rikkunud: Oh anna terwiſt leida. Surm on mo ſisſe tikkunud: Mo peale armu heida. Ma olen ſõge, walgusta; Ma olen kadund, halasta, Ja aita ſelgeſt armuſt.

Mo peigmees tule minule, Ja jää mo ſüdamesſe, Et ſuud ma annan ſinule, Ja jään ſo armu ſisſe. See wäga kalli rõõmuga Mo nõdra waimu koſuta, Ja lõpeta mo häda.

Mo Jeeſuke, ſa elu leib! Mind ſooga ſööta wõta! Sa weri! kell' kõik peasta täib, Mind heldeſt jootma tõta. Sa jääd mo ſisſe, anna ka, Et jään ſo ſisſe, ja et ma So läbi ſaakſin taewa.

Lõpe laul.

Omal wiiſil.

Önnista ja hoia, Waimuga meid wõia, Oma pale tõsta ſa, Jſſand, ja meid walgusta!

Igal ajal jäägu Sinu rahu meile, Oma Waimu anna ſa, Jeeſuga meid ühenda!

Aamen, Aamen, Aamen! Jeeſu nime kiitkem; Meie Jſſand oled ſa, Eſimene, wiimne ka!

Arutegemine waeste hoolekandmiſeſt Tallinna Jaani koguduſes, paſtor Grohmann'i jaus 1886mal aastal.

Et waeſus meie linnas aaſt' aastalt on ſuuremaks kaswanud, ſiis läheb hoolekandmine hädaliſte eeſt ikka

Mo hing, mis hoopis wäsinud, Ja pea ärajanunud,
So kaewu juure töttab; Sull' täib mo himu waigista,
Mind täita ja mind rõõmusta, Mo hing siis rammu wõtab.
Mo keeljad aja kaugele, Sa wõid ju kiusatusele Küll
pea otsa teha; Tee, et ma uskus kindlaks jään, Ja pal-
wele ka järgest lään; Siis saan so wäge näha.
Oh aja käed nüüd laiali, Ja tõtta mulle waesele, Et
saan so süle sisse. Sa tunned minu ihkamist, Mo pisa-
raid ja õhkamist: Oh rõõmusta mind ise.
Sa oled minu rõõmustus Ka siis, kui mull on kur-
wastus, Ja ahastus mind waewab; Sa pole äralükkanud,
Kes tunneb, et ta kadunud, Ja oma häda kaebab.
So heldus mind nüüd jahutab, So magus sõna kosu-
tab Ja rõõmustab mo südant. Mo Jumal! mis ma ütlen
weel? Kõik minu himu, nõu ja meel Käib aga sinu peale.

Kantsli salm.

Wiisil: Nüüd ristirahwas laulage.

Nüüd oma kerge ikkega, Oh Jeesus! aegsast tule, Ja tee, et
oma teuga Ei mina suurustele. Oh! saada, et sind armas-
tan, Siis hõlbuga küll kätte saan, Et igawest sind teenin.

PT
TRÜ Raamatukogu
320.14

Surma laul.

Wiisil: Et wiimne tund siin kõigil tuleb.

So kätte, armas Issand, mina Nüüd annan hinge, ihuga,
Neid omaks hooleks wõta sina, Ja päri neid ka igawest;
Oh Jeesus! wõta armsaste Mo waim siis üles taewasse.

Pärast eestpalwid.

Wiisil: Oh Jeesus ülem abimees.

Nüüd armsa taewa roaga Mind, Issand, täna sööda; Mind
elu jõele juhata, Ja selle seest mind jooda. Küll olen haige
roojane; So armu joomist, karjane! Mull' siiski ära keela.
Sa mesimagus taewa leib! Oh anna mulle armust,
Kui pat mo hinge peale käib, Et peasen selle hirmust,
So usu kuub nüüd katku mind, Et mull ei ole karta sind,
Kui istun sinu laudas.

Püha õhtusöömaaja laul.

Selsamal wiisil.

Kõik wiha, waenu kustuta Mo südamest ja hingest, Mo
süüd ja wiga ilmuta, Et ma neid nutan järgest. Sa
küpstud Pasatalleke, Oh anna ennast, peiuke! Mull' hinge
kasuks süüa.
Ma tunnistan, et minu töö Ei maksa seda armu,
Ma olen patu sulane, Ja tunnen tema hirmu. See
häda sees mind rõõmustab, Et sinu sõna tunnistab: Sa
wõtad waesed wastu.
Pat on mind hoopis rikkunud: Oh anna terwist leida.
Surm on mo sisse tikkunud: Mo peale armu heida. Ma
olen sõge, walgusta; Ma olen kadund, halasta, Ja aita
selgest armust.
Mo peigmees tule minule, Ja jää mo südamesse, Et
suud ma annan sinule, Ja jään so armu sisse. See
wäga kalli rõõmuga Mo nõdra waimu kosuta, Ja lõpeta
mo häda.
Mo Jeesuke, sa elu leib! Mind sooga sööta wõta!
Sa weri! kell' kõik peasta täib, Mind heldest jootma tõta.
Sa jääd mo sisse, anna ka, Et jään so sisse, ja et ma
So läbi saaksin taewa.

Lõpe laul.

Omal wiisil.

Õnnista ja hoia, Waimuga meid wõia, Oma pale tõsta
sa, Issand, ja meid walgusta!
Igal ajal jäägu Sinu rahu meile, Oma Waimu anna
sa, Jeesuga meid ühenda!
Aamen, Aamen, Aamen! Jeesu nime kiitkem; Meie
Issand oled sa, Esimene, wiimne ka!

Arutegemine waeste hoolekandmisest Tallinna Jaani koguduses, pastor Grohmann'i juus 1886mal aastal.

Et waesus meie linnas aast' aastalt on suuremaks
kaswanud, siis läheb hoolekandmine hädaliste eest ikka

raskemaks, eht küll need koguduse liikmed, kes Õnnistegijat ja ligimest armastawad, oma jõudu mööda on abi annud. Jumal tänatud, et ommeti 735 rbla wõisime waeste ülespidamiseks wälja anda. Wõib aga küll olla, et mõni, kellel enam abi oleks tarwis läinud, on aga pisut saanud. — Wäga kurb lugu on, et mõni tugew inimene, kes küll wõiks oma töö läbi ennast ja oma peret toita, laiskleb ja kerjab ja see läbi enese poole kisub, mis muidu koguduse liikmed waeste heaks annaksid. — Meie waeste majas on möödaläinud aastal 2 wana naesterahwast surnud. — Jumal aidaku waesid ja õnnistagu röömsaid andjaid! —

Sisse tulnud	rbl.	kop.	Wälja antud	rbl.	kop.
Spaarbütste seest	54	95	Kooliraha 20 lapse eest	110	50
Laululehtede läbi	22	45	Baueri koolis ühe waese lapse eest	36	—
Tsentralkassast	150	—	Lihawõte ja Jõulukingitused	69	50
Kingitused	40	—	matmiste eest	20	20
Surnute mälestuseks	12	—	puude eest	57	59
Anigwere wallast ühe waese eest	6	—	parandamised	32	32
Ühe waese sugulaste poolt tema heaks	25	—	asjakurantsi	29	57
Koguduse liikmetest õpetaja kätte antud	467	45	P. A. kurttumma lapse ülespidamise eest	8	—
			intressid	138	10
			aapteegi rohtude eest		90
			waestele abiks antud	232	90
Ülepea	777	85	Ülepea	735	58

42 rbl. 27 k. enam sisse tulnud kui wälja antud.

Maja peal wõlgu

Immobiilienbankast	1377	rbl. 35	kop.
linna kassast	300	„ —	„
Peale seda	400	„ —	„
Ülepea	2077	rbl. 35	kop.

[illegible]

Suremas majas elasid: 14 wana ja 2 last, peale seda maja ülewaataja naese 3 lapsega, wähemas majas elasid: 5 wana ja 2 last. Ülepea 21 wana ja 7 last see on 28 hinge.

Waeste hoolekandmise koomitee liikmed:

Õpetaja Wold. Grohmann. Peeter Busch.
Taniel Holdblom. Jüri Heilmann.
Mart Paakmann.

Дозволено цензурою. — Ревель, 13. Марта 1887 года.
Trükitud Eestimaa sinodi kirjadega.

ARH PT-1100

Jumalateenistus
Palwepäewal

16. weebruaril 1921 a.

kell 5 õhtul

Tallinna Jaani kirikus.

I. Pihtilaul.

Omal wiisil. 200.

Su poole, Issand, südamest Ma tõstan oma heale, Mind peasta patu häda seest Ja halasta mu peale! Sest kui sa tahad arwata Kõik wõlga, mis mull' teadmata, Kes siis su ees wõib seista?

Su ees ei maksa muud kui arm Kõik patu andeks anda; Kõik meie töö on tühi põrm, Kes wõib su wiha kanda? Kes wõib su ees weel suurusta? Waid peame kõik hirmuma, Ja elama su armust.

Seepärast sinu peale nüüd, Mu Jumal, mina loodan, Mu südames ei ole muud, Kui et sult abi ootan. Mis sinu sõna tõutab, See minu hinge rõõmustab, See peale olen julge.

Tartu Ülikooli Kunstiteaduse
ARHIIVKOGU

II. Pealaul.

Omal wiisil. 294.

Armas Jeesus, armastaja, Kallis Õnnistegija! Suuresť armusť kannatada Wõtsid raske waewaga; Mu heaks tapalammas olid, Pidid surma minema; Kõik maailma pattu tulid Maksma oma werega.

Arm kes sina oled nutnud, Õlimäel werd higistand; Waewa sisse oled tõtnud, Südamesť mind armastand: Armusť sina kanda wõtsid Jsa kanget wiha seal, Surres sina seda wõitsid, Mis ei ükski wõitnud weel.

Arm, kes julgesť oled kannud Hirmsat naermisť, pilkamisť: Arm, kes pole raskeks pannud Wiimisť surma wõitlemisť; Arm, kes ennasť heldeks näitnud, Kui õhk rammu otsa saand; Arm, ka siis, kui hinge heitsid, Oled weel mind armastand.

Arm, kes ristil sirutasin Omad käed mu järele, Minu päraſt kisendasid Jsa poole ärdaste; Jsa hooleks sa mind andsid, Surres palusid mu eest; Ristiwaewa mu eest kandsid: Nii mind peastsid wiha käest.

III. Kantslisalm.

Wiisil: Oh waga Jumal, kes. 230.

Su wõitlus meie wõit, Su surm meil' eluks saanud, Su kõied, paelad ka Meil' wabaduse toonud. Su risť on meie rõõm, Su haawus õnnistus, Su weri patusel' Ta ainus lunastus.

IV. Palwelaul.

Omal wiisil. 484.

Loo mulle, Jumal, uus puhas süda, Ja uuenda mu sees oma kindel waim. Su palge eest :,: Mind ära heida sa :,: Ja Püha Waimu ära wõta mult.

Röömusta jälle mind omaſt armuſt, Mind toetagu h°ameeleline waim. Oh peſe ſa :,: Mu ülekoh(uſt mind :,: Ja puhasta mind mu raskeſt patuſüüſt.

V. Litania.

Omal wiiſil. 363.

Õp.: Issand halasta . . .

Kog.: Halasta meie peale!

Õp.: Ole meile armuline!

Kog.: Heida armu, armas Issand Jumal!

Õp.: Ole meile armuline!

Kog.: Aita meid, armas Issand Jumal!

Õp.: Kõikide pattude eest . . .

Kog.: Hoia meid, armas Issand Jumal!

Õp.: Oma püha sündimise läbi . . .

Kog.: Aita meid, armas Issand Jumal!

Õp.: Meie waesed patused palume . . .

Kog.: Kuule meid, armas Issand Jumal!

Õp.: Anna kõigile rahu ja ühtmeelt . . .

Kog.: Kuule meid, armas Issand Jumal!

Õp.: Anna andeks meie waenlastele . . .

Kog.: Kuule meid, armas Issand Jumal!

Õp.: Oh Jeesus Kristus, Jumala Poeg,

Kog.: Kuule meid, armas Issand Jumal!

Õp.: Oh Jumala Tall, kes maailma patu kannab,

Kog.: Halasta meie peale!

Õp.: Oh Jumala Tall, kes mailma patu kannab,

Kog.: Halasta meie peale!

II. Pealaul.

Omal wiisil. 294.

Armas Jeesus, armastaja, Kallis Õnnistegija! Suuresť armuſt kannatada Wõtſid raske waewaga; Mu heaks tapalammas olid, Pidid ſurma minema; Kõik maailma pattu tulid Maksma oma werega.

Arm kes ſina oled nutnud, Õlimäel werd higistand; Waewa ſisſe oled tõtnud, Südameſt mind armastand: Armuſt ſina kanda wõtſid Jsa kanget wiha ſeal, Surres ſina ſeda wõitſid, Mis ei ükski wõitnud weel.

Arm, kes julgeſt oled kannud Hirmſat naermiſt, pilkamiſt: Arm, kes pole raskeks pannud Wiimiſt ſurma wõitlemiſt; Arm, kes ennaſt heldeks näitnud, Kui õhk rammu otſa ſaand; Arm, ka ſiis, kui hinge heitſid, Oled weel mind armastand.

Arm, kes riſtil ſirutaſin Omad käed mu järele, Minu päraſt kiſendaſid Jsa poole ärdaste; Jsa hooleks ſa mind andſid, Surres paluſid mu eeſt; Riſtiwaewa mu eeſt kandſid: Nii mind peaſtſid wiha käeſt.

III. Kantsliſalm.

Wiiſil: Oh waga Jumal, lk. 230.

Su wõitlus meie wõit, Su ſurm meil' eluks ſaanud, Su kõied, paelad ka Meil' wabaduſe toonud. Su riſt on meie rõõm, Su haawus õnnistus, Su weri patuſel' Ta ainus lunastus.

IV. Palwelaul.

Omal wiiſil. 484.

Loo mulle, Jumal, uus puhas ſüda, Ja uuenda mu ſees oma kindel waim. Su palge eeſt :,: Mind ära heida ſa :,: Ja Püha Waimu ära wõta mult.

Rõõmuſta jälle mind omaſt armuſt, Mind toetagu heameeleline waim. Oh peſe ſa :,: Mu ülekohtuſt mind :,: Ja puhasta mind mu raskeſt patuſüüſt.

V. Litania.

Omal wiiſil. 363.

Õp.: Jſand halasta . . .
Kog.: Halasta meie peale!
Õp.: Ole meile armuline!
Kog.: Heida armu, armas Jſand Jumal!
Õp.: Ole meile armuline!
Kog.: Aita meid, armas Jſand Jumal!
Õp.: Kõikide pattude eeſt . . .
Kog.: Hoia meid, armas Jſand Jumal!
Õp.: Oma püha ſündimiſe läbi . . .
Kog.: Aita meid, armas Jſand Jumal!
Õp.: Meie waeſed patuſed palume . . .
Kog.: Kuule meid, armas Jſand Jumal!
Õp.: Anna kõigile rahu ja ühtmeelt . . .
Kog.: Kuule meid, armas Jſand Jumal!
Õp.: Anna andeks meie waenlaſtele . . .
Kog.: Kuule meid, armas Jſand Jumal!
Õp.: Oh Jeeſus Kriſtus, Jumala Poeg,
Kog.: Kuule meid, armas Jſand Jumal!
Õp.: Oh Jumala Tall, kes maailma patu kannab,
Kog.: Halasta meie peale!
Õp.: Oh Jumala Tall, kes mailma patu kannab,
Kog.: Halasta meie peale!

Õp.: Oh Jumala Tall, kes maailma patu kannab,

Kog.: Anna meile oma rahu!

Õp.: Kristus, kuule meid! Issand, halasta! Kristus, halasta!

Kog.: Issand, halasta meie peale! Aamen!

VI. Armulaua laul.

Wiisil: Oh Jeesus, ülem abimees. 204.

Oh Jeesus, kõige armu kaew, Sa meie ülem wara, Meid ajab nõudma hinge waew Sind sinu ihust, werest, Ja sinu nime kiituseks Ja oma hinge toitmiseks Nüüd seda sööma, jooma.

Meid, Issand, ise walmista, Nüüd selle armutööle. Su auukuub olgu katteks ka, Su tõde pandud wööle, Et olekſime, walmistud, Kui sinu wõerad ehitud Su riigi osaliseks.

VII. Lõpulaul.

Wiisil: Ühte asja ihkan üle kõige. Liſa 31.

Tuhat tänu, Issand, sulle toome Sinu süüta surma eest, Igaweste sulle truuiks jääme, Kes meid peastsid surma käest. Meid, oh Issand, Waimu wäes nüüd aita Sinu tahtmist igal ajal täita. Ütle: „Aamen“ armuga; „Rahu olgu teiega!“

TRU Raamatukogu
380-66

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARA PF-1200

Liturgia jumalateenistus

Ülestõusmise püha hommikul

1921 a.

Tallinna Jaani kirikus.

I. Algus.

Wiisil: Ärgake! nii wahid hüüdwad. 335.

Kog.: Halleluuja, koorid, kostke, Häält Jeesu ülenduseks tõstke: Ta püham päew on alganud! Ta ees lõhkes surma wäli, Ta wõites hauast wälja tuli, Kes meie eest sai maetud. Jah, wõit on tema käes, Ta lõpetas kõik wäes, Halleluuja! Ta lõpetas, Öö peletas Ja surma haua seletas.

Tõusnud ta meid rõõmustama Ja kõike ära kautama, Mis rahu riisub meie käest. Tema au on kadumata, Ta sõna hukkaminemata, Ja õnnis see, kes usub tõest. Nii käime armu naal Ka pisarate maal. Üles sinna, Kus elab ta, Kes armuga Meid surmast saadab elama.

Õp.: Algussalmid. Au olgu Isale . . .

Kog.: Nõnda kui alguses oli, nüüdki on ja jääb igawesest ajast igawesti. Aamen.

Õp.: Tall, kes on ära tapetud, on wäärt wõtma wäge ja rikkust ja tarkust ja rammu ja austust ja au ja kiitust. Halleluuja!

Kog.: Mu Jumal ja mu kuningas! Ma tahan Sind suureks tõsta ja su nime kiita ikka ja igawesti. Halleluuja!

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Õp.: Nüüd tõstkem rõõmu hääli
Läind mure, mis kõik meeli
Kus Jeesus hinganud,
Kui hinge heidame
Au Issand seisab haual
Ja waenlane ta jalgel
Ta käest on kadund kõik:
Kus tema walitses,

Kog.: Ja laulgem lahkeste:
Nii rõhus rängaste!
Meil' ase walmistud,
Ja ilmast lahkume.
Kui wõitja rõemsaste,
Täis hirmu, wihane.
Surm, wägi, põrguriik,
Kõik on nüüd wõitja käes.

Õp.: Issand olgu teiega!

Kog.: Ja sinu waimuga!

Õp.: Laulupalwe.

Kog.: Aamen, aamen.

II. Peajagu.

Wiisil: See päew nüüd meile kätte sai. 85.

Kog.: Nüüd wõitnud Issand Jeesus Kristus, Nüüd surnud surm ja kadund rist; Ta tõusis suure auuga, Sest laulame tall' rõõmuga: Halleluuja!

Ta wõitis ära wägewa, Ja sidus kinni saadana: Nüüd põrgu saaki jagab ta Ja peastab hinged wäega. Halleluuja!

Oh kallis Issand Jeesus Kristus, Sa meie peastja, Eluwürst, Nüüd tule jaga meilegi Sa auu ja rõõmu heldeste. Halleluuja!

Õp.: Matt. 28, 1—4; Mark. 16, 1—8; Joh. 20, 2.

Wiisil: Nüüd, ristirahwas, laulage. 202.

Kog.: Mu süda, ole ülewel, Öö on ju mööda läinud, Nüüd ole walmis, waim ja meel, Päew on ju selgest tõusnud: Waat, sinu Õnnistegija On hauast tõusnud auuga, Oh wõta teda wastu!

Lut elu wõta alata Ja patu hauast tõuse, Nüüd usu jooksmist alga sa Ja waata taewa poole, Ja otsi, mis on ülewel, Kus Jeesus on, ja ela teal, Kui ristiinimene.

Õp.: Joh. 20, 3—17.

Kog.: Wõitja, wõta wõidupalmid Wastu oma rahwa käest, Tema rõõmsad lauluſalmid Tänu täheks wõidu eest! Waenlane, ſul pole mahti, Sinu ſuu on ſulutud, Surma öö on kadunud, Et ta astel tehtud katki. Surm ja põrgu waikige: Halleluuja wõitjale!

Õp.: Luuk. 24, 13—24.

Wiisil: Oh Kristus, Lunastaja. 194.

Kog.: Oh Jeeſus, appi tule, Mu usku kaswata! Ma tunnen, et ſa mulle Tee, elu, tõde ka. Kui ſüda araks läheb, Ust nõdraks minna tahab, Siis ſa mind kinnita.

Siis enam ma ei kõigu Kui kõrkjas tuule käes, Ja mured jääwad ſoiku, Mis tormaſid mu ſees. Sa oled armu järjeks, Sa teed kõik koormad kergeks, Kui ſulle tuleme.

Õp.: Luuk. 24, 25—36.

Eelmiſel wiisil. 194.

Kog.: Mu ſüda, kiitma tule Nüüd oma Jeeſuſt ſa Ja ära mures ole, Waid uſus rõõmusta! Et wiska, mis ſind waewab, Mis ſinu peale kaebab, Ta tühja hauda nüüd.

Õp.: 1 Kor 15, 1—8; 12—14; 17—22; 42—44; 52—58.

Wiisil: Nüüd ristirahwas, laulage. 202.

Kog.: Oh armas Iſſand Jeeſus Kriſt, Sa tõuſid ſurmaſt üles: Meid peasta ſurmaſt, kuradiſt, Meid hoia oma süles: Med kõiki oma Waimuga Ulut elu aita alata, Mis ſina meile ſaatſid.

Õp.: Joh. 11, 25. 26; Ilm. 3, 3. 21; 7, 9—17.

Wiisil: Arm, kes ſa mind oled loonud. 175.

Kog.: Kes ſeal ſeiswad armutroonil Hulgal Iſa järje ees? Närtſimata elukroonil Hiilgwad taewa walguſes? Halleluuja hüüdwad nad, Kiitwad lauſa Jumalat.

Need on need, kes Jeeſu päraſt Wiimſe weretilgani Hoolimata ilma käraſt Wastu ſeisnud ſurmani: Nüüd on wõidukroon neil peas Püha wõitja were wäes.

Õp.: Kõne.

Õp.: Nüüd tõstkem rõõmu hääli
Läind mure, mis kõik meeli
Kus Jeesus hinganud,
Kui hinge heidame
Au Issand seisab haual
Ja waenlane ta jalgel
Ta käest on kadund kõik:
Kus tema walitses,

Kog.: Ja laulgem lahkeste:
Nii rõhus rängaste!
Meil' ase walmistud,
Ja ilmast lahkume.
Kui wõitja rõemsaste,
Täis hirmu, wihane.
Surm, wägi, põrguriik,
Kõik on nüüd wõitja käes.

Õp.: Issand olgu teiega!

Kog.: Ja sinu waimuga!

Õp.: Laulupalwe.

Kog.: Aamen, aamen.

II. Peajagu.

Wiisil: See päew nüüd meile kätte sai. 85.

Kog.: Nüüd wõitnud Issand Jeesus Kristi, Nüüd surnud surm ja kadund rist; Ta tõusis suure auuga, Sest laulame tall' rõõmuga: Halleluuja!

Ta wõitis ära wägewa, Ja sidus kinni saadana: Nüüd põrgu saaki jagab ta Ja peastab hinged wäega. Halleluuja!

Oh kallis Issand Jeesus Kristi, Sa meie peastja, Eluwürst, Nüüd tule jaga meilegi Sa auu ja rõõmu heldeste. Halleluuja!

Õp.: Matt. 28, 1—4; Mark. 16, 1—8; Joh. 20, 2.

Wiisil: Nüüd, ristirahwas, laulage. 202.

Kog.: Mu süda, ole ülewel, Öö on ju mööda läinud, Nüüd ole walmis, waim ja meel, Päew on ju selgest tõusnud: Waat, sinu Õnnistegija On hauast tõusnud auuga, Oh wõta teda wastu!

Ülut elu wõta alata Ja patu hauast tõuse, Nüüd usu jooksmist alga sa Ja waata taewa poole, Ja otsi, mis on ülewel, Kus Jeesus on, ja ela teal, Kui ristiinimene.

Õp.: Joh. 20, 3—17.

Kog.: Wõitja, wõta wõidupalmid Wastu oma rahwa käest, Tema rõõmsad laulusalmid Tänu täheks wõidu eest! Waenlane, sul pole mahti, Sinu suu on sulutud, Surma öö on kadunud, Et ta astel tehtud katki. Surm ja põrgu waikige: Halleluuja wõitjale!

Õp.: Luuk. 24, 13—24.

Wiisil: Oh Kristus, Lunastaja. 194.

Kog.: Oh Jeesus, appi tule, Mu usku kaswata! Ma tunnen, et sa mulle Tee, elu, tõde ka. Kui süda araks läheb, Ülst nõdraks minna tahab, Siis sa mind kinnita.

Siis enam ma ei kõigu Kui kõrkjas tuule käes, Ja mured jääwad soiku, Mis tormasid mu sees. Sa oled armu järjeks, Sa teed kõik koormad kergeks, Kui sulle tuleme.

Õp.: Luuk. 24, 25—36.

Eelmisel wiisil. 194.

Kog.: Mu süda, kiitma tule Nüüd oma Jeesust sa Ja ära mures ole, Waid usus rõõmusta! Et wiska, mis sind waewab, Mis sinu peale kaebab, Ta tühja hauda nüüd.

Õp.: 1 Kor 15, 1—8; 12—14; 17—22; 42—44; 52—58.

Wiisil: Nüüd ristirahwas, laulage. 202.

Kog.: Oh armas Issand Jeesus Kristi, Sa tõusid surmast üles: Meid peasta surmast, kuradist, Meid hoia oma süles: Med kõiki oma Waimuga Ülut elu aita alata, Mis sina meile saatsid.

Õp.: Joh. 11, 25. 26; Ilm. 3, 3. 21; 7, 9—17.

Wiisil: Arm, kes sa mind oled loonud. 175.

Kog.: Kes seal seiswad armutroonil Hulgal Isa järje ees? Närtsimata elukroonil Hiilgwad taewa walguses? Halleluuja hüüdwad nad, Kiitwad lausa Jumalat.

Need on need, kes Jeesu pärast Wiimse weretilgani Hoolimata ilma kärast Wastu seisnud surmani: Nüüd on wõidukroon neil peas Püha wõitja were wäes.

Õp.: Kõne.

Kog.: Päike, laſe oma walguſt ſüdamesſe ſärada, Omastele anna ſelguſt, Et nad wõtwad ärgata. Kui weel uni hingi köidab. Hüüa ſa meid ülesſe, Hüüa, hüüa: Ärgake! Warjud mööbas, elu wõidab! Päew on käes, ſeſt kõla ſa, Halleluuja otſata!

Õp.: Palwe. Meie Iſa . . .

Kog.: [illegible]eſt Sinu päralt on riik ja wägi ja au igawesti. Aamen.

III. Lõpp.

Õp.: Surm on ära neeldud wõimuſe ſisſe. Halleluuja!

Kog.: Tänu Jumalale, kes meile wõimuſt on annud. Halleluuja!

Õp.: Tänupalwe.

Kog.: Aamen.

Õp.: Õnnistamine.

Kog.: Aamen, aamen, aamen.

Wiifil: Ärgake, nii wahid hüüdwad. 355.

Kog.! Elu päew ja eluläige Kuis ſärab ſa, kui armupäike Mu haua kambrit walgustab. Oh mis tunneb õnnis ſüda, Kui mööda waew ja mure, häda, Meid walgus taewaſt rõõmustab. Meid wõitja, ſaada ſa! Et wõime wõita ka Sinu nimel: Su ſurma tee Wiib elusſe, Nii ſaada meid ka rahule.

PT
TRU Raamatukogu
380-70

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ERM PT-1100

Laulud
I. Kristuse Ülestõusmise pühal
Tallinna Jaani kirikus.
27. märtsil 1921 a.

Hommiku laul.

Wiisil: Jumal wägew walitseja 182.

Halleluuja! Jeesus elab, Surm ja põrgu wõidetud! Taewas nii ja maa peal kõlab, Kuis on iial kuulutud: Ülestõusnud elu tooja, Jeesus elab, halleluuja!

Halleluuja! Haud on tühi, Ära leina asjata, Waid sa silmad kuiwaks pühi Rääkimata rõõmuga, Sest et tõusnud on su Looja, Jeesus elab, halleluuja!

Halleluuja! Ärge nõudke Surnuilt enam elawat, Jüngritega waatma jõudke, Kuhu ütles minewat: Taewas on see elutooja, Jeesus elab, halleluuja!

Enne jutlust.

Wiisil: Nüüd ristirahwas laulage 202.

Mu süda, ole ülewel, Öö on ju mööda läinud, Nüüd ole walmis, waim ja meel, Päew on ju selgest tõusnud: Waat, sinu Õnnistegija On hauast tõusnud auuga, Oh wõta teda wastu!

Uut elu wõta alata Ja patu hauast tõuse. Nüüd usu jooksmist alga sa Ja waata taewa poole, Ja otsi, mis on ülewel, Kus Jeesus on, ja ela teal, kui ristiinimene.

Mis taga on, sest tagane, Mis ees on, seda nõua, käi Jeesu järel truiste, Ta poole kindlast hoia. Maailma wõid sa rõõmuga Siis jalge alla tallata Ja taewast taga nõuda.

Mu süda ole ülewel Ja pane patu wastu, Et wõimus jäänud Jeesusel', Ta jälgi mööda astu: Uut elu wõta elada, Ja patuhimu sureta; Küll tema jõudu annab.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Kantsli salm.

Wiisil: Eks mu kohus tänu teha. 339.

Päike, lase oma walguſt ſüdamesſe särada, Omastele anna ſelguſt, Et nad wõiwad ärgata. Kui weel uni hingi köidab. Hüüa ſa meid ülesſe, Hüüa, hüüa: Ärgake! Warjud möödas elu wõidab! Päew on käes, ſeſt kõla ſa, Halleluuja otſani!

Laul ſurnute mälestuſeks.

Omal wiisil. 161.

Jeeſus, peaſtja! elab weel, Seſt ma ſaan ka elu näha, Elan päraſt taewas ſeal Surm ei wõi mull' hirmu teha; Jeeſu liige olen ma, Mind ei jäta maha ta.

Palwe laul.

Wiisil: See päew nüüd meile kätte ſai. 85.

Sind, Issand Kristus, täname, Et tõuſid ſurmaſt ülesſe Sa wõitſid ſurma koguni, Tõid mulle elu tagaſi. Halleluuja!

Su kogudus ſind palub nüüd: Meilt wõta ära patu süüd, Ning aita oma armuga Sind truuiſt ikka teenida. Halleluuja!

Au kõrges olgu Iſale, Au ainuſündind Pojale, Ja Pühal' Waimul' nõnda ka Au, kiitus olgu lõpmata. Halleluuja!

Lõpu laul.

Omal wiisil. 96.

Kiida nüüd Issandat, kiida, hing Jumala nime, Mis iial liigub ſee kiitku, ſeſt tema teeb imet! Su walgus ta: Oh ſeda mäleta ſa! Seſt ütle kiites nüüd: Aamen.

PT
TRU Raamatukogu
380-71

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

Bibliotheca Universitatis Tartuensis

Laulud
Uuel aastal 1942
Tallinna Jaani kirikus

P. 141.

Siin astume Su palge ette, Oh Issand, helde abimees, Ja anname Su armu kätte, Mis aasta käigul ootab ees, Sest ainult üksi Sinuga Uut aastat võime alata.

Sa meie jõud ja jäädav rammu, Kui lõpeb lootus eluteel. Sa juhid meie õigel sammu Ka suures surmaorus veel. Kui vaevamas meid viletsus, Su arm siis igal päeval uus.

Kes läinud aastal armu näit'sid, Kui murest oli murtud meel, Ja rohke rõõmuga meid täitsid: Tee seda uuel aastal veel. — Kui vaevamas meid viletsus, Su arm siis igal päeval uus.

P. 229.

Oh võtkem Jumalat Suust, südamest nüüd kiita, Kes suuri asju teeb, Ja temale au näita, Kes emaihust ju Meil' teinud palju head, Ja praegu hoidvad veel Meid tema armu käed.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

See armas Jumal nüüd Ka võitku muret kanda, Meil' rõõmsaid südameid Ja kallist rahu anda. Ta pidagu meid ka Siin üles armsasti Ja võitku hõda käest Meid päästa heldesti.

Au olgu Isale, Mu suure Jumalale, Ja tema Pojale, Mu aukuningale, Ja Pühal' Vaimul' ka, Kolmainul, algusest, Kes oli, nüüdki on, Ja jääb ka igavest'.

Jutlus — õp. R. Kiviranna.

P. 300.

Aasta lä'eb ja aasta tuleb, Nõnda ikka olnud see, Mõnel avab, mõnel suleb Tema maise elutee. Kõik on mööduv, kaduv, hajuv, Ajamerre vaikselt vajuv, Mis meil tuleb, see ka lä'eb, Jumal üksi on, kes jääb.

P. 138.

Ma tõstan taeva poole silma, Jään Isa peale mõtlema, Ja lendan üles, jätan ilma, Ja tunnen suure rõõmuga, Kuis Isa südames ja suus Arm ikka vana, ikka uus.

Mis rõõmu saan, kui oma meele See kaevu poole ülendan, Kust ikka heldust voolab mulle Ja armu armu peale saan, Et päev siin päeval' tunnistab: Mind Jumal ikka armastab!

Su tiiva varju all ma elan Ja rahu on mul sinu sees. See raja peal ma kindlast' seisan: Sa omad tunned helduses, Ehk maa ja taevas hukka lä'eb, Su tõesõna seisma jääb.

P. 96.

Kiida nüüd Issandat, hing, kes sind armsasti saadab, Kes isakätel sind uuesse aastasse kannab. Rõõmusta, meel, Jeesus käib ise su eel Ja jõudu sinule annab.

Mis olen mina, suur Jumal, et minu peal' mõtled, Minu pooli seisad ja raskustes minuga võitled? Juhata mind Teele, kus leian ma sind, Mida sa armus mull' näitad.

Veereta rõõmsast', mu hing, oma teed tema peale, Kes sinu Jumal, ta hoolde end usalda jälle. Heldusega Käitpidi võtab sind ta, Saadab sind õigluse teele.

Uue aasta teele avatud taeva all

„Ja ta nägi unes, ja vaata, üks redel seisis maa peal ja ta ots puutus taevasse, ja vaata, Jumala inglid olid seal peal üles minemas ja maha tulemas."

1. Mos. 18, 12.

Oma elu kõige raskemal tunnil nägi Jakob ilusa unenäo. Ka meie möödunud aasta oli nagu unenägu, kuid kohutav ja hirmus. Meil oli tunne — taevas on meile täiesti suletud. Meie kanname veel uude aastasse endaga ühes oma kaotuste ja valude haavu. Tuldud tee on täis pisarate jälgi. — Kuid sel ajal kuulis nii mõnigi Jumala häält, mida ta õnnelikumatel aastatel ei olnud tähele pannud. See oli raske Jumala kohus, mis käis meie üle. Me ei olnud varem tema armukatsumise aega tundnud. Nüüd pidime väriseva südamega tundma tema püha viha. Paljud said teadlikuks oma patust.

Ühtlasi ilmnes möödunud aasta kannatusis ja valudes, kuivõrd meie koguduse liikmed on oma patu läbi lahutatud Jumalast ja ta kirikust. Paljud noored inimesed on leeritamata, eriti noored mehed. Suur osa abielusid on pühitsemata — laulatamata. Väga paljud lapsed on ristimata.

Ja millal võtsid sa viimast korda vastu pattude andestust pihil ja armulaual?

Kas oled oma lapsi saatnud lastejumalateenistusele?

Kiriku liikmekaart meie kodumaal on odavam kui kuskil mujal maailmas. Siiski on see tasumata vähemalt ühel kolmandikul koguduse liikmeist aasta-aastalt. Aastavahetus on aruandmise aeg. Likvideerigu igaüks oma vahekorrad Jumala ja inimestega! Kiirelt ruttav aeg manitseb meid meeleparandusele. Uus, algav 1942 aasta on Jaani kiriku 75. juubeliaasta. See lihtne püha koda kõneleb Jumala suurusest ja väest meile ja tulevastele põlvedele. Ainult Jumala ime läbi seisab ta oma kohal. Nii näitab Jumal oma armu iseäi patusele inimesele, kes parandab meelt. — Juubeliaasta puhul tahab Jaani kogudus selgitada kõik poolikud vahekorrad oma liikmetega. Meie, koguduse hingekarjased, oleme kogenud ühes teiega tema halastust ja armu. Jumal on meie rahva päästnud ja tema ehitab redeli maast taevasse ka meie äraviidud omaksetele nende raskel eluteel võõrsil. Tasuks kingitud elu ja vabastatud kalli kodumaa eest tahame armastuse ja arusaamisega pakkuda igale koguduse liikmele võimalusi oma vahekordade lahenduseks kogudusega. Kellel selleks on vaid tõeline soov ja igatsus — pöörduge oma õpetaja poole! Neile, kes pikemat aega ei ole oma liikmemaksukohustusi täitnud, on alati võimalus — kas osalise või iseäi täielise liikmemaksuvõla kustutamise kaudu jääda koguduse liikmeks.

Kui sel juubeliaastal koguduse liikmed ei kasuta seda võimalust, siis peab sellest koguduse juhatus tegema oma järeldused. Need liikmed kustutavad end sellega ise kiriku liikmete kirjast ja kaotavad edaspidiseks kõik koguduse liikme õigused. Nii saavad kõik vahekorrad selgeks ja puhtaks.

Meie oleme kogenud, kui ustav on Jumal. Temale tohime loetuda ka uuel, tundmatul aastal. Jeesuses on ta meile taeva avanud ja redeli maast taevasse ehitanud. Kui temaga oleme, siis käime ka kõige raskemat teed uuel aastal avatud taeva all.

Selleks paluvad oma armsale Jaani kogudusele Jumala armu ja rahu koguduse õpetajad:

A. Tähevälí
R. Kiviranna

See armas Jumal nűűd Ka võtku muret kanda,
Meil' rõõmsaid sűdameid Ja kallist rahu anda. Ta pi-
dagu meid ka Siin űles armsasti Ja võtku hắda kắest
Meid pắắsta heldesti.

Au olgu Isale, Mu suure Jumalale, Ja tema Pojale,
Mu aukuningale, Ja Pűhal' Vaimul' ka, Kolmainul, al-
gusest, Kes oli, nűűdki on, Ja jắắb ka igavest'.

Jutlus — õp. R. Kiviranna.

P. 300.

Aasta lắ'eb ja aasta tuleb, Nõnda ikka olnud see,
Mõnel avab, mõnel suleb Tema maise elutee. Kõik on
mőőduv, kaduv, hajuv, Ajamerre vaikselt vajuv, Mis
meil tuleb, see ka lắ'eb, Jumal űksi on, kes jắắb.

P. 138.

Ma tõstan taeva poole silma, Jắắn Isa peale mõt-
lema, Ja lendan űles, jắtan ilma, Ja tunnen suure rõõ-
muga, Kuis Isa sűdames ja suus Arm ikka vana,
ikka uus.

Mis rõõmu saan, kui oma meele See kaevu poole
űlendan, Kust ikka heldust voolab mulle Ja armu armu
peale saan, Et pắev siin pắeval' tunnistab: Mind Jumal
ikka armastab!

Su tiiva varju all ma elan Ja rahu on mul sinu sees.
See raja peal ma kindlast' seisan: Sa omad tunned
helduses, Ehk maa ja taevas hukka lắ'eb, Su tõesõna
seisma jắắb.

P. 96.

Kiida nűűd Issandat, hing, kes sind armsasti saadab,
Kes isakắtel sind uuesse aastasse kannab. Rõõmusta,
meel, Jeesus kắib ise su eel Ja jõudu sinule annab.

Mis olen mina, suur Jumal, et minu peal' mõtled,
Minu poolt seisad ja raskustes minuga võitled? Juhata
mind Teele, kus leian ma sind, Mida sa armus mull'
nắitad.

Veereta rõõmsast', mu hing, oma teed tema peale,
Kes sinu Jumal, ta hoolde end usalda jắlle. Heldusega
Kắttpidi võtab sind ta, Saadab sind õigluse teele.

Uue aasta teele avatud taeva all

„Ja ta nắgi unes, ja vaata, űks redel seisis maa peal ja ta ots puutus taevasse, ja vaata, Jumala inglid olid seal peal űles minemas ja maha tulemas."

1. Mos. 18, 12.

Oma elu kõige raskemal tunnil nắgi Jakob ilusa unenắo. Ka meie mőődunud aasta oli nagu unenắgu, kuid kohutav ja hirmus. Meil oli tunne — taevas on meile tắiesti suletud. Meie kanname veel uude aastasse endaga űhes oma kaotuste ja valude haavu. Tuldud tee on tắis pisarate jắlgi. — Kuid sel ajal kuulis nii mõnigi Jumala hắắlt, mida ta õnnelikumatel aastatel ei olnud tắhele pannud. See oli raske Jumala kohus, mis kắis meie űle. Me ei olnud varem tema armukatsumise aega tundnud. Nűűd pidime vắriseva sűdamega tundma tema pűha viha. Paljud said teadlikuks oma patust.

Űhtlasi ilmnes mőődunud aasta kannatusis ja valudes, kuivõrd meie koguduse liikmed on oma patu lắbi lahutatud Jumalast ja ta kirikust. Paljud noored inimesed on l e e r i t a m a t a, eriti noored mehed. Suur osa abielusid on pűhitsemata — l a u l a t a m a t a. Vắga paljud l a p s e d on r i s t i m a t a.

Ja millal võtsid sa viimast korda vastu pattude andestust pihil ja a r m u l a u a l?

Kas oled oma lapsi saatnud l a s t e j u m a l a t e e n i s t u s e l e?

Kiriku liikmekaart meie kodumaal on odavam kui kuskil mujal maa-ilmas. Siiski on see tasumata vắhemalt űhel kolmandikul koguduse liikmeist aasta-aastalt. Aastavahetus on aruandmise aeg. Likvideerigu igaűks oma vahekorrad Jumala ja inimestega! Kiirelt ruttav aeg manitseb meid meeleparandusele. Uus, algav 1942 aasta on Jaani kiriku 75. juubeliaasta. See lihtne pűha koda kõneleb Jumala suurusest ja vắest meile ja tulevastele põlvedele. Ainult Jumala ime lắbi seisab ta oma kohal. Nii nắitab Jumal oma armu isegi patusele inimesele, kes parandab meelt. — Juubeliaasta puhul tahab Jaani kogudus selgitada kõik poolikud vahekorrad oma liikmetega. Meie, koguduse hingekarjased, oleme kogenud űhes teiega tema halastust ja armu. Jumal on meie rahva pắắstnud ja tema ehitab redeli maast taevasse ka meie ắraviidud omaksetele nende raskel eluteel võõrsil. Tasuks kingitud elu ja vabastatud kalli kodumaa eest tahame armastuse ja arusaamisega pakkuda igale koguduse liikmele võimalusi oma vahekordade lahenduseks kogudusega. Kellel selleks on vaid tõeline soov ja igatsus — pőőrdugu oma õpetaja poole! Neile, kes pikemat aega ei ole oma l i i k m e m a k s u k o h u s t u s i tắitnud, on alati võimalus — kas osalise või isegi tắielise liikmemaksuvõla kustutamise kaudu jắắda koguduse liikmeks.

Kui sel juubeliaastal koguduse liikmed ei kasuta seda võimalust, siis peab sellest koguduse juhatus tegema oma jắreldused. Need liikmed kustutavad end sellega ise kiriku liikmete kirjast ja kaotavad edaspidiseks kõik koguduse liikme õigused. Nii saavad kõik vahekorrad selgeks ja puhtaks.

Meie oleme kogenud, kui ustav on Jumal. Temale tohime toetuda ka uuel, tundmatul aastal. Jeesuses on ta meile taeva avanud ja redeli maast taevasse ehitanud. Kui temaga oleme, siis kắime ka kõige raskemat teed uuel aastal avatud taeva all.

Selleks paluvad oma armsale Jaani kogudusele Jumala armu ja rahu koguduse õpetajad:

A. Tắheváli
R. Kiviranna

Üleskutse eesti lastevanematele.

Meie rahva ajaloo kõige raskem öö on mõõdunud. See on Jumala imeline arm. Tema käed on meid surmast elusse kandnud. Uus Eesti kodu ülesehitamise aeg on nüüd alanud. See on püha töö ja ülesanne. Seda teevad meie sõbrad ja vennad rindel meie ja inimsoo vabaduse eest võideldes. Seda tööd teevad ka need, kes ustavalt oma kohustusi täidavad meie rahva elu juhtimises, ülesehitamises ja parema tuleviku loomisel. Selle suure ülesande teenistuses peavad seisma aga ka meie kodud, kus kasvavad meie rahva tuleviku kandjad. Meie oleme näinud idast tulnud inimesi, kes ilma Jumalata, ilma usu ja kirikuta olid üles kasvanud ja kelle ebainimlikkusele mõteldes eesti rahva hinges valusad haavad avanevad. Meie ei taha, et meie lapsed ja noored kasvaksid niisugusteks inimesteks. Oma lapsi ristimisele kandes oleme seda tõotanud, ühtlasi enese peale võtnud püha kohustuse lapsi selles usus kasvatada ja hoida neid Õnnistegija Jeesuse Kristuse juurde juhtides. Selles vastutusrikkas ja ilusas ülesandes tahab Evangeeliumi Luteri Usu Kirik eesti isadele ja emadele laste kasvatamisel abiks olla. Ta teeb seda lastejumalateenistuste ja pühapäevakoolide kaudu, andes seal võimaluse laste hingel kokku puutuda sellega, mis Jumal meile oma Sõnas kõige sügavamate elu- ja igavikuväärtustena on andnud. Iga inimese elu kujuneb kõige otsustavamalt lapsepõlves. Mis sellel ajal lapse hinge külvatakse, määrab inimese saatuse, tema õnne või õnnetuse. Jumal andku teile, armsad eesti lastevanemad, jõudu külvata oma laste hinge kõige paremat ja väärtuslikumat. Meil, Tallinna koguduste õpetajatel, on sellega ühenduses kõigile eesti lastevanematele palve — teie laste ja seega kogu Eesti tuleviku pärast: saatke oma lapsed alates 4. kuni 14. eluaastani igal pühapäeval järjekindlalt oma kog. lastejumalateenistustele. Et ükski meie lastest ei kasvaks üles ilma Jumala Sõna õnnistuseta.

„Laske lapsukesed minu juurde tulla ja ärge keelake neid mitte, sest niisuguste päralt on Jumala riik.“ Mark. 10, 14.

PT
TRU Raamatukogu
390-72

Eesti Ev. Lut. Kiriku
Tallinna koguduste õpetajad.

Lastejumalateenistused peetakse igal pühapäeval järgm. Tallinna kirikutes:

Piiskoplikus Toomkirikus,	igal	pühapäeval	kell	1/21	
Kaarli kirikus,	„	„	„	1	
Jaani „	„	„	„	3	
Pühavaimu „	„	„	„	1	
Pauluse koguduses	„	„	„	1/21	Toom-
Peeteli kirikus	„	„	„	12	[kirikus
Oleviste „	„	„	„	12	

Tallinna Eesti Kirjastus-Ühisuse trükikoda, Pikk 2. 1941

ARH PT-1100

Laulud

Palmipuude pühal

Leeriõppijate õnnistamisel

Tallinna Jaani kirikus

20. märtsil 1921 a.

Leerilaste laul.

Ühte asja ihkan üle kõige, Ühte rooga alati; Saan ma see, siis nutuorus õige Õndsalt käin ma otsani: Ühtelugu olla tema ligi, Kelle palgelt jooksis werehigi, Kui ta heitles ägedast Juues Isa karikast.

Surmani mull', Jeesus, jäägu meele Minu süü ja sinu arm! Kui sust olin pöörnud eksiteele Ja mu hinge täitis hirm, Siis sa hoolsast otsisid mind üles Ja mind kandsid koju omas süles Ning mind omaks ostsid sa Kalli were hinnaga.

Algus laul.

Omal wiisil. Lisa 30.

Süda seltsiks südamele Otskem rahu Issandalt, Laskem armu tulekeeli Tõusta taewa leekiwalt! Ta on pea ja meie liikmed, Ta on walgus, meie läik, Ta on Issand, meie wennad, Tema omad meie kõik.

Tulge kõik, kes armu saanud, Tõutusi tasuma: Talle, kes meid lunastanud, Wõtkem truudust wanduda! Ja kui armastuse paeltel Peaks kindlust puuduma, Tall, kes rippus ristis naeltel, Wõib neid uuest siduda.

Pärast tõnet.

Eelmisel wiisil.

Oma lapsi ühte köida, Kallis sõber, kindlaste: Lase meidki armu leida, Armu näita alati! Tõega meid ühte liida, Tõde oled ise sa, Ja meid walgusega täida, Sina oled walgus ka.

Koorilaul koguduse Noorte ühingu poolt.

Pihtilaul.

Wiisil: Jumal, maa ning taewa looja. 174.

Kallis Tall, sa kandsid ise Minu patud risti peal; Oh mis kallis eluwesi Jooksis sinu haawust seal! Seega südant puhasta Et wõiks sulle kõlbata.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Armu hallik, sinu wesi Jooksku elu wäega Minu kuiwa hinge sisse, Täitku mind su armuga. Minu süda lahti tee, Walmista ka armule.

Issand, näita mulle sina Ikka oma halastust. Sinu juurest otsin mina Oma hinge õnnistust. Oh mu hing sest röömustab, Et mind Jeesus armastab!

Pea laul.

Wiisil: Wõta Issandat nüüd kiita. 338.

Jeesusega käia wõtkem, Jõudkem tema järele, Ilmas ilma maha jätkem, Nõudkem põrmust ülesse: Ikka käia taewa rada, Maa peal taewas wiibida, Õiget usku pidada, Usku armus tõendada: Käi mu ees, mu karjane, Küll siis astun järele!

Kandkem Jeesusega walu, Saagem tema sarnaseks, Walu peale tõuseb ilu, Waesus muutub rikkuseks; Nutukülw saab höiskamiseks, Lootus kannatust meil' toob, Wihma ilma Issand loob Kalliks päewa hiilgamiseks: Sinuga siin walu näen, Jeesus, seal su röömu läen!

Jeesusega surma mingem, Surmast peastab tema surm, Peastab ära waese hinge, Nii et kaub kohtu hirm. Elame, siis suretada Oma liha wõtkem ka, Tema wõtab armuga Meid siis surmast äratada: Jeesus, sulle suren ma, Et sull' elan lõpmata!

Kantsli salm.

Eelmisel wiisil.

Elagem ka Jeesusega! Eluwürst meid elule Saadab surmast wõimusega. Peaks meil' oled, karjane! Kui su liikmed sinu külles. Kui sa elad, elame. Issand, sind ka palume: Tunnista meid wennaks üles! Sulle siin nüüd elan ma Ja seal igaweste ka!

Laul surnute mälestuseks.

Wiisil: Oh Jeesus, ülem abimees. 204.

Oh Jeesus, sinu ahastus, Su waew ja sinu walu, See olgu minu röömustus, Kui lõpeb minu elu. Uus elu anna mulle sa, Kui mina lahkun rahuga Siit õndsas surmas! Aamen.

Palwe laul.

Wiisil: Nüüd hingwad inimesed. 117.

Sa meie lepitaja, Sa ristirahwa peastja, Sa helde wahemees! Kõik heidame su ette, Et meie meel ja mõte Sind auustaksid usu wäes.

Sa oled surma läinud, Meid oma lapsiks teinud Ja ostnud werega. Su pühad surma haawad Nüüd hinge kosutawad, — Sest tuleme sind tänama.

Armulaua laul.

Omal wiisil. 305.

Minu süda, röömustele, Jäta patu kombed jälle, Tõtta ära pimedusest, Mine wälja rumalusest; Sest sind laual' kutsutakse, Õnnistust sull' pakutakse; Jeesus, maa ja taewa Looja, Tahab su sees aset teha.

Omal wiisil. 146.

Mu Jeesus, kes sa õhtu hilja, Su wiimsel ahastuse öösl Meil' oma kannatuse wilja Siin söömaajaks seadsid weel: Sind kiidab terwe usklik sugu Ja mäletab su surma lugu.

Kui iial sööme seda rooga, Saab uueks meil su mälestus, Ja uusi eluwete wooga Toob hingesse su armastus: Su weri, surm ja ristiwalu Toob meie südamele elu.

Siis wärisewa südamele Lus pitser peale pannakse, Et wõlakiri wõlglasele On kustutatud täieste: Sest meie rasked süüd ja patud On sinu haawus lepitatud.

Sa enesega ühte köidad Meid armulaual uueste, Meid oma armuhõlma peidad, Et sinu heldust tunneme: Siis waimus sinu ligi saame Ja sinuga end ühendame.

Omal wiisil. 59.

Jeesus tule minule, Jää mu juure järgeste, Tule, hinge peastija, Kõige parem sõber sa.

Tuhatkord sind himustan, Kõik muud röömu halwaks pean Tuhatkord ma õhkan ka: Jeesus, Jeesus tule sa!

Ei mu süda ilmaski Muuga ei jää rahule, Jääd sa aga minule, See mull' röömuks üksine.

Jeesus, ilma sinuta On kõik suurus asjata Ingli au ja ilu ka On mu meelest kõlbmata.

Mis on minul iialgi, Annan mina sinule; Sina oled, Jeesuke Üksi armas minule.

Ei siis muule taha ma Oma südant awada: Tule oma armuga Minu juure elama.

Sina taewa Isa Poeg, Oled minu hinge peig, Sina, helde Jeesuke, Oled minu ülem hea.

Oh siis tule rutuga, Minu walu wähenda! Mina hüüan järgeste: Jeesus tule rutuste!

Oh ma ootan kannates, Ei ka wäsi paludes Ole surmahäda sees, Jeesus, minu abimees!

Lõpu laul.

Omal wiisil. Lisa 31.

Mina sinu, sina minu oma! Ütle see peal aamen sa, Ja seks mulle oma armas nimi Südamesse kirjuta! Sinuga kõik teen ja maha jätan, Su sees elan, su sees ilmast tõttan: Seda tehkem ühtlasi Tõeks surma tunnini!

Kesknäd. 23. märtsil k. 6 p. l. piht ja armulaud — õp. Hansson Suurel neljap., 24. märtsil, k. 1/2 10 e. l. jumalateenistus pihti ja armulauaga — õp. Hasselblatt. k. 6 p. l. piht ja armulaud — õp. Kubu. Suurel Reedel 25. märtsil, k. 9 jumalateenistus: altariteenistus õp. Hasselblatt ja Hansson, jutlus õp. Kubu. Lauarahwast wõetakse kõigest kolmest pihtkondadest. Kirjutamine esmasp. teisip. kesкn. e. l. — Suurel Reedel k. 2 p. l. laste jumalateenistus. — Suurel Reedel k. 5 p. l. liturgiajumalateenistus — õp. Hasselblatt. Laululehed. Suurel Reedel k. 7 p. l. Kontsert koguduse waeste heaks. Waikse laupäewal k. 7 p. l. liturgialik õhtutund. I Ülestõusmise pühal k. 6. hom. liturgia jumalateenistus õp. Kubu. Laululehed. I Ülestõusmise pühal k. 10 e. l. jutlustab õp. Hasselblatt. Laululehed. I Ülestõusmise pühal k. 1 lastejutlus — II Ülestõusmise pühal k. 1/2 10 jumalateenistus — õp. Hansson.

Üleüldine leer tütarlastele algab kõikide õpetajate juures 4. aprillil k. 6 p. l. Koguduse Realgymnasiumi ruumides Maakre uul. 21. Õnnistamine õp. Hansoni ja Kubu juures 1. mail, õp. Hasselblatti juures 5. mail (taewaminemise pühal).

Koolilaste leer (poeg ja tütarlastele) algab õp. Hansoni ja õp. Hasselblatti juures 2. mail, õnnistamine 22. mail, õp. Kubu juures 9. mail, õnnistamine 29. mail. Üleskirjutamine kõnetundidel igapäew e. l. ja reedel 1. aprillil k. 6—7. p. l.

Kiriku kassa aruanne 1920. aastal.

Sissewõte.	Mrk.	p.	Wäljaanne.	Mrk.	p.
Üllejääk 1919 aastast.	28.684	23	Kiriku walgustuseks	14.433	50
Koguduse liikmemaksu.	108.369	—	Kiriku ametnikude palgad	59.804	
Kirikumaksu ametitallituste eest	34.510	50	Kiriku kütmiseks	32.318	—
Korjanduſed ja annetused kiriku heaks	50.114	50	Telefoni maksud	5.947	84
Korjanduſed ja annetused kütte heaks	5.493	45	Kaja oreli ehitamine	17.443	35
Korjanduſed ja annetused oreli heaks	7.051	50	Elektri jõu ja walgustuse eest	7.654	—
Oreli maksu ametitallituste kordadel	8.702	20	Altari tarbete muretsemiseks	4.351	25
Annetused altari tarbete heaks	4.261	10	Konsistooriumi toetamiseks	1.000	—
Matmise paikade müümiseſt	41.598	98	Laululehtede trükkimine	20.612	—
Mitmesugused maksud, annetused j. n. e	63.583	89	Mitmesugused kulud	51.564	45
			Üllejääk 1-ks jaanuariks. 1921	137.240	96
	352.369	35		352.369	53

Armu hallik, sinu wesi Jooksku elu wäega Minu kuiwa hinge sisse, Täitku mind su armuga. Minu süda lahti tee, Walmista ka armule.

Issand, näita mulle sina Ikka oma halastust. Sinu juurest otsin mina Oma hinge önnistust. Oh mu hing sest röömustab, Et mind Jeesus armastab!

Pea laul.

Wiisil: Wõta Issandat nüüd kiita. 338.

Jeesusega käia wõtkem, Jõudkem tema järele, Ilmas ilma maha jätkem, Nõudkem põrmust ülesse: Ikka käia taewa rada, Maa peal taewas wiibida, Õiget usku pidada, Usku armus tõendada: Käi mu ees, mu karjane, Küll siis astun järele!

Kandkem Jeesusega walu, Saagem tema sarnaseks, Walu peale tõuseb ilu, Waesus muutub rikkuseks; Nutukülw saab hõiskamiseks, Lootus kannatust meil' toob, Wihma ilma Issand loob Kalliks päewa hiilgamiseks: Sinuga siin walu näen, Jeesus, seal su röömu läen!

Jeesusega surma mingem, Surmast peastab tema surm, Peastab ära waese hinge, Nii et kaub kohtu hirm. Elame, siis suretada Oma liha wõtkem ka, Tema wõtab armuga Meid siis surmast äratada: Jeesus, sulle suren ma, Et sull' elan lõpmata!

Kantsli salm.

Eelmisel wiisil.

Elagem ka Jeesusega! Eluwürst meid elule Saadab surmast wõimusega. Peaks meil' oled, karjane! Kui su liikmed sinu küllest. Kui sa elad, elame. Issand, sind ka palume: Tunnista meid wennaks üles! Sulle siin nüüd elan ma Ja seal igaweste ka!

Laul surnute mälestuseks.

Wiisil: Oh Jeesus, ülem abimees. 204.

Oh Jeesus, sinu ahastus, Su waew ja sinu walu, See olgu minu röömustus, Kui lõpeb minu elu. Uus elu anna mulle sa, Kui mina lahkun rahuga Siit õndsas surmas! Aamen.

Palwe laul.

Wiisil: Nüüd hingwad inimesed. 117.

Sa meie lepitaja, Sa ristirahwa peastja, Sa helde wahemees! Kõik heidame su ette, Et meie meel ja mõte Sind auustaksid usu wäes.

Sa oled surma läinud, Meid oma lapsiks teinud Ja ostnud werega. Su pühad surma haawad Nüüd hinge kosutawad, — Sest tuleme sind tänama.

Armulaua laul.

Omal wiisil. 305.

Minu süda, röömustele, Jäta patu kombed jälle, Tõtta ära pimedusest, Mine wälja rumalusest; Sest sind laual' kutsutakse, Önnistust sull' pakutakse; Jeesus, maa ja taewa Looja, Tahab su sees aset teha.

Omal wiisil. 146.

Mu Jeesus, kes sa õhtu hilja, Su wiimsel ahastuse öösl Meil' oma kannatuse wilja Siin söömaajaks seadsid weel: Sind kiidab terwe usklik sugu Ja mäletab su surma lugu.

Kui iial sööme seda rooga, Saab uueks meil su mälestus, Ja uusi eluwete wooga Toob hingesse su armastus: Su weri, surm ja ristiwalu Toob meie südamele elu.

Siis wärisewa südamele Uus pitser peale pannakse, Et wõlakiri wõlglasele On kustutatud täieste: Sest meie rasked süüd ja patud On sinu haawus lepitatud.

Sa enesega ühte köidad Meid armulaual uueste, Meid oma armuhõlma peidad, Et sinu heldust tunneme: Siis waimus sinu ligi saame Ja sinuga end ühendame.

Omal wiisil. 59.

Jeesus tule minule, Jää mu juure järgeste, Tule, hinge peastija, Kõige parem sõber sa.

Tuhatkord sind himustan, Kõik muud röömu halwaks pean Tuhatkord ma õhkan ka: Jeesus, Jeesus tule sa!

Ei mu süda ilmaski Muuga ei jää rahule, Jääd sa aga minule, See mull' röömuks üksine.

Jeesus, ilma sinuta On kõik suurus asjata Ingli au ja ilu ka On mu meelest kõlbmata.

Mis on minul iialgi, Annan mina sinule; Sina oled, Jeesuke Üksi armas minule.

Ei siis muule taha ma Oma südant awada: Tule oma armuga Minu juure elama.

Sina taewa Isa Poeg, Oled minu hinge peig, Sina, helde Jeesuke, Oled minu ülem hea.

Oh siis tule rutuga, Minu walu wähenda! Mina hüüan järgeste: Jeesus tule rutuste!

Oh ma ootan kannates, Ei ka wäsi paludes Ole surmahäda sees, Jeesus, minu abimees!

Lõpu laul.

Omal wiisil. Lisa 31.

Mina sinu, sina minu oma! Ütle see peal aamen sa, Ja seks mulle oma armas nimi Südamesse kirjuta! Sinuga kõik teen ja maha jätan, Su sees elan, su sees ilmast tõttan: Seda tehkem ühtlasi Tõeks surma tunnini!

Suurenädala ja pühade aja jumalateenistused.

Kesknäd. 23. märtsil k. 6 p. l. piht ja armulaud — õp. Hanssoni Suurel neljap., 24. märtsil, k. ½ 10 e. l. jumalateenistus pihti ja armulauaga — õp. Hasselblatt. k. 6 p. l. piht ja armulaud — õp. Kubu. Suurel Reedel 25. märtsil, k. 9 jumalateenistus: altariteenistus õp. Hasselblatt ja Hanssoni, jutlus õp. Kubu. Lauarahwast wõetakse kõigest kolmest pihtkondadest. Kirjutamine esmasp. teisip. kesk. e. l. — Suurel Reedel k. 2 p. l. laste jumalateenistus. — Suurel Reedel k. 5 p. l. liturgiajumalateenistus — õp. Hasselblatt. Laululehed. Suurel Reedel k. 7 p. l. Kontsert koguduse waeste heaks. Waikse laupäewal k. 7 p. l. liturgialik õhtutund. I Ülestõusmise pühal k. 6. hom. liturgia jumalateenistus õp. Kubu. Laululehed. I Ülestõusmise pühal k. 10 e. l. jutlustab õp. Hasselblatt. Laululehed. I Ülestõusmise pühal k. 1 lastejutlus — II Ülestõusmise pühal k. ½ 10 jumalateenistus — õp. Hanssoni.

Üleüldine leer tütarlastele algab kõikide õpetajate juures 4. aprillil k. 6 p. l. Koguduse Realgymnasiumi ruumides Maakre uul. 21. Önnistamine õp. Hanssoni ja Kubu juures 1. mail, õp. Hasselblatti juures 5. mail (taewaminemise pühal).

Koolilaste leer (poeg ja tütarlastele) algab õp. Hanssoni ja õp. Hasselblatti juures 2. mail, önnistamine 22. mail, õp. Kubu juures 9. mail, önnistamine 29. mail. Üleskirjutamine kõnetundidel igapäew e. l. ja reedel 1. aprillil k. 6—7. p. l.

Kiriku kassa aruanne 1920. aastal.

Sissewõte.

	Mrk.	p.
Ülejääk 1919 aastast .	28.684	23
Koguduse liikmemaksu.	108.369	—
Kirikumaksu ametitalituste eest . . .	34.510	50
Korjandused ja annetused kiriku heaks . .	50.114	50
Korjandused ja annetused kütte heaks . .	5.493	45
Korjandused ja annetused oreli heaks . .	7.051	50
Oreli maksu ametitalituste kordadel . .	8.702	20
Annetused altari tarbete heaks . . .	4.261	10
Matmise paikade müimisest	41.598	98
Mitmesugused maksud, annetused j. n. e	63.583	89
	352.369	35

Wäljaanne.

	Mrk.	p.
Kiriku walgustuseks	14.433	50
Kiriku ametnikude palgad	59.804	
Kiriku kütmiseks . .	32.318	—
Telefoni maksud . .	5.947	84
Kaja oreli ehitamine .	17.443	35
Elektri jõu ja walgustuse eest	7.654	—
Altari tarbete muretsemiseks	4.351	25
Konsistooriumi toetamiseks	1.000	—
Laululehtede trükkimine	20.612	—
Mitmesugused kulud . .	51.564	45
Ülejääk 1-ks jaanuariks. 1921	137.240	96
	352.369	53

Aruanne koguduse elust 1921 a.

		I. pihtk.	II. pihtk.	III. pihtk.	Kokku
Sündinud	p. l.	70	75	73	218
	t. l.	66	70	77	213
	kokku:	136	145	150	431
Leeritatud:	p. l.	48	109	186	393
	t. l.	57	132	186	375
	kokku:	105	241	372	718
Laulatatud		114	159	169	442
Maetud:	meester.	104	92	83	279
	naester.	114	84	78	276
	kokku:	218	176	161	555
Laual käisid	meester.	1015	1044	1147	3206
	naester	2194	2008	1757	5959
	kokku:	3209	3052	2904	9165
Koguduse liikmetearw	meestr.	4592	—	5081	
	naist.	5595	—	5525	
	kokku:	10187	10.500	10606	31.293
Aasta jooksul kogudus kaswanud		34		326	
		—5		397	
	kokku:	29		723	
*) Anded waeste h.		30.923.—	21.217.50	11,508.80	63.649.30
	teised	11.574.70	7.579.60	10,722.50	29.876.80
	kokku:	42.497.70	28.797.10	22.231.30	93.526.10

*) Need anded on õpetajate kätte antud, peale selle on koguduse waeste hoolekandmise seltsi kaudu waeste heaks annetud 202.944 mk. 30 p. ja kooli heaks kuratooriumi kaudu 111.852 m. 20 p.

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

Leeriõppijate nimed:

I. pihtkond.

1. Valentin Koppel.
2. Karl Friedrich Klemet.
3. Karl Großwald.
4. Eduard Martin Liivak.
5. Karl Eduard Vutter.
6. Johannes Kaubi.
7. Ferdinand Neumann.
8. Rudolf Alexander Umberg.
9. Eduard Alexander Aromel.
10. Johannes Pohl.
11. Erich Hagen.
12. Voldemar Varipuu.
13. Valter Lilbok.
14. Alexander Paulus.
15. Mihkel Pretke.
16. Karl Emil Amor.
17. August Kukk.
18. Johann Bergvald.
19. Julius Oskar Tamberg.
20. Ernst Leopold Martinson.
21. Karl Kruberg.
22. Voldemar Saaga.
23. Joosep Lubbi.
24. Richard Remmelgas.
25. Rudolf Birnbaum.

II. pihtkond.

1. Rudolf Kokk.
2. Arthur Johannes Kruspak.
3. Alexander Kuljus.
4. Reinhold Münter.
5. Robert Alexander Soll.
6. Woldemar August Merekül.
7. Arthur Eduard Berg.
8. Helmuth Rästas.
9. Woldemar Kruuse.
10. Alexander Richard Lillewars.
11. August Woldemar Peetrik.
12. Oswald Ewald Abrams.
13. Erwin Lepp.
14. Oswald Tamp.
15. Oswald Eduard Piilberg.
19. Eduard Johannes Hantsum.
17. Richard Pölten.
18. Franz Matsow.
19. Arnold Johannes Kressa.
20. Walter Pappel.
21. Karl Ariwa.
22. Alfred Puusep.
23. Alexander Walk.
24. Woldemar Kärp.
25. Arnold Kapsta.
26. Adolf Oismann.
27. August Olde.
28. Ewald Sarapuu.
29. Julius Kilu.
30. Ferdinand Kilu.
31. Karl Wirtmann.
32. Richard Kilu.
33. Erich Keiwer.
34. Kustaw Aug.
35. Alexander Eduard Paemurd.
36. Arnold Heinrich Einmann.
37. Harry Treumann.
38. August Ehrmann.
39. Rudolf Woldemar Ehrmann.
40. Eduard Riesenkamp.
41. Johannes Ellmann.
42. Woldemar Pölts.
43. Gustaw Rosenpärk.
44. Adelbert Reissa.
45. Paul Hansmann.

III. pihtkond.

1. Ahwen Arnold.
2. Esmann Eduard.
3. Hermann Walter.
4. Jaanilind Rudolf.
5. Jerwan Nikolai.
6. Klementsow Ado.
7. Kiwimurd Alexander.
8. Komi Eduard.
9. Kubu Heinrich.
10. Kurist Rudolf.
11. Kuusk Jüri.
12. Läll Artur.
13. Liik Ernst.
14. Loo Johannes.
15. Meriküll Richard.
16. Norbek Anton.
17. Norbek Johannes.
18. Norbek Martin.
19. Nurmland Eduard.
20. Pahw Rudolf.
21. Paju Anton.
22. Preemann Alexander.
23. Reinthal August.
24. Ruhno August.
25. Russi Georg.
26. Rusman Gustaw.
27. Saumann Anton.
28. Stein August.
29. Suits Johannes.
30. Susi Ottomar.
31. Tagawäli Gustaw.
32. Tamm Ado.
33. Tõnismann Johannes.
34. Tikkar Alfred.
35. Tremberg Harald.
36. Treuwald Herbert.
37. Trikk Karl.
38. Umberg Johannes.
39. Wain Heinrich.
40. Walde August.
41. Wassiliew Hugo.
42. Wiik Erich.
43. Wiik Ewald.
44. Wiikholm Johannes.
45. Wiikholm Oskar.
46. Wiil Oskar.

PT
TRU Raamatukogu
380-62

Aruanne koguduse elust 1921 a.

		I. pihtk.	II. pihtk.	III. pihtk.	Kokku
Sündinud	p. l.	70	75	73	218
	t. l.	66	70	77	213
	kokku:	136	145	150	431
Leeritatud:	p. l.	48	109	186	393
	t. l.	57	132	186	375
	kokku:	105	241	372	718
Laulatatud		114	159	169	442
Maetud:	meester.	104	92	83	279
	naester.	114	84	78	276
	kokku:	218	176	161	555
Laual käisid	meester.	1015	1044	1147	3206
	naester	2194	2008	1757	5959
	kokku:	3209	3052	2904	9165
Koguduse liikmetearw	meestr.	4592	—	5081	
	naist.	5595	—	5525	
	kokku:	10187	10.500	10606	31.293
Aasta jooksul kogudus kaswanud		34		326	
		—5		397	
	kokku:	29		723	
*) Anded waeste h.		30.923.—	21.217.50	11,508.80	63.649.30
	teised	11.574.70	7.579.60	10,722.50	29.876.80
	kokku:	42.497.70	28.797.10	22.231.30	93.526.10

*) Need anded on õpetajate kätte antud, peale selle on koguduse waeste hoolekandmise eeltsi kaudu waeste heaks annetud 202.944 mk. 30 p. ja kooli heaks kuratooriumi kaudu 111.852 m. 20 p.

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

Leeriõppijate nimed:

I. pihtkond.

1. Valentin Koppel.
2. Karl Friedrich Klemet.
3. Karl Großwald.
4. Eduard Martin Liivak.
5. Karl Eduard Vutter.
6. Johannes Kaubi.
7. Ferdinand Neumann.
8. Rudolf Alexander Umberg.
9. Eduard Alexander Aromel.
10. Johannes Pohl.
11. Erich Hagen.
12. Voldemar Varipuu.
13. Valter Lilbok.
14. Alexander Paulus.
15. Mihkel Pretke.
16. Karl Emil Amor.
17. August Kukk.
18. Johann Bergwald.
19. Julius Oskar Tamberg.
20. Ernst Leopold Martinson.
21. Karl Kruberg.
22. Voldemar Saaga.
23. Joosep Lubbi.
24. Richard Remmelgas.
25. Rudolf Birnbaum.

II. pihtkond.

1. Rudolf Kokk.
2. Arthur Johannes Kruspak.
3. Alexander Kuljus.
4. Reinhold Münter.
5. Robert Alexander Soll.
6. Woldemar August Merekülk.
7. Arthur Eduard Berg.
8. Helmuth Rästas.
9. Woldemar Kruuse.
10. Alexander Richard Lillewars.
11. August Woldemar Peetrik.
12. Oswald Ewald Abrams.
13. Erwin Lepp.
14. Oswald Tamp.
15. Oswald Eduard Piilberg.
19. Eduard Johannes Hantsum.
17. Richard Pölten.
18. Franz Matsow.
19. Arnold Johannes Kressa.
20. Walter Pappel.
21. Karl Ariwa.
22. Alfred Puusep.
23. Alexander Walk.
24. Woldemar Kärp.
25. Arnold Kapsta.
26. Adolf Oismann.
27. August Olde.
28. Ewald Sarapuu.
29. Julius Kilu.
30. Ferdinand Kilu.
31. Karl Wirtmann.
32. Richard Kilu.
33. Erich Keiwer.
34. Kustaw Aug.
35. Alexander Eduard Paemurd.
36. Arnold Heinrich Einmann.
37. Harry Treumann.
38. August Ehrmann.
39. Rudolf Woldemar Ehrmann.
40. Eduard Riesenkamp.
41. Johannes Ellmann.
42. Woldemar Pölts.
43. Gustaw Rosenpärk.
44. Adelbert Reissa.
45. Paul Hansmann.

III. pihtkond.

1. Ahwen Arnold.
2. Esmann Eduard.
3. Hermann Walter.
4. Jaanilind Rudolf.
5. Jerwan Nikolai.
6. Klementsow Ado.
7. Kiwimurd Alexander.
8. Komi Eduard.
9. Kubu Heinrich.
10. Kurist Rudolf.
11. Kuusk Jüri.
12. Läll Artur.
13. Liik Ernst.
14. Loo Johannes.
15. Merikülk Richard.
16. Norbek Anton.
17. Norbek Johannes.
18. Norbek Martin.
19. Nurmland Eduard.
20. Pahw Rudolf.
21. Paju Anton.
22. Preemann Alexander.
23. Reinthal August.
24. Ruhno August.
25. Russi Georg.
26. Rusman Gustaw.
27. Saumann Anton.
28. Stein August.
29. Suits Johannes.
30. Susi Ottomar.
31. Tagawäli Gustaw.
32. Tamm Ado.
33. Tönismann Johannes.
34. Tikkar Alfred.
35. Tremberg Harald.
36. Treuwald Herbert.
37. Trikk Karl.
38. Umberg Johannes.
39. Wain Heinrich.
40. Walde August.
41. Wassiliew Hugo.
42. Wiik Erich.
43. Wiik Ewald.
44. Wiikholm Johannes.
45. Wiikholm Oskar.
46. Wiil Oskar.

PT
TRÜ Raamatukogu
380-62

ARH FF-1100

Laulud jumalateenistusel Suurel reedel

Tallinna Jaani kirikus

25. märtsil 1921 a.

Algus laul.

Omal wiisil. 328.

Üks tallekene lepitas Maailma eksitused, Ja puu peal surres kautas Patuste kõwerdused; Ta käis nii haige, wigane, Ja tapeti nii hõelaste, Ep olnud rõõmu temal; Sai naerdud, ära teutud, Ja suures hädas surmatud, Ning kandis kõik heal meelel.

See tall on minu armas wend Ja hinge lunastaja, Ja Isa teda läkitand Mu lepitajaks saama. Ta ütles: „Mine, armas poeg, Ja lepita neid ära kõik, Kes pidid põrgu saama; Küll nad on wangis kangeste, Sa wõid neid peasta heldeste, Kui oma elu annad."

„Heal meelel, Isa tahan ma," Poeg ütles, „seda teha: Mis iial peale paned sa. Kõik waewa tahan näha!" Oh arm, oh imeline arm! Mind armastad, kes olen põrm: See armust meile tuli, See läheb armust surema, Ja hauda maetakse ka, Kes Jumala Poeg oli.

Pea laul.

Wiisil: Nüüd hingwad inimesed. 117.

Oh waata inimene Su armas Jeesukene Siin ripub risti peal, See auu Isfand kõrgest Saab teotatud järgest, Poob maa ja taewa wahel seal.

Kes julges seda teha! Waat tema püha keha, On üsna werine, Ta süda nii täis waewa Et ärdast tõuseb taewa Üks õhkamine järgeste.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Kes tohib ſind nii lüüa Ja risti peale wiia, Mu helde Jeeſuke? Sa pole kurja teinud, Ei kurja tee peal käinud, Sa pole mitte patune!

Oh mina ſeda tegin, Sind pattudega pekſin, kes oled patuta. Mu rasked ekſituſed, Mu hirmſad kõweruſed Su peale tulid otſata.

Kantsliſalm.

Omal wiiſil. 287.

Hinge peigmees ristiſambas, Jeeſus, minu armastus! See, mis mind ſu juure tõmbas, On ſu arm ja halastus; Sinu arm, ſee hoidku mind, Kunni taewas kiidan ſind, Et ſa mind nii armastanud, Ristiſurma kannatanud.

Laul ſurnute mälestuſeks.

Omal wiiſil. 237 b.

Kui ükskord pean mina Siit ilmaſt lahkuma, Siis ära lahku ſina Muſt oma armuga; Ja kui mul ſurmahigi On otſas raskeste, Siis ole minu ligi Ja wii mind taewaſſe.

Palwe laul.

Omal wiiſil.

Sina ükſi jõuad peasta, Mind, mu Õnnistegija! Käed ſu poole tahan tõsta, Ühtelugu paluda: Kiſu kõige walu juured Kiſu minu patud ſuured Mu ſeeſt wälja, läkita Oma Waim, mulle ka.

Waata minu hinge häda, Kuule minu õhkamiſt! Ega ſa ei põlga ſeda, Kes ſind otſib, Jeeſus Kriſt! Ilma wara ma ei taha Jäägu ſee kõik minuſt maha, Muud kui ſeda palun ma, Et mind patuſt aitad ſa.

Pihti laul.

Wiiſil: Nüüd ſurnu keha matame.

Sind täname, oh Jeeſus Kriſt, Et ſina ſurid meie eeſt Ja makſid meie patuſüüd, Et patuſt lahti ſaame nüüd.

Meid ſurmaſt peasta, Jeeſuke, Sa Jumal ja ka inime! Ja oma wiie haawaga Meid wiimſes hädas awita!

Armulaua laul.

Omal wiisil. 305.

Minu süda, röömustele, Jäta patu kombed jälle, Tõtta ära pimeduseſt, Mine wälja rumaluseſt: Seſt ſind laual' kutſutakſe, Õnnistuſt ſull' pakutakſe; Jeeſus, maa ja taewa Looja, Tahab ſu ſees aſet teha.

Eelmiſel wiisil

Mine, jõua uſinaste, Walmiſta nüüd kaſinaste Südant hinge koſijale, Oma helde Jeeſuſele. Ära jää nüüd tulemata, Õhka, palu wiibimata: Tule, tule, Jeeſukene, Jää mu omaks, armukene.

Ilma asju oſtetakſe, Palju raha kulutakſe, Aga ſina, armaſtaja, Annad muidu, mis meil waja. Eks ſee ole arwamata, Mis ſa kingid taſumata? Kõik maailma kuld ja wara Ei wõi ſeda maksta ära.

Oh mis himu tuleb peale, Kui ſu heldus tuleb meele, Et ſa, kallis halaſtaja, Inimeſte lepitaja, Oma ihuga mind ſöödad, Oma werega mind joodad: Jumal tuleb minu ſiſſe, Elab minu waimus iſe!

Wäriſedes mõtlen ſeda, — Siiski röömus on mu süda! See on äraräägimata! Kuis wõib inimene teada. Ehk ka ſelleſt aru ſaada. Mis teeb Jumal ſuureſt wäeſt, Annab heldeſt, rohkeſt käeſt?

Jhu, werd ſeal jagatakſe, Leiwas, wiinas wõetakſe, Mitu tuhat ſeda ſöowad, Mitu tuhat ſeda joowad, Siiski ei ſaa otſa wara, ega lõpe ilmas ära: Waim ſind, süda, walgustagu, Seda mõiſtma õpetagu!

Wiisil: Nüüd ſurnu keha matame. 37.

Su kallis weri, Jeeſuke, On ülem wara hingele. See koſutab ja jahutab, See hinge patuſt puhastab.

Su weri minu auukuub on, Su õigus minu ülem kroon, Et Jſa ette astun ma Kui õnnis taewa pärija.

Oh Jeeſus Kriſtus, Jſa poeg, Mu kinnitus ja armujärg, Su weri annab minule Uut eluwõimu alati.

Oh Jeeſus, wiimſe häda ſees, Kui kurat, põrgu, ſurm mu ees, Siis ſee mind üksnes jahutab, Ehk mind ſu weri puhastab.

Kes tohib sind nii lüüa Ja risti peale wiia, Mu helde Jeesuke? Sa pole kurja teinud, Ei kurja tee peal käinud, Sa pole mitte patune!

Oh mina seda tegin, Sind pattudega peksin, kes oled patuta. Mu rasked eksitused, Mu hirmsad kõwerused Su peale tulid otsata.

Kantslisalm.

Omal wiisil. 287.

Hinge peigmees ristisambas, Jeesus, minu armastus! See, mis mind su juure tõmbas, On su arm ja halastus; Sinu arm, see hoidku mind, Kunni taewas kiidan sind, Et sa mind nii armastanud, Ristisurma kannatanud.

Laul surnute mälestuseks.

Omal wiisil. 237 b.

Kui ükskord pean mina Siit ilmast lahkuma, Siis ära lahku sina Must oma armuga; Ja kui mul surmahigi On otsas raskeste, Siis ole minu ligi Ja wii mind taewasse.

Palwe laul.

Omal wiisil.

Sina üksi jõuad peasta, Mind, mu Õnnistegija! Käed su poole tahan tõsta, Ühtelugu paluda: Kisu kõige walu juured Kisu minu patud suured Mu seest wälja, läkita Oma Waim, mulle ka.

Waata minu hinge häda, Kuule minu õhkamist! Ega sa ei põlga seda, Kes sind otsib, Jeesus Kristi! Ilma wara ma ei taha Jäägu see kõik minust maha, Muud kui seda palun ma, Et mind patust aitad sa.

Pihti laul.

Wiisil: Nüüd surnu keha matame.

Sind täname, oh Jeesus Kristi, Et sina surid meie eest Ja maksid meie patusüüd, Et patust lahti saame nüüd.

Meid surmast peasta, Jeesuke, Sa Jumal ja ka inime! Ja oma wiie haawaga Meid wiimses hädas awita!

Armulaua laul.

Omal wiisil. 305.

Minu süda, rõõmustele, Jäta patu kombed jälle, Tõtta ära pimedusest, Mine wälja rumalusest: Seest sind laual' kutsutakse, Õnnistust sull' pakutakse; Jeesus, maa ja taewa Looja, Tahab su sees aset teha.

Eelmisel wiisil

Mine, jõua usinaste, Walmista nüüd kasinaste Südant hinge kosijale, Oma helde Jeesusele. Ära jää nüüd tulemata, Õhka, palu wiibimata: Tule, tule, Jeesukene, Jää mu omaks, armukene.

Ilma asju ostetakse, Palju raha kulutakse, Aga sina, armastaja, Annad muidu, mis meil waja. Eks see ole arwamata, Mis sa kingid tasumata? Kõik maailma kuld ja wara Ei wõi seda maksta ära.

Oh mis himu tuleb peale, Kui su heldus tuleb meele, Et sa, kallis halastaja, Inimeste lepitaja, Oma ihuga mind söödad, Oma werega mind joodad: Jumal tuleb minu sisse, Elab minu waimus ise!

Wärisedes mõtlen seda, — Siiski rõõmus on mu süda! See on ärarääkimata! Kuis wõib inimene teada. Ehk ka sellest aru saada. Mis teeb Jumal suurest wäest, Annab heldest, rohkest käest?

Ihu, werd seal jagatakse, Leiwas, wiinas wõetakse, Mitu tuhat seda sõõwad, Mitu tuhat seda joowad, Siiski ei saa otsa wara, ega lõpe ilmas ära: Waim sind, süda, walgustagu, Seda mõistma õpetagu!

Wiisil: Nüüd surnu keha matame. 37.

Su kallis weri, Jeesuke, On ülem wara hingele. See kosutab ja jahutab, See hinge patust puhastab.

Su weri minu auukuub on, Su õigus minu ülem kroon, Et Isa ette astun ma Kui õnnis taewa pärija.

Oh Jeesus Kristus, Isa poeg, Mu kinnitus ja armujärg, Su weri annab minule Lut eluwõimu alati.

Oh Jeesus, wiimse häda sees, Kui kurat, põrgu, surm mu ees, Siis see mind üksnes jahutab, Ehk mind su weri puhastab.

Mu Jeesus, kes sa õhtu hilja, Su wiimsel ahastuse öösl, Meil' oma kannatuse wilja Siin söömaajaks seadsid weel: Sind kiidab terwe usklik sugu Ja mäletab su surma lugu.

Kui iial sööme seda rooga, Saab uueks meil su mälestus, Ja uusi eluwette wooga Toob hingesse su armastus: Su weri, surm ja ristiwalu Toob meie südamele elu.

Siis wärisewa südamele Uus pitser peale pannakse, Et wõlakiri wõlglasele On kustutatud täieste! Sest meie rasked süüd ja patud On sinu haawus lepitatud.

Sa enesega ühte köidad Meid armulaual uueste, Meid oma armuhõlma peidad, Et sinu heldust tunneme: Siis waimus sinu ligi saame Ja sinuga end ühendame.

Lõpu laul.

Wiisil: Ühte asja ihkan üle kõige. Liisa 31.

Tuhat tänu, Issand, sulle toome Sinu süüta surma eest, Igaweste sulle truuiks jääme, Kes meid peastsid surma käest, Meid oh Issand, Waimu wäes nüüd aita Sinu tahtmist igal ajal täita. Ütle: „Aamen" armuga; „Rahu olgu teiega!"

PT
TRÜ Raamatukogu
380-69

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

Laulud
liturgia Jumalateenistusel
Suurel reedel
Tallinna Jaani kirikus
25. märtsil 1921 a.

I.

Witsil: Oh waga Jumal, kes. 230.

K o g. Sa wägew walumees, Sa rändad surma rada, Sind, Jeesus, täname, Et kannad meie häda: Suur sinu kurwastus, Su ahastus ja hirm, Su wermed werised, Ränk sinu ristisurm.
See kõik on meie süü, Mis sina, Issand kannad, Sa meie asemel, End armust ohwriks annad. Sa ristisambale, Läed meie koormaga: Sest sina, süüta Tall, Mis kurja tegid sa?
Su wõitlus meie wõit, Su surm meil' eluks saanud, Su köied, paelad ka Meil' wabaduse toonud. Su rist on meie rõõm Su haawus õnnistus, Su weri patusel' Ta ainus lunastus.

Õp.: Algussalmid. Au olgu Issale...

K o g.: Nõnda kui alguses oli...

Õp.: Sind täname, oh Jeesus Kristt.

K o g.: Et sina surid meie eest.

Õp.: Sa maksid meie patusüüd,

K o g.: Et patust lahti saame nüüd.

Õp.: Meid surmast peasta, Jeesuke,

K o g.: Sa Jumal ja ka inime!

Õp. t Ja oma wiie haawaga

K o g.: Meid wiimses hädas aita.

Õp.: Tall kes on tapetud on wäärt wõtma wäge ja kiitust ja au igaweste.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Kog.: Oh süüta Tall, oh Jeesus, Sind risti külles surmati! Suur oli sinu kannatus, Ehk sind küll kurjast põlati, Kõik patud sina kandsid Ja ennast peastjaks andsid: Meil' anna armu, oh Jeesus! Meil' anna rahu, oh Jeesus!

Õp.: Tõeste meie haigused on tema enese peale wõtnud.

Kog.: Ja kõik meie walu kannud.

Õp.: Taw. l. r. 130.

Kog.: Issand halasta, Kristus halasta, Issand halasta.

Õp.: Taw. l. r. 103, 8–13.

Kog.: Aamen.

Õp.: Issand olgu teiega.

Kog.: Ja sinu Waimuga.

Õp.: Palwe.

Kog.: Aamen, aamen, aamen.

Koorilaul.

II.

Omal wiisil 328.

Kog.: Üks tallekene lepitas Maailma eksitused, Ja puu peal surres kautas patuste kõweruse d; Ta käis nii haige, wigane, Ja tapeti nii hõelaste, Ep olnud rõõmu temal; Sai naerdud, ära teutud, Ja suures hädas surmatud, Ning kandis kõik heal meelel.

See tall on minu armas wend Ja hinge lunastaja, Ja Isa teda läkitand Mu lepitajaks saama, Ta ütles: „Mine, armas poeg, Ja lepita neid ära kõik, Kes pidid põrgu saama; Küll nad on wangis kangeste, Sa wõid neid peasta heldeste, Kui oma elu annad.

Õp.: Jes. 53.

Omal wiisil: 328.

Kog.: „Heal meelel, Isa, tahan ma," Poeg ütles, „seda teha Mis iial peale paned sa, Kõik waewa tahan näha!" Oh arm, oh imeline arm! Mind armastad, kes olen põrm: See armust meile tuli, See läheb armust surema, Ja hauda maetakse ka, Kes Jumala Poeg oli.

Õp.: Jeesus Keetsemane aias.

Omal wiisil 294.

Kog.: Arm, kes sina oled nutnud, Olimäel werd higistannd Waewa sisse oled tõtnud, Südamest mind armastand: Armust sina kanda wõtsid Isa kanget wiha seal, Surres sina seda wõitsid, Mis ei ükski wõitnud weel.

Õp.: Jeesus waimuliku kohtu ees.

Omal wiisil 300.

Kog.: Sina oled näha saanud Naeru, sülge teutust, Sidumist ka kannatanud, Haawu ja muud ahastust, Et mind waest sa wõiksid peasta Patu köiest, taewa tõsta. Tuhatkorda tänan sind, Jeesus, et sa aitad mind.

Sina andsid oma selja Armetumalt waewata, Et sa maksaksid mu võla, Tasuksid mu patud ka. Sina laskssid minu õnneks Ennast teha õnnetumaks! Tuhatkorda tänan sind, Jeesus, et sa aitad mind!

Õp.: Jeesus Pilatuse ees.

Omal wiisil 48.

Kog.: Mis oled sina, armas Jeesus, teinud, Et sina oled surma sisse läinud? Mis on su süü, su patt, su töö, su sõnad, Et risti kannad?

Üks kibuwitsakroon sull' pandi pähe Ja löödi piitsaga su püha keha, Ka sappi, äädikat sull' juua anti, Sind risti pandi.

Õp.: Jeesus teel Kolgata mäele.

Omal wiisil. 48.

Kog.: Mis on sul, Issand, süüd? Kuis oled eksnud? Sind minu rasked patud nii on peksnud! Kõik pandi, Issand, mis mul oli wõlga Nüüd sinu selga.

Õp.: Jeesus risti peal.

Omal wiisil. 237 b.

Kog.: Oh Jeesus, sinu walu, Su raske kannatus, See saadab mulle elu, See on mu rõõmustus; Su wermed ja su haawad, Su kibuwitsakroon Mull õnnistuseks saawad. Siis kui mul häda on.

Õp.: Jeesuse surm.

Kog.: Oh süüta Tall, oh Jeesus, Sind risti külles surmati! Suur oli sinu kannatus, Ehk sind küll kurjast põlati, Kõik patud sina kandsid Ja ennast peastjaks andsid: Meil' anna armu, oh Jeesus! Meil' anna rahu, oh Jeesus!

Õp.: Tõeste meie haigused on tema enese peale wõtnud.

Kog.: Ja kõik meie walu kannud.

Õp.: Taw. l. r. 130.

Kog.: Issand halasta, Kristus halasta, Issand halasta.

Õp.: Taw. l. r. 103, 8–13.

Kog.: Aamen.

Õp.: Issand olgu teiega.

Kog.: Ja sinu Waimuga.

Õp.: Palwe.

Kog.: Aamen, aamen, aamen.

Koorilaul.

II.

Omal wiisil 328.

Kog.: Ülks tallekene lepitas Maailma eksitused, Ja puu peal surres kautas patuste kõwerused; Ta käis nii haige, wigane, Ja tapeti nii hõelaste, Ep olnud rõõmu temal; Sai naerdud, ära teutud, Ja suures hädas surmatud, Ning kandis kõik heal meelel.

See tall on minu armas wend Ja hinge lunastaja, Ja Isa teda läkitand Mu lepitajaks saama, Ta ütles: „Mine, armas poeg, Ja lepita neid ära kõik, Kes pidid põrgu saama; Küll nad on wangis kangeste, Sa wõid neid peasta heldeste, Kui oma elu annad.

Õp.: Jes. 53.

Omal wiisil: 328.

Kog.: „Heal meelel, Isa, tahan ma," Poeg ütles, „seda teha Mis iial peale paned sa, Kõik waewa tahan näha!" Oh arm, oh imeline arm! Mind armastad, kes olen põrm: See armust meile tuli, See läheb armust surema, Ja hauda maetakse ka, Kes Jumala Poeg oli.

Õp.: Jeesus Keetsemane aias.

Omal wiisil 294.

Kog.: Arm, kes sina oled nutnud, Olimäel werd higistannd Waewa sisse oled tõtnud, Südamest mind armastand: Armust sina kanda wõtsid Isa kanget wiha seal, Surres sina seda wõitsid, Mis ei ükski wõitnud weel.

Õp.: Jeesus waimuliku kohtu ees.

Omal wiisil 300.

Kog.: Sina oled näha saanud Naeru, sülge teutust, Sidumist ka kannatanud, Haawu ja muud ahastust, Et mind waest sa wõiksid peasta Patu kõiest, taewa tõsta. Tuhatkorda tänan sind, Jeesus, et sa aitad mind.

Sina andsid oma selja Armetumalt waewata, Et sa maksaksid mu wõla, Tasutsid mu patud ka. Sina lasksid minu õnneks Ennast teha õnnetumaks! Tuhatkorda tänan sind, Jeesus, et sa aitad mind!

Õp.: Jeesus Pilatuse ees.

Omal wiisil 48.

Kog.: Mis oled sina, armas Jeesus, teinud, Et sina oled surma sisse läinud? Mis on su süü, su patt, su töö, su sõnad, Et risti kannad?

Ülks kibuwitsakroon sull' pandi pähe Ja löödi piitsaga su püha keha, Ka sappi, äädikat sull' juua anti, Sind risti pandi.

Õp.: Jeesus teel Kolgata mäele.

Omal wiisil. 48.

Kog.: Mis on sul, Issand, süüd? Kuis oled eksnud? Sind minu rasked patud nii on peksnud! Kõik pandi, Issand, mis mul oli wõlga Nüüd sinu selga.

Õp.: Jeesus risti peal.

Omal wiisil. 237 b.

Kog.: Oh Jeesus, sinu walu, Su raske kannatus, See saadab mulle elu, See on mu rõõmustus; Su wermed ja su haawad, Su kibuwitsakroon Mull õnnistuseks saawad. Siis kui mul hädа on.

Õp.: Jeesuse surm.

Kog.: Mu elu Kristus ise, Surm mulle kasuks ka, Tall annan hingekese, Siis öndsast lahkun ma.
Suur himu on mul minna Siit ilmast, röömuga, Su juure, Kristus, sinna Su riiki pärima.
Ma olen wõimust saanud Siin häda, waewa sees, Et mind on lepitanud Mu Jeesus, abimees.

Öp.: Lühikene kõne.

Omal wiisil 237 b.

Kog.: Kui ükskord pean mina Siit ilmast lahkuma, Siis ära lahku sina Must oma armuga: Ja kui mul surmahigi On otsas raskeste, Siis ole minu ligi Ja wii mind taewasse.

Koori laul.

III.

Öp.: Kaebtuse salmid.

Kog.: Oh Jumala Tall kes maailma patud ära kannab, halasta meie peale.

Öp.: Kaebtuse salmid.

Kog.: Oh Jumala Tall kes maailma patud ära kannab, halasta meie peale.

Öp.: Kaebtuse salmid.

Kog.: Oh Jumala Tall kes maailma patud ära kannab, anna meile oma rahu.

Öp.: Kristus on meie üleastumise pärast haawatud.

Kog: Ja kõik meie ülekohtu pärast ärarõhutud.

Öp.: Palwe. Meie Isa palwe.

Kog.: Sest sinu päralt on riik ja wägi ja au igaweste. Aamen.

Öp: Õnnistab kogudust.

Wiisil: Nüüd surnu keha matame. 3.

Kog.: Sa oled, Issand Jeesus Kristt, Nüüd hauas leidnud hingamist: Las meid ka sinus hingata, Su juures ikka elada.
Meid, keda peastsid werega, Meid nõtru, Issand kinnita, Meid pimeduses walgusta Ja Isa juure juhata.
Sind täname, sa ohwri Tall, Et surid risti waewa all; Oh anna, et su surma piin Saaks elu ukseks meile siin!

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

PT
TRÜ Raamatukogu
380-63

Cas. 11338
ARM PT-1100

Jumalateenistuse kord
Jõulu laupäew õhtu
Tallinna Jaani kirikus
1886.

I.

Omal wüsil.

Koguduse laul: Nüüd Jumalale auustust Kõik andkem südamest Kes meile taewa õnnistust, Toob oma pojaga, Toob oma pojaga.

Kes Isa rüpest tuleb, see Saab waeseks lapseks teal, Waat sõimes ase temale On kõwa heina peal, On kõwa heina peal.

Seesama pidi tulema Meil' õigeks kuningaks, Kes rahwast pidi koguma Kõik omaks, alamaks, Kõik omaks alamaks.

Õpetaja: Waata, ma kuulutan teile suurt rõõmu.

Kogudus: Mis kõige rahwale peab saama.

Õpetaja: Sest teile on täna Taaweti linnas Õnnistegija sündinud,

Kogudus: Kes on Issand Kristus. Halleluja!

Õpetaja: Nõnda on Jumal maailma armastanud,

Kogudus: Et ta oma ainusündinud Poja on annud.

Wüsil: Wõta nüüd Isandat wägewat.

Kogudus: Jakobi sõust on täna üks täht meile tõusnud, Armsaste, heldeste on tema pimedas paistnud. Täht oled sa, Kristus, sa Lunastaja, Petlemast oled sa tulnud.

Õpetaja: Sõna sai lihaks, ja wõttis kui ühes majas meie seas elada.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Kogudus: Ja meie nägime tema auu täis armu ja tõt.

Õpetaja: Au olgu Isale ja Pojale ja Pühа Waimule.

Kogudus: Nõnda kui algmiseſt oli, nüüdki on ja jääb igaweseſt ajaſt igaweste. Aamen.

Õpetaja: loeb palwet.

Kogudus: Aamen.

II.

Omal wiisil.

Kogudus: Jeesus rõõmustaja, Hinge jahutaja! Jeesus kaunike! Oh kui wiiwid kaua! Hingel' igaw, jõua! Sind ma igatsen. Jumal Poeg, mo hinge peig! Ei ma muudki kui sind aga Maa peal nõua taga.

Õpetaja: loeb prohwetite kuulutuseb: 1. Mooſ. 3, 15; 1. Mooſ. 12, 2. 3; — Laul 89, 4. 5. 29; — Jeſ. 11, 1. 2. Jeſ. 9, 1—7; — Mika 5, 1; — Eſek. 34, 23. 24.

Koorilaul: Ja sina Petlem Ewrata Juuda maal, sa pole milgi kombel se wähem Juuda würstide seaſt, seſt sinuſt peab mull tulema mo rahwa karjane! Oh armas Petlem Ewrata, mo kõige kallim pärlike! mo kallis pärl ja hinge rõõm.

Õpetaja: loeb Luuk. 1, 46—55.

Omal wiisil.

Kogudus: Nüüd pastab meile kauniste Sa kodutäht nii selgeste, Sa Jesse wõsſukene, Kes Taawetiſt meil' sündinud, Ja kuningaks meil' kingitud, Ja peiuks, Jeesukene! Helde, Selge, Armukene, kaunikene oled sina, Sinuſt ei wõi jääda mina.

Õpetaja: loeb Luuk. 2, 1—20. ja peab kõnet.

Wiisil: Nüüd paistab meile kauniste.

Kogudus: Kui armſaſt heliseb se heal, Seſt lapsukeseſt kuulda weel, Kes taewa auu on

jätnud, Ja oma Isa rüppe seest On tulnud peastma inimest, Ja armust appi tõtnud. Ei ma Taha Unustada mitte seda, mis ta teinud, Et ta mind nii armastanud.

Oh Issand! lase meile ka So püha auu nüüd paistada Nii, kui neil' karjastele, Kes ööse õidses oliwad, Ja seda walgust nägiwad, Mis paistis nende üle, Et ma Nõnda Wõiksin käia kui so sõna õpetanud, Mis ma täna kuulda saanud.

Õpetaja: kiibetud olgu Issand, Israeli Jumal, et ta on äralunastamise saatnud oma rahwale.

Kogudus: Ja on meile äratanud õnnistuse sarwe oma sulase Taaweti soust.

Koorilaul: Kallis rahu taewast antud tulgu, jäägu meile nüüd maa peale lõpmata, et sa Issand Jeesus tulid kõigest patu hädast peastma, leppitamist korda saatma. Inimesteşt hea meel nüüd olgu jälle Jumalal', et sa inimeseks saanud, Issand! kell au olgu igaweşt.

III.

Wiisil: Jumal wägew walitseja.

Kogudus: Taewa tähed, ilma kohad, Ja sa kuldne lautus, Mäed, orud, metsad, luhad, Kõrgus ja ka sügawus, — Kõik nüüd kiites rõõmsad olge, Sauldes Isa ette tulge.

Aga sa, oh inimene, Saula waljumine weel, Et so armas Jeesukene Magab sõimes heinte peal. Kuule ingli-laulu heale, Saula karjastega peale.

Rõõmu heal on kuulda taewas, Rõõmu kuulda maa peal ka, Rõõmu, rõõmu igas paikas, Rõõmu ilma otsata: Maria meile lapse toonud, Jumal inimeseks saanud!

Kogudus: Ja meie nägime tema auu täis armu ja tõt.
Õpetaja: Au olgu Jsale ja Pojale ja püha Waimule.
Kogudus: Nõnda kui algmiseſt oli, nüüdki on ja jääb igaweseſt ajaſt igaweste. Aamen.
Õpetaja: loeb palwet.
Kogudus: Aamen.

II.

Omal wiisil.

Kogudus: Jeesus rõõmustaja, Hinge jahutaja! Jeesus kaunike! Oh kui wiiwid kaua! Hingel' igaw, jõua! Sind ma igatsen. Jumal Poeg, mo hinge peig! Ei ma muudki kui sind aga Maa peal nõua taga.
Õpetaja: loeb prohwetite kuulutuseb: 1. Moos. 3, 15; 1. Moos. 12, 2. 3; — Laul 89, 4. 5. 29; — Jes. 11, 1. 2. Jes. 9, 1—7; — Mika 5, 1; — Esek. 34, 23. 24.
Koorilaul: Ja sina Petlem Ewrata Juuda maal, sa pole milgi kombel se wähem Juuda würstide seast, sest sinust peab mull tulema mo rahwa karjane! Oh armas Petlem Ewrata, mo kõige kallim pärlike! mo kallis pärl ja hinge rõõm.
Õpetaja: loeb Luuk. 1, 46—55.

Omal wiisil.

Kogudus: Nüüd pastab meile kauniste Sa kodutäht nii selgeste, Sa Jesse wõsukene, Kes Taawetist meil' sündinud, Ja kuningaks meil' kingitud, Ja peiuks, Jeesukene! Helde, Selge, Armukene, kaunikene oled sina, Sinust ei wõi jääda mina.
Õpetaja: loeb Luuk. 2, 1—20. ja peab kõnet.

Wiisil: Nüüd paistab meile kauniste.

Kogudus: Kui armsast helisseb se heal, Sest lapsukeseſt kuulda weel, Kes taewa auu on jätnud, Ja oma Isa rüppe seest On tulnud peastma inimest, Ja armust appi tõtnud. Ei ma Taha Unustada mitte seda, mis ta teinud, Et ta mind nii armastanud.

Oh Issand! lase meile ka So püha auu nüüd paistada Nii, kui neil' karjastele, Kes ööse õidses oliwad, Ja seda walgust nägiwad, Mis paistis nende üle, Et ma Nõnda Wõiksin käia kui so sõna õpetanud, Mis ma täna kuulda saanud.
Õpetaja: kiidetud olgu Issand, Israeli Jumal, et ta on äralunastamise saatnud oma rahwale.
Kogudus: Ja on meile äratanud õnnistuse sarwe oma sulase Taaweti souſt.
Koorilaul: Kallis rahu taewast antud tulgu, jäägu meile nüüd maa peale lõpmata, et sa Issand Jeesus tulid kõigest patu hädast peastma, leppitamist korda saatma. Inimesteſt hea meel nüüd olgu jälle Jumalal', et sa inimeseks saanud, Issand! kell au olgu igaweſt.

III.

Wiisil: Jumal wägew walitseja.

Kogudus: Taewa tähed, ilma kohad, Ja sa kuldne lautus, Mäed, orud, metsad, luhad, Kõrgus ja ka sügawus, — Kõik nüüd kiites rõõmsad olge, Lauldes Isa ette tulge.

Aga sa, oh inimene, Laula waljumine weel, Et so armas Jeesukene Magab sõimes heinte peal. Kuule ingli-laulu heale, Laula karjastega peale.

Rõõmu heal on kuulda taewas, Rõõmu kuulda maa peal ka, Rõõmu, rõõmu igas paikas, Rõõmu ilma otsata: Maria meile lapse toonud, Jumal inimeseks saanud!

Õpetaja: Issand olgu teiega.
Kogudus: Ja sinu waimuga.
Õpetaja: loeb palwet.
Kogudus: Aamen.
Õpetaja: loeb Isa meie palwe.
Kogudus: Aamen, Aamen.
Õpetaja: õnnistab kogudust.
Kogudus: Aamen, Aamen, Aamen.

Omal wiisil.

Kogudus: Au, kiitus olgu igawest Kolmainu Jumalale, Et tema suurest heldusest Meid awitanud jälle. Meist melehea on Jumalal', Suur rahu põlw on taewa al, Kõik waen on otsa saanud.

Sind, Isa, meie kiidame Ja palume sult abi, Kes pead üles targaste Kõik oma sõna läbi; So wägi see on otsata, Mis tahad, peab sündima, Sa oled kaunis Issand.

Oh Jeesus Õnnistegija! Kes Isast tulid taewast, Meid tahtsid sina lepita Ja peasta ära waewast. Ma palun kõigest südamest Sind, kallist waga tallekest, Oh! anna meile armu.

Oh püha Waim! sa abimees, Sa rõõmustaja taewast, Meid hoia kurja waimu eest, Et Jeesus peastis waewast Meid oma kalli surmaga, Seepärast seisab lõpmata See peal ka meie lootus.

ET
TRÜ Raamatukogu
380-58

Дозволено цензурою. — Ревель, 22. Декабря 1886 года.

Trükitud Eestimaa sinodi kirjadega.

ARH PT-1100
Cens. 11436

Laulud
1sel pühapäewal Paastus
Tallinna Jaani kirikus
1887.

Hommiku laul.

Omal wiisil.

Ülem preester! kes ja töest Ennast ohwrinud mu eest;
Anna, et ka minu süda Wõiks weel siin su ohwriks saada.
Ei arm wastu wõtagi, Mis ei teind ja armuke! Mis
su püha käest ei tule, Ei see kõlba Jumalale.
Tapa siis ja sureta Minu himud, meeled ka; Südamest
kõik mis mu oma, Ehk teeks tuhat walu, tõmba.
Jhu, hinge, mis mul on, Hoopis sulle ohwriks toon.
Oh et nüüd ei mingisugust Toomata jääks enam minust.
Kül siis, Jsand! kätte saad, Mis ja mu käest himustad; Kül ma siis saan weel siin waewas Armsaks ohwriks
Jssal' taewas.

Enne jutlust.

Wiisil: Jeesus tee, et sinu haawad.

See kes risti sambas ripub, Jeesus, on mu armastus.
Tema poole süda kipub, Kadugu muu rõõmustus! Saadan,
maailm, liha-lust Saatwad surma hukatust; Tõsist elu
olen saanud, Sest et Jeesus kannatanud.
See kes risti sambas ripub, Jeesus, on mu armastus:
Minu usk ta juure kipub, Seal mu hingel õnnistus! Jeesus on mu peastiaks, Ja mu rahu kuningaks, Ja mu
elu-kaewuks saanud, Et ta mu eest kannatanud.
See kes risti sambas ripub, Jesus on mu armatus.
Kui ka pat mu peale kipub, Õigus on mu pärandus.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Hirmus, kui weel patu teen, Jeesust jälle risti löön:
Sest et Jeesus kannatanud, Olen uueks loomaks saanud.

See kes risti sambas ripub, Jeesus, on mu armastus.
Kui ka kurat peale kipub, Wiha, waen ehk ahastus, Nälg ehk walu, — asjata, Teie mind ei lahuta Jeesusest, kes kannatanud, Sest ma olen wõitjaks saanud!

See kes risti sambas ripub, Jeesus, on mu armastus.
Kui kord surm mu peale kipub, Mis ta muud kui õnnistus? Ihu jälle põrmuks saab, Hinge Jeesus ülendab, Kes mu surma kannatanud, Ja mu hinge peiuks saanud.

Kantsli salm.

Selsamal wiisil.

Hinge peigmees risti sambas Jeesus, minu armastus!
See mis mind su juure tõmbas, On su arm ja halastus!
Nüüd su arm, — see hoidku mind, Kunni taewas kiidan sind, Et sa mind nii armastanud, Risti-surma kannatanud.

Surma laul.

Wiisil: Kui waatan tema risti peale.

Nüüd tulgu surm, ei karda mina, Sest Tal on minu surma surm; Surm teeb mull' head, ta wiib mind sinna, kus ammu läinud minu arm. Mu peäsnud hing on Jeesu süles, Mu ihu magab mulla sees; Ta äratab mind jälle üles, Siis, kui kõik seiswad Tema ees.

Päraſt eeſtpalwed.

Wiisil: Oh Jeesus ülem abimees.

Oh mäletagem südamest Issanda surma walu! End alandagem tema ees, See saadab usu elu, Teeb südant lahti temale, Et tema wäes siis alati Ta armu kuulutame.

Oh Jeesus! kuis kül wõiksin ma Su heldust unustada? Ma ei wõi ilma sinuta Siin iial korda saada, Sepäraſt palun südamest: Jäe nüüd ja päraſt igawest Mu peaſtja, wend ja Issand.

Püha õhtuſöömaaja laul.

Wiisil: Ara waimu toetaja.

Jumal, suurest halastusest, Waata jälle meie peal',

Unusta kõik ekſituſed, Mis ſu wastu tehtud teal. Sina wõid meil' andeks anda, Meie wiga parandada.

Püha ſina, mina jõle, Õige ſa, ma roojane; Oh ſeepäraſt appi tule Mulle helde Jeeſuke! Laſ' ſu weri mu eeſt kosta, Mind mu ſüüſt ning wõlaſt peasta!

Aita oma armu läbi, Et mis nõuan ſüdameſt, Kõik mu kuri patu tõbi Kauks mu ſeeſt uſinaſt; Koſuta mind armastuſes, Hoia waimu madaluſes.

Lõpe laul.

Wiiſil: Se aeg on tõeſt ukſe ees.

Mu Jeeſus ole tänatud, Et ſa mind armastanud Ja igaweste kiidetud, Et ſa mind lunastanud. Nüüd tule, kallis abimees Ja ela minu ſüdames, Et ma ei lahku ſinuſt.

Aruteqemine waeste hoolekandmiſeſt Tallinna Jaani koguduſes õp. Aßmuth'i jäus aastal 1886.

„Ära karda, uſu aga" (Mark. 5, 36) — nenda hüüab meie Iſſand Jeeſus Kriſtus. — Kül oleme meie waeſtehoolekandjad ka möödaläinud aastal mitu korda tahtnud karta ja muretſeda, ſeſt waeſus ja häda oli wäga ſuur, ja kaſſa mõni kord tühi; aga Iſſand on ka meile ikka jälle hüüdnud: „Ära karda, uſu aga!" — ja waata, ſee uſk p'ole mitte häbiks ſaanud. Tema nimel ja tema armu abiga oleme wõinud oma tööd teha. Ta on ikka weel koguduſe liikmete ſüdameid ja käed lahti teinud, et meil oli leiba murda neile, kes nälgas olid ja head teha ja jagada neile, kes hädas olid. Tänu ja kiitus Iſſandale! tänu ka kõige rõõmſa andjatele!

Meie ſisſetulek on möödaläinud aastal nii ſuur olnud, kui weel ilmasgi enne, — aga ka wäljaläinud on enam kui ühelgi aastal enne ſeda. Ja ſiiski on aga kõige waeſemad wõinud abi ſaada. Kui mitmele olekſime weel tahtnud anda, ehk rohkem anda, aga kaſſa oli tühi.

Nenda on ſiis ligi 60 hinge wõi perekonda iga kuus oma andi ſaanud; peale ſeda ſaid wäga palju ühe korraks abi; 30 waeſte laſte eeſt ſai kooliraha makſetud; waeſte

Hirmus, kui weel patu teen, Jeesust jälle risti löön: Sest et Jeesus kannatanud, Olen uueks loomaks saanud.

See kes risti sambas ripub, Jeesus, on mu armastus. Kui ka kurat peale kipub, Wiha, waen ehk ahastus, Nälg ehk walu, — asjata, Teie mind ei lahuta Jeesusest, kes kannatanud, Sest ma olen wõitjaks saanud!

See kes risti sambas ripub, Jeesus, on mu armastus. Kui kord surm mu peale kipub, Mis ta muud kui õnnistus? Ihu jälle põrmuks saab, Hinge Jeesus ülendab, Kes mu surma kannatanud, Ja mu hinge peiuks saanud.

Kantsli salm.

Selsamal wiisil.

Hinge peigmees risti sambas Jeesus, minu armastus! See mis mind su juure tõmbas, On su arm ja halastus! Nüüd su arm, — see hoidku mind, Kunni taewas kiidan sind, Et sa mind nii armastanud, Risti-surma kannatanud.

Surma laul.

Wiisil: Kui waatan tema risti peale.

Nüüd tulgu surm, ei karda mina, Sest Tal on minu surma surm; Surm teeb mull' head, ta wiib mind sinna, kus ammu läinud minu arm. Mu peäsnud hing on Jeesu süles, Mu ihu magab mulla sees; Ta äratab mind jälle üles, Siis, kui kõik seiswad Tema ees.

Päraſt eeſtpalwed.

Wiisil: Oh Jeesus ülem abimees.

Oh mäletagem südamest Issanda surma walu! End alandagem tema ees, See saadab usu elu, Teeb südant lahti temale, Et tema wäes siis alati Ta armu kuulutame.

Oh Jeesus! kuis kül wõiksin ma Su heldust unustada? Ma ei wõi ilma sinuta Siin iial korda saada, Sepäraſt palun südamest: Jäe nüüd ja päraſt igawest Mu peastja, wend ja Issand.

Püha õhtusöömaaja laul.

Wiisil: Ara waimu toetaja.

Jumal, suurest halastusest, Waata jälle meie peal', Unusta kõik eksitused, Mis su wastu tehtud teal. Sina wõid meil' andeks anda, Meie wiga parandada.

Püha sina, mina jõle, Õige sa, ma roojane; Oh seepäraſt appi tule Mulle helde Jeesuke! Laſ' su weri mu eest kosta, Mind mu süüst ning wõlast peasta!

Aita oma armu läbi, Et mis nõuan südamest, Kõik mu kuri patu tõbi Kauks mu seest usinast; Kosuta mind armastuses, Hoia waimu madaluses.

Lõpe laul.

Wiisil: Se aeg on tõest ukse ees.

Mu Jeesus ole tänatud, Et sa mind armastanud Ja igaweste kiidetud, Et sa mind lunastanud. Nüüd tule, kallis abimees Ja ela minu südames, Et ma ei lahku sinust.

Arutegemine waeste hoolekandmisest Tallinna Jaani koguduses õp. Aßmuth'i jäus aastal 1886.

„Ära karda, usu aga" (Mark. 5, 36) — nenda hüüab meie Issand Jeesus Kristus. — Kül oleme meie waestehoolekandjad ka möödaläinud aastal mitu korda tahtnud karta ja muretseda, sest waesus ja häda oli wäga suur, ja kassa mõni kord tühi; aga Issand on ka meile ikka jälle hüüdnud: „Ära karda, usu aga!" — ja waata, see usk p'ole mitte häbiks saanud. Tema nimel ja tema armu abiga oleme wõinud oma tööd teha. Ta on ikka weel koguduse liikmete südamed ja käed lahti teinud, et meil oli leiba murda neile, kes nälgas olid ja head teha ja jagada neile, kes hädas olid. Tänu ja kiitus Issandale! tänu ka kõige rõõmsa andjatele!

Meie sissetulek on möödaläinud aastal nii suur olnud, kui weel ilmasgi enne, — aga ka wäljaläinud on enam kui ühelgi aastal enne seda. Ja siiski on aga kõige waesemad wõinud abi saada. Kui mitmele oleksime weel lahtnud anda, ehk rohkem anda, aga kassa oli tühi.

Nenda on siis ligi 60 hinge või perekonda iga kuus oma andi saanud; peale seda said wäga palju ühe korraks abi; 30 waeste laste eest sai kooliraha maksetud; waeste

majas elasid 20 wana inimest ja Jõuluks sai kõige waesematele Jõulu rõõmu walmistud.

Üks asi, mis ju ammugi oleme soowinud ja püüdnud, on sel aastal Jumala abiga korda läinud. Meie oleme enestele wõinud üks isi waeste maja 1500 rbl. eest osta, kus nüüd meie 20 waesed Nowembri kuust saadik elawad. „Lind on aseme ja pääsuke enesele pesa leidnud", — andku Jumal et see alati oleks ja jäeks üks õige rahu koda meie wanakestele! Kül on sest ostmise summast seie maale aga pisut maksetud ja suurem jagu weel wõlga jäänud, mis meie kuu wiisi peame äratasuma. Sellepärast palume kogudust kõigest südamest selle peale mõtelda ja meid aidata selle wõlast lahti saada.

J. Massalin on waestehoolekandja ammetist ennast lahti palunud ja p'ole tema asemele seie maale weel teist seatud.

Meie sissetulek ja wäljaminek on järgmine:

Sissetulek	rbl.	kop.	Wäljaminek	rbl.	kop.
Aastast 1885 ülejäenud .	87	90	Annid, mis iga kuus anti	715	65
Laululehtede läbi kirikus .	159	25	Annid, ühe korraks antud	61	85
Sparbükste seest . . .	76	5	Kooliraha	162	—
Laenatud Weebruaris . .	100	—	Hüüriraha waestemaja eest (Now. kuuni) . . .	189	—
Tsentral waeste-kassast .	150	—	Laenatud raha maksetud	100	—
Mitmest linna ja wallade walitsusest ja Tallinna Hilfsvereinist	149	30	Uue waeste maja ostmiseks ja parandamiseks maksetud	83	95
Koguduse liikmetest õpetaja kätte antud	819	70	Ahjukütte eest	46	50
Summa:	1542	20	Jõulu annid	65	90
			Summa:	1424	85
			Jääb aastaks 1887 järel	117	35
				1542	20

Paergust on meie kassa tühi ja on meil weel ligi 80 rbl. kooliraha ja muu maksusi maksta. Aga Issand ütleb: Ära karda, usu aga! Armsad wennad ja õed aitage siis seda Issanda töötust töeks teha, tema nime auuks ja meie waeste heaks! —

Pastor A. Aßmuth; J. C. Aßmuth; J. Auner; O. Jürgenson; J. Kuhlberg; F. Schotter; J. Wannari. —

TRÜ Raamatukogu
330-57

Дозволено цензурою. — Ревель, 19 Февраля 1887 г.
Trükitud Eestimaa sinodi kirjadega.

AAH P7-1100
Cens. 11572

Laulud
Helipühi esimesel päeval
Tallinna Jaani kirikus
1887.

Homiku laul.

Wiisil: Jesus, tule minule.

Isa ning ka Poja Waim, Elawaks tee mind, kes tuim! Tule nüüd ka mulle teal, Nii kui jüngri seltsi peal'.

Tõe Waim, mind juhata! Sinuta siin eksin ma; Oma tarkus segab mind, Keelab Jumal, tundmast sind.

Püha Waim, mind walgusta! Pime olen sinuta; Süüta usku minu sees, Mis toob wilja sinu ees.

Puudub usk, siis surm on mull, On mull usk, siis elan sull'; Uskus leian Jeesust ma, Olen taewa pärija.

Palwe waim mind kihuta, Tões ning waimus paluma, Et see sünniks südamest, Kõlbaks Jumal, sinu ees.

Wäe ning armu Waim, tee sa, Kui maailm, mo liha ka Püüdwad eksitada mind, Et neid wihkan — kuulen sind.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Pühitsuse Waim, tee weel, Et mull oleks Jeesu meel, Ja mo hinge kosuta Jumaliku rahuga.
Wiimaks lootust kaswata, Õnnis olen lootes ma; Olgu siin jo lootuses Taewa riik mo südames.

Enne jutlust.

Wiisil: Nüüd paistab meile kauniste.

Oh püha Waim! meil' tule ja Nüüd südamesse elama, Oh tule walgustaja! So paistus paistku wägewast, Meid tehku targaks nobedast, Oh õige rõõmustaja! Kui ja Nõnda Meile tuled, palwid kuuled, siis saab meile Maa peal taewa elu jälle.

Sa kingid tarkust wagaile, Ja awad nende mõistuse, Kes sind siin armastawad. Oh! anna selget õpetust, Ja õiget tõe tunnistust, Neil' kes sind kummardawad. Tõta! Wõta! Mis on mulle, olgu sulle omaks anniks, Meel ja mõte sinu auuks.

Sa targa nõuu andija! Meid õiget teed siin juhata Ja peasta eksitusest, Et meie sust ei tagane, Ja südamest sind teenime Siin suures wiletsuses. Jõua, Nõua Enesele omaks jälle, kes siin lootwad, Sinu rõõmustamist ootwad.

Kui kuratiga tapleme Ja kiusatuses wõitleme, Siis wõta kinnitada. Ei puudu meisse waenlane, Kui ja meid hoiab warjule, Ja tahab rõõmustada, Anna Nõnda Meile rohkest omast käest oma rõõmu, See meil' mures waraks olgu.

Sa kõigeparem abimees, Kui on siin meie südames So kallis püha sõna, Siis sust ei ükski lahuta, See on meil' tarwis lõpmata, So tarkust meile anna. Tule Mulle Südamesse ja mind pese patust puhtaks, Siis saab Kristus mulle tutwaks.

Oh! õpeta mind heldeste Ka armu näitma wennale, Sa armu tulukene! Kõik wiha, waenu lõpeta, Siis wõime armus elada, Sa oled rahuline; Et ſa Ikka Wõikſid jääda meile teada; kõiges waewas On meil rõõmu, rahu taewas.

Kantsli ſalm.

Selſamal wiiſil.

Meid oma wäega kinnita, Ja anna pühaſt elada, Kõik patud ſeisku taha. Oh õpeta meid kaſinuſt, Kõik kuri liha himustus Meiſt hoopis jäägu maha. Aita, Saada Meie meeled õige teele, taewa üles; Sinna jääme ſinu ſülle.

Surma laul.

Wiiſil: Sa meie lootus, Jeeſuke.

Oh hinge Õnnistegija, Mind täida wõitja uſuga, Et lennaks nii kui tuike Hing ſinu juure, Jeeſuke. Seſt ſind ta ootab, otſib ägades Siin kole ilma kalju-aukudes.

Pärаſt eeſtpalwid.

Omal wiiſil.

Oh püha Waim! nüüd tule ſa, Ja täida armutulega Nüüd meie ſüdameb ja meeled, Et armu näitwad õiete! Oh Iſſand! oma ſõnaga Meid uſule kõik kogud ſa, Ja rahwaſt kõigeſt ilmamaaſt; Seſt kiidame ſind ſüdameſt. Halleluja, Halleluja.

Pühitsuse Waim, tee weel, Et mull oleks Jeesu meel, Ja mo hinge kosuta Jumaliku rahuga.
Wiimaks lootust kaswata, Õnnis olen lootes ma; Olgu siin jo lootuses Taewa riik mo südames.

Enne jutlust.

Wiisil: Nüüd paistab meile kauniste.

Oh püha Waim! meil' tule sa Nüüd südamesse elama, Oh tule walgustaja! So paistus paistku wägewast, Meid tehku targaks nobedast, Oh õige rõõmustaja! Kui sa Nõnda Meile tuled, palwid kuuled, siis saab meile Maa peal taewa elu jälle.
Sa kingid tarkust wagaile, Ja awad nende mõistuse, Kes sind siin armastawad. Oh! anna selget õpetust, Ja õiget tõe tunnistust, Neil' kes sind kummardawad. Tõta! Wõta! Mis on mulle, olgu sulle omaks anniks, Meel ja mõte sinu auuks.
Sa targa nõuu andija! Meid õiget teed siin juhata Ja peasta eksitusest, Et meie sust ei tagane, Ja südamest sind teenime Siin suures wiletsuses. Jõua, Nõua Enesele omaks jälle, kes siin lootwad, Sinu rõõmustamist ootwad.
Kui kuratiga tapleme Ja kiusatuses wõitleme, Siis wõta kinnitada. Ei puudu meisse waenlane, Kui sa meid hoiad warjule, Ja tahad rõõmustada, Anna Nõnda Meile rohkest omast käest oma rõõmu, See meil' mures waraks olgu.
Sa kõigeparem abimees, Kui on siin meie südames So kallis püha sõna, Siis sust ei üksi lahuta, See on meil' tarwis lõpmata, So tarkust meile anna. Tule Mulle Südamesse ja mind pese patust puhtaks, Siis saab Kristus mulle tutwaks.

Oh! õpeta mind heldeste Ka armu näitma wennale, Sa armu tulukene! Kõik wiha, waenu lõpeta, Siis wõime armus elada, Sa oled rahuline; Et sa Ikka Wõiksid jääda meile teada; kõiges waewas On meil rõõmu, rahu taewas.

Kantsli salm.

Selsamal wiisil.

Meid oma wäega kinnita, Ja anna pühast elada, Kõik patud seisku taha. Oh õpeta meid kasinust, Kõik kuri liha himustus Meist hoopis jäägu maha. Aita, Saada Meie meeled õige teele, taewa üles; Sinna jääme sinu sülle.

Surma laul.

Wiisil: Sa meie lootus, Jeesuke.

Oh hinge Õnnistegija, Mind täida wõitja usuga, Et lennaks nii kui tuike Hing sinu juure, Jeesuke. Sest sind ta ootab, otsib ägades Siin kole ilma kalju-aukudes.

Pärast eestpalwid.

Omal wiisil.

Oh püha Waim! nüüd tule sa, Ja täida armutulega Nüüd meie südamed ja meeled, Et armu näitwad õiete! Oh Issand! oma sõnaga Meid usule kõik kogud sa, Ja rahwast kõigest ilmamaast; Sest kiidame sind südamest. Halleluja, Halleluja.

Oh püha walgus! awita, Et meie wõime õppida, Kõik tundma õiget Jumalat, Kui sina kirjas tunnistad. Oh! keela kurja tegemast Ja muud kui Jeesust õppimast; Meid õiges uskus kindlaks tee, Et tema peale loodame. Halleluja, Halleluja.

Lõpe laul.

Selsamal wiisil.

Sa püha armu tuluke, Meid usu läbi kindlaks tee, Et pühaste sind teenime, Ei risti ajal tagane. Oh! aita oma armuga, Kõik usu lootust kinnita, Et meie hästi wõitleme, Ja sust ei lahku iialgi. Halleluja, Halleluja!

PT
TRÜ Raamatukogu
380-63

Дозволено цензурою. — Ревель, 23-го Мая 1887.
Trükitud Eestimaa sinodi kirjadega.

ARM PT-1100
Cens. 11621.

Laulud
Jaani päewal
Tallinna Jaani kirikus
1887.

Homiku laul.

Wiisil: Nüüd paistab meile kauniste.

Nüüd kiida ristikogudus Su Jumala suurt halastust, Et kõigile saaks kuulda, Mis teinud Issand Sebaot, Kes meie eest kül kannab hoolt; Ta auu nüüd wõtkem laulda. Tulgem, Laulgem Kiitust, tänu, rõõmu, sõnu Jumalale See eest mis ta teinud meile.

Siin käime tema koja sees Kül sisse, wälja tema ees, Siin kuulutakse meile Ta püha armu õpetust, Mis ilmutab meil' taewa ust, Ja wõimust patu peale. Tulgem, Laulgem Kiitust, tänu, rõõmu sõnu Jumalale See eest, mis ta teinud meile.

Üht asja su käest palume, Oh Issand, laf' meid järgeste Töe waimus siin koos olla! Oh hoia oma koguduft! Laf' sinu sõna õpetust Meil' kõikis kasuks

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

tulla! Siis ſa meiſt ka Saadab tänu, rõõmu ſõnu eneſele See eeſt, mis ſa ſiin teeb meile.

Enne jutluſt.

Wiiſil: Oh! mõitlejad et käige peale.

Ma olen armuſt armu ſaanud, Mis wäärt ma põrm ei olegi; Mu patud on mull' andeks antud, Mis uhke meel ei nõudnudki. Ma olen nüüd ka pärija Aujärje ümber teistega.

Ma pole muud kui kurja teinud, Ja ſaan weel Issaſt armastud; Mu kuub ſai Talle weres pestud Mu hing ja ihu puhastud; Kuis ſünnib ſee? miks-päraſt nii? Kõik ſelge arm; muud midagi.

Ma tunnistan, kes iial küſib: Arm andis patu andeks mul! Mis iial ſünnib, armuſt ſünnib; Ta armuſt ſaagu mulle kül. Ma alandan end nutuga, Ta ülendab mind armuga.

Ilm, liha, kurat ärgu tulgu Mult ſeda rõõmu riiſuma. Ses rõõmus kõik mu julgus olgu, See laſeb rahul hingada; See teeb et minul elades Ja ſurres rõõm on ſüdames.

Ma kiidan oma kalliſt Jeeſuſt, Kes on nii rikas heldueſt, Ning palun, et ta kaugel minuſt Kõik kurja hoiaks igaweſt. Kui ükskord taewa ſeltſi ſaan Siis teda ikka kummardan.

Kantsli ſalm.

Wiiſil: Kui waatan tema risti peale.

Su Siion on nüüd ühes nõuus, Su poole hoida kõwaste; Ep ole aga omas jõuus, Sind teenida ſiin

truuiste, Seepäraſt hüüab weel ſu poole: Oh Jſſand, Jſſand halasta! Meid täida waimuliku hoole Ja uſu, armastuſega!

Surma lauk.

Wiiſil: Kes Jumalat nii laſeb teha.

Oh wõtta, Jſſand, minu hinge, Kui lahkun, oma ſülesſe; Mu ihu ſaagu mulla ſisſe, Pea ärkab jälle ülesſe, Lääb taewa, elab igaweſt Ja tänab ſind ſu armu eeſt.

Päraſt eeſtpalwed.

Wiiſil: Jumal maa ning taewa Looja.

Walgus, mis maailma tulnud, Päikene aupaistuſeſt, Koidutäht, mis Loojaſt tõusnud, Peaſtja pimeduſe ſeeſt: Saada armu walgesſe Kõik maailma Jeeſuke!

Oma ſõna tunnistuſel' Anna, et ta edeneb Ja teeb otſa ſõgeduſel', Mis weel patuſt ſigineb; Patuſid, kes pöörmata, Oma ette alanda.

Rutta oma kambriſt wälja, Peigmees, wõidu-ſaagile, Paganate hinge nälga Täida ja neid wabaks tee, Kogu üle ilmamaa Neid ſu pulma kotta ka.

Kinnita ka meie hinged, Tuhnid ſilmad ſeleta, Et ei ſuured ega weiked Muud kui ſind ſiin himuſta; Oma taewa paistega Meie ſüdant ſoenda.

tulla! Siis ſa meiſt ka Saadab tänu, rõõmu ſõnu eneſele See eeſt, mis ſa ſiin teeb meile.

Enne jutluſt.

Wiiſil: Oh! wõitlejad et käige peale.

Ma olen armuſt armu ſaanud, Mis wäärt ma põrm ei olegi; Mu patud on mull' andeks antud, Mis uhke meel ei nõudnudki. Ma olen nüüd ka pärija Aujärje ümber teistega.

Ma pole muud kui kurja teinud, Ja ſaan weel Issaſt armastud; Mu kuub ſai Talle weres pestud Mu hing ja ihu puhastud; Kuis ſünnib ſee? miks-päraſt nii? Kõik ſelge arm; muud midagi.

Ma tunnistan, kes iial küſib: Arm andis patu andeks mul! Mis iial ſünnib, armuſt ſünnib; Ta armuſt ſaagu mulle kül. Ma alandan end nutuga, Ta ülendab mind armuga.

Ilm, liha, kurat ärgu tulgu Mult ſeda rõõmu riiſuma. Ses rõõmus kõik mu julgus olgu, See laſeb rahul hingada; See teeb et minul elades Ja ſurres rõõm on ſüdames.

Ma kiidan oma kalliſt Jeeſuſt, Kes on nii rikas heldueſt, Ning palun, et ta kaugel minuſt Kõik kurja hoiaks igaweſt. Kui ükskord taewa ſeltſi ſaan Siis teda ikka kummardan.

Kantsli ſalm.

Wiiſil: Kui waatan tema risti peale.

Su Siion on nüüd ühes nõuus, Su poole hoida kõwaste; Ep ole aga omas jõuus, Sind teenida ſiin truuiste, Seepäraſt hüüab weel ſu poole: Oh Iſſand, Iſſand halasta! Meid täida waimuliku hoole Ja uſu, armastuſega!

Surma laul.

Wiiſil: Kes Jumalat nii laſeb teha.

Oh wõtta, Iſſand, minu hinge, Kui lahkun, oma ſülesſe; Mu ihu ſaagu mulla ſiſſe, Pea ärkab jälle ülesſe, Lääb taewa, elab igaweſt Ja tänab ſind ſu armu eeſt.

Päraſt eeſtpalwed.

Wiiſil: Jumal maa ning taewa Looja.

Walgus, mis maailma tulnud, Päikene aupaistuſeſt, Koidutäht, mis Loojaſt tõusnud, Peaſtja pimeduſe ſeeſt: Saada armu walgeſſe Kõik maailma Jeeſuke!

Oma ſõna tunnistuſel' Anna, et ta edeneb Ja teeb otſa ſõgeduſel', Mis weel patuſt ſigineb; Patuſid, kes pöörmata, Oma ette alanda.

Rutta oma kambriſt wälja, Peigmees, wõidu-ſaagile, Paganate hinge nälga Täida ja neid wabaks tee, Kogu üle ilmamaa Neid ſu pulma kotta ka.

Kinnita ka meie hinged, Tuhnid ſilmad ſeleta, Et ei ſuured ega weiked Muud kui ſind ſiin himuſta; Oma taewa paiſtega Meie ſüdant ſoenda.

Lõpe laul.

Wiisil: Jeesus, surma äravõitja.

Ärka siis ja sunni tööle Nõrgad põlved, laisad käed, Waata hüüdja sõrme peale, Tee su Issandale teed Südamesse, et ta ise Tuleks elama su sisse. Palu teda, kül siis ta Wõib sind uueks muudata.

TRÜ Raamatukogu
380-59

Дозволено цензурою. — Ревель, 20-го Іюня 1887.

Trükitud Eestimaa sinodi kirjadega.

ARH PT-1100

Laulud

Leerilaste õnnistamisepäewal

Esimesel Kristuse tulemise pühal

28. nowembril 1920 aastal.

Tallinna Jaani kirikus.

Leeriõppijad laulawad:

Waata, sinu kuningas Tuleb sulle, hingekene! Rõõmu hääl on kõlamas: Awa südant, inimene! Hüüa: Issand, tule sa Oma tasandusega!

Tule, sinu omakski Olen ristimises saanud; Sinu Waim on alati Sõnaga mind walgustanud; Tee peal, mis ta walmistas, Tule ise, kuningas!

Pühi mu seest heldeste Kõik mis sina wihkad, ära; Walmistatud hoonesse Lase paista püha sära, Minu südant uuenda Ise oma werega.

Algus laul.

Omal wiisil. 260.

Nüüd tehke kõrgeks wärawad Ja uksed laiaks sedamaid, Sest auustuse kuningas Ja peastja on nüüd tulemas, Kes õnnistust toob eluga, Sest laulgem suure rõõmuga; Au olgu Loojale, mu armu andjale!

Ta on üks õige abimees, suur tasandus on tema sees, Ta kroon on selge pühadus, Ta walitsus on halastus, Ta kõik mu häda lõpetab, Ja minu süda rõõmustab. Au olgu Pojale, Mu helde peastjale!

Oh õnnis maa, kus elamas Seesama aukuningas; Ka õndsad on kõik südamed, Mis on ta eluasemed. Ta on see õige rõõmupäew Ja ainus õnnistuse kaew. Au olgu Waimule Mu rõõmutoojale!

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Kõne: „Mina olen tee, tõde ja elu; üksti ei saa Isa juure muidu kui minu läbi.“ Joh. 14, 6

Päraſt kõnet.

Eelmiſel wiiſil.

Oh tehke kõrgeks wärawad, Ja andke templiks ſüdamed, Neid ehitage rõõmuga Hea uſu halja okstega, Siis kuningas toob teilegi Kõik õnne, elu ühtlaſi. Au olgu Iſale, Mu armuandjale!

Leerilapſed päraſt õnnistamiſt.

Jeeſus, meie eel käi ſa elu teel, Siis ſu järel wiibimata Käime ilma kõikumata, Kuni ſa meid ſiit Kodumaale wiid.

Tuleb kannata, Siis meid kinnita. Meie kaebada ei taho, Olgu põli kuigi paha. Wiimaks risti tee Wiib ju ſinule.

Ikka meiega Ole, Iſſand, ſa! Ja kui kõrbeſt läbi käime, Aita, et kõik kanda wõime; Oma koju wii Sa meid wiimati.

Kogudus päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. 141.

Oh anna tuhat keelt ſa mulle, Ja tuhatkordſeks tee mu ſuu! Siis tuhat laulu laulan ſulle, Mu Iſſand, ja ei teegi muud, Kui et ma kiites kuulutan, Mis kalliſt armu ſinult ſaan.

Oh et mu keel ka ſinna kostaks, Kuſt päike paistab hiilgades! Et tänades mu weri woolaks Nii kaua kui hing ihu ſees, Wiiks kiituſt wiimne were tilk, Tooks tänu iga ſilmapilk!

Miks oled wait, mu waimu wägi? Oh laula ſa nüüd elawalt Ja mäleta, mis tema tegi, Mis head ſa ſaanud Jumalalt; Et ärka, ärka waim ja meel, Ja kiida teda ſuu ja keel!

Pea laul.

Wiiſil: Ma ſüdameſt ja meeleſt. 233.

Et ärka, riigirahwas, Ju ſiin ſu kuningas, Seſt ole wirk ja wahwas Ta wastu minemas! Kõik läki ühtlaſi Ta wastu, noor kui wana, Ja laulgem hoſianna Uſklikult hulgani.

Et tulge, mureliſed, Teid kutſub kuningas, Et tulge, hädaliſed, Ta helde aitamas. Sa leiad teda eeſt Su Iſa pühaſt tojaſt: Sa õhtuſõõmaajaſt Ja ſõnaſt, ristimiſeſt.

Et tulge julgeſt, arad, Teil ligi kuningas, Ja kõik ta riigi warad On teid ſeal ootamas: Ta tahab alati Teid häda ajal aita Ja troostiga teid täita Ning hoida ſurmaski.

Et tulge, patu orjad, Ka teid näeb kuningas! Et tulge kõik, kes kurjad: Siin armu hallikas! Ta aitab tõeſte: Ta tõſtab üles põrmuſt Ja wõtab wastu armuſt Teid lapſiks omale.

Kantsli salm.

Eelmisel wiisil.

Ta au ju eemalt särab Ja ilmub peagi; Kõik teie nutu pöörab Siis rõõmuks koguni See auukuningas! Seepärast teda ootke, Ta peale rõõmsast lootke: Ta juba tulemas.

Surnute mälestuseks.

Omal wiisil. 270

Sa püha linn, sind teretab mu keel, Uks mu eest lahti tee! Ju ammust ajast igatses mu meel Su auu järele. Nüüd olen ma sind näinud, Ja rõõmust läigib silm. Kõik waew on otsa läinud, Mis mulle saatnud ilm.

Palwe laul.

Wiisil: Ei lahku mina sinust. 235.

Nüüd südant, inimene, Sa hästi walmista, Su juure Jeesukene Saab pea tulema. Ta meile Jumalast On antud tõe toojaks Ja uue elu loojaks, Ja aitab wägewast.

Oh wõta parandada Teed suure wõerale, Nii ennast walmistada, Et kõlbab temale; Oh wõta hoolega Kõik orge ülendada, Kõik künkaid alandada, Siis ilmub peastija.

Armulaua laul.

Wiisil: Ma kummardan sind, armu wägi. 445.

Mu Jeesus, kes sa õhtu hilja, Su wiimsel ahastuse öösl, Meil' oma kannatuse wilja Siin söömaajaks seadsid weel: Sind kiidab terwe usklik sugu Ja mäletab su surma lugu.

Kui iial sööme seda rooga, Saab uueks meil su mälestus, Ja uusi eluwete wooga Toob hingesse su armastus: Su weri, surm ja ristiwalu Toob meie südamele elu.

Siis wärisewa südamele Uus pitser peale pannakse, Et wõlakiri wõlglasele On kustutatud täieste: Sest meie rasked süüd ja patud On sinu haawus lepitatud.

Sa enesega ühte köidad Meid armulaual uueste, Meid oma armuhõlma peidad, Et sinu helduft tunneme: Siis waimus sinu ligi saame Ja sinuga end ühendame.

See leib meil' õiget toitu annab, See weri waimu juhatab, Uut rammu südamesse kannab Ja hinge elu kosutab: Uut jõudu lased sest meid leida, Et wõime wõidelda ja wõita.

Kõne: „Mina olen tee, tõde ja elu; ükski ei saa Isa juure muidu kui minu läbi.“ Joh. 14, 6

Päraſt kõnet.

Eelmiſel wiiſil.

Oh tehke kõrgeks wärawad, Ja andke templiks ſüdamed, Neid ehitage rõõmuga Hea uſu halja okstega, Siis kuningas toob teilegi Kõik õnne, elu ühtlaſi. Au olgu Iſale, Mu armuandjale!

Leerilapſed päraſt õnnistamiſt.

Jeeſus, meie eel käi ſa elu teel, Siis ſu järel wiibimata Käime ilma kõikumata, Kuni ſa meid ſiit Kodumaale wiid.

Tuleb kannata, Siis meid kinnita. Meie kaebada ei taho, Olgu pöli kuigi paha. Wiimaks risti tee Wiib ju ſinule.

Ikka meiega Ole, Jeſand, ſa! Ja kui kõrbeſt läbi käime, Alita, et kõik kanda wõime; Oma koju wii Sa meid wiimati.

Kogudus päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. 141.

Oh anna tuhat keelt ſa mulle, Ja tuhatkordſeks tee mu ſuu! Siis tuhat laulu laulan ſulle, Mu Jeſand, ja ei teegi muud, Kui et ma kiites kuulutan, Mis kalliſt armu ſinult ſaan.

Oh et mu keel ka ſinna kostaks, Kuſt päike paistab hiilgades! Et tänades mu weri woolaks Nii kaua kui hing ihu ſees, Wiiks kiituſt wiimne were tilk, Tooks tänu iga ſilmapilk!

Miks oled wait, mu waimu wägi? Oh laula ſa nüüd elawalt Ja mäleta, mis tema tegi, Mis head ſa ſaanud Jumalalt; Et ärka, ärka waim ja meel, Ja kiida teda ſuu ja keel!

Pea laul.

Wiiſil: Ma ſüdameſt ja meeleſt. 233.

Et ärka, riigirahwas, Ju ſiin ſu kuningas, Seſt ole wirk ja wahwas Ta wastu minemas! Kõik läki ühtlaſi Ta wastu, noor kui wana, Ja laulgem hoſianna Uſſklikult hulgani.

Et tulge, mureliſed, Teid kutſub kuningas, Et tulge, hädaliſed, Ta helde aitamas. Sa leiad teda eeſt Su Iſa pühaſt tojaſt: Sa õhtuſõõmaajaſt Ja ſõnaſt, ristimiſeſt.

Et tulge julgeſt, arad, Teil ligi kuningas, Ja kõik ta riigi warad On teid ſeal ootamas: Ta tahab alati Teid häda ajal aita Ja troostiga teid täita Ning hoida ſurmaski.

Et tulge, patu orjad, Ka teid näeb kuningas! Et tulge kõik, kes kurjad: Siin armu hallikas! Ta aitab tõeste: Ta tõstab üles põrmuſt Ja wõtab wastu armuſt Teid lapſiks omale.

Kantsli ſalm.

Eelmiſel wiiſil.

Ta au ju eemalt ſärab Ja ilmub peagi; Kõik teie nutu pöörab Siis rõõmuks koguni See auukuningas! Seepäraſt teda ootke, Ta peale rõõmſaſt lootke: Ta juba tulemas.

Surnute mälestuſeks.

Omal wiiſil. 270

Sa püha linn, ſind teretab mu keel, Uks mu eeſt lahti tee! Ju ammuſt ajaſt igatſes mu meel Su auu järele. Nüüd olen ma ſind näinud, Ja rõõmuſt läigib ſilm. Kõik waew on otſa läinud, Mis mulle ſaatnud ilm.

Palwe laul.

Wiiſil: Ei lahtu mina ſinuſt. 235.

Nüüd ſüdant, inimene, Sa hästi walmiſta, Su juure Jeeſukene Saab pea tulema. Ta meile Jumalaſt On antud tõe toojaks Ja uue elu loojaks, Ja aitab wägewaſt.

Oh wõta parandada Teed ſuure wõerale, Nii ennaſt walmiſtada, Et kõlbab temale; Oh wõta hoolega Kõik orge ütendada, Kõik künkaid alandada, Siis ilmub peaſtija.

Armulaua laul.

Wiiſil: Ma kummardan ſind, armu wägi. 445.

Mu Jeeſus, kes ſa õhtu hilja, Su wiimſel ahaſtuſe ööl, Meil' oma kannatuſe wilja Siin ſöömaajaks ſeadſid weel: Sind kiidab terwe uſklik ſugu Ja mäletab ſu ſurma lugu.

Kui iial ſööme ſeda rooga, Saab uueks meil ſu mälestus, Ja uuſi eluwete wooga Toob hingeſſe ſu armaſtus: Su weri, ſurm ja ristiwalu Toob meie ſüdamele elu.

Siis wäriſewa ſüdamele Uus pitſer peale pannakſe, Et wõlakiri wõlglaſele On kuſtutatud täieſte: Seſt meie rasked ſüüd ja patud On ſinu haawus lepitatud.

Sa eneſega ühte köidad Meid armulaual uueſte, Meid oma armuhõlma peidad, Et ſinu heldust tunneme: Siis waimus ſinu ligi ſaame Ja ſinuga end ühendame.

See leib meil' õiget toitu annab, See weri waimu juhatab, Uut rammu ſüdameſſe kannab Ja hinge elu kõſutab: Uut jõudu laſed ſeſt meid leida, Et wõime wõidelda ja wõita.

Lõpu laul.

Wiisil: Jeesus tule minule. 59.

Waata, Issand Jeesus Krist, Kes meid peastab waenlasist, Tuleb taewa telkidest, oma Isa süle seest.

Oh siis röömustagem sest, Kiitkem kõigest südamest Oma kallist Jeesukest Tema tulemise eest.

Saagu siis nüüd tänatud Jeesus ja ka austud! Kõik, kes tema alamad, Kiitku oma kuningat!

Leeriõppijate nimed:

1. Allikas, Anette
2. Kranfeldt, Magda
3. Kruuspak, Marta
4. Maasik, Elisabet
5. Paawel, Rosalie
6. Raud, Johanna
7. Rüberg, Lucretia
8. Riis, Emilie
9. Tammik, Meta
10. Tomasson, Elwira Lowise
11. Tuberg, Hilde
12. Wähi, Alma
13. Wikholm, Ida
14. Willberg, Alma Kristine.

---

15. Brücker, Richard
16. Krause, Paul
17. Krüümann, Paul
18. Kuulbak, Woldemar
19. Kuusik, Edmund Johannes
20. Napp, Alfred
21. Ostmann, Hugo Julius
22. Pärn, Johannes
23. Pinsolar, Woldemar
24. Pohl, Gustaw
25. Proos, Alexander
26. Puddiwere, Rudolf
27. Rebase, Johannes Friedrich
28. Sommer, Oskar
29. Soolmann, Hugo
30. Soonik, Woldemar
31. Taaler, Otto
32. Tönisson, Bernhard Leopold
33. Tönisson, Herbert Friedrich
34. Tönisson, Richard Konstantin
35. Waine, Rudolf
36. Waik, Gustaw
37. Wentsel, Arnold
38. Wimb, Karl Alexander
39. Wirtal, Johannes
40. Wirtal, Heinrich
41. Wirtal, Oskar
42. Janson, Heinrich.

PT
TRÜ Raamatukogu
380-61

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas

ARH PT-1100

30

LAULUD
AUGUST KURBAS'E
JA
ROSALIE MÜLLERSON'I
LAULATAMISEL

TALLINNA JAANI KIRIKUS
13. AUG. 1921 A. KELL 8 ÕHTU

ENNE KÕNET.

Viisil: Oh anna tuhat keelt Sa mulle. 141.

Täis imet ja täis armu saatmist,
Täis jõudu, tarkust, kinnitust,
Täis Isa heldust, rõõmustamist,
Täis armu, õnne, õnnistust,
Täis imet, see mu tunnistus,
On abielu armastus.

Kes teine teist veel pole tunnud
Ei enne ilmas koguni,
Ei teine teise peale mõelnud,
Need loodud teine teisele;
Ja armastuse sidemed
Neil kokku köitvad südamed.

PÄRAST KÕNET.

Viisil: Armas Jeesus armastaja. 284.

Oma lapsi ühte köida,
Kallis sõber, kindlaste:
Lase meidki armu leida,
Armu näita alati!
Tõega meid ühte liida,
Tõde oled ise Sa,
Ja meid valgusega täida,
Sina oled valgus ka.

Nõnda palved täide läevad,
Mis sa Isalt ihaldand,
Et kõik need ka omaks jäevad,
Kell' sa ennast ilmutand;
Ja ka nõnda, kui Sa, Jeesus,
Jialgi ei lahku meist,
Lase meidki ühes armus
Armastada teine teist.

ENNE KÕNET.

Viisil: Oh anna tuhat keelt Sa mulle. 141.

Täis imet ja täis armu saatmist,
Täis jõudu, tarkust, kinnitust,
Täis Isa heldust, rõõmustamist,
Täis armu, õnne, õnnistust,
Täis imet, see mu tunnistus,
On abielu armastus.

Kes teine teist veel pole tunnud
Ei enne ilmas koguni,
Ei teine teise peale mõelnud,
Need loodud teine teisele;
Ja armastuse sidemed
Neil kokku köitvad südamed.

PÄRAST KÕNET.

Viisil: Armas Jeesus armastaja. 284.

Oma lapsi ühte köida,
Kallis sõber, kindlaste:
Lase meidki armu leida,
Armu näita alati!
Tõega meid ühte liida,
Tõde oled ise Sa,
Ja meid valgusega täida,
Sina oled valgus ka.

Nõnda palved täide läevad,
Mis sa Isalt ihaldand,
Et kõik need ka omaks jäevad,
Kell' sa ennast ilmutand;
Ja ka nõnda, kui Sa, Jeesus,
Jialgi ei lahku meist,
Lase meidki ühes armus
Armastada teine teist.

PÄRAST ÕNNISTAMIST.

Viisil: Võta nüüd Issandat vägevad kuningat kiita. 96.

Taevane Isa, sa käskisid ühte neid panna,
Südame rahu Sa neile nüüd ülevelt anna,
Tee neile head,
Nii kuida ise Sa tead,
Hoolt ikka nende eest kanna.

Saada, oh Issand, neid armuga tasase teele,
Tee, et Su seadus ka alati jääks nende meele,
Kauta Sa
Tüli ja segadust ka,
Pane Sa õnnistust peale.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU
PT
TRÜ Raamatukogu
294 - 30

B. Mäns'i trükk, Tallinnas.

ARH PT- 1100

55

LAULUD

Voldemar Friedrich Laubach'i

ja

Jette Mühlbach'i

laulatamisel

Tallinna Jaani kirikus

1. mail 1921. a.

ENNE KÔNET.

Viisil: Ühte asja ihkan üle kôige.

Armas Jeesus! Pühal, tähtsal tunnil
Praegu su ees seisame
Sügavama liigutuse sunnil
Elu peale mõtleme.
Lapsepõlv nüüd meile mööda läinud,
Palju armu meie sinult näinud.
Täna aga astume
Uue elu põlvesse.

Mis uus eluseisus meil' saab tooma,
On kôik teadmata meil' veel.
Meie aga tahm'e kindlast' loota,
Jeesus, üksi sinu peal'.
Sinu lapsed tah'me meie olla
Risti, rõômu su käest vastu võtta.
Sulle tah'me elada,
Sinule kord surra ka.

Jeesus, kinnita me' nôrka usku,
Armastust oh õhuta;
Lootus nii kui täht meil' ikka paistku,
Näitku kus me isamaa.
Las meid olla need teekäijad ilmas
Kelle tee läeb taeva poole üles.
Viimaks võta meid ka siis
Sinna, kus on paradiis.

ENNE KÔNET.

Viisil: Ühte asja ihkan üle kôige.

Armas Jeesus! Pühal, tähtsal tunnil
Praegu su ees seisame
Sügavama liigutuse sunnil
Elu peale môtleme.
Lapsepõlv nüüd meile mööda läinud,
Palju armu meie sinult näinud.
Täna aga astume
Uue elu põlvesse.

Mis uus eluseisus meil' saab tooma,
On kôik teadmata meil' veel.
Meie aga tahm'e kindlast' loota,
Jeesus, üksi sinu peal'.
Sinu lapsed tah'me meie olla
Risti, rôômu su käest vastu vôtta.
Sulle tah'me elada,
Sinule kord surra ka.

Jeesus, kinnita me' nôrka usku,
Armastust oh õhuta;
Lootus nii kui täht meil' ikka paistku,
Näitku kus me isamaa.
Las meid olla need teekäijad ilmas
Kelle tee läeb taeva poole üles.
Viimaks võta meid ka siis
Sinna, kus on paradiis.

PÄRAST KÔNET.

Viisil: Oh anna tuhat keelt sa mulle.

Täis imet ja täis armu saatmist
Täis jõudu, tarkust, kinnitust;
Täis Isa heldust, rõõmustamist,
Täis armu, õnne, õnnistust,
Täis imet, see mu tunnistus,
On abielu armastus.

Ja kui on viimaks korda läinud,
Mis Isa seadnud lastele,
Nad kõiges Isa armu näinud,
Siis võtab teme heldesti
Nad õndsa taeva telgisse
Ja oma armu sülesse.

LÔPULAUL.

Viisil: Kiida nüüd Issandat minu süda.

Õndsaks, jah õndsaks see kiita tuleb
Kel Jumal abiks Siionist!
Kellel usk südame põhjas põleb,
Ja kellel kaljuks Jeesus Krist!
Kes teda peastjaks tunnistab,
Seda ta armust õnnistab.
Halleluja, halleluja.

PT
Tartu Ülikooli Raamatukogu
386-55
Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Tall. Eesti Kirj.-Üh. trukikoda Pikk tän. 2.

ARH PT-1100

Laulud

Emil Woldemar Leoke

ja

Berta Johanna Lätte

laulatusel

Tallinna Jaani kirikus

25. märtsil 1922 a.

k. 7 õ.

▽▽▽

Enne kõnet.

Viisil: Mu eest tundis Jeesus hinge häda.

Armas Jeesus! Pühal, tähtsal tunnil
Praegu su ees seisame;
Sügavama liigutuse sunnil
Elu peale mõtleme.
Lapsepõlv nüüd meile mööda läinud.
Palju armu meie sinult näinud;
Täna aga astume
Uue elu põlvesse.

Mis uus eluseisus meil' saab tooma,
On kõik teadmata meil veel;
Meie aga tah'me kindlast' loota,
Jeesus, üksi sinu peal'.
Sinu lapsed tah'me meie olla,
Risti, rõõmu su käest vastu võtta.
Sulle tah'me elada,
Sinule kord surra ka.

Enne kõnet.

Viisil: Mu eest tundis Jeesus hinge häda.

Armas Jeesus! Pühal, tähtsal tunnil
Praegu su ees seisame;
Sügavama liigutuse sunnil
Elu peale mõtleme.
Lapsepõlv nüüd meile mööda läinud.
Palju armu meie sinult näinud;
Täna aga astume
Uue elu põlvesse.

Mis uus eluseisus meil' saab tooma,
On kõik teadmata meil veel;
Meie aga tah'me kindlast' loota,
Jeesus, üksi sinu peal'.
Sinu lapsed tah'me meie olla,
Risti, rõõmu su käest vastu võtta.
Sulle tah'me elada,
Sinule kord surra ka.

▽▽

Pärast kõnet.

Viisil: Ma kummardan sind armu vägi.

Kus sina iial käid ja kõnnid,
Seal tahan mina olla ka
Su rahvas olgu minu rahvas.
Su Jumalat ka teenin ma,
Nii käime ühes elurada,
Surm üksi võib meid lahutada.

▽▽

Pärast õnnistamist.

Viisil: Võta nüüd Issandat, vägevat kuningat kiita.

Taevane Isa, sa käskisid ühte neid panna,
Südame rahu sa neile nüüd ülevalt anna,
Tee neile head,
Nii kuida ise sa tead,
Hoolt ikka nende eest kanna.

Tulevad sinult siis neile need päevad, mis pahad,
Sest, et sa usku ja armastust katsuda tahad,
Aita siis sa,
Anna neil' kannatust ka,
Ja ära jäta neid maha.

▽▽

Tartu Ülikooli Raamat
ARHIIV
PT
TRÜ Raamatukogu
294-46

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

Laulud

Johannes Katlasepp'i

ja

Anna Sarap'i

laulatamisel

Tallinna Jaani kirikus

10. septembril 1921 a.

kell 7 õ.

Enne kõnet.

Wiisil: Hinge peiuke. 157.

Jeesus, meie eel
Käi sa elu teel,
Siis su järel wiibimata
Käime ilma kõikumata,
Kunni sa meid siit
Kodumaale wiid.

Tuleb kannata,
Siis meid kinnita.
Meie kaebada ei taha,
Olgu põli kuigi paha.
Wiimaks risti tee
Wiib ju sinule.

Ikka meiega
Ole, Issand sa!
Ja kui kõrbest läbi käime,
Aita, et kõik kanda wõime;
Oma koju wii
Sa meid wiimati.

□□□

Pärast kõnet.

Omal wiisil.

Oh wõta meid, me Jumal,
Käe kõrwale,
Et tee meil, jõuetumail,
Läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu
Me sammugi,
Sest siruta meil' wastu
Käed alati.

□□□

Enne kõnet.

Wiisil: Hinge peiuke. 157.

Jeesus, meie eel
Käi sa elu teel,
Siis su järel wiibimata
Käime ilma kõikumata,
Kunni sa meid siit
Kodumaale wiid.

Tuleb kannata,
Siis meid kinnita.
Meie kaebada ei taha,
Olgu põli kuigi paha.
Wiimaks risti tee
Wiib ju sinule.

Ikka meiega
Ole, Issand sa!
Ja kui kõrbest läbi käime,
Aita, et kõik kanda wõime;
Oma koju wii
Sa meid wiimati.

□□□

Pärast kõnet.

Omal wiisil.

Oh wõta meid, me Jumal,
Käe kõrwale,
Et tee meil, jõuetumail,
Läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu
Me sammugi,
Sest siruta meil' wastu
Käed alati.

□□□

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil.

Oota, hing, oh oota,
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Öö wististe
Läeb sull' koidule.
Talwe järel tuleb kuldne kewade,
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand aita, truu abimees.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU
TRÜ Raamatukogu
193-111

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT. 1100

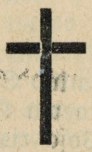

Õndsad on need surnud, kes Jssandas surevad sest ajast; tõeste, ütleb Vaim, et nemad peavad hingama omast vaevast, ja nende teod käivad ka nende järel.

Joh. ilm. 14, 13.

Laulud

Leontine Helene Raud'i

(sünd. **Trohm**)

matmisel

Jaani kirikus, 31. märtsil 1935.

Sünd.: 11. detsembril 1873.
Surnud: 25. märtsil 1935.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Leinamajas.

Wiisil: P. lisa 134.

Kalla kallis Isa käsi,
Rahu minu südame.
Anna, et su laps ei wäsi
Palwetamast iiale.
Õnnista mind elu waewas,
Hoia kõige kurja eest.
Olgu ikka lahti taewas,
Kus näen Isa waimus tõest.

Luba mind Su ligi tulla,
Armas taewa Kuningas,
Et Su Poja risti alla
Elukoormat panna saaks.
Seal on lepitust, on õnne,
Seal jääb süda rahule.
Ei seal enam waewa tunne,
Kes on leidnud elutee.

Saagu mulle lepitajaks,
Lunastaja, Sinu rist.
Minu walu waigistajaks,
Sinu käsi, Jeesus Kristi.
Kas ma wäsin õhtu hilja,
Murdun päise päewa a'al,
Surres maitsen eluwilja
Lunastaja risti all.

Kirikus. Enne kõnet.

Wiisil: P. lisa. 78.

Oh rõõmu, kui see usu tee on käidud
Ja wiimist sammu astund oleme.
Kui meie wiimne waenlane on löödud,
Ja wõõralt maalt mei' koju läheme.
Kui usu jalgu tolmust puhastame
Ja lõpnud on see wiimne kurwastus,
Siis meie seda kõik seal näha saame,
Mis usu läbi meid siin rõõmustas.

Oh rõõm, kui patt on meitest maha jäänud,
Ja saame näha Jeesust auga!
Kes meie eest on taewa lahti teinud,
Ja südamest meid wõtnud armasta.
Seal hiilgaw walgus paistab tema silmist,
Mis taewa ruumis kõiki walgustab.
Siis patu wari kaob ära meist
Ja Jeesus nähtawalt meid õnnistab.

Oh rõõm, kui tema meie wastu tuleb
Ja ütleb: „Tulge, Isa õnnistud!“
Siis taewa rõõm meil südametes põleb
Ja saame riiki, mis meil walmistud.
Siis meie silmad teda näha saawad,
Kes nuttes meie eest on kannatand.
Seal paistawad ka tema waluhaawad,
Mis läbi ta meid patust lunastand.

Päraſt kõnet.

Wiisil: P. 445.

Kui õnnis Päästja rinnal olla,
Kes minu eest läks surema.
Kui õnnis Tema juure tulla
Ja rõõmsast' lauldes nutta ka!
Kui õnnis ikka Teda näha
Ja kõigis Tema tahtmist teha!
Kui õnnis Issandas on olla
Ka siis kui lõpeb reisitee.
Kui õnnis ükskord taewa tulla
Kus pühapäew on alati!
Kui õnnis, püha, aus ja ilus,
On paradiisi puude wilus.
Kui õnnis ükskord ülestõusta
On taewalikus nooruses!
Kui õnnis selle ees seal seista,
Kes meid on päästnud were wäes!
Kui õnnis, wäga õnnis elu
On seal, kus lõpnud waew ja walu,

Päraſt õnnistamist.

Wiisil: P. lisa 80.

Koju mind wiige,
Kus see rahukallas
Kullal mull' koidab: hingata seal ilus
Tormide järel kosutawas wilus,
Waikuse wallas!
Sinna mind wiige,
Kus mul päästekalju
Walude mereſt, kus sees kustub häda,
Mida siin wõõrsil oli kannatada
Palju, nii palju!

Leinamajas.

Wiisil: P. lisa 134.

Kalla kallis Isa käsi,
Rahu minu südame.
Anna, et su laps ei wäsi
Palwetamast iiale.
Õnnista mind elu waewas,
Hoia kõige kurja eest.
Olgu ikka lahti taewas,
Kus näen Isa waimus tõest.

Luba mind Su ligi tulla,
Armas taewa Kuningas,
Et Su Poja risti alla
Elukoormat panna saaks.
Seal on lepitust, on õnne,
Seal jääb süda rahule.
Ei seal enam waewa tunne,
Kes on leidnud elutee.

Saagu mulle lepitajaks,
Lunastaja, Sinu rist.
Minu walu waigistajaks,
Sinu käsi, Jeesus Kristi.
Kas ma wäsin õhtu hilja,
Murdun päise päewa a'al,
Surres maitsen eluwilja
Lunastaja risti all.

Kirikus. Enne kõnet.

Wiisil: P. lisa. 78.

Oh rõõmu, kui see usu tee on käidud
Ja wiimist sammu astund oleme.
Kui meie wiimne waenlane on löödud,
Ja wõõralt maalt mei' koju läheme.
Kui usu jalgu tolmust puhastame
Ja lõpnud on see wiimne kurwastus,
Siis meie seda kõik seal näha saame,
Mis usu läbi meid siin rõõmustas.

Oh rõõm, kui patt on meitest maha jäänud,
Ja saame näha Jeesust auga!
Kes meie eest on taewa lahti teinud,
Ja südamest meid wõtnud armasta.
Seal hiilgaw walgus paistab tema silmist,
Mis taewa ruumis kõiki walgustab.
Siis patu wari kaob ära meist
Ja Jeesus nähtawalt meid õnnistab.

Oh rõõm, kui tema meie wastu tuleb
Ja ütleb: „Tulge, Isa õnnistud!"
Siis taewa rõõm meil südametes põleb
Ja saame riiki, mis meil walmistud.
Siis meie silmad teda näha saawad,
Kes nuttes meie eest on kannatand.
Seal paistawad ka tema waluhaawad,
Mis läbi ta meid patust lunastand.

Pärast kõnet.

Wiisil: P. 445.

Kui õnnis Päästja rinnal olla,
Kes minu eest läks surema.
Kui õnnis Tema juure tulla
Ja rõõmsast' lauldes nutta ka!
Kui õnnis ikka Teda näha
Ja kõigis Tema tahtmist teha!
Kui õnnis Issandas on olla
Ka siis kui lõpeb reisitee.
Kui õnnis ükskord taewa tulla
Kus pühapäew on alati!
Kui õnnis, püha, aus ja ilus,
On paradiisi puude wilus.
Kui õnnis ükskord ülestõusta
On taewalikus nooruses!
Kui õnnis selle ees seal seista,
Kes meid on päästnud were wäes!
Kui õnnis, wäga õnnis elu
On seal, kus lõpnud waew ja walu.

Pärast õnnistamist.

Wiisil: P. lisa 80.

Koju mind wiige,
Kus see rahukallas
Kullal mull' koidab: hingata seal ilus
Tormide järel kosutawas wilus,
Waikuse wallas!
Sinna mind wiige,
Kus mul päästekalju
Walude merest, kus sees kustub häda,
Mida siin wõõrsil oli kannatada
Palju, nii palju!

Kus minu kalju,
Saatke minu nüüd sinna
Ärge nüüd püüdke enam peatada.
Koju ma ihkan, üksi koju saada
Hingede ilma!

Surnuaial.

Wiisil: 389.

Siin wiimses woodis
Hinga nüüd rahuga,
Lõpnud su häda
Ja silmawesi ka.
Elus küll kandsid
Risti sa waiksesti,
Nüüd wõidumärgiks
Rist saab su hauale.

Hinga siis hauas
Rahulist iwake,
Lootuse peale
Pandi sind mullasse.
Oota, küll inglid
Sind kord ka hüüawad,
Usklikud auga,
Üles siis tõusewad.

Nüüd surm on surnud elu elab,
Haud ise mahamaetud.
Maailma Jeesu hüüe kõlab,
Kes surma wangist wäljunud:
„Ma elan ja nüüd minuga
Ka teie peate elama!“

Mu Issand, Sa mu ainus ilu.
Kuis jõuan küllalt kiita Sind!
Sa kandsid mu eest surma walu,
Ja tõusid rõõmustama mind:
„Ma elan ja ka minuga
Mu omad peawad elama!“

Siin ristilöödud Talle weri
Mind kinnitas siin eluteel.
Kui lainetas ja mässas meri
Ja kurat mind ka kiusas weel,
Siis tõstsin silmad Kolgatal',
Kus suri kallis ohwri Tall.

Nüüd jumalaga jätan mina,
Siis lahkudes tei' kõigiga;
Nüüd on mul lõpnud ilmakära,
Kõik rist, waew, häda, mure ka.
Jumala rahus lähen ma,
Siit Paradiisi rõõmuga.

PT

TRÜ Raamatukogu

Karl Kabanov'i trükk, Tallinn, S. Pärnu mnt. 5 288-68

ARK RT-1100

36

Laulud

Carl Busch'i

ja

Alma Wäljaots'a

laulatamisel

Tallinna Jaani kirikus

20. augustil 1921 a. kell 7 p. l.

„Ma olen see peale julge, et see, kes teie sees on alganud seda head tööd, seda ka lõpetab Jeesuse Kristuse päewani".

Wilip. 1, 6.

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma tean, mis mina usun,
Mis kõikumata jääb,
Kus julgeste ma asun,
Kui ilm ka hukka läeb,
Ma tean, mis appi tõttab,
Kui käes on surmaöö,
Kui ebatarkus petab.
Ja nurja läeb ta töö.

Ka tunnen mina seda,
Kes koda ehitab:
See on see Issand, keda
Kõik taewas kummardab,
See, kellel' seerawimid
Auu, wäge annawad,
Ja kellel' keerubimid
On pühad teenijad.

Pärast kõnet.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Arm olgu kõikidega,
Arm meie Issandalt,
Kes armastab meid wäga
Ja tuleb ülewalt.

Ei kitsa tee peal käia
Saa meie sammugi,
Kui tema arm ei hoia
Meid elu otsani.

Su ette, Issand, tulgu
Mu palwe lõpmata,
Arm kõikidega olgu!
Arm olu minuga!

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma tean, mis mina usun,
Mis kõikumata jääb,
Kus julgeste ma asun,
Kui ilm ka hukka läeb,
Ma tean, mis appi tõttab,
Kui käes on surmaöö,
Kui ebatarkus petab.
Ja nurja läeb ta töö.

Ka tunnen mina seda,
Kes koda ehitab:
See on see Issand, keda
Kõik taewas kummardab,
See, kellel' seerawimid
Auu, wäge annawad,
Ja kellel' keerubimid
On pühad teenijad.

Pärast kõnet.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Arm olgu kõikidega,
Arm meie Issandalt,
Kes armastab meid wäga
Ja tuleb ülewalt.

Ei kitsa tee peal käia
Saa meie sammugi,
Kui tema arm ei hoia
Meid elu otsani.

Su ette, Issand, tulgu
Mu palwe lõpmata,
Arm kõikidega olgu!
Arm olu minuga!

Pärast õnnistamist.

Tugewad on Jeesu käed,
Need mind igaweste hoidwad!
Kui kõik sõbrad lahkuwad
Ja mind üksi maha jätwad,
Ei mu Jeesus lahku must,
See on minu kindel troost!

Mõistab hukka waenlane,
Kristus on mind õigeks mõistnud;
Kiusab kuri kurjaste
Jeesus teda ära wõitnud:
Tema kostab minu eest
See on minu kindel troost.

Ei mind ükski wägi wõi
Tema armust lahutada!
Tema sõna räägib nii,
Kes wõib selle wastu panna?
Ei ta iial lahku must,
See on minu kindel troost.

PT
TRÜ Raamatukogu
293-36
Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIV

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

Laulud

Herman Dunkelbach'i

ja

Natalie Tudeberg'i

laulatusel

Tallinna Jaani kirikus
24. weebruaril 1923
kell 1/25 p. l.

Enne kõnet.

Wiisil: Mu eest tundis Jeesus hinge häda.

Armas Jeesus! Pühal, tähtsal tunnil
Praegu Su ees seisame;
Sügawama liigutuse sunnil
Elu peale mõtleme:
Lapsepõlw ja noorus mööda läinud,
Pailju armu meie Sinult näinud;
Täna aga astume
Uue elu põlwesse.

Mis uus eluseisus meil' saab tooma,
On kõik teadmata meil' weel!
Meie aga tah'me kindlast loota,
Jeesus üksi Sinu peal'.
Sinu lapsed tah'me olla,
Risti, rõõmu Su käest wastu wõtta.
Sulle tahme elada,
Sinule kord surra ka.

Pärast kõnet.

Wiisil: Oh Isa, sinu altarile. (Lisa No. 61-b)

See päew on püha, tund nii kallis,
Mis täna läbi elame
Nii ilmasüüta kui laps hällis
Ka olgu meie elutee:
Sest lapsepõlw nüüd mööda meist,
Ja algame uut elu tõest.

Kaks südant hellast ühte heitnud
On õrnalt armastuse wäes.
Arm ihad hinges kokku köitnud,
Et elada wõiks käsi käes.
Arm juhtigu meid eluteel
Et Isal meist on hea meel.

Enne kõnet.

Wiisil: Mu eest tundis Jeesus hinge häda.

Armas Jeesus! Pühal, tähtsal tunnil
Praegu Su ees seisame;
Sügawama liigutuse sunnil
Elu peale mõtleme:
Lapsepõlw ja noorus mööda läinud,
Pailju armu meie Sinult näinud;
Täna aga astume
Uue elu põlwesse.

Mis uus eluseisus meil' saab tooma,
On kõik teadmata meil' weel!
Meie aga tah'me kindlast loota,
Jeesus üksi Sinu peal'.
Sinu lapsed tah'me olla,
Risti, rõõmu Su käest wastu wõtta.
Sulle tahme elada,
Sinule kord surra ka.

Pärast kõnet.

Wiisil: Oh Isa, sinu altarile. (Lisa No. 61-b)

See päew on püha, tund nii kallis,
Mis täna läbi elame
Nii ilmasüüta kui laps hällis
Ka olgu meie elutee:
Sest lapsepõlw nüüd mööda meist,
Ja algame uut elu tõest.

Kaks südant hellast ühte heitnud
On õrnalt armastuse wäes.
Arm ihad hinges kokku köitnud,
Et elada wõiks käsi käes.
Arm juhtigu meid eluteel
Et Isal meist on hea meel.

Pärast õnnistamist.

Viisil: Oh anna tuhat keelt sa mulle. 141.

Kes teine teist weel pole tunnud
Ei enne ilmas koguni,
Ei teine teise peale mõelnud
Need loodud teine teisele.
Ja armastuse sidemed
Neil kokku köitnud südamed.

Täis imet ja täis armu saatmist
Täis jõudu, tarkust kinnitust,
Täis Isa heldust, rõõmustamist,
Täis armu, õnne, õnnistust,
Täis imet, see mu tunnistus,
On abielu armastus.

PT
TRÜ Raamatukogu
293-40

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Zwetkow & Kitzel'i trükk, Tallinn Pikk tän. 36.

ARH PT-1100

55

Laulud

Elwine Ehrenpreis'i

(sünd. Josija)

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

27. weebruaril 1921.

Sündinud: 20. aprillil 1882. a.
Surnud: 18. weebruaril 1921. a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
AR HIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured minge,
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Kui wõitjal' ehitage
Mu hauda pärgadel,
Sest taewast elu wäge
Ma wõitsin enesel',
Sain krooni igawese,
Mis haljas otsata,
Et Poja õigus ise
Mind wõimud ehtida.

Pärast kõnet.

Omal wiisil.

Oota, hing, oh oota,
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Öö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiisil.

Tähtede taga nüüd koidab sul taewas,
Ootus ja lootus seal täide sul läeb!
Mis sa siin kandnud ja kannatan'd waewas,
Kõik seal su'st igaweſt maha siis jääb,
Kõik seal su'st igaweſt maha siis jääb.

Tähtede taga, seal wajub kõik wale,
Seal näed, mis tumedaks teinud on ilm,
Kurbtuse järel' peab läik'ma su pale,
Õndsamas rõõmus siis särab su silm,
Õndsamas rõõmus siis särab su silm.

Surnuaia peal.

Enne kõnet.

Wiisil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

Head ööd! nüüd lahkun mina:
Sõbrad ärge leinake!
Ehk küll hale lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Risti alt nüüd lähen ma
Jeesu sülle hingama
Üle päewa, kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.

Minu hing nüüd lauldes tõttab
Taewa suure auusse:
Seal mind Jeesus wastu wõtab,
Ehitab mind kauniste,

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured minge,
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Kui wõitjal' ehitage
Mu hauda pärgadel,
Sest taewast elu wäge
Ma wõitsin enesel',
Sain krooni igawese,
Mis haljas otsata,
Et Poja õigus ise
Mind wõrnud ehtida.

Pärast kõnet.

Omal wiisil.

Oota, hing, oh oota,
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Öö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil.

Tähtede taga nüüd koidab sul taewas,
Ootus ja lootus seal täide sul läeb!
Mis sa siin kandnud ja kannatan'd waewas,
Kõik seal su'st igawest maha siis jääb,
Kõik seal su'st igawest maha siis jääb.

Tähtede taga, seal wajub kõik wale,
Seal näed, mis tumedaks teinud on ilm,
Kurbtuse järel' peab läik'ma su pale,
Õndsamas rõõmus siis särab su silm,
Õndsamas rõõmus siis särab su silm.

Surnuaia peal.

Enne kõnet.

Wiisil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

Head ööd! nüüd lahkun mina:
Sõbrad ärge leinake!
Ehk küll hale lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Risti alt nüüd lähen ma
Jeesu sülle hingama
Üle päewa, kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.

Minu hing nüüd lauldes tõttab
Taewa suure auusse:
Seal mind Jeesus wastu wõtab,
Egitab mind kauniste,

Kutſub oma lauale,
Igaweſe rõõmule,
Kus kõik pühad ringis iſtwad,
Teda kiites heali tõſtwad.

Päraſt kõnet.

Wiiſil: Mu elu Kristus iſe.

Nüüd Jumalaga, ſõbrad,
Mu lapſed, abikaas.
Kätt annan ma teil waimus,
Ei ſilm teid enam näe.

Nüüd wiimiſt kord weel näete
Siin wilu kambri ſees,
Küll ükskord kokku ſaame
Seal taewas Iſa ees.

Nüüd jumalaga päike
Ka oma iluga,
Mul taewas parem päike
Mu Õnnistegija.

Lõpu laul.

Wiiſil: Mu elu Kristus iſe. 9.

Mu Jeeſus, wäſind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii ſa mind magama!

Nii mitmeſt künkaſt üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud ſile
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäſind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeeſus, tule ſina
Ja wii mind magama.

PT
TRÜ Raamatukogu
387-55

ARH PT-1100

192

Laulud

Mart Ehtmann'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

25. mail 1921 a.

Sündinud: 9. novembril 1866 a.
Surnud: 22. mail 1921 a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatoda
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Kui wõitjal' ehitage
Mu hauda pärgadel,
Sest taewast elu wäge
Ma wõitsin enesel',
Sain krooni igawese,
Mis haljas otsata,
Et Poja õigus ise
Mind wõtnud ehtida.

Päraſt kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu. 237 b.

Et laula surma laulu,
Sa kaduw inime,
Ehk otsa saab ju täna
Sull' sinu elutee,
Ehk enne päewa loodet
Läed juba hingama,
Ja kui ta uuest tõuseb,
Ei tõuse enam sa.

Eks elu, rõõm ja ilu,
Kõik pole üürike.
Ja eks see ükſi kindel,
Et pea ſureme,
Seſt ſurma poole läeme
Siin iga ſammuga.
Rõõm ſüdames meil ſureb
Ja ſüda ühes ka!

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. 486.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeeſuſt näen!
Seda ükſi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste ſinna jään.

Ingli hääl, ingli hääl,
Kostab minu waſtu ſeal!
Kus on tiiwad, kus on tiiwad
Mis mind hädaoruſt wiiwad,
Siionisſe täna weel!

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitſen ſiis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeeſuſt taewa ilus.
Oh kui õnnis olen ſiis!

Surnuaia peal.

Enne matmiſt.

Wiiſil: Mu elu Kristus iſe. 9.

Mu Jeeſus, wäſind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii ſa mind magama!

Nii mitmeſt künkaſt üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud ſile,
Waid hoopis ummune.

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatoda
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Kui wõitjal' ehitage
Mu hauda pärgadel,
Sest taewast elu wäge
Ma wõitsin enesel',
Sain krooni igawese,
Mis haljas otsata,
Et Poja õigus ise
Mind wõtnud ehtida.

Pärast kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu. 237 b.

Et laula surma laulu,
Sa kaduw inime,
Ehk otsa saab ju täna
Sull' sinu elutee,
Ehk enne päewa loodet
Läed juba hingama,
Ja kui ta uuest tõuseb,
Ei tõuse enam sa.

Eks elu, rõõm ja ilu,
Kõik pole üürike.
Ja eks see üksi kindel,
Et pea sureme,
Sest surma poole läeme
Siin iga sammuga.
Rõõm südames meil sureb
Ja süda ühes ka!

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil. 486.

Las' ma läen, las' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Ingli hääl, ingli hääl,
Kostab minu wastu seal!
Kus on tiiwad, kus on tiiwad
Mis mind hädaorust wiiwad,
Siionisse täna weel!

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

Surnuaia peal.

Enne matmist.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii mind magama.

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega köue
Ei puudu temasse.

Päraſt matmiſt.

Wiisil: Nüüd surnuteha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema sülle hingama,
Seal armukäsi hellaste
Sind paneb rahu unele.

Mis kaduw, kaub aja sees,
Mis jäädaw, elab Jsa ees,
Usk kiidab püha rõõmuga:
Põrm sureb, waim jääb elama!

Oh pisarsilmil hauasse
Weel wiimast korda waadake!
Ei sind me' enam näha saa
Siin ilmas, kallis rändaja!

Sest pisarsilmad, ülesse!
Nüüd taewa poole rändame,
Et murdnud haua ahela
Krist Jeesus, surma wõitija.

Lõpu laul.

Omal wiisil.

Oh wõta mind, mu Jumal
Käe kõrwale,
Et tee mull jõuetumal,
Läeks taewasse.
Ei suuda ükſi astu
Ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu
Käed alati.

Su armu sülle ase
Mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase
Mind puhata.
End sinna ära peita
Las' oma last,
Kõik muret su peal heita
Nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru
Su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru
Ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal,
Käe kõrwale,
Siis tee mull, jõuetumal,
Läeb taewasse.

PT
Eesti Rahvaluule Kogu
281-142

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

Laulud

Kaarel Kanto

matmiſel

Tallinna Jaani kirikus

21. augustil 1921 a. kell 1.

Sündinud: 9. augustil 1867 a.
Surnud: 19. augustil 1921 a.

Puusärgikiri:

Sinu kätte panen ma tallele oma waimu, ſa oled mind lunastanud oh Jehoowa ſa tõe Jumal. Taw. I. 31, 6.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu.

Et laula surma laulu,
Sa kaduw inime,
Ehk otsa saab ju täna
Sull' sinu elutee,
Ehk enne päewa loodet
Läed juba hingama,
Ja kui ta uuest tõuseb,
Ei tõuse enam sa.

Eks elu, rõõm ja ilu
Kõik pole üürike,
Ja eks see ükši kindel,
Et pea sureme?
Sest surma poole läeme
Siin iga sammuga,
Rõõm südames meil sureb
Ja süda ühes ka.

Küll kõrgest mäest jõuad
Sa üle kõndides,
Ei haua künkast jõua
Sa üle iganes;
Ja olgu ta nii madal,
Ei sealt sa üle saa,
Sa wäsid, ja ta alla
Siis läheb uinuma.

Päraſt kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured minge,
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Arm mõneks ajaks annud
Mind oli teitele,
Arm mind nüüd ära kannud
Sest ärge kaebage!
Mis Issand annud, seda
On ta ka ära wiind:
Sest kiitke üksi teda,
Ta on kõik hästi teind!

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiisil.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sull on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik
Ta on ju aitja su häda sees,
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Enne kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu.

Et laula surma laulu,
Sa kaduw inime,
Ehk otsa saab ju täna
Sull' sinu elutee,
Ehk enne päewa loodet
Läed juba hingama,
Ja kui ta uuest tõuseb,
Ei tõuse enam sa.

Eks elu, rõõm ja ilu
Kõik pole üürike,
Ja eks see üksi kindel,
Et pea sureme?
Sest surma poole läeme
Siin iga sammuga,
Rõõm südames meil sureb
Ja süda ühes ka.

Küll kõrgest mäest jõuad
Sa üle kõndides,
Ei haua künkast jõua
Sa üle iganes;
Ja olgu ta nii madal,
Ei sealt sa üle saa,
Sa wäsid, ja ta alla
Siis läheb uinuma.

Päraft kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured minge,
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Arm mõneks ajaks annud
Mind oli teitele,
Arm mind nüüd ära kannud
Sest ärge kaebage!
Mis Issand annud, seda
On ta ka ära wiind:
Sest kiitke üksi teda,
Ta on kõik hästi teind!

Päraft õnnistamist.

Omal wiisil.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sull on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik
Ta on ju aitja su häda sees,
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Surnuaia peal.

Omal wiisil.

Oh wõta mind, mu Jumal
Käe kõrwale,
Et tee mul jõuetumal,
Läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu
Ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu
Käed alati.

Su armu sülle ase
Mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase
Mind puhata.
End sinna ära peita
Las' oma last,
Kõik muret su peal heita
Nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru
Su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru
Ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal,
Käe kõrwale,
Siis tee mull, jõuetumal,
Läeb taewasse.

Lõpu laul.

Omal wiisil.

Õnnista ja hoia,
Waimuga meid wõia,
Oma pale tõsta sa,
Issand, ja meid walgusta!

Igal ajal jäägu
Meile sinu rahu,
Oma Waimu anna sa,
Jeesuga meid ühenda!

Aamen, aamen, aamen!
Jeesu nime kiitkem!
Meie Issand oled sa,
Esimene, wiimne ka!

PT
TRÜ Raamatukogu
183-36

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH AT-1100

Laulud

Johann Reinhold Kasemets'a

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

17. märtsil 1923 a.

k. 3 p. l.

Sündinud: 28. märtsil 1854 a.
Surnud: 12. märtsil 1923 a.

Matmise sõna:

Inimese Poeg ei ole tulnud ennast laskma teenida, waid ise teenima ja oma hinge andma lunastamise hinnaks mitme eest. Matt. 20, 28.

Tartu Ülikooli Raamatukogu

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma olen wõitu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud!
Nõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Kui wõitjal' ehitage
Mu woodit pärgadel,
Sest taewast eluwäge
Ma wõitsin enesel'.
Sain krooni igawese,
Mis haljas otsata,
Et Poja õigus ise
Mind wõtnud ehtida.

Pärast kõnet.

Eelmisel wiisil.

Arm mõneks ajaks annud
Mind oli teitele,
Arm mind nüüd ära kannud,
Sest ärge kaebage!
Mis Issand annud, seda
On ta ka ära wiind,
Sest kiitke üksi Teda:
Ta on kõik hästi teind!

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. 487.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististi
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole lainte käik.
Ta on ju aitja su häda sees,
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Surnuaial.

Wiiſil: Mu elu Kristus ise. 9.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii mind magama!

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puutu temasse.

Omal wiiſil. 161.

Jeesus, Õnnistegija,
On mu lootus, kunni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime surmaöö
Saadab hirmu minule.

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma olen wõitu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud!
Nõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Kui wõitjal' ehitage
Mu woodit pärgadel,
Sest taewast eluwäge
Ma wõitsin enesel'.
Sain krooni igawese,
Mis haljas otsata,
Et Poja õigus ise
Mind wõtnud ehtida.

Pärast kõnet.

Eelmisel wiisil.

Arm mõneks ajaks annud
Mind oli teitele,
Arm mind nüüd ära kannud,
Sest ärge kaebage!
Mis Issand annud, seda
On ta ka ära wiind,
Sest kiitke üksi Teda:
Ta on kõik hästi teind!

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististi
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole lainte käik.
Ta on ju aitja su häda sees,
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Surnuaial.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii mind magama!

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puutu temasse.

Omal wiisil. 161.

Jeesus, Õnnistegija,
On mu lootus, kunni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime surmaöö
Saadab hirmu minule.

Jeesus, peastja, elab weel,
Sest ma saan ka elu näha,
Elan päraſt taewas seal,
Surm ei wõi mull' hirmu teha;
Jeesu liige olen ma,
Mind ei jäta maha ta.

Omal wiisil.

Siin wiimses woodis
Puhka nüüd rahuga,
Lõpnud su häda
Ja silmawesi ka.
Elus küll kandsid
Risti sa waiksesti,
Nüüd wõidumärgiks
Rist saab su hauale.

Meie siin sõudmas
Tormise mere peal,
Sind rahuranda
Su laew on kandnud seal.
Meil siin maailmas
Häda ja oht on ees,
Sina seal taewas
Rahu ja rõõmu sees.

Hinga siis hauas
Rahulist, iwake,
Lootuse peale
Pandi sind mullasse.
Oota, küll inglid
Sind kord ka hüüawad,
Usklikud auga
Ülles siis tõusewad.

PT
TRÜ Raamatukogu
283-49

J. & A. Paalmann'i trükk. Tallinnas, W. Karja t. 12.

300

ARH PT- 1100

†

Laulud

Annette Marie Kebus'e.

sünd. Teddermann

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

19. oktobril 1919 a.

kell 1. p. l.

Sünd.: 14. (2) septembril 1859.

Surn.: 14. oktobril 1919.

Matmise sõna:

Jehowa ma armastan su koja eluaset ja sinu aumaja paika.

Taw. I. 26, 8.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil. 270.

Jeruusalem, sa püha taewa linn,
Ma ootan waluga,
Et ma kord sinu sisse jõuaksin,
Mu süda rahuta.
Kõik ilmamaad ma jätan
Siis maha rõõmsaste,
Ja armu tiiwul töttan
Siit ära ülesse.

Oh kallis päew, weel kallim tunnike,
Oh millal jõuad sa,
Et minu igatseja hingeke
Saaks ilmast lahkuda?
Ma teda Jumalale
Siis tahan uskuda,
Et oma pärismaale
Wõiks minna elama.

Sa püha linn, sind teretab mu keel,
Uks mu eest lahti tee!
Ju ammust ajast igatses mu meel
Su auu järele.
Nüüd olen ma sind näinud,
Ja rõõmust läigib silm.
Kõik waew on otsa läinud,
Mis mulle saatnud ilm.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 165.

Ei siis Jeesust jäta ma,
Hoian ikka tema poole.
Jeesus saadab lõpmata
Mind ka oma elujõule.
Õnnis on, kes ütleb ka:
Jeesukest ei jäta ma.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. 487.

Oota, hing, oh oota Iſſandat ſa.
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististe
Läeb ſull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda ſees
On ſul warjuks Jumal, truu abimees

Oota, hing, oh oota Iſſandat ſa
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui ſu kaitsja pole laente käik
Ta on ju aitja ſu häda ſees,
Meidki, Iſſand, aita truu abimees.

Surnuaial.

Omal wiiſil. 161.

Jeeſus, Õnnistegija,
On mu lootus, kunni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime ſurmaöö
Saadab hirmu minule.

Jeeſus, peaſtja, elab weel,
Seſt ma ſaan ka elu näha,
Elan päraſt taewas ſeal,
Surm ei wõi mul' hirmu teha;
Jeeju liige olen ma,
Mind ei jäta maha ta.

Ühte olen temaga
Igaweste kokku antud,
Oma uſu käega
Tema külge kinni pandud:
Seſt mind ſurm ei hirmuta,
Ega temaſt lahuta.

Enne kõnet.

Omal wiisil. 270.

Jeruusalem, sa püha taewa linn,
Ma ootan waluga,
Et ma kord sinu sisse jõuaksin,
Mu süda rahuta.
Kõik ilmamaad ma jätan
Siis maha rõõmsaste,
Ja armu tiiwul tõttan
Siit ära ülesse.

Oh kallis päew, weel kallim tunnike,
Oh millal jõuad sa,
Et minu igatseja hingeke
Saaks ilmast lahkuda?
Ma teda Jumalale
Siis tahan uskuda,
Et oma pärismaale
Wõiks minna elama.

Sa püha linn, sind teretab mu keel,
Uks mu eest lahti tee!
Ju ammust ajast igatses mu meel
Su auu järele.
Nüüd olen ma sind näinud,
Ja rõõmust läigib silm.
Kõik waew on otsa läinud,
Mis mulle saatnud ilm.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 165.

Ei siis Jeesust jäta ma,
Hoian ikka tema poole.
Jeesus saadab lõpmata
Mind ka oma elujõule.
Õnnis on, kes ütleb ka:
Jeesukest ei jäta ma.

Päraſt õnnistamist.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa.
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees

Oota, hing, oh oota Issandat sa
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik
Ta on ju aitja su häda sees,
Meidki, Issand, aita truu abimees.

Surnuaial.

Omal wiisil. 161.

Jeesus, Õnnistegija,
On mu lootus, kunni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime surmaöö
Saadab hirmu minule.

Jeesus, peastja, elab weel,
Sest ma saan ka elu näha,
Elan päraſt taewas seal,
Surm ei wõi mul' hirmu teha;
Jeesu liige olen ma,
Mind ei jäta maha ta.

Ühte olen temaga
Igaweste kokku antud,
Oma usu käega
Tema külge kinni pandud:
Sest mind surm ei hirmuta,
Ega temast lahuta.

Õnnista ja hoia,
Waimuga meid wõia,
Oma pale tõsta sa,
Issand, ja meid walgusta!

Igal ajal jäägu
Meile sinu rahu,
Oma Waimu anna sa,
Jeesuga meid ühenda!

Aamen, aamen, aamen!
Jeesu nime kiitkem!
Meie Issand oled sa,
Esimene, wiimne ka!

Sekw. J. & A. Paalmann'i trükikoda.

ARH PT- 1100

78

Laulud

Friedrich August Baumann'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

24. aprillil 1921 a.

k. 1/2 1 p. l.

Sünd.: 10/23. jaanuaril 1902 a.
Surn.: 16. aprillil 1921 a.

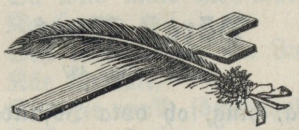

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal' Jumal, sull'
Ligemal' sull'.
Kui tee ka waewane
Mind wiib sinule,
Kaswab mu ahastus,
Üksainus laul mu suus:
Ligemal' Jumal, sull'
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüab sa mind
Koju, kus igaweſt
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 487

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Hö wististe Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Kui langeb kõik, Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiisil.

Oh wõta mind, mu Jumal,
Käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal,
Läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu,
Ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu
Käed alati.

Su armu sülle ase
Mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase
Mind puhata.
End sinna ära peita
Las' oma last,
Kõik muret su peal heita
Nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru
Su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru
Ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal,
Käe kõrwale,
Siis tee mull, jõuetumal,
Läeb taewasse.

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal' Jumal, sull'
Ligemal' sull'.
Kui tee ka waewane
Mind wiib sinule,
Kaswab mu ahastus,
Üksainus laul mu suus:
Ligemal' Jumal, sull'
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüad sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Pärast kõnet.

Omal wiisil. 487

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Ö wististe Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Kui langeb kõik, Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil.

Oh wõta mind, mu Jumal,
Käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal,
Läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu,
Ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu
Käed alati.

Su armu sülle ase
Mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase
Mind puhata.
End sinna ära peita
Las' oma last,
Kõik muret su peal heita
Nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru
Su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru
Ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal,
Käe kõrwale,
Siis tee mull, jõuetumal,
Läeb taewasse.

Surnuaial.

Wiisil: Nüüd ſnrnu keha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema ſülle hingama,
Seal armukäsi hellaste
Sind paneb rahu-unele.

Oh piſarſilmad hauaſſe
Weel wiimaſt korda waadake!
Ei ſind me enam näha ſaa
Siin ilmas, kallis rändaja!

Mis kaduw, kaub aja ſees,
Mis jäädaw, elab Jſa ees,
Uſk kiidab püha rõõmuga:
Põrm ſureb, waim jääb elama!

Lõpu laul.

Wiisil: Nüüd ſnrnu keha matame. 37.

Kes haua juures ſeiſame,
Nüüd Jſa poole palume:
Oh Poja were läbi ſa
Meil' õnniſt otſa walmista!

On ära käidud elutee,
Jää meie ligi, Jeeſuke!
Et meie õndſaſt ſureme,
Su juures taewas elame.

Kui ükskord, ſurmawõitija,
Teed hauad lahti wäega.
Laſ' meid ſiis tõusta rõõmuga,
Sind igaweste nägema.

PT
TRÜ Raamatukogu
281-78

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

Laulud

Hans Kippar'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

12. nowembril 1922 a.

kell $^1/_2$1 p. l.

Sündinud: 2. weebruaril 1864 a.

Surnud: 7. nowembril 1922 a.

Puusärgi kiri:

„Rahu leiab meie hing ainult Sinus."

Augustinus.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal Jumal, sull',
Ligemal sull'!
Kui tee ka waewane
Mind wiib sinule.
Kaswab mu ahastus,
Ülksainus laul mu suus:
Ligemal, Jumal, sull',
Ligemal sull'.

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal sull'!
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Ligemal, Jumal, sull',
Ligemal sull'!

Kui ka siit muremaalt
Kutsud sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind.
Taewasse elama
Ma tulen lauluga:
Ligemal, Jumal, sull',
Ligemal sull'!

Päraſt kõnet.

Omal wiisil.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik
Tema on ju aitja su häda sees,
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiisil.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeeſuſt näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeeſuſt taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

Surnuaial.

Omal wiisil.

Ma kummardan sind, armuwägi,
Mis Jeeſuſes end ilmutand,
Ma astun armastuſe ligi,
Mis põrmu peale halastand:
Mu omaſt mõte ära kaub
Ja armumerde üksi waub.

Ma tunnen, süda sõuab sulle,
Su oma olen üksines,
Ei kaduw ilm too õnne mulle,
Mul elu sinus elades:
Su juures rahu, rõõmu leian,
End armu merde peita püüan!

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal Jumal, sull',
Ligemal sull'!
Kui tee ka waewane
Mind wiib sinule.
Kaswab mu ahastus,
Ülksainus laul mu suus:
Ligemal, Jumal, sull',
Ligemal sull'.

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal sull'!
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Ligemal, Jumal, sull',
Ligemal sull'!

Kui ka siit muremaalt
Kutsud sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind.
Taewasse elama
Ma tulen lauluga:
Ligemal, Jumal, sull',
Ligemal sull'!

Päraſt kõnet.

Omal wiisil.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ös wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb köik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik
Tema on ju aitja su häda sees,
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiisil.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

Surnuaial.

Omal wiisil.

Ma kummardan sind, armuwägi,
Mis Jeesuses end ilmutand,
Ma astun armastuse ligi,
Mis põrmu peale halastand:
Mu omast mõte ära kaub
Ja armumerde üksi waub.

Ma tunnen, süda sõuab sulle,
Su oma olen üksines,
Ei kaduw ilm too õnne mulle,
Mul elu sinus elades:
Su juures rahu, rõõmu leian,
End armu merde peita püüan!

Seſt Jeeſu nime ülendage,
Seal armuhallik alganud,
Sealt ſaawad koſutuſt ja wäge
Kõik, kes on kroonil ehitud:
Kuis kummardawad nende wäed,
Kuis läewad risti palwe käed!

Lõpu laul.

Omal wiiſil.

Siin wiimſes woodis
Puhka nüüd rahuga,
Lõpnud ſu häda
Ja ſilmaweſi ka,
Elus küll kandſid
Risti ſa waikſeste,
Nüüd wõidumärgiks
Riſt ſaab ſu hauale.

Meie ſiin ſõudmas
Tormiſe mere peal,
Sind rahuranda
Su laew on kandnud ſeal.
Meil ſiin maailmas
Häda ja oht on ees,
Sina ſeal taewas
Rahu ja rõõmu ſees.

Puhka nüüd mullas
Rahuliſt, iwake,
Lootuſe peale
Pandi ſind mullaſſe.
Oota, küll inglid
Sind kord ka hüüawad,
Ülſklikud auga
Üles ſiis tõuſewad.

PT
TRÜ Raamatukogu
283-84

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH AT-1100

Laulud

Erwin Woldemar Born'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

pühapäewal, 19. juunil 1921 a.

Sünd.: 8. septembril 1914 a.
Surnud: 15. juunil 1921 a.

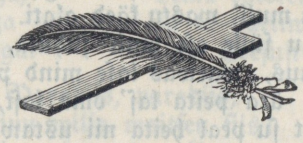

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Hinge peiuke. 157.

Mine, lapsuke,
Isa rahule,
Tõtta üles rõõmu ilma,
Tõtta õndsa armu hõlma,
Mis sind ootamas
Taewas ülewas!
Ei ma kaebama
Hakka waluga,
Kõik ma Isa hoolde jätan,
Isa sülle mure matan,
Ütlen waikseste:
Mine, lapsuke!
Mine, lapsuke,
Lehwi ülesse!
Seal on rõõmu, seal on ilu,
Waikinud seal waew ja walu,
Otsas oht ja piin,
Mis meid muljub siin!
Armu tiiwa all
Wiibid ülewal,
Lilleaed sul lahkest õitseb,
Karjane seal talle kaitseb:
Sinna julgeste
Mine, lapsuke!

Pärast kõnet.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda ükši astu ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu käed alati.
Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.
Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma öö.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil.

Jumal, ſull' ligemal'
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööſt
Ülles ſu wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainſam ſoow mu ſuus:
Jumal, ſull' ligemal',
Ligemal' ſull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' ſull'.
Mind inglid armſaste
Kannawad rahuſſe!
Jumal, ſull' ligemal',
Ligemal ſull'!

Ja kui ſiit muremaalt
Hüüad Sa mind
Koju, kus igaweſt
Leian ma ſind.
Taewaſſe elama
Lauldes ſiis tulen ma:
Jumal, ſull ligemal, ligemal ſull'.

Surnuaia peal.

Omal wiiſil. 486.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeeſuſt näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste ſinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen ſu palet rõõmuga.

Ingli hääl, ingli hääl,
Kostab minu wastu ſeal!
Kus on tiiwad, kus on tiiwad,
Mis mind hädaoruſt wiiwad,
Siionisſe täna weel!

Taewa linn, taewa linn,
Oh et ſeal ju olekſin,
Tema kuldſeis uulitſates,
Ja ta pärliwärawates,
Oma Jeeſuſt kiidakſin.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitſen ſiis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeeſuſt taewa ilus.
Oh kui õnnis olen ſiis!

Enne kõnet.

Wiisil: Hinge peiuke. 157.

Mine, lapsuke,
Isa rahule,
Tõtta üles rõõmu ilma,
Tõtta õndsa armu hõlma,
Mis sind ootamas
Taewas ülewas!
Ei ma kaebama
Hakka waluga,
Kõik ma Isa hoolde jätan,
Isa sülle mure matan,
Ütlen waikseste:
Mine, lapsuke!
Mine, lapsuke,
Lehwi ülesse!
Seal on rõõmu, seal on ilu,
Waikinud seal waew ja walu,
Otsas oht ja piin,
Mis meid muljub siin!
Armu tiiwa all
Wiibid ülewal,
Lilleaed sul lahkest õitseb,
Karjane seal talle kaitseb:
Sinna julgeste
Mine, lapsuke!

Pärast kõnet.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu käed alati.
Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.
Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Päraft õnnistamist.

Omal wiisil.

Jumal, sull' ligemal'
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa öösl
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüad Sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind.
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull ligemal, ligemal sull'.

Surnuaia peal.

Omal wiisil. 486.

Las' ma läen, las' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Ingli hääl, ingli hääl,
Kostab minu wastu seal!
Kus on tiiwad, kus on tiiwad,
Mis mind hädaorust wiiwad,
Siionisse täna weel!

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen su palet rõõmuga.

Taewa linn, taewa linn,
Oh et seal ju olekssin,
Tema kuldseis uulitsates,
Ja ta pärliwärawates,
Oma Jeesust kiidaksin.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

Sa olid wäike lapsuke,
Sind Isa meile annud,
Sind wõtnud ära Jeesuke,
Sind inglid taewa kannud!
Ei ilma weel ei tunnud sa,
Ei tema rõõmu, häda ka,
Ei kurja ega head.
Su isa lahkub waluga
Nüüd sinust ju nii wara,
Su ema saadab nutuga
Sind enesest nüüd ära:
Sind aga wõtab armuga
Nüüd wastu Õnnistegija,
Su kallis Jeesus ise.
Sind õigusega ehitab,
Mis sull' ta werest saanud
Sind elule ta äratab,
Mis surres walmistanud;
Su ihu saab nüüd seletud
Ja ingli auuga ehitud,
Hing taewa krooni pärib.

Lõpu laul.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Hõ wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.
Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sull on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Tema on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

PT
TRÜ Raamatukogu

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

281-105

ARH PT_1100

123

Laulud

Marie Johanſon'i

(ſünd. Wirro)

matmiſel

Tallinna Jaani kirikus

3. aprillil 1921 a.

Sündinud.: 20. detſembril 1863 a.
Surn.: 29. märtſil 1921 a.

Puuſärgi kiri:
**„Jehoowa on mu karjane
ei mul pole ühtegi waja.“**
Taw. laul 23, 1.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Süs walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud:
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu
Mis mässab ilma sees.

Kui wõitjal' ehitage
Mu hauda pärgadel,
Sest taewast elu wäge,
Ma wõitsin enesel',
Sain krooni igawese,
Mis haljas otsata,
Et Poja õigus ise
Mind wõtnud ehtida.

Pärast kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu.

Ju kalli rõõmulinna
Mull' Jeesus walmistab,
Nüüd rõõmsast ruttan sinna,
Kus on mu kuningas.
Mis wõib mull' kahjuks saada,
Kui Kristus minuga?
Ma Issandas siit lahkun
Nüüd rahu, rõõmuga.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil

Jumal, ſull' ligemal',
Ihkab mu waim.
Kandkem mind waewa ööſt
Üles ſu wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainſam ſoow mu ſuus:
Jumal, ſull' ligemal',
Ligemal' ſull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' ſull'.
Mind inglid armſaste
Kannawad rahuſſe!
Jumal, ſull' ligemal',
Ligemal' ſull'!

Ja kui ſiit muremaalt
Hüüad ſa mind
Koju, kus igaweſt
Leian ma ſind,
Taewaſſe elama
Lauldes ſiis tulen ma:
Jumal, ſull' ligemal',
Ligemal' ſull'!

Surnuaial.

Wiiſil: Jeeſus, Õnnistegija. 161.

Minge hauda kaewama
Waeſel' wäſind rändajale,
Laske mind nüüd lahkuda
Hädaoruſt rahumaale:
Kuhu inglid kutſuwad,
Rahu mulle pakuwad.

Wõtke hauda kaewada,
Ei ma muud nüüd enam taha,
Reiſikepi panen ma.
Tema kõrwa täieſt maha:
Lähen iſe woodisſe,
Wiimſe, waikſe rahule!

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud:
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu
Mis mässab ilma sees.

Kui wõitjal' ehitage
Mu hauda pärgadel,
Sest taewast elu wäge,
Ma wõitsin enesel',
Sain krooni igawese,
Mis haljas otsata,
Et Poja õigus ise
Mind wõtnud ehtida.

Pärast kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu.

Ju kalli rõõmulinna
Mull' Jeesus walmistab,
Nüüd rõõmsast ruttan sinna,
Kus on mu kuningas.
Mis wõib mull' kahjuks saada,
Kui Kristus minuga?
Ma Issandas siit lahkun
Nüüd rahu, rõõmuga.

Päraft õnnistamist.

Omal wiisil

Jumal, sull' ligemal',
Ihkab mu waim.
Kandkem mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüad sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Surnuaial.

Wiisil: Jeesus, Õnnistegija. 161.

Minge hauda kaewama
Waesel' wäsind rändajale,
Laske mind nüüd lahkuda
Hädaorust rahumaale:
Kuhu inglid kutsuwad,
Rahu mulle pakuwad.

Wõtke hauda kaewada,
Ei ma muud nüüd enam taha,
Reisikepi panen ma.
Tema kõrwa täiest maha:
Lähen ise woodisse,
Wiimse, waikse rahule!

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeeſuſt näen
Seda ükſi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste ſinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen ſu palet rõõmuga.

Paradiis, paradiis.
Sinu wilja maitſen ſiis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeeſuſt taewa ilus.
Oh kui õnnis olen ſiis!

Lõpu laul.

Wiisil: Nüüd ſurnukeha matame. 37.

Oh maga mullas maguſaſt!
Su Lunastaja oma laſt
Saab hüüdma üles põrmu alt
Ja ſeletama wägewalt.

Siis maga mullas maguſaſt,
Küll Jeeſus kutſub oma laſt,
Ta järel käies kanname,
Mis pandakſ' peale meilegi!

Meil Jeeſus andku ſeda kõik
Kes meie ainus warju paik
Kes omal ajal wõtab tõeſt
Meid äratada armu wäeſt.

PT
TRU Raamatukogu
387-123

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

608

Laulud

Jakob Jerndorf'i

matmisel

10. nowembril 1922 a.

Tallinna Jaani kirikus.

Sündinud: 4/16. detsembril 1865 a.
Surnud: 7. nowembril 1922 a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Mind Saalemisse saada,
Mu Issand Jeesus Kristt,
Ja wõta lõpetada
Mu rasked rändamist.
Seal waigista mu walu,
Mu peastja, were wäes,
Et maitsen taewa ilu
Su püha järje ees.

Siin wõõrsil olen käinud
Kui majaline ma,
Ja ekstteele läinud
Ma tuhat korda ka;
Siin oli õhkamine
Mul osaks alati,
Tee oli waewaline
Ka kitsas koguni.

Siin minu heitlik süda
Mu rinnus wärises,
Et minu süü ja häda
Mu wastu kohises
Kui köikuw mere laene,
Mis mässab otsata,
Kui woog. kus mina waene
Ju pidin uppuma.

Ja sinus ainult abi,
Mu Issand, leidsin ma,
Su halastuse läbi
Ma wõisin peaseda,
Kui käisin hädaohus
Ma walu radadel,
Kui juba surmakohus
Mind nõudis enesel'.

Jah, Saalemisse saada
Mind, Issand, ise weel,
Ja rahusse mind jääda
Las' oma palge eel;

Laſ' koſutuſt mind tunda
Su armurinna naal,
Mull' wõta hinguſt anda
Seal pühal iſamaal!

Päraſt kõnet.

Wiiſil: Mu elu Kristus iſe. 9.

Mu Jeeſus, wäſind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii ſa mind magama!

Nii mitmeſt künkaſt üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud ſile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäſind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeeſus, tule ſina
Ja wii mind magama.

Mu ihu mulla põue,
Su ſülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puudu temaſſe.

Päraſt õnnistamiſt.

Wiiſil: Nüüd ſurnukeha matame. 37.

Nüüd wiime ihu hingama
Ja katame ta mullaga,
Kuis Looja iſe tunnistab,
Et muld ta on ja mullaks ſaab.

Ei mullas tema otſa näe,
Ta ſinna igaweſt ei jää,
Kui Kristus ilmub, uueſt ta
Saab ühendatud hingega.

Kes ſurnu juures ſeiſame,
Nüüd Iſa poole palume:
Oh Poja were läbi ſa
Meil' õnniſt otſa walmiſta!

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Mind Saalemisse saada,
Mu Issand Jeesus Krist,
Ja wõta lõpetada
Mu rasked rändamist.
Seal waigista mu walu,
Mu peastja, were wäes,
Et maitsen taewa ilu
Su püha järje ees.

Siin wõõrsil olen käinud
Kui majaline ma,
Ja eksiteele läinud
Ma tuhat korda ka;
Siin oli õhkamine
Mul osaks alati,
Tee oli waewaline
Ka kitsas koguni.

Siin minu heitlik süda
Mu rinnus wärises,
Et minu süü ja häda
Mu wastu kohises
Kui kõikuw mere laene,
Mis mässab otsata,
Kui woog. kus mina waene
Ju pidin uppuma.

Ja sinus ainult abi,
Mu Issand, leidsin ma,
Su halastuse läbi
Ma wõisin peaseda,
Kui käisin hädaohus
Ma walu radadel,
Kui juba surmakohus
Mind nõudis enesel'.

Jah, Saalemisse saada
Mind, Issand, ise weel,
Ja rahusse mind jääda
Las' oma palge eel;
Las' kosutust mind tunda
Su armurinna naal,
Mull' wõta hingust anda
Seal pühal isamaal!

Pärast kõnet.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii mind magama.

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puudu temasse.

Pärast õnnistamist.

Wiisil: Nüüd surnukeha matame. 37.

Nüüd wiime ihu hingama
Ja katame ta mullaga,
Kuis Looja ise tunnistab,
Et muld ta on ja mullaks saab.

Ei mullas tema otsa näe,
Ta sinna igawest ei jää,
Kui Kristus ilmub, uuest ta
Saab ühendatud hingega.

Kes surnu juures seisame,
Nüüd Isa poole palume:
Oh Poja were läbi sa
Meil' õnnist otsa walmista!

On ära käidud elutee,
Jää meie ligi, Jeesuke!
Et meie õndsast sureme,
Su juures taewas elame.

Kui ükskord surma wõitija,
Teed haua lahti wäega,
Las' meid siis tõusta rõõmuga,
Sind igaweste nägema.

Surnuaial.

Wiisil: Nüüd surnukeha matame 7.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema sülle hingama,
Seal armukäsi hellaste
Sind paneb rahu unele.

Oh pisarsilmad, hauasse
Weel wiimast korda waadake!
Ei sind me' enam näha saa
Siin ilmas, kallis rändaja!

Mis kaduw, kaub aja sees,
Mis jäädaw, elab Isa ees,
Usk kiidab püha rõõmuga:
Põrm sureb, waim jääb elama!

Sest pisarsilmad, ülesse!
Nüüd taewa poole rändame,
Et murdnud haua ahela
Kristi Jeesus, surma wõitija.

Haud on meil ikka silma ees,
See seisab, Issand, sinu käes,
Mil tunnil tuleb lahkuda:
Tee kõik, jah kõik, kuis tahad sa!

Kuid selleks kingi usku weel,
Et seisame kord järje eel,
Et sinu järel, Jeesuke,
Ka surmast saame elusse!

PT
TRÜ Raamatukogu
282-108

J. & A. Paalmann'i trükk. Tallinnas.

ARH PT-1100

145

†

Laulud

Juula Einmann'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus.

6. jaanuaril 1921 a.

Sündinud: 16. septembril 1856 a.

Surnud: 31. detsembril 1920 a.

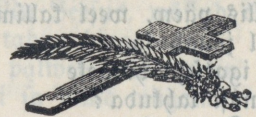

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Öö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangeb kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki Issand, aita, truu abimees.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 270.

Jeruusalem, sa püha taewa linn
Ma ootan waluga,
Et ma kord sinu sisse jõuaksin,
Mu süda rahuta.
Kõik ilmamaad ma jätan
Siis maha rõõmsaste,
Ja armu tiiwul tõttan
Siit ära, ülesse.

Oh kallis päew, weel kallim tunnike,
Oh millal jõuad sa,
Et minu igatseja hingeke
Saaks ilmast lahkuda?
Ma seda Jumalale
Siis tahan uskuda,
Et oma pärismaale
Wõiks minna elama.

Kui ma ſiis wiimaks paradiiſi ſaan,
Ja rohu paika näänd,
Siis rõõmſa ſuuga mina kuulutan,
Mis Jeeſus mulle teind.
Siis Halleluuja laulan
Ma ſuure healega,
Siis Hoſianna hüüan
Ma ilma lõpmata.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeeſuſt näen
Seda ükſi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste ſinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen ſu palet rõõmuga.

Taewa linn, taewa liun
Oh et ſeal ju olekſin,
Ja ta pärliwärawates,
Tema kuldſeis uulitſates,
Oma Jeeſuſt kiidakſin.

Surnuaial.

Wiiſil: Mu elu Kristus iſe. 9.

Mu Jeeſus, wäſind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii ſa mind magama!

Nii mitmeſt künkaſt üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud ſile,
Waid hoopis ummune.

Enne kõnet.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangeb kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki Issand, aita, truu abimees.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 270.

Jeruusalem, sa püha taewa linn
Ma ootan waluga,
Et ma kord sinu sisse jõuaksin,
Mu süda rahuta.
Kõik ilmamaad ma jätan
Siis maha rõõmsaste,
Ja armu tiiwul töttan
Siit ära, ülesse.

Oh kallis päew, weel kallim tunnike,
Oh millal jõuad sa,
Et minu igatseja hingeke
Saaks ilmaſt lahkuda?
Ma seda Jumalale
Siis tahan uskuda,
Et oma pärismaale
Wõiks minna elama.

Kui ma siis wiimaks paradiisi saan,
Ja rohu paika näand,
Siis rõõmsa suuga mina kuulutan,
Mis Jeesus mulle teind.
Siis Halleluuja laulan
Ma suure healega,
Siis Hosianna hüüan
Ma ilma lõpmata.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiisil.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen su palet rõõmuga.

Taewa linn, taewa liun
Oh et seal ju oleksin,
Ja ta pärliwärawates,
Tema kuldseis uulitsates,
Oma Jeesust kiidaksin.

Surnuaial.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata.
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii mind magama.

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puudu temasse.

Lõpu laul.

Wiisil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

Head ööd! Nüüd lahkun mina,
Sõbrad, ärge leinake!
Ehk küll hale lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Risti alt nüüd lähen ma
Jeesu sülle hingama
Ülle päewa, kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.

Pea saate jälle näha
Taewa paradiisis mind,
Sest et mina jätan maha,
Kawal ilmamaa, nüüd sind;
Nutuorg, sind jätan nüüd,
Lahkun rõõmsast ära siit,
Jätan kõik maailma waewa,
Lähen, tänu isal', taewa.

Kes mind wõttis lunastada,
Jeesus Kristus, mu kuningas,
Wõtab mind nüüd ehitada
Krooniga, kuis tõutas.
Taewas mina elan nüüd:
Tuhat korda: Head ööd!
Õndsa elu Jeesus andis
Ja mind armust taewa kandis

PT
TRÜ Raamatukogu
281-145

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas

ARH PT-1100

63

†

Laulud

Elfriede Wilhelmine Ermann'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

20. märtsil 1921 a.

kell ½2 päewal.

Sündinud: 11. jaanuaril 1898 a.

Surnud: 14. märtsil 1921 a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil. 296.

Surma laps on inimene,
Liha on kui lilleke;
Kõik, mis elab, kaub enne
Kui ta tõuseb uuesti.
Ihu peab mullaks saama,
Kui ta peab üles tõusma
Selle auuga ehitud,
Mis on taewas walmistud.

Jeesus minu eest on surnud,
Tema surm mu kasu on;
Onnistust ta mulle toonud,
Sest mu süda rõõmus on,
Kui ma ilma kära jätan,
Taewa rõõmu poole tõttan,
Seal saan näha lõpmata
Isa, Poega, Waimu ka.

Oh Jeruusalem, sa ilus,
Kauniste oh paistad sa!
Püha tänulaul ja kiitus
On seal kuulda rahuga.
Oh suurt rõõmu, mis siis tuleb
Kui see taewa walgus tõuseb,
Tõuseb taewa päikene,
Mis ei iial looja läe.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 487

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiisil. 486.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeeſuſt näen
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen su palet rõõmuga.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeeſuſt taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

Surnuaia peal.

Jeeſus, Õnnistegija. 161.

Minge hauda kaewama
Waeſel' wäsind rändajale,
Laske mind nüüd lahkuda
Hädaoruſt rahumaale:
Kuhu inglid kutsuwad,
Rahu mulle pakuwad.

Enne kõnet.

Omal wiisil. 296.

Surma laps on inimene,
Liha on kui lilleke;
Kõik, mis elab, kaub enne
Kui ta tõuseb uuesti.
Ihu peab mullaks saama,
Kui ta peab üles tõusma
Selle auuga ehitud,
Mis on taewas walmistud.

Jeesus minu eest on surnud,
Tema surm mu kasu on;
Õnnistust ta mulle toonud,
Sest mu süda rõõmus on,
Kui ma ilma kära jätan,
Taewa rõõmu poole tõttan,
Seal saan näha lõpmata
Isa, Poega, Waimu ka.

Oh Jeruusalem, sa ilus,
Kauniste oh paistad sa!
Püha tänulaul ja kiitus
On seal kuulda rahuga.
Oh suurt rõõmu, mis siis tuleb
Kui see taewa walgus tõuseb,
Tõuseb taewa päikene,
Mis ei iial looja läe.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 487

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Hõ wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamist.

Omal wiisil. 486.

Las' ma läen, las' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen su palet rõõmuga.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

Surnuaia peal.

Jeesus, Õnnistegija. 161.

Minge hauda kaewama
Waesel' wäsind rändajale,
Laske mind nüüd lahkuda
Hädaorust rahumaale:
Kuhu inglid kutsuwad,
Rahu mulle pakuwad.

Wõtke hauda kaewada,
Ei ma muud nüüd enam taha,
Reiſikepi panen ma.
Tema kõrwa täieſt maha:
Lähen iſe woodisſe,
Wiimſe, waikſe rahule!

Jää ſiis maha jäädwaste,
Ilmamaa ja ſinu ilu,
Sinu lootus tühine,
Sinu rõõm on paljas walu:
Sinu ſuurus kaduw kõik,
Kaduw on ſu auu ja läik.

Lõpu laul.

Wiiſil: Ma tahan jätta maha. 245.

Mu nimi pane üles
Ka elukirjasſe,
Ja pea omas ſüles
Mu hing ſiis ühtlaſi
Seal nendega, kes ſaanud
Su riiki auuga;
Siis ſuu ja ſüda wõtwad
Su truuduſt tänada.

PT
TRÜ Raamatukogu
387-63

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

159

†

Laulud

Jaan Enok'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

9. jaanuaril 1921 a.

Sündinud.: 19. (7.) augustil 1869 a.

Surn.: 7. jaanuaril 1921 a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Jumal, sull' ligemal',
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüab sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Ligemal, Jumal, sull'!
Ligemal' sull'!

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Öö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangeb kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiisil. Liſa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu, ma sammugi,
Seſt siruta mull' wastu käed alati.

Su armu sülle aſe mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas laſe mind puhata.
End sinna ära peita laſ' oma laſt,
Kõik muret su peal heita rii ustawaſt.

Kui ma ei saagi aru su armuſt weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Seſt wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Surnuaial.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa mind magama!

Nii mitmeſt künkaſt üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata.
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii mind magama.

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puudu temasse.

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Jumal, sull' ligemal',
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüad sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Ligemal, Jumal, sull'!
Ligemal' sull'!

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangeb kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu, ma sammugi,
Seſt siruta mull' wastu käed alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita laſ' oma last,
Kõik muret su peal heita rii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Seſt wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Surnuaial.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata.
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii mind magama.

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puudu temasse.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema sülle hingama,
Seal armu käsi hellaste
Sind paneb rahu unele.

Oh pisarsilmad hauasse
Weel wiimast korda waadake!
Ei sind me enam näha saa
Siin ilmas, kallis rändaja!

Mis kaduw, kaub aja sees,
Mis jäädaw, elab Isa ees,
Ust kiidab püha rõõmuga:
Põrm sureb, waim jääb elama!

Sest pisarsilmad, ülesse!
Nüüd taewa poole rändame.
Et murdnud haua ahela
Krist Jeesus, surma wõitija.

Lõpu laul.

Omal wiisil.

Las' ma läen, las' ma läen
Sinna kus ma Jeesust näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jäen.

Ingli hääl, ingli hääl,
Kosta minu wastu seal!
Kus on tiiwad, kus on tiiwad,
Mis mind hädaorust wiiwad
Siionisse täna weel!

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

TRU Raamatukogu
281-159

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

Laulud

Hindrek Eduard Emar'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus.

6. jaanuaril 1921 a.

Sündinud.: 2. mail 1875 a.

Surn.: 1. jaanuaril 1921 a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal', Jumal, sull'
Ihkab mu waim.
Kandkem mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüab sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks, Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sull on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees,
Meidki, Issand, aita truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. Liſa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu, ma sammugi,
Seſt siruta mull' wastu käed alati.

Su armu sülle aſe mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas laſe mind puhata.
End sinna ära peita laſ' oma laſt,
Kõik muret su peal heita nii ustawaſt.

Kui ma ei saagi aru su armuſt weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Seſt wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Surnuaial.

Wiiſil: Mu elu Kristus ise. 9.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii ſa mind magama!

Nii mitmeſt künkaſt üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal', Jumal, sull'
Ihkab mu waim.
Kandkem mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüad sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks, Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sull on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees,
Meidki, Issand, aita truu abimees.

Päraſt õnnistamist.

Omal wiisil. Liſa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu, ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu käed alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita laſ' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Surnuaial.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii ſa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Omal wiisil.

Siin wiimses woodis
Puhka nüüd rahuga,
Lõpnud su häda
Ja silmawesi ka,
Elus küll kandsid
Risti sa waikseste,
Nüüd wõidumärgiks
Rist saab su hauale.

Meie siin sõudmas
Tormise mere peal,
Sind rahuranda
Su laew on kandnud seal.
Meil siin maailmas
Häda ja oht on ees,
Sina seal taewas
Rahu ja rõõmu sees.

Hinga siis hauas
Rahulist, iwake,
Lootuse peale
Pandi sind mullasse.
Oota, küll inglid
Sind kord ka hüüawad,
Usklikud auuga
Ülles siis tõusewad.

Lõpu laul.

Omal wiisil.

Las' ma läen, las' ma läen
Sinna kus ma Jeesust näen!
Seda ükši taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jäen.

Ingli hääl, ingli hääl,
Kosta minu wastu seal!
Kus on tiiwad, kus on tiiwad,
Mis mind hädaorust wiiwad
Siionisse täna weel!

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

PT
TRU Raamatukogu
281 - 156

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

169

Laulud

sõduri

Jaan Ewert'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

5. oktobril 1919 a.

Sündinud: 21. juulil 1901 a.

Lahingus langenud: 22. juunil 1919 a.

Enne kõnet.

Omal wiisil. 161.

Jeesus, Õnnistegija,
On mu lootus kuni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime surmaöö
Saadab hirmu minule.

Jeesus, peastja, elab weel,
Sest ma saan ka elu näha,
Elan päraſt taewas seal,
Surm ei wõi mull' hirmu teha;
Jeesu liige olen ma,
Mind ei jäta maha ta.

Liha olen, pean ka
Nüüd ma jälle põrmuks saama;
Seda tean, siiski ta
Saab mind mullaſt äratama,
Et wõin suure auu sees
Ülkskord seista tema ees.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu käed alati.

Kui ma ei saagi aru su armuſt weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Wiisil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

Head ööd! Nüüd lahkun mina
Armsad, ärge leinake!
Ehk küll walus lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Risti alt nüüd lähen ma
Jeesu sülle hingama,
Ülle päewa, kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.

Minu hing nüüd lauldes tõttab
Taewa suure auusse:
Seal mind Jeesus wastu wõtab,
Ehitab mind kauniste
Kutsub oma lauale,
Igawese rõõmule,
Kus kõik pühad ringis istwad,
Teda kiites heali tõstwat.

Surnuaial.

Wiisil: Nüüd surnu keha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema sülle hingama,
Seal armukäsi hellaste
Sind paneb rahu-unele.

Mis kaduw kaob aja sees,
Mis jäädaw elab Isa sees,
Usk kiidab püha rõõmuga:
Põrm sureb, waim jääb elama.

Sest pisarsilmad ülesse!
Nüüd taewa poole rändame,
Et murdnud haua ahela
Kristus Jeesus, surma wõitija.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa mind magama!

Enne kõnet.

Omal wiisil. 161.

Jeesus, Õnnistegija,
On mu lootus kuni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime surmaöö
Saadab hirmu minule.

Jeesus, peastja, elab weel,
Sest ma saan ka elu näha,
Elan päraft taewas seal,
Surm ei wõi mull' hirmu teha;
Jeesu liige olen ma,
Mind ei jäta maha ta.

Liha olen, pean ka
Nüüd ma jälle põrmuks saama;
Seda tean, siiski ta
Saab mind mullast äratama,
Et wõin suure auu sees
Ükskord seista tema ees.

Päraft kõnet.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu käed alati.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma öö.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Wiisil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

Head ööd! Nüüd lahkun mina
Armsad, ärge leinake!
Ehk küll walus lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Risti alt nüüd lähen ma
Jeesu sülle hingama,
Üle päewa, kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.

Minu hing nüüd lauldes tõttab
Taewa suure auusse:
Seal mind Jeesus wastu wõtab,
Ehitab mind kauniste
Kutsub oma lauale,
Igawese rõõmule,
Kus kõik pühad ringis istwad,
Teda kiites heali tõstwat.

Surnuaial.

Wiisil: Nüüd surnu keha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema sülle hingama,
Seal armukäsi hellaste
Sind paneb rahu-unele.

Mis kaduw kaob aja sees,
Mis jäädaw elab Isa sees,
Usk kiidab püha rõõmuga:
Põrm sureb, waim jääb elama.

Sest pisarsilmad ülesse!
Nüüd taewa poole rändame,
Et murdnud haua ahela
Kristt Jeesus, surma wõitija.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa mind magama!

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puudu temasse.

Lõpu laul.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Öö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees

Oota, hing, oh oota Issandat sa
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees,
Meidki, Issand, aita truu abimees.

PT
TRÜ Raamatukogu
281-169

Sekw. J. & A. Paalmanni trükk. Tallinnas.

ARH · pT - 1100

19.II 45 i. a.
91

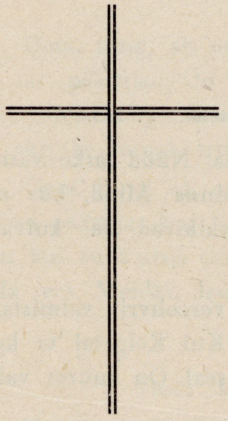

Bibliotheca
Universitatis
Tartuensis

ANN IVANSON

(sünd. UUSBERG)

Sünd.: 10. märtsil 1884. a.
Surn.: 8. veebr. 1945. a.

Matmine Tall. Jaani kirikus
18. veebruaril 1945. a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

I

Viisil: Kes Jumalat nii laseb teha. P. 143.

Mu tee on käidud, koju minna Nüüd laske väsind rändaja, Siit võõrsilt laske saada sinna Mind, kus mu õige kodumaa: Kus minu valud vaikivad Ja kuivand silmapisarad.

Seal pärin püha isamaja, Mis vereohvril valmistand Krist Jeesus mull', mu Lunastaja, Kui Kolgatal ta kustutand Mu võla — kui ta surnud seal On suures valus risti peal.

Nüüd hingan, vaikse õhtu vilus, Ma ootan õnnist ärkamist, Ja seda kuldse koidu ilus Mull' kingib Issand Jeesus Krist: Sest, armsad, ärge leinake, Ma olen jõudnud rahule!

II

Omal viisil.

Jumal, Sull' ligemal' Ihkab mu vaim! Üles siit vaevaööst Kannab mind aim. Kasvab mu ahastus, Ainult üks laul mul suus: Jumal, Sull' ligemal', Ligemal' Sull'!

Kui teekond vaevane Käia on mul, Viib ta mind ometi Ligemal' Sull'! Inglid mind armsasti Kutsuvad taevasse. Jumal Sull' ligemal', Ligemal' Sull'!

Ja kui siit muremaalt Kutsud Sa mind Koju, kus igavest' Leian ma Sind, Taevasse elama Lauluga tulen ma: Jumal, Sull' ligemal', Ligemal' Sull'!

III

Omal viisil.

Oota, hing, oh oota Issandat sa, Tema peale looda, Ta on päästija. Öö vististi Läeb sull' koidule, Talve järel tuleb kuldne kevade. Murede marus ja häda sees On sul varjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa, Tema peale looda, Ta on päästija. Kui langeb kõik, Sul on varjupaik, Kangem kui su kaitsja pole lainte käik. Ta on ju aitja su häda sees, Meidki, Issand, aita, truu abimees.

IV

Viisil: Integer vitae. P. lisa 80.

Koju mind viige, Kus see rahukallas Kullal mull' koidab. Hingata seal ilus Tormide järel Kosutavas vilus, Vaikuse vallas.

Sinna mind viige, Kus mul päästekalju; Valude merre Vaob kõik maine häda, Mida siin võõrsil Oli kannatada Palju, nii palju!

Viige mind koju, Kus see rahukallas. Väsinud olen Rahu mulle andke, Tuulest ja tormist Mind siit välja kandke Vaikuse valda.

V

Omal viisil.

Peotäis maamulda Viimseks katteks saan, Kui ma elust väsind, Haua põhja lä'en, Ei seal muret, vaeva, Rahus puhkan ma, Kuni mind Jehoova võtab kutsuda.

Peotäis mind mulda Üksi üle jääb, Kui kõik jõud ja noorus Mullaks jälle saab, Mullast olen võetud, Mulda lähen ma; Mullast võtab Isa Mind kord ärata.

I

Viisil: Kes Jumalat nii laseb teha. P. 143.

Mu tee on käidud, koju minna Nüüd laske väsind rändaja, Siit võõrsilt laske saada sinna Mind, kus mu õige kodumaa: Kus minu valud vaikivad Ja kuivand silmapisarad.

Seal pärin püha isamaja, Mis vereohvril valmistand Krist Jeesus mull', mu Lunastaja, Kui Kolgatal ta kustutand Mu võla — kui ta surnud seal On suures valus risti peal.

Nüüd hingan, vaikse õhtu vilus, Ma ootan õnnist ärkamist, Ja seda kuldse koidu ilus Mull' kingib Issand Jeesus Krist: Sest, armsad, ärge leinake, Ma olen jõudnud rahule!

II

Omal viisil.

Jumal, Sull' ligemal' Ihkab mu vaim! Üles siit vaevaööst Kannab mind aim. Kasvab mu ahastus, Ainult üks laul mul suus: Jumal, Sull' ligemal', Ligemal' Sull'!

Kui teekond vaevane Käia on mul, Viib ta mind ometi Ligemal' Sull'! Inglid mind armsasti Kutsuvad taevasse. Jumal Sull' ligemal', Ligemal' Sull'!

Ja kui siit muremaalt Kutsud Sa mind Koju, kus igavest' Leian ma Sind, Taevasse elama Lauluga tulen ma: Jumal, Sull' ligemal', Ligemal' Sull'!

III

Omal viisil.

Oota, hing, oh oota Issandat sa, Tema peale looda, Ta on päästija. Öö vististi Läeb sull' koidule, Talve järel tuleb kuldne kevade. Murede marus ja häda sees On sul varjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa, Tema peale looda, Ta on päästija. Kui langeb kõik, Sul on varjupaik, Kangem kui su kaitsja pole lainte käik. Ta on ju aitja su häda sees, Meidki, Issand, aita, truu abimees.

IV

Viisil: Integer vitae. P. lisa 80.

Koju mind viige, Kus see rahukallas Kullal mull' koidab. Hingata seal ilus Tormide järel Kosutavas vilus, Vaikuse vallas.

Sinna mind viige, Kus mul päästekalju; Valude merre Vaob kõik maine häda, Mida siin võõrsil Oli kannatada Palju, nii palju!

Viige mind koju, Kus see rahukallas. Väsinud olen Rahu mulle andke, Tuulest ja tormist Mind siit välja kandke Vaikuse valda.

V

Omal viisil.

Peotäis maamulda Viimseks katteks saan, Kui ma elust väsind, Haua põhja lä'en, Ei seal muret, vaeva, Rahus puhkan ma, Kuni mind Jehoova võtab kutsuda.

Peotäis mind mulda Üksi üle jääb, Kui kõik jõud ja noorus Mullaks jälle saab, Mullast olen võetud, Mulda lähen ma; Mullast võtab Isa Mind kord ärata.

VI

Omal viisil.

Tähtede taga kord koidab sull' taevas, Ootus ja lootus seal täide sul läeb! Mis sa siin kannud ja kannatand vaevas: :,: Kõik seal s'ust igavest maha nüüd jääb. :,:

Tähtede taga, seal vajub kõik vale, Seal näed, mis tumedaks teinud on ilm. Kurbuse järel peab läik'ma su pale, :,: Õndsamas rõõmus siis särab su silm. :,:

Tähtede taga sull' lehvivad palmid Taevalist karastust, rõhutud rind! Jumala inglite kiitusesalmid, :,: Rahusse saatvad sind, väsinud hing. :,:

VII

Viisil: Nüüd hingvad inimesed. P. 117.

Päev veereb, varjud tõusvad, Nad kurvalt maad nüüd katvad Kui leinalooriga. Kõik päevamöll on mööda Ja tüdinenud süda Nii väga ihkab puhata.

Siis, rahu, voola maha Nüüd taeva tiibadega, Et võiksin uinuda; Kõik mured hingest võta Ja vintsutatud süda Las oma varjus hingata.

Sa, kallis Isa süda, Nüüd oma hõlma võta Kõik minu omaksed, Sa valva nende üle Ja mata oma sülle Kõik kurvastatud südamed!

PT
TRÜ Raamatukogu
282-91

Tallinna Trükitööstuskool. II 1945. 50 eks.

ARH ET-1100
106

†

Laulud

Marie Magnus'e

matmisel

Tallinna Jaani kirikus 20. märtsil 1919. aastal.

Sündinud 6. detsembril 1844. a.
Surnud 15. märtsil 1919 a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha.

Ma olen wõitu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured minge,
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Kui wõitjal ehitage
Mu woodit pärgadel,
Sest taewast elu wäge
Ma wõitsin enesel',
Sain krooni igawese,
Mis haljas otsata,
Et Poja õigus ise
Mind wõtnud ehtida.

Arm mõneks ajaks annud
Mind oli teitele,
Arm mind nüüd ära kannud,
Sest ärge kaebage!
Mis Issand annud, seda
On ta ka ära wiind:
Sest kiitke üksi teda,
Ta on kõik hästi teind!

Päraſt kõuet.

Omal wiiſil

Oota, hing, oh oota Jſandat ſa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Öö wististe Läeb ſull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda ſees
On ſul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Jſandat ſa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Kui langeb kõik, ſul on warjupaik,
Kangem kui ſu kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja ſu häda ſees.
Meidki, Jſand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil:

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul jõuetumal, läeks taewaſe,
Ei ſuuda üksi astu' ma ſammugi,
Seſt ſiruta mull' wastu käed alati.

Su armu ſülle aſe mull' juhata,
Seal rõemus, waewas laſe mind puhata.
End ſinna ära peita laſ' oma laſt,
Kõik muret ſu peal' heita nii ustawaſt.

Kui ma ei ſaagi aru ſu armuſt weel,
Sa wii mind läbi maru ka ſurma ööl.
Seſt wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewaſe.

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha.

Ma olen wõitu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured minge,
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Kui wõitjal ehitage
Mu woodit pärgadel,
Sest taewast elu wäge
Ma wõitsin enesel',
Sain krooni igawese,
Mis haljas otsata,
Et Poja õigus ise
Mind wõtnud ehtida.

Arm mõneks ajaks annud
Mind oli teitele,
Arm mind nüüd ära kannud,
Sest ärge kaebage!
Mis Issand annud, seda
On ta ka ära wiind:
Sest kiitke üksi teda,
Ta on kõik hästi teind!

Päraſt kõnet.

Omal wiisil

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Ö wististe Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Kui langeb kõik, sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamist.

Omal wiisil:

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul jõuetumal, läeks taewasse,
Ei suuda üksi astu' ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu käed alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõemus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal' heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wii mind läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Surnuaial.

Wiisil: Nüüd surnukeha matame.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema sülle hingama,
Seal armukäsi hellaste
Sind paneb rahu-unele.

Oh pisarsilmad, hauasse
Weel wiimast korda waadake!
Ei sind me enam näha saa
Siin ilmas, kallis rändaja!

Mis kaduw, kaub aja sees,
Mis jäädaw, elab Isa ees,
Usk küdab püha röömuga:
Põrm sureb, waim jääb elama!

Sest pisarsilmad, ülesse!
Nüüd taewa poole rändame,
Et murdnud haua ahela
Kristi Jeesus, surma wõitija.

Lõpulaul.

Oma! wiisil.

Siin wiimses woodis
Hinga nüüd rahuga!
Lõpnud su häda
Ja silmawesi ka.
Elus sa risti
Kandsid küll tasa,
Nüüd wõidurist
Ehitab su hauda.

Hinga nüüd mullas
Rahulist, iwake!
Lootuse peale
Pandud sind hauasse.
Oota, küll inglid
Hauast sind hüüdwad!
Usklikud kõik
Röemsaste siis tõuswad.

PT
TRÜ Raamatukogu

G. Kalla trükk, Tallinnas.

286-13

ARH PT-1100

130

Laulud

Karl Nikolai Drewerk'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

3. mail 1921 a.

Sünd.: 6/18. weebruaril 1875 a.
Surn.: 1. mail 1921 a.

Matmise sõna:
„Kõik liha on kui rohi ja kõik tema headus, kui õiekene wälja peal".

Jesj. 40, 6.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, suun walu. 237.

Et laula surma laulu,
Sa kaduw inime,
Ehk otsa saab ju täna
Sull' sinu elutee,
Ehk enne päewa loobet
Läed juba hingama,
Ja kui ta uuest tõuseb,
Ei tõuse enam sa.

Eks elu rõõm ja ilu
Kõik pole üürike,
Ja eks see ükši kindel,
Et pea sureme?
Sest surma poole läeme
Siin iga sammuga,
Rõõm südames meil sureb
Ja süda ühes ka.

Küll kõrgest mäest jõuad
Sa üle kõndides,
Ei haua künkast jõua
Sa üle iganes;
Ja olgu ta nii madal,
Ei sealt sa üle saa,
Sa wäsid, ja ta alla
Siis lähed uinuma.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal' Jumal, sull',
Ligemal' sull'.
Kui tee ka waewane
Mind wiib sinule,
Kaswab mu ahastus,
Ülksainus laul mu suus:
Ligemal' Jumal, sull',
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüad sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. 487

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Öö wististe Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Kui langeb kõik, Sull on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Tema on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Surnuaial.

Wiiſil: Nüüd surnu keha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema sülle hingama,
Seal armukäsi hellaste
Sind paneb rahu-unele.

Oh piſarsilmad hauasse
Weel wiimaſt korda waadake!
Ei sind me enam näha saa
Siin ilmas, kallis rändaja!

Mis kaduw, kaub aja sees,
Mis jäädaw, elab Isa ees,
Usk kiidab püha rõõmuga:
Põrm sureb, waim jääb elama!

Päraſt matmiſt.

Wiiſil: Nüüd surnu keha matame. 37.

Kes haua juures seisame,
Nüüd Isa poole palume:
Oh Poja were läbi sa
Meil' õnniſt otsa walmista!

Enne kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu. 237.

Et laula surma laulu,
Sa kaduw inime,
Ehk otsa saab ju täna
Sull' sinu elutee,
Ehk enne päewa loobet
Läed juba hingama,
Ja kui ta uuest tõuseb,
Ei tõuse enam sa.

Eks elu rõõm ja ilu
Kõik pole üürike,
Ja eks see üksi kindel,
Et pea sureme?
Sest surma poole läeme
Siin iga sammuga,
Rõõm südames meil sureb
Ja süda ühes ka.

Küll kõrgest mäest jõuad
Sa üle kõndides,
Ei haua künkast jõua
Sa üle iganes;
Ja olgu ta nii madal,
Ei sealt sa üle saa,
Sa wäsid, ja ta alla
Siis lähed uinuma.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal' Jumal, sull',
Ligemal' sull'.
Kui tee ka waewane
Mind wiib sinule,
Kaswab mu ahastus,
Ülksainus laul mu suus:
Ligemal' Jumal, sull',
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüad sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Päraſt õnnistamist.

Omal wiisil. 487

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Ö wististe Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Kui langeb kõik, Sull on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Tema on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Surnuaial.

Wiisil: Nüüd surnu keha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema sülle hingama,
Seal armukäsi hellaste
Sind paneb rahu-unele.

Oh pisarsilmad hauasse
Weel wiimast korda waadake!
Ei sind me enam näha saa
Siin ilmas, kallis rändaja!

Mis kaduw, kaub aja sees,
Mis jäädaw, elab Isa ees,
Usk kiidab püha rõõmuga:
Põrm sureb, waim jääb elama!

Päraſt matmist.

Wiisil: Nüüd surnu keha matame. 37.

Kes haua juures seisame,
Nüüd Isa poole palume:
Oh Poja were läbi sa
Meil' õnnist otsa walmista!

On ära käidud elutee,
Jää meie ligi, Jeesuke!
Et meie õndsast sureme,
Su juures taewas elame.

Kui ükskord, surmawõitija,
Teed hauad lahti wäega,
Las' meid siis tõusta rõõmuga,
Sind igaweste nägema.

Lõpu laul.

Omal wiisil. 371.

Õnnista ja hoia,
Waimuga meid wõia,
Oma pale tõsta sa,
Issand, ja meid walgusta!

Igal ajal jäägu
Meile sinu rahu,
Oma Waimu anna sa,
Jeesuga meid ühenda!

Aamen, aamen, aamen!
Jeesu nime kiitkem!
Meie Issand oled sa,
Esimene, wiimne ka!

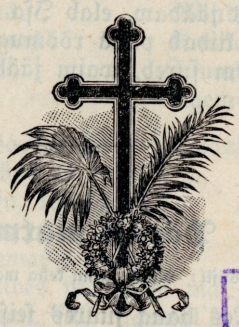

PT
TRÜ Raamatukogu
281-130

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1160

Laulud
Endel Lembit Geldberg'i
matmisel

Tallinna Jaani kirikus, 5. weebruaril 1922 a.

Sündinud: 21. (8) oktoobril 1914 a.
Surnud: 31. jaanuaril 1922 a.

Puusärgi kiri:

Laske lapsukesed minu juure tulla, ja ärge keelake neid mitte; sest niisuguste päralt on Jumala riik. Mark. ew. 10, 14.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Nr. 10.

Jumal, sull ligemal
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööst
Üles su wõim
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull ligemal, ligemal sull.

Kui teekond waewane
Käia on mull,
Wiib ta mind wiimati
Ligemal sull
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull ligemal, ligemal sull.

Ja kui siit muremaalt
Hüüab sa mind.
Koju, kus igawest
Leian ma sind.
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull ligemal, ligemal sull.

Pärast kõnet.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota,
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Öö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem, kui su kaitsja pole laente käik.
Tema on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Wiiſil: Hinge peiuke. 157.

Mine lapsukene,
Isa rahule,
Tõtta üles rõõmu ilma
Tõtta õndsa armu hõlma,
Mis sind ootamas
Taewas ülewas!

Ei ma kaebama
Hakka waluga,
Kõik ma Isa hoolde jättan,
Isa sülle mure matan,
Ütlen waikſesti:
Mine, lapsuke!

Mine, lapsuke,
Lehwi ülesse!
Seal on rõõmu, seal on ilu,
Waikinud seal waew ja walu,
Otsas oht ja piin,
Mis meid muljub siin.

Surnuaial.

Omal wiiſil.

Surma laps on inimene,
Liha on kui lilleke;
Kõik mis elab, kaob enne
Kui ta tõuseb uueste.
Ihu peab mullaks saama,
Kui ta peab üles tõusma
Selle auuga ehitud,
Mis on taewas walmistud.

Enne kõnet.

Wiisil: Nr. 10.

Jumal, sull ligemal
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööst
Üles su wõim
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull ligemal, ligemal sull.

Kui teekond waewane
Käia on mull,
Wiib ta mind wiimati
Ligemal sull
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull ligemal, ligemal sull.

Ja kui siit muremaalt
Hüüab sa mind.
Koju, kus igawest
Leian ma sind.
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull ligemal, ligemal sull.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota,
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Öö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem, kui su kaitsja pole laente käik.
Tema on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamist.

Wiisil: Hinge peiuke. 157.

Mine lapsukene,
Isa rahule,
Tõtta üles rõõmu ilma
Tõtta õndsa armu hõlma,
Mis sind ootamas
Taewas ülewas!

Ei ma kaebama
Hakka waluga,
Kõik ma Isa hoolde jättan,
Isa sülle mure matan,
Ütlen waikſesti:
Mine, lapsuke!

Mine, lapsuke,
Lehwi ülesse!
Seal on rõõmu, seal on ilu,
Waikinud seal waew ja walu,
Otsas oht ja piin,
Mis meid muljub siin.

Surnuaial.

Omal wiisil.

Surma laps on inimene,
Liha on kui lilleke;
Kõik mis elab, kaob enne
Kui ta tõuseb uueste.
Ihu peab mullaks saama,
Kui ta peab üles tõusma
Selle auuga ehitud,
Mis on taewas walmistud.

Oh Jeruuſalem, ſa ilus,
Kauniste oh paistad ſa!
Püha tänulaul ja kiitus
On ſeal kuulda rahuga.
Oh ſuurt rõõmu, mis ſiis tuleb!
Kui ſee taewa walgus tõuſeb,
Tõuſeb taewa päikene,
Mis ei iial looja läe.

Lõpu laul.

Wiiſil: Mu elu Kristus iſe.

Nüüd jääge Jumalaga,
Mu armſad wanemad,
Mind tõite hauda panna
Ei näe mind enam ſiis.

Nüüd wiimaſt kord weel näete
Siin wilu kambri ſees,
Küll ükskord kokku ſaame
Seal taewas Jſa ees.

Nüüd jumalaga päike
Ka oma iluga,
Mull taewas parem päike
Mu Õnnistegija.

PT
TRÜ Raamatukogu
282-17

„Ühiselu“ trükk, Tallinnas

ARH PT-1100

Laulud
Rosalie Buck'i
matmisel

Tallinna Jaani kirikus
14. aprillil 1922. a.

Sündinud: 6. (24.) augustil 1898. a.
Surnud: 7. aprillil 1922. a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Jumal, sull ligemal
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööst
Üles su wõim
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull ligemal, ligemal sull.

Kui teekond waewane
Käia on mull,
Wiib ta mind wiimati
Ligemal sull
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull ligemal, ligemal sull.

Ja kui siit muremaalt
Hüüab sa mind.
Koju, kus igawest
Leian ma sind.
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull ligemal, ligemal sull.

Pärast kõnet.

Omal wiisil.

Surma laps on inimene,
Liha on kui lilleke;
Kõik mis elab, kaob enne
Kui ta tõuseb uueste.
Ihu peab mullaks saama,
Kui ta peab üles tõusma
Selle auga ehitud,
Mis on taewas walmistud.

Selle pärast tahan mina
Kui on Isa tahtmine,
Selle elu maha jätta,
Äraminna röömsasti.
Sest mu Jeesu wermed, haawad
Minu hinge lunastawad:
Tema risti-surma wäes
Olen röömus surma sees.

Pärast õnnistamist.

Wiis: Ma tahan jätta maha.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Arm mõneks ajaks annud,
Mind oli teitele,
Arm mind nüüd ära kannud,
Sest ärge kaebage!
Mis Issand annud, seda
On Ta ka ära wiin'd:
Sest kiitke üksi teda,
Ta on kõik hästi teind.

Surnuaial.

Omal wiisil.

Siin wiimses woodis, puhka nüüd rahuga,
Lõpnud su häda ja silmawesi ka,
Elus küll kandsid risti sa waiksesti,
Nüüd wõidumärgiks, rist saab su hauale.

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Jumal, sull ligemal
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööst
Ülles su wõim
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull ligemal, ligemal sull.

Kui teekond waewane
Käia on mull,
Wiib ta mind wiimati
Ligemal sull
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull ligemal, ligemal sull.

Ja kui siit muremaalt
Hüüab sa mind.
Koju, kus igawest
Leian ma sind.
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull ligemal, ligemal sull.

Päraft kõnet.

Omal wiisil.

Surma laps on inimene,
Liha on kui lilleke;
Kõik mis elab, kaob enne
Kui ta tõuseb uueste.
Jhu peab mullaks saama,
Kui ta peab üles tõusma
Selle auga ehitud,
Mis on taewas walmistud.

Selle päraft tahan mina
Kui on Isa tahtmine,
Selle elu maha jätta,
Äraminna rõõmsasti.
Seft mu Jeesu wermed, haawad
Minu hinge lunastawad:
Tema risti-surma wäes
Olen rõõmus surma sees.

Päraft õnnistamist.

Wiis: Ma tahan jätta maha.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Seft ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Arm mõneks ajaks annud,
Mind oli teitele,
Arm mind nüüd ära kannud,
Seft ärge kaebage!
Mis Issand annud, seda
On Ta ka ära wiin'd:
Seft kiitke üksi teda,
Ta on kõik hästi teind.

Surnuaial.

Omal wiisil.

Siin wiimses woodis, puhka nüüd rahuga,
Lõpnud su häda ja silmawesi ka,
Elus küll kandsid risti sa waikseste,
Nüüd wõidumärgiks, rist saab su hauale.

Meie siin sõudmas tormise mere peal,
Sind rahuranda su laew on kandnud seal.
Meil siin maailmas häda ja oht on ees,
Sina seal taewas rahu ja rõõmu sees.

Hinga siis hauas rahulist, iwake
Lootuse peale pandi sind mullasse.
Oota, küll inglid sind kord ka hüüawad,
Usklikud auga üles siis tõusewad.

Lõpu laul.

Omal wiisil.

Las' ma läen, las' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Teda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kaota!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen Su palet rõõmuga.

Ingli heal, ingli heal,
Kostab minu wastu seal!
Kus on tiiwad, kus on tiiwad,
Mis mind hädaorust wiiwad,
Siionisse täna weel!

Taewa linn, taewa linn,
Oh et seal ju oleksin,
Ja ta pärliwärawates,
Tema kuldseis uulitsates
Oma Jeesust kiidaksin.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

PT
281-114

„Ühiselu" trükk, Tallinnas

ARH PT-1100

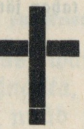

Laulud

Katharina Schachtel'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

26. aprillil 1921 a.

Sündinud: 27. oktoobril 1854 a.

Surnud: 22. aprillil 1921 a.

Matuse sõna:

„Mu hing, kiida Jehoowat, ja kõik mis minu sees, tema püha nime! Mu hing, kiida Jehoowat ja ära unusta mitte tema heategemisi ära. Tema on see, kes kõik su ülekohtu andeks annab, kes ära parandab kõik su wigastused. Kes su elu lunastab hukatusest; kes sind ehib helduse ja halastusega kui krooniga.

T. laul. 103, 1—4.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Arm mõneks ajaks annud
Mind oli teitele,
Arm mind nüüd ära kannud,
Sest ärge kaebage!
Mis Issand annud, seda
On Ta ka ära wiind:
Sest kiitke üksi Teda,
Ta on kõik hästi teind!

Päraſt kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu. 237 b.

Ma olen maa peal wõeras,
Ma seia elama
Ei jää, mind ootab taewas,
Seal on mu pärismaa,
Siin olen ma teekäija,
Seal saan ma rahusse,
Ja Isa armu maitsta;
Seal lõpeb waew ja töö.

Mu õige isamaja,
Näe ta on ülewal,
Kus inglilaulu kaja
Wiib kiitust Issandal',
Kes oma taewa jõuuga
Kõik peab kanges käes,
Kes oma targa nõuga
Kõik saadab armu wäes.

Päraſt õnnistamiſt.

Wiiſil: Mu elu Kristus iſe. 9.

Mu Jeeſus, wäſind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii ſa mind magama!

Nii mitmeſt künkaſt üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud ſile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäſind mina
Ja tahan hingata.
Mu Jeeſus, tule ſina
Ja wii mind magama.

Mu ihu mulla põue,
Su ſülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puutu temaſſe.

Surnuaial.

Wiiſil: Mu elu Kristus iſe.

Ma olen maha pannud
Nüüd reiſi kepi käeſt,
Ja hinge Jeeſul annud,
Ta omaks igaweſt.

Mu tee on ilmas käidud
Ja lõppend otſa waew;
Nüüd ſadamaſſe jõudnud
On minu uſu laew.

Seſt ärge kurwaſtage
Mu päraſt ühtigi;
Waid üksnes Jeeſuſt kiitke,
Ta armu tänage.

Mu hingel taewas rahu
Ja rõõm on lõpmata,
Saab hauaſt minu ihu
Ka ükskord tõuſema.

Enne kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Seſt ärge leinake!
Jah, armſad, kuiwatada
Nüüd wõtke piſarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitſen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mäſſab ilma ſees.

Arm mõneks ajaks annud
Mind oli teitele,
Arm mind nüüd ära kannud,
Seſt ärge kaebage!
Mis Iſſand annud, ſeda
On Ta ka ära wiind:
Seſt kiitke üksi Teda,
Ta on kõik häſti teind!

Päraſt kõnet.

Wiisil: Oh Jeeſus, ſinu walu. 237 b.

Ma olen maa peal wõeras,
Ma ſeia elama
Ei jää, mind ootab taewas,
Seal on mu pärismaa,
Siin olen ma teekäija,
Seal ſaan ma rahuſſe,
Ja Iſa armu maitſta;
Seal lõpeb waew ja töö.

Mu õige iſamaja,
Näe ta on ülewal,
Kus inglilaulu kaja
Wiib kiituſt Iſſandal',
Kes oma taewa jõuuga
Kõik peab kanges käes,
Kes oma targa nõuga
Kõik ſaadab armu wäes.

Päraſt õnnistamiſt.

Wiisil: Mu elu Kristus iſe. 9.

Mu Jeeſus, wäſind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii ſa mind magama!

Nii mitmeſt künkaſt üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud ſile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäſind mina
Ja tahan hingata.
Mu Jeeſus, tule ſina
Ja wii mind magama.

Mu ihu mulla põue,
Su ſülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puutu temaſſe.

Surnuaial.

Wiisil: Mu elu Kristus iſe.

Ma olen maha pannud
Nüüd reiſi kepi käeſt,
Ja hinge Jeeſul annud,
Ta omaks igaweſt.

Mu tee on ilmas käidud
Ja lõppend otſa waew;
Nüüd ſadamaſſe jõudnud
On minu uſu laew.

Seſt ärge kurwastage
Mu päraſt ühtigi;
Waid üksnes Jeeſuſt kiitke,
Ta armu tänage.

Mu hingel taewas rahu
Ja rõõm on lõpmata,
Saab hauaſt minu ihu
Ka ükskord tõuſema.

Wiisil: Oh Isa, taewa riigi sees. 128.

Kristuse haawadesse ma
Nüüd heidan rõõmsast magama:
Kristuse weri, õigus ka,
See minu auukuub on, et ma
Ses kõlban Jumalale üüüd,
Kui mina taewa lähen siit.

Ma lähen rahu, rõõmuga,
Sest Isa laps ju olen ma!
Seepärast, surm ma tänan sind,
Et taewa riiki saadad mind!
Kristuse weres puhas ma,
Mu usku, Jeesus, kinnita!

Lõpu laul.

Wiisil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

Head ööd! Nüüd lahkun mina,
Sõbrad, ärge leinake!
Ehk küll hale lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Risti alt nüüd lähen ma
Jeesu sülle hingama.
Ülle päewa kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.

Kes mind wõttis lunastada,
Jeesus Kristi, mu Kuningas,
Wõtab mind nüüd ehitada
Krooniga, kuis tõutas.
Taewas mina elan nüüd:
Tuhat korda: Head ööd!
Ondsa elu Jeesus andis
Ja mind armust taewa kandis.

PT
TRÜ Raamatukogu
289-35

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

134

Laulud

Jaak Rusi

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

14. weebruaril 1923 a.

kell 1. päewal.

Surnud: 10. weebruaril 1923 a.

42 aast. wanaduses.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiiſil. Liſa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewaſſe.
Ei ſuuda ükſi aſtu ma ſammugi,
Seſt ſiruta mull' wastu käed alati.

Su armu ſülle aſe mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas laſe mind puhata.
End ſinna ära peita laſ' oma laſt,
Kõik muret ſu peal heita nii uſtawaſt.

Kui ma ei ſaagi aru ſu armuſt weel,
Sa wiid mind läbi maru ka ſurma ööl.
Seſt wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewaſſe.

Päraſt kõnet.

Omal wiiſil. 10.

Ligemal', Jumal, ſull'
Ihkab mu waim,
Kandku mind waewa ööſt
Üles ſu wõim.
Kui kaswab ahaſtus,
Siis ainſam ſoow mu ſuus:
Jumal, ſull' ligemal',
Ligemal' ſull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal ſull'.
Mind inglid armſasti
Kannawad rahuſſe:
Jumal, ſull' ligemal',
Ligemal' ſull'!

Ja kui ſiit muremaalt
Hüüad ſa mind
Koju, kus igaweſt
Leian ma ſind,
Taewaſſe elama
Lauldes ſiis tulen ma:
Jumal, ſull' ligemal',
Ligemal' ſull'!

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. 486.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeeſuſt näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igawesti ſinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kaota!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen ſu palet rõõmuga.

Taewa linn, taewa linn,
Oh et ſeal ju olekſin,
Ja ta pärliwärawates
Tema kuldſeis uulitſates,
Oma Jeeſuſt kiidakſin.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitſen ſiis,
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeeſuſt taewa ilus.
Oh kui õnnis olen ſiis!

Enne kõnet.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu käed alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil. 10.

Ligemal', Jumal, sull'
Ihkab mu waim,
Kandku mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal sull'.
Mind inglid armsasti
Kannawad rahusse:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüab sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Päraſt õnnistamist.

Omal wiisil. 486.

Las' ma läen, las' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igawesti sinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kaota!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen su palet rõõmuga.

Taewa linn, taewa linn,
Oh et seal ju olexin,
Ja ta pärliwärawates
Tema kuldseis uulitsates,
Oma Jeesust kiidaksin.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis,
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

Surnuaial.

Omal wiisil. 270.

Jeruusalem, sa püha taewa linn,
Ma ootan waluga,
Et ma kord sinu sisse jõuaksin,
Mu süda rahuta.
Kõik ilmamaad ma jätan
Siis maha röömsasti,
Ja armu tiiwul töttan
Siit ära, ülesse.

Oh kallis päew, weel kallim tunnike,
Oh millal jõuad sa,
Et minu igatseja hingeke
Saaks ilmast lahkuda?
Ma teda Jumalale
Siis tahan uskuda,
Et oma pärismaale
Wõiks minna elama.

Wiisil: Nüüd surnukeha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema sülle hingama,
Seal armukäsi hellasti
Sind paneb rahu-unele.

Oh pisarsilmad, hauasse
Weel wiimast korda waadake!
Ei sind me' enam näha saa
Siin ilmas, kallis rändaja!

PT
TRU Raamatukogu
288 - 134

A. Paalmann'i trükk. Tallinnas, W. Karja t. 12.

ARH PT-1100

126

Laulud

Nigulas Rosenbenk'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

25. aprillil 1922.

Sündinud: 16. aprillil 1860 a.

Surnud: 21. aprillil 1922 a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal', Jumal, sull'
Ihkab mu waim.
Kandkem mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüad Sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Päraft kõnet.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii Sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii mind magama:

Kui Issand tahat seda,
Et pean lahkuma,
Siis lõpeta kõik häda,
Et rahus suren ma.

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puudu temasse.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi,
Seſt siruta mull' wastu käed alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööst.
Seſt wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetamal, läeb taewasse.

Surnuaia peal.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Su rahu-kamber walmis,
Nüüd kenast ehitud,
Ja meie silmad waatwad,
Siin nutust kastetud.

Nüüd kaod meie silmist,
Sa lahke palgega,
Sa oled läinud ilmast,
Hing lahkus rahuga.

Nüüd sulle walmistatud,
On kena woodike;
Weel kenam pait saab antud,
Sull taewas, hingeke!

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal', Jumal, sull'
Ihkab mu waim.
Kandkem mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüad Sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Pärast kõnet.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii Sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii mind magama:

Kui Issand tahat seda,
Et pean lahkuma,
Siis lõpeta kõik häda,
Et rahus suren ma.

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puudu temasse.

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu käed alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma öö!.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetamal, läeb taewasse.

Surnuaia peal.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Su rahu-kamber walmis,
Nüüd kenast ehitud,
Ja meie silmad waatwad,
Siin nutust kastetud.

Nüüd kaod meie silmist,
Sa lahke palgega,
Sa oled läinud ilmast,
Hing lahkus rahuga.

Nüüd sulle walmistatud,
On kena woodike;
Weel kenam pait saab antud,
Sull taewas, hingeke!

Su usu laewukene,
On jõudnud kaldasse,
Kus püha peiukene
Sind ootab lahkeste.

Lõpulaul.

Omal wiisil. 455.

Õnnista ja hoia,
Waimuga meid wõia,
Oma pale tõsta sa,
Issand, ja meid walgusta!

Igal ajal jäägu
Meile sinu rahu,
Oma Waimu anna sa,
Jeesuga meid ühenda!

Aamen, aamen, aamen!
Jesu nime kiitkem!
Meie Issand oled sa,
Esimene, wiimne ka!

PT
TRU Raamatukogu
288-126

Sõjawäe trukikoda.

ARH PT-1100

113

Laulud

Jüri Rodes'e

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

20. juulil 1921 a.

kell 4 p. l.

Sündinud: 2. weebruaril 1857 a.

Surnud: 17. juulil 1921 a.

Puusärgi kiri.

Issand, mõtle minu peale kui sa oma kuningriiki tuled. Luk 23, 42.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil. 245.

Ma tahan jätta maha
Sind, kawal ilmamaa,
Ei armastada taha
Sind sinu patuga;
Hea elu on seal taewas,
See järel igatsen,
Seal pole mina waewas,
Kui siin su omaks saan.

Tee minuga kui tunned,
Oh kallis Jeesuke,
Ma palun, et sa annad
Mull' aral wõimuse.
Kui pean tundma walu,
Siis seda lühenda,
Nii lõpeta mu elu,
Et õndsast suren ma.

Mu hinge põhjas hiilgab
Su nimi ja su rist,
Ja rõõmustust mull' saadab,
Oh Issand Jeesus Kristi!
Mu hädas ilmu mulle
Seesama palgega,
Mis risti peal sul oli,
Kui mu eest surid sa.

Päraſt kõnet.

Wiisil: Nüüd surnukeha matame. 37.

Kristuse weri, õigus ka,
See minu auukuub on, et ma
Ses kõlban Jumalale nüüd
Ja kui ma taewa lähen siit.

Kui kohtu ette tulen ma,
Ei ükski julge kaebada:
Ma olen andeksandmist saand,
Tall on mu wõlad kautand.

Seſt Jeesus on mu Issand nüüd,
See püha Tall, kel pole süüd,
Kes surnud risti peal mu eest:
Ma seda usun südamest.

Päraſt õnnistamiſt.

Wiiſil: Jeruuſalem, ſa püha taewa linn.

Kui ma ſiis wiimaks paradiiſi ſaan,
Ja rahu paika näind,
Siis rõõmſa ſuuga mina kuulutan,
Mis Jeeſus mulle teind.
Siis Halleluuja laulan
Ma ſuure häälega,
Siis hoſianna hüüan
Ma ilma lõpmata.

Kui rõõmu kõla, paſunate häält
Ja laulu helinat
On igaweſeſt ajaſt kuulda ſealt,
Et taewad kõlawad.
Kuis laulſid ſiiamaale
Kõik inglid ſüdameſt,
Nii meie Jumalale
Au olgu igaweſt!

Surnuaial.

Omal wiiſil. 161.

Jeeſus, Õnnistegija,
On mu lootus, kuni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime ſurmaöö
Saadab hirmu minule.

Jeeſus, peaſtja, elab weel,
Seſt ma ſaan ka elu näha,
Elan päraſt taewas ſeal,
Surm ei wõi mull' hirmu teha;
Jeeſu liige olen ma,
Mind ei jäta maha ta.

Ühte olen temaga
Igaweste kokku antud,
Oma uſu käega
Tema külge kinni pandud:
Seſt mind ſurm ei hirmuta,
Ega temaſt lahuta.

Enne kõnet.

Omal wiisil. 245.

Ma tahan jätta maha
Sind, kawal ilmamaa,
Ei armastada taha
Sind sinu patuga;
Hea elu on seal taewas,
See järel igatsen,
Seal pole mina waewas,
Kui siin su omaks saan.

Tee minuga kui tunned,
Oh kallis Jeesuke,
Ma palun, et sa annad
Mull' aral wõimuse.
Kui pean tundma walu,
Siis seda lühenda,
Nii lõpeta mu elu,
Et õndsast suren ma.

Mu hinge põhjas hiilgab
Su nimi ja su rist,
Ja rõõmustust mull' saadab,
Oh Issand Jeesus Krist!
Mu hädas ilmu mulle
Seesama palgega,
Mis risti peal sul oli,
Kui mu eest surid sa.

Pärast kõnet.

Wiisil: Nüüd surnukeha matame. 37.

Kristuse weri, õigus ka,
See minu auukuub on, et ma
Ses kõlban Jumalale nüüd
Ja kui ma taewa lähen siit.

Kui kohtu ette tulen ma,
Ei ükski julge kaebada:
Ma olen andeksandmist saand,
Tall on mu wõlad kautand.

Sest Jeesus on mu Issand nüüd,
See püha Tall, kel pole süüd,
Kes surnud risti peal mu eest:
Ma seda usun südamest.

Pärast õnnistamist.

Wiisil: Jeruusalem, sa püha taewa linn.

Kui ma siis wiimaks paradiisi saan,
Ja rahu paika näind,
Siis rõõmsa suuga mina kuulutan,
Mis Jeesus mulle teind.
Siis Halleluuja laulan
Ma suure häälega,
Siis hosianna hüüan
Ma ilma lõpmata.

Kui rõõmu kõla, pasunate häält
Ja laulu helinat
On igaweses ajast kuulda sealt,
Et taewad kõlawad.
Kuis laulsid siiamaale
Kõik inglid südamest,
Nii meie Jumalale
Au olgu igawest!

Surnuaial.

Omal wiisil. 161.

Jeesus, Õnnistegija,
On mu lootus, kuni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime surmaöö
Saadab hirmu minule.

Jeesus, peastja, elab weel,
Sest ma saan ka elu näha,
Elan päraft taewas seal,
Surm ei wõi mull' hirmu teha;
Jeesu liige olen ma,
Mind ei jäta maha ta.

Ühte olen temaga
Igaweste kokku antud,
Oma usu käega
Tema külge kinni pandud:
Sest mind surm ei hirmuta,
Ega temast lahuta.

Kes haua juures seisame,
Nüüd Isa poole palume:
Oh poia were läbi Sa
Meil õnnist otsa walmista!

On ära käidud elutee,
Jää meie ligi, Jeesuke!
Et meie õndsast sureme,
Su juures taewas elame.

Kui ükskord, Surmawõitija,
Teed hauad lahti wäega,
Las' meid siis tõusta rõõmuga,
Sind igaweste nägema.

Lõpu laul.

Omal wiisil 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb köik,
Sull on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Tema on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

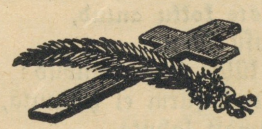

PT
TRÜ Raamatukogu

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

288-113

ARH PT-1100

†

Laulud

Minna Reose

(sünd. Lemberg)

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

3. augustil 1921 a.

kell 1. päewal.

Sünd.: 4. augustil 1886 a.
Surnud: 1. augustil 1921 a.

Puusärgi kiri:
Puhka rahus.

Tartu Ülikooli Raamatukogu

Surnukuuris.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured minge
Kõik, mis mind waewanud!
Nõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Arm mõneks ajaks annud
Mind oli teitele,
Arm mind nüüd ära kannud
Sest ärge kaebake!
Mis Issand annud, seda
On ta ka ära wiind:
Sest kiitke üksi teda,
Ta on kõik hästi teind!

Omal wiisil. 486.

Las' ma läen, las' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen su palet rõõmuga.

Kirikus.

Enne kõnet.

Omal wiisil. 296

Surma laps on inimene,
Liha on kui lilleke;
Kõik, mis elab, kaub enne
Kui ta tõuseb uuesti.
Ihu peab mullaks saama,
Kui ta peab üles tõusma
Selle auuga ehitud,
Mis on taewas walmistud.

Sellepärast tahan mina,
Kui on Isa tahtmine,
Selle elu maha jätta,
Ära minna rõõmsaste.
Sest mu Jeesu wermed, haawad
Minu hinge lunastawad;
Tema ristisurma wäes
Olen rõõmus surma sees.

Päraſt kõnet.

Oh Jeruusalem, sa ilus,
Kauniste oh paistad sa!
Püha tänulaul ja kiitus
On seal kuulda rahuga.
Oh suurt rõõmu, mis siis tuleb!
Kui see taewa walgus tõuseb,
Tõuseb taewa päikene,
Mis ei iial looja läe.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu käed alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma öö.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Surnukuuris.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured minge
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Arm mõneks ajaks annud
Mind oli teitele,
Arm mind nüüd ära kannud
Sest ärge kaebake!
Mis Issand annud, seda
On ta ka ära wiind:
Sest kiitke üksi teda,
Ta on kõik hästi teind!

Omal wiisil. 486.

Las' ma läen, las' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen su palet rõõmuga.

Kirikus.

Enne kõnet.

Omal wiisil. 296

Surma laps on inimene,
Liha on kui lilleke;
Kõik, mis elab, kaub enne
Kui ta tõuseb uuesti.
Jhu peab mullaks saama,
Kui ta peab üles tõusma
Selle auuga ehitud,
Mis on taewas walmistud.

Sellepärast tahan mina,
Kui on Isa tahtmine,
Selle elu maha jätta,
Ära minna rõõmsaste.
Sest mu Jeesu wermed, haawad
Minu hinge lunastawad;
Tema ristisurma wäes
Olen rõõmus surma sees.

Pärast kõnet.

Oh Jeruusalem, sa ilus,
Kauniste oh paistad sa!
Püha tänulaul ja kiitus
On seal kuulda rahuga.
Oh suurt rõõmu, mis siis tuleb!
Kui see taewa walgus tõuseb,
Tõuseb taewa päikene,
Mis ei iial looja läe.

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu käed alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Surnuaial.

Wiisil: Nüüd surnukeha matame. 37.

Et mine mulda rahuga,
Kui ema sülle hingama,
Seal armukäsi helaste
Sind paneb rahu-unele.

Oh pisarsilmad, hauasse
Weel wiimast korda waadake!
Ei sind me' enam näha saa,
Siin ilmas, kallis rändaja!

Mis kaduw, kaub aja sees,
Mis jäädaw, elab Isa ees,
Usk kiidab püha rõõmuga:
Põrm sureb, waim jääb elama!

Sest pisarsilmad, ülesse!
Nüüd taewa poole rändame,
Et murdnud haua ahela
Krist Jeesus, surma wõitija.

Jumal, sull' ligemal'
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüab Sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal'!
Ligemal' sull'!

Lõpu laul.

Omal wiisil 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Ös wististe Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Tema on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

PT
TRÜ Raamatukogu
188-92

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

80

Laulud

Jaan Reier'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

20. oktoobril 1921 a.

Sündinud: 15. detsembril 1862 a.

Surnud: 17. oktoobril 1921 a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus sinu walu.

Et laula surma laulu,
Sa kaduw inime,
Ehk otsa saab ju täna
Sull' sinu elutee,
Ehk enne päewa loodet
Läed juba hingama,
Ja kui ta uuest tõuseb,
Ei tõuse enam sa.

Eks elu, rõõm ja ilu
Kõik pole üürike,
Ja eks see ükši kindel,
Et pea sureme?
Sest surma poole läeme
Siin iga sammuga,
Rõõm südames meil sureb
Ja süda ühes ka.

Küll kõrgest mäest jõuad
Sa üle kõndides.
Ei haua künkast jõua
Sa üle iganes;
Ja olgu ta nii madal,
Ei sealt sa üle saa,
Sa wäsid, ja ta alla
Siis lähed uinuma.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal, Jumal, sull', ligemal sull!
Kui tee ka waewane, mind wiib sinule.
Kaswab mu ahastus, üksainus laul mu suus:
Ligemal, Jumal, sull', ligemal sull'!

Kui ka siit muremaalt kutsud sa mind
Koju, kus igaweſt leian ma sind.
Taewasse elama ma tulen lauluga:
Ligemal, Jumal, sull', ligemal sull'.

Päraſt palwet.

Omal wiisil.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Enne kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus sinu walu.

Et laula surma laulu,
Sa kaduw inime,
Ehk otsa saab ju täna
Sull' sinu elutee,
Ehk enne päewa loodet
Läed juba hingama,
Ja kui ta uuest tõuseb,
Ei tõuse enam sa.

Eks elu, rõõm ja ilu
Kõik pole üürike,
Ja eks see üksi kindel,
Et pea sureme?
Sest surma poole läeme
Siin iga sammuga,
Rõõm südames meil sureb
Ja süda ühes ka.

Küll kõrgest mäest jõuad
Sa üle kõndides.
Ei haua künkast jõua
Sa üle iganes;
Ja olgu ta nii madal,
Ei sealt sa üle saa,
Sa wäsid, ja ta alla
Siis lähed uinuma.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal, Jumal, sull', ligemal sull!
Kui tee ka waewane, mind wiib sinule.
Kaswab mu ahastus, üksainus laul mu suus:
Ligemal, Jumal, sull', ligemal sull'!

Kui ka siit muremaalt kutsud sa mind
Koju, kus igawest leian ma sind.
Taewasse elama ma tulen lauluga:
Ligemal, Jumal, sull', ligemal sull'.

Päraſt palwet.

Omal wiisil.

Oota, hing, oh oota
Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Surnuaial.

Enne matmist.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal
Käe kõrwale,
Et tee mul jõuetumal,
Läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu
Ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu
Käed alati.

Su armu sülle ase
Mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase
Mind puhata.
End sinna ära peita
Las' oma last,
Kõik muret su peal heita
Nii ustawast.

Pärast matmist.

Omal wiisil.

Siin wiimses woodis hinga nüüd rahuga,
Lõpnud su häda ja silmawesi ka.
Elus küll kandsid Risti sa waiksesti
Nüüd wõidumärgiks Rist saab su hauale.

Meie siin sõudmas tormise mere peal,
Sind rahuranda su laew on kandnud seal.
Meil siin maailmas häda ja oht on ees,
Sina seal taewas rahu ja rõõmu sees.

Puhka nüüd hauas rahulist, iwake,
Lootuse peale pandi sind mullasse.
Oota, küll inglid sind kord ka hüüawad,
Usklikud auga üles siis tõusewad.

Lõpu laul.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

Mu Jeesus, wäsind olen,
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii mind magama.

PT
TRU Raamatukogu

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

288-80

ARH PT-1100

46

Laulud

Rosilde Josephine Püi

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

23. aprillil 1922 a.

Sündinud: 2. jaanuaril 1905 a.

Surnud: 16. aprillil 1922 a.

Puusärgi kiri:

„Õndsad on need, kes puhtad südamest, sest nemad peawad Jumalat nägema.

Matt. 5, 8.

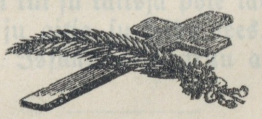

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil. 161.

Jeesus, Õnnistegija,
On mu lootus, kuni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime surmaöö
Saadab hirmu minule.

Jeesus, peastja! elab weel,
Sest ma saan ka elu näha,
Elan päraſt taewas seal,
Surm ei wõi mull' hirmu teha;
Jeesu liige olen ma,
Mind ei jäta maha ta.

Liha olen, pean ka
Ükskord jälle põrmuks saama;
Seda tean, siiski ta
Saab mind mullaſt äratama,
Et wõin tema au sees
Ikka seista tema ees.

Mis siin nutab ärdaste,
On seal rõõmus Jeesu süles,
Maine ihu maetakse,
Taewaline tõuseb üles.
Siin küll ihu lihalik,
Aga seal ta waimulik.

Päraſt kõnet.

Wiiſil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma olen wõidu ſaanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Seſt ärge leinake!
Jah, armſad, kuiwatada
Nüüd wõtke piſarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitſen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mäſſab ilma ſees.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. 487.

Oota, hing, oh oota Iſſandat ſa,
Tema peale looda, Ta on peaſtija.
Ö wististe Läeb ſull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda ſees
On ſul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Iſſandat ſa,
Tema peale looda, Ta on peaſtija.
Kui langeb kõik, Sul on warjupaik,
Kangem kui ſu kaitſja pole laente käik.
Ta on ju aitja ſu häda ſees.
Meidki, Iſſand, aita, truu abimees.

Enne kõnet.

Omal wiisil. 161.

Jeesus, Õnnistegija,
On mu lootus, kuni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime surmaöö
Saadab hirmu minule.

Jeesus, peastja! elab weel,
Sest ma saan ka elu näha,
Elan päraſt taewas seal,
Surm ei wõi mull' hirmu teha;
Jeesu liige olen ma,
Mind ei jäta maha ta.

Liha olen, pean ka
Ükskord jälle põrmuks saama;
Seda tean, siiski ta
Saab mind mullaſt äratama,
Et wõin tema au sees
Ikka seista tema ees.

Mis siin nutab ärdaste,
On seal rõõmus Jeesu süles,
Maine ihu maetakse,
Taewaline tõuseb üles.
Siin küll ihu lihalik,
Aga seal ta waimulik.

Päraſt kõnet.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Sõ wististe Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Kui langeb kõik, Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Surnuaial.

Omal wiisil. Liſa. 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewaſſe.
Ei ſuuda üksi astu ma ſammugi,
Seſt ſiruta mull' wastu käed alati.

Su armu sülle aſe mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas laſe mind puhata.
End ſinna ära peita laſ' oma laſt,
Kõik muret ſu peal heita nii ustawaſt.

Kui ma ei ſaagi aru ſu armuſt weel,
Sa wiid mind läbi maru ka ſurma ööl.
Seſt wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewaſſe.

PT
TRU Raamatukogu
288-46

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

36

Laulud

Jaan Põllumann'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

29. mail 1921 a.

Sünd.: 20. jaanuaril 1876 a.
Surnud: 24. mail 1921 a.

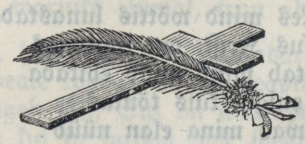

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Koduſt äraſaatmiſel.

Witſil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma olen wõidu ſaanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Seſt ärge leinake!
Jah, armſad, kuiwatada
Nüüd wõtke piſarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitſen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mäſſab ilma ſees.

Witſil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

Head ööd! Nüüd lahkun mina:
Sõbrad, ärge leinake!
Ehk küll hale lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Risti alt nüüd lähen ma
Jeeſu ſülle hingama,
Ülle päewa, kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.

Kes mind wõttis lunastada,
Jeeſus Kriſt, mu kuningas,
Wõtab mind nüüd ehitada
Krooniga, kuis tõutas.
Taewas mina elan nüüd:
Tuhat korda: Head ööd!
Õndſa elu Jeeſus andis
Ja mind armuſt taewa kandis.

Enne kõnet.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii mind magama.

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puudu temasse.

Päraſt kõnet.

Omal wiisil.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Öö wististe Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Kui langeb kõik, Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Tema on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Koduſt ärasaatmiſel.

Wiiſil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma olen wõidu ſaanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Seſt ärge leinake!
Jah, armſad, kuiwatada
Nüüd wõtke piſarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitſen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mäſſab ilma ſees.

Wiiſil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288.

Head ööd! Nüüd lahkun mina:
Sõbrad, ärge leinake!
Ehk küll hale lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Risti alt nüüd lähen ma
Jeeſu ſülle hingama,
Ülle päewa, kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.

Kes mind wõttis lunastada,
Jeeſus Kriſt, mu kuningas,
Wõtab mind nüüd ehitada
Krooniga, kuis tõutas.
Taewas mina elan nüüd:
Tuhat korda: Head ööd!
Õndſa elu Jeeſus andis
Ja mind armuſt taewa kandis.

Enne kõnet.

Wiiſil: Mu elu Kristus iſe. 9.

Mu Jeeſus, wäſind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii ſa mind magama!

Nii mitmeſt künkaſt üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud ſile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäſind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeeſus, tule ſina
Ja wii mind magama.

Mu ihu mulla põue,
Su ſülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puudu temaſſe.

Päraſt kõnet.

Omal wiiſil.

Oota, hing, oh oota Iſſandat ſa,
Tema peale looda, Ta on peaſtija.
Hõ wiſtiſte Läeb ſull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda ſees
On ſul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Iſſandat ſa,
Tema peale looda, Ta on peaſtija.
Kui langeb kõik, Sul on warjupaik,
Kangem kui ſu kaitſja pole laente käik.
Tema on ju aitja ſu häda ſees.
Meidki, Iſſand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Wiiſil: Oh Iſa, taewa riigi ſees. 128.

Kristuſe haawadesſe ma
Nüüd heidan rõõmſaſt magama:
Kristuſe weri, õigus ka,
See minu auukuub on, et ma
Ses kõlban Jumalale nüüd,
Kui mina taewa lähen ſiit.

Ma lähen rahu, rõõmuga,
Seſt Iſa laps ju olen ma!
Seepäraſt, ſurm, ma tänan ſind,
Et taewariiki ſaadad mind!
Kristuſe weres puhas ma,
Mu usku, Jeeſus, kinnita!

Lõpu laul.

Omal wiiſil. 37.

Õnnista ja hoia,
Waimuga meid wõia,
Oma pale tõsta ſa,
Iſſand, ja meid walgusta!

Igal ajal jäägu
Meile ſinu rahu,
Oma Waimu anna ſa,
Jeeſuga meid ühenda!

Aamen, aamen, aamen!
Jeeſu nime kiitkem!
Meie Iſſand oled ſa,
Eſimene, wiimne ka!

PT
TRÜ Raamatukogu

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas. 288-36

ARH PT-1100

152

Laulud

Georg Roman Lenter'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

20. jaanuaril 1921 a.

Sündinud.: 26. okt. 1895 a.

Surn.: 14. jaanuaril 1921 a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Küll minu surm wõib ligi olla!
Aeg ära läeb, ots pea käe;
Küll mullegi wõib ruttu tulla
Ju minu wiimne tunnike.
Jeesuse päraſt palun ma:
Mind aita õndsaſt lahkuda!

Kõik enne ööd wõib teiseks minna
Kui oli wara hommikul;
Et siin maailmas elan mina,
On alati surm ligi mul.
Jeesuse päraſt palun ma:
Mind aita õndsaſt lahkuda!

Surm tulgu mulle homme, täna:
Küll wõitu saan ma Jeesuses,
Ta armu warjul seisan mina,
Ma hoitud tema were sees.
Jeesuse päraſt palun ma:
Mind aita õndsaſt lahkuda!

Päraſt kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu. 237 b

Et laula surma laulu,
Sa kaduw inime,
Ehk otsa saab ju täna
Sull' sinu elutee,
Ehk enne päewa loodet
Läed juba hingama
Ja kui ta uuest tõuseb,
Ei tõuse enam sa.

Päraſt õnnistam.

Wiiſil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma olen wõidu ſaanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunaſtanud,
Seſt ärge leinake!
Jah, armſad, kuiwatada
Nüüd wõtke piſarad!
Mis wõiks teid kurwaſtada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud:
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunaſtud.
Ma maitſen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mäſſab ilma ſees.

Surnuaia peal.

Wiiſil: Mu elu Kriſtus iſe. 9.

Mu Jeeſus, wäſind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii ſa mind magama!

Nii mitmeſt künkaſt üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud ſile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäſind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeeſus, tule ſina
Ja wii mind magama:

Mu ihu mulla põue,
Su ſülle hingeke
Kus maru ega kõue
Ei puudu temaſſe.

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Küll minu surm wõib ligi olla!
Aeg ära läeb, ots pea käe;
Küll mullegi wõib ruttu tulla
Ju minu wiimne tunnike.
Jeesuse pärast palun ma:
Mind aita õndsast lahkuda!

Kõik enne ööd wõib teiseks minna
Kui oli wara hommikul;
Et siin maailmas elan mina,
On alati surm ligi mul.
Jeesuse pärast palun ma:
Mind aita õndsast lahkuda!

Surm tulgu mulle homme, täna:
Küll wõitu saan ma Jeesuses,
Ta armu warjul seisan mina,
Ma hoitud tema were sees.
Jeesuse pärast palun ma:
Mind aita õndsast lahkuda!

Päraſt kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu. 237 b

Et laula surma laulu,
Sa kaduw inime,
Ehk otsa saab ju täna
Sull' sinu elutee,
Ehk enne päewa loodet
Läed juba hingama
Ja kui ta uuest tõuseb,
Ei tõuse enam sa.

Päraſt õnnistam.

Wiisil: Ma tahan jätta maha. 245.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud:
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mässab ilma sees.

Surnuaia peal.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii mind magama:

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke
Kus maru ega kõue
Ei puudu temasse.

Lõpu laul.

Omal wiisil. 371.

Õnnista ja hoia,
Waimuga meid wõia,
Oma pale tõsta sa,
Issand, ja meid walgusta!

Igal ajal jäägu
Meile sinu rahu,
Oma Waimu anna sa,
Jeesuga meid ühenda!

: Aamen, aamen, aamen
Jeesu nime kiitkem!
Meie Issand oled sa,
Esimene, wiimne ka.

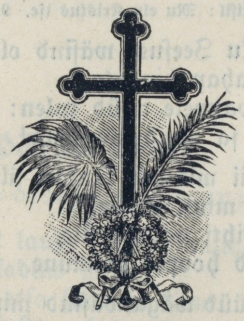

PT
TRÜ Raamatukogu
387 - 152

J. & A. Paalmann'i trükk. Tallinnas.

ARH PT-1100

Laulud

Tehn. õpilase tagawarawäe al. leitnandi

Harald Leinberg'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

5. märtsil 1922 a.

kell 1 päewal

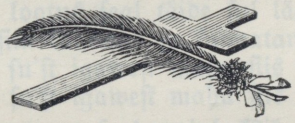

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Nr. 10.

Ligemal', Jumal, sull'
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'!
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüab sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Pärast kõnet.

Omal wiisil.

Tähtede taga nüüd koidab sul taewas,
Ootus ja lootus seal täide sul läeb!
Mis sa siin kandnud ja kannatan'd waewas,
Kõik seal su'st igawest maha siis jääb,
Kõik seal su'st igawest maha siis jääb.

Tähtede taga, seal wajub kõik wale,
Seal näed, mis tumedaks teinud on ilm,
Kurbtuse järel' peab läik'ma su pale,
Ondsamas rõõmus siis särab su silm,
Ondsamas rõõmus siis särab su silm.

Enne kõnet.

Wiisil: Nr. 10.

Ligemal', Jumal, sull'
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööst
Ülles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'!
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüab sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Päraſt kõnet.

Omal wiisil.

Tähtede taga nüüd koidab sul taewas,
Ootus ja lootus seal täide sul läeb!
Mis sa siin kandnud ja kannatan'd waewas,
Kõik seal su'st igaweſt maha siis jääb,
Kõik seal su'st igaweſt maha siis jääb.

Tähtede taga, seal wajub kõik wale,
Seal näed, mis tumedaks teinud on ilm,
Kurbtuse järel' peab läik'ma su pale,
Ondsamas rõõmus siis särab su silm,
Ondsamas rõõmus siis särab su silm.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil.

Siin hinga rahus, ſiin mööda kannatus,
Su tee lõpnud ja otſas ſinu waew!
Nüüd hinga rahus mullaſes majas,
Kuni ſa rõõmule üks kord tõuſed!

Ja päike paistab waikſesti alla,
Siin waikſes hauas ſa maga maguſasti!
Inglite hääled ſulle nüüd laulwad,
Kuni ſa rõõmule üks kord tõuſed.

Surnuaial.

Wiiſil: Mu elu Kristus iſe.

Su rahukamber walmis,
Nüüd kenaſt ehitud,
Ja meie ſilmad waatwad,
Siin nutuſt kaſtetud.

Nüüd kaod meie ſilmiſt
Sa lahke palgega.
Sa oled läinud ilmaſt,
Hing lahkus rahuga.

Nüüd ſulle walmiſtatud
On kena woodike;
Weel kenam paik ſaab antud
Sul taewas hingele!

Su uſu laewukene,
On jõudnud kaldaſſe,
Kus püha peiukene
Sind ootab lahkeſte.

Omal wiiſil. 487.

Oota, hing, oh oota Iſſandat ſa,
Tema peale looda, Ta on peaſtija.
Öö wiſtiſte Läeb ſull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda ſees
On ſul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota, hing, oh oota Iſſandat ſa,
Tema peale looda, Ta on peaſtija.
Kui langeb kõik, Sul on warjupaik,
Kangem kui ſu kaitſja pole laente käik.
Tema on ju aitja ſu häda ſees.
Meidki, Iſſand, aita, truu abimees.

PT
TRU Raamatukogu
285.39

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

Laulud

Lowise Lehtsaar'e

sünd. Erlbaum

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

25. septembril 1921 a.

kell 1/21 p. l.

Sünd.: 22. (10.) nov. 1892 a.
Surn.: 20. septembril 1921 a.

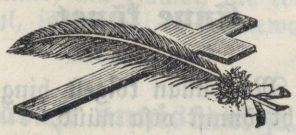

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Koduärasaatmisel.

Wiisil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288

Head ööd! Nüüd lahkun mina,
Sõbrad, ärge leinake!
Ehk küll hale lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Risti alt nüüd lähen ma
Jeesu sülle hingama.
Ülle päewa, kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.
Minu hing nüüd lauldes tõttab
Taewa suure ausse:
Seal mind Jeesus wastu wõtab,
Ehitab mind kauniste,
Kutsub oma lauale,
Igawese rõõmule,
Kus kõik pühad ringis istwad,
Teda kiites hääli tõstwad.

Kes mind wõttis lunastada,
Jeesus Kristt, mu kuningas,
Wõtab mind nüüd ehitada
Krooniga, kuis tõutas
Taewas mina elan nüüd:
Tuhat korda: Head ööd!
Ondsa elu Jeesus andis
Ja mind armust taewa kandis.

Kirikus.

Enne kõnet.

Omal wiisil. 242.

Ma püüan kõigest hingest
Üht õnnist otsa nüüd,
Et siin on häda rohkest,
Sest nõuan ära siit:
Mul lust on ära minna.
Oh Jeesus, wõta mind,
Sest kurjast ilmast sinna,
Kus inglid kiitwad sind:

Ehk lahkuma küll pean
Ma oma ſõbruſt ſiit,
Neil kurbtus, ſeda tean,
Mull' rõõm on ſiiski nüüd.
Seſt teine teiſt ju ſaame
Seal rõõmſaſt nägema,
Ja lahkumata jääme
Siis taewas elama.

Ehk minuſt maha jääwad
Mu lapſukeſed küll,
Ja nende rasked päewad
Nüüd teewad muret mull',
Ma ſuren rõõmſaſt ſiiski,
Nad annan Jumalal',
See hoidku iſawiiſi
Neid oma warju all.

Päraſt kõnet.

Omal wiiſil. Liſa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewaſſe.
Ei ſuuda üksi astu ma ſammugi,
Seſt ſiruta mull' wastu käed alati.

Su armu ſülle aſe mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas laſe mind puhata.
End ſinna ära peita laſ' oma laſt,
Kõik muret ſu peal heita nii ustawaſt.

Kui ma ei ſaagi aru ſu armuſt weel,
Sa wiid mind läbi maru ka ſurma öõl.
Seſt wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewaſſe.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. 486.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeeſuſt näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste ſinna jään.

Koduäraſaatmiſel.

Wiiſil: Minu hing, oh ole rõõmus. 288

Head ööd! Nüüd lahkun mina,
Sõbrad, ärge leinake!
Ehk küll hale lahkumine,
Selle peale mõtelge:
Risti alt nüüd lähen ma
Jeeſu ſülle hingama.
Ülle päewa, kuu ja taewa
Lendab waim ja jätab waewa.
Minu hing nüüd lauldes tõttab
Taewa ſuure ausſe:
Seal mind Jeeſus wastu wõtab,
Ehitab mind kauniste,
Kutſub oma lauale,
Igawese rõõmule,
Kus kõik pühad ringis iſtwad,
Teda kiites hääli tõſtwad.

Kes mind wõttis lunastada,
Jeeſus Kriſt, mu kuningas,
Wõtab mind nüüd ehitada
Krooniga, kuis tõutas
Taewas mina elan nüüd:
Tuhat korda: Head ööd!
Ondſa elu Jeeſus andis
Ja mind armuſt taewa kandis.

Kirikus.

Enne kõnet.

Omal wiiſil. 242.

Ma püüan kõigeſt hingeſt
Üht õnniſt otſa nüüd,
Et ſiin on häda rohkeſt,
Seſt nõuan ära ſiit:
Mul luſt on ära minna.
Oh Jeeſus, wõta mind,
Seſt kurjaſt ilmaſt ſinna,
Kus inglid kiitwad ſind:

Ehk lahkuma küll pean
Ma oma ſõbruſt ſiit,
Neil kurbtus, ſeda tean,
Mull' rõõm on ſiiski nüüd.
Seſt teine teiſt ju ſaame
Seal rõõmſaſt nägema,
Ja lahkumata jääme
Siis taewas elama.

Ehk minuſt maha jääwad
Mu lapſukeſed küll,
Ja nende raſked päewad
Nüüd teewad muret mull',
Ma ſuren rõõmſaſt ſiiski,
Nad annan Jumalal',
See hoidku iſawiiſi
Neid oma warju all.

Päraſt kõnet.

Omal wiiſil. Liſa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewaſſe.
Ei ſuuda üksi astu ma ſammugi,
Seſt ſiruta mull' wastu käed alati.

Su armu ſülle aſe mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas laſe mind puhata.
End ſinna ära peita laſ' oma laſt,
Kõik muret ſu peal heita nii uſtawaſt.

Kui ma ei ſaagi aru ſu armuſt weel,
Sa wiid mind läbi maru ka ſurma ööl.
Seſt wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewaſſe.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. 486.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeeſuſt näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste ſinna jään.

Ingli hääl, ingli hääl,
Kostab minu wastu seal!
Kus on tiiwad, kus on tiiwad
Mis mind hädaoruſt wiiwad,
Siionisse täna weel!

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus.
Oh kui õnnis olen siis!

Surnuaial.

Omal wiisil. 161.

Jeesus, Õnnistegija,
On mu lootus, kuni elan,
Seda tean: temaga
Surmaski ma julge olen,
Kui ka pime surmaöö
Saadab hirmu minule.

Jeesus, peaſtja! elab weel,
Seſt ma saan ka elu näha,
Elan päraſt taewas seal,
Surm ei wõi mull' hirmu teha;
Jeesu liige olen ma,
Mind ei jäta maha ta.

Wiisil: Nüüd surnukeha matame. 37.

Kes haua juures seisame,
Nüüd Isa poole palume:
Oh Poia were läbi sa
Meil õnniſt otsa walmista!

On ära käidud elutee,
Jää meie ligi, Jeesuke!
Et meie õndsaſt sureme,
Su juures taewas elame.

Kui ükskord, surma wõitija,
Teeb hauad lahti wäega,
Laſ' meid siis tõusta rõõmuga,
Sind igaweste nägema.

PT
TRU Raamatukogu
285-37

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

Laulud

Ida Lehmthal'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

19. juunil 1921 a.

Sündinud: 29. nov. (12. detsembril) 1902 a.

Surn.: 15. juunil 1921 a.

Matmise sõna:

Õpeta mulle, Jehowa, oma teed, siis tahan mina sinu tões käia; ühenda minu süda enesega, et ma sinu nime kardan. Taaw. l. 86, 11.

Tartu Ülikooli Raamatu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Miisil: Mu nimi taewas kirja pandud. 266.

Siin lapsed armuſt walitſetud,
Seal Kristuſega pärijad!
Oh ſeda nime igatſetud!
Oh ſeda oſa õndſamat!
See on, mis meie ſüda nõuab,
Mis tema kangeſt ihaldab,
Kunni ta Waimus elu leiab
Ja päranduſe pandi ſaab.
Siin on meil rahu; aga parem
Ja õndſam põlw meid ootab weel.
Ei anta jäädwat paika warem
Kui alles taewas ülewel.
Siin käime rasket ristirada,
Kuid olgem julged, tuleb aeg,
Mil Jumal annab pärandada
Meil' taewa rõõmu, auu kõik!
Siis läeme oma pärismaale,
Mis juba ammu tõutu-,
Lus nimi „püha Jumalale"
Saab meie otſa kirjutud.
Mis Pühaſt Waimuſt oli ſündind:
Uſk, lootus, truudus, armaſtus, —
See jääb, kui kõik on maha langend,
Ja ilmub täies olekus.

Päraſt kõnet.

Omal wiiſil 487.

Oota, hing, oh oota Iſſandat ſa,
Tema peale looda, Ta on peaſtija.
Öö wiſtiſte Läeb ſull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda ſees
On ſul warjuks Jumal, truu abimees.
Oota, hing, oh oota Iſſandat ſa,
Tema peale looda, Ta on peaſtija.
Kui langeb kõik, Sull on warjupaik,
Kangem kui ſu kaitſja pole laente käik.
Tema on ju aitja ſu häda ſees.
Meidki, Iſſand, aita, truu abimees.

Päraſt õnnistamiſt.

Wiiſil: Hinge peiuke. 157.

Mine, lapſuke,
Iſa rahule,
Tõtta üles rõõmu ilma,
Tõtta õndſa armu hõlma,
Mis ſind ootamas,
Taewas ülewas!

Mine, lapſuke,
Pea jõuame
Meiegi ka Iſa kotta,
Kuhu arm ſind ära wõtta
Tahtis häda eeſt,
Walu, waewa käeſt.

Lahkud wara ſa,
Peaſed pea ka
Wõerſilt kalli kodumaale,
Armſa Iſa rinna naale:
Sinna rõõmſaste
Mine, lapſuke!

Surnuaial.

Wiiſil: Jeeſus ſurma ärawõitja.

Rooſiõis on murtud ära,
Lilleke on langenud.
Kustund ſelge ſilmaſära,
Surm on julgund naeruſuud.
Keel ei enam ema hüüa,
Käſi lillekeſt ei püüa,
Jalg ei hüppa rõõmuga,
Kõik on külm ja eluta.

Oh kui palju õnne kaob,
Ühe ſilmapilguga!
Oh kui ruttu hauda waob,
Mis ſiin õitſes iluga!
Tuuleõhk wiib inimeſe,
Nagu lille lehekeſe.
Ei ta aſet keegi näe,
Jälgi järele ei jäe.

Enne kõnet.

Wiisil: Mu nimi taewas kirja pandud. 266.

Siin lapsed armust walitsetud,
Seal Kristusega pärijad!
Oh seda nime igatsetud!
Oh seda osa õndsamat!
See on, mis meie süda nõuab,
Mis tema kangest ihaldab,
Kunni ta Waimus elu leiab
Ja päranduse pandi saab.
Siin on meil rahu; aga parem
Ja õndsam põlw meid ootab weel.
Ei anta jäädwat paika warem
Kui alles taewas ülewel.
Siin käime rasket ristirada,
Kuid olgem julged, tuleb aeg,
Mil Jumal annab pärandada
Meil' taewa rõõmu, auu kõik!
Siis läeme oma pärismaale,
Mis juba ammu tõutu',
Lus nimi „püha Jumalale"
Saab meie otsa kirjutud.
Mis Pühast Waimust oli sündind:
Usk, lootus, truudus, armastus, —
See jääb, kui kõik on maha langend,
Ja ilmub täies olekus.

Pärast kõnet.

Omal wiisil 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Öö wististe Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.
Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda, Ta on peastija.
Kui langeb kõik, Sull on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Tema on ju aitja su häda sees.
Meidki, Issand, aita, truu abimees.

Päraft õnnistamist.

Wiisil: Hinge peiuke. 157.

Mine, lapsuke,
Isa rahule,
Tõtta üles rõõmu ilma,
Tõtta õndsa armu hõlma,
Mis sind ootamas,
Taewas ülewas!
Mine, lapsuke,
Pea jõuame
Meiegi ka Isa kotta,
Kuhu arm sind ära wõtta
Tahtis häda eest,
Walu, waewa käest.
Lahkud wara sa,
Peased pea ka
Wõersilt kalli kodumaale,
Armsa Isa rinna naale:
Sinna rõõmsaste
Mine, lapsuke!

Surnuaial.

Wiisil: Jeesus surma ärawõitja.

Roosiõis on murtud ära,
Lilleke on langenud.
Kustund selge silmasära,
Surm on julgund naerusuud.
Keel ei enam ema hüüa,
Käsi lillekest ei püüa,
Jalg ei hüppa rõõmuga,
Kõik on külm ja eluta.
Oh kui palju õnne kaob,
Ühe silmapilguga!
Oh kui ruttu hauda waob,
Mis siin õitses iluga!
Tuuleõhk wiib inimese,
Nagu lille lehekese.
Ei ta aset keegi näe,
Jälgi järele ei jäe.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

Su rahukamber walmis,
Nüüd kenast ehitud,
Ja meie silmad waatwad,
Siin nutust kastetud.

Nüüd kaod meie silmist
Sa lahke palgega.
Sa oled läinud ilmast,
Hing lahkus rahuga.

Nüüd sulle walmistatud
On kena woodike;
Weel kenam paik saab antud
Sul taewas hingele!

Su usu laewukene,
On jõudnud kaldasse,
Kus püha peiukene
Sind ootab lahkeste.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Las' mind su külge jääda
Kui usklik lapsuke,
Ja elu nõnda seada,
Et saan siit taewasse.

Seal alati wõin kiita
Sind, Kristus, Isaga,
Ja Pühal' Waimul' näita
Suurt auu lõpmata.

PT
TRÜ Raamatukogu
285-32

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

Laulud
Aleksander Heinrich Laas'i
matmisel

Tallinna Jaani kirikus,
Pühapäewal, 25. weebruaril 1923 a.

Sündinud 28. mail 1866 a.
Surnud 18. weebr. 1923 a.

Puhka rahus, su mälestus elab!

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

Ma olen maha pannud
Nüüd reisi kepi käest,
Ja hinge Jeesul annud,
Ta omaks igaweşt.

Mu tee on ilmas käidud
Ja lõppend otsa waew;
Nüüd sadamasse jõudnud
On minu usu laew.

Seşt ärge kurwastage
Mu pärast ühtigi;
Waid üksnes Jeesust kiitke,
Ta armu tänage.

Mu hingel taewas rahu
Ja rõõm on lõpmata,
Saab hauast minu ihu
Ka ükskord tõusema.

Pärast kõnet.

Omal wiisil.

Jumal, sull' ligemal'
Ihkab mu waim.
Kantku mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüab sa mind
Koju, kus igaweşt
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Päraſt palwet.

Omal wiiſil.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeeſuſt näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste ſinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen ſu palet rõõmuga.

Ingli hääl, ingli hääl,
Kostab minu wastu ſeal!
Kus on tiiwad kus on tiiwad,
Mis mind hädaoruſt wiiwad
Siionisſe täna weel!

Taewa linn, taewa linn,
Oh, et ſeal ju olekſin,
Ja ta pärliwärawates,
Tema kuldſeis uulitſates
Oma Jeeſuſt kiidakſin.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitſen ſiis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeeſuſt taewa ilus,
Oh kui õnnis olen ſiis!

Surnuaia peal.

Wiiſil: Ma tahan jätta maha.

Ma olen wõidu ſaanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Seſt ärge leinake!
Jah, armſad, kuiwatada
Nüüd wõtke piſarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Kui wõitjal ehitage,
Mu woodit pärgadel,
Seſt taewaſt eluwäge
Ma wõitſin eneſel'
Sain krooni igaweſe,
Mis haljas otſata,
Et Poja õigus iſe
Mind wõtnud ehtida.

Enne kõnet.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

Ma olen maha pannud
Nüüd reisi kepi käest,
Ja hinge Jeesul annud,
Ta omaks igawest.

Mu tee on ilmas käidud
Ja lõppend otsa waew;
Nüüd sadamasse jõudnud
On minu usu laew.

Sest ärge kurwastage
Mu pärast ühtigi;
Waid üksnes Jeesust kiitke,
Ta armu tänage.

Mu hingel taewas rahu
Ja rõõm on lõpmata,
Saab hauast minu ihu
Ka ükskord tõusema.

Pärast kõnet.

Omal wiisil.

Jumal, sull' ligemal'
Ihkab mu waim.
Kantku mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mull',
Wiib ta mind wiimati
Ligemal' sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüab sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Pärast palwet.

Omal wiisil.

Laf' ma läen, laf' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Ingli hääl, ingli hääl,
Kostab minu wastu seal!
Kus on tiiwad kus on tiiwad,
Mis mind hädaorust wiiwad
Siionisse täna weel!

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen su palet rõõmuga.

Taewa linn, taewa linn,
Oh, et seal ju olekssin,
Ja ta pärliwärawates,
Tema kuldseis uulitsates
Oma Jeesust kiidaksin.

Paradiis, paradiis,
Sinu wilja maitsen siis!
Sinu elupuude wilus
Näen ma Jeesust taewa ilus,
Oh kui õnnis olen siis!

Surnuaia peal.

Wiisil: Ma tahan jätta maha.

Ma olen wõidu saanud
Ja jõudnud rahule,
Arm on mind lunastanud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Kui wõitjal ehitage,
Mu woodit pärgadel,
Sest taewast eluwäge
Ma wõitsin enesel'
Sain krooni igawese,
Mis haljas otsata,
Et Poja õigus ise
Mind wõtnud ehtida.

Siis walud, mured, minge
Kõik, mis mind waewanud!
Rõõm täidab minu hinge,
Et olen lunastud.
Ma maitsen tuhat ilu
Nüüd oma Looja ees,
Mul mööda waew ja walu,
Mis mäsſab ilma ſees.

Lõpu laul.

Omal wiisil.

Siin wiimſes woodis,
Puhka nüüd rahuga,
Lõpnud ſu häda
Ja ſilmaweſi ka
Elus küll kandſid
Risti ſa waikſeste,
Nüüd wõidumärgiks,
Riſt ſaab ſu hauale.

Puhka nüüd mullas
Rahuliſt hingamiſt,
Lootuſe peale
Saab pandud mullaſſe.
Oota, küll inglid
Sind kord ka hüüawad,
Uſklikud auga
Üles ſiis tõuſewad.

PT
TRU Raamatukogu
285-5

A.-S. „Ühiselu" trükk Tallinn, Lai tän. 5.

ARH PT-1100

Laulud

Elfride Johanna Laado

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

16. mail 1922. a. kell 3 p. l.

Sündinud: 6. oktoobril 1903. a.

Surnud: 12. mail 1922. a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingada;
Su palwele nüüd tulen:
Wii Sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingada;
Mu Jeesus tule Sina
Ja wii mind magama.

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puutu temasse.

Pärast kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal Jumal sull, Ligemal sull!
Kui tee ka waewane, Wiib mind sinule,
Kaswab mu ahastus, Üksainus laul mu suus:
Ligemal Jumal sull, Ligemal sull!

Kui ka siit muremaalt, Kutsud sa mind
Koju, kus igawest Leian ma sind.
Taewasse elama Tulen ma rõõmuga:
Ligemal Jumal sull, Ligemal sull!

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu' ma sammugi,
Sest siruta käed wastu mull' alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik mured su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Surnuaial.

Jeruusalem, sa püha taewa linn,
Ma ootan waluga,
Et ma kord sinu sisse jõuaksin,
Mu süda rahuta.
Kõik ilmamaad ma jätan
Siis maha rõõmsaste,
Ja armu tiiwul töttan
Siit ära, ülesse.

Oh kallis päew, weel kallim tunnike,
Oh millal jõuad sa,
Et minu igatseja hingeke
Saaks ilmast lahkuda?
Ma teda Jumalale
Siis tahan uskuda,
Et oma pärismaale
Wõiks minna elama.

Enne kõnet.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingada;
Su palwele nüüd tulen:
Wii Sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingada;
Mu Jeesus tule Sina
Ja wii mind magama.

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puutu temasse.

Pärast kõnet.

Omal wiisil.

Ligemal Jumal sull, Ligemal sull!
Kui tee ka waewane, Wiib mind sinule,
Kaswab mu ahastus, Ülsainus laul mu suus:
Ligemal Jumal sull, Ligemal sull!

Kui ka siit muremaalt, Kutsud sa mind
Koju, kus igawest Leian ma sind.
Taewasse elama Tulen ma rõõmuga:
Ligemal Jumal sull, Ligemal sull!

Pärast õnnistamist.

Omal wiisil.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu' ma sammugi,
Sest siruta käed wastu mull' alati.

Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik mured su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetumal, läeb taewasse.

Surnuaial.

Jeruusalem, sa püha taewa linn,
Ma ootan waluga,
Et ma kord sinu sisse jõuaksin,
Mu süda rahuta.
Kõik ilmamaad ma jätan
Siis maha rõõmsaste,
Ja armu tiiwul tõttan
Siit ära, ülesse.

Oh kallis päew, weel kallim tunnike,
Oh millal jõuad sa,
Et minu igatseja hingeke
Saaks ilmast lahkuda?
Ma teda Jumalale
Siis tahan uskuda,
Et oma pärismaale
Wõiks minna elama.

Sa püha linn, sind teretab mu keel,
Uks mu eest lahti tee!
Ju ammust ajast igatses mu meel
Su au järele.
Nüüd olen ma sind näinud,
Ja rõõmust läigib silm.
Kõik waew on otsa läinud,
Mis mulle saatnud ilm.

Lõpu laul.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeesust näen!
Seda üksi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste sinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kaota!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen Su palet rõõmuga.

Ingli heal, ingli heal,
Kostab minu wastu seal!
Kus on tiiwad, kus on tiiwad,
Mis mind hädaorust wiiwad,
Siionisse täna weel!

PT
TRÜ Raamatukogu
285-1

„Ühiselu" trükk, Tallinnas

ARH F1-1100

112

Laulud

stud. theol.

Alfred Künstler'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus 17. mail 1922.

Sündinud: 25. augustil 1896.

Surnud: 14. mail 1922.

Motto: Headus ja heldus peawad mind taga ajama kõige mu eluaja, ja ma jään Jehowa kotta kauaks ajaks.
Taw. l. 23, 6.

Tartu Ülikooli Raam
ARHIIVKO

Enne kõnet.

Omal wiisil. 455.

Ma kummardan sind, armu wägi,
Mis Jeesuses end ilmutand,
Ma astun armastuse ligi,
Mis põrmu peale halastand:
Mu omast mõte ära kaub
Ja armu merde üksi waub.
Kui wäga sa mind armastanud
Ja kui süda nõuab mind!
See imearm mind äratanud,
Et minu hing ka ihkab sind.
Mu sees sa asu, armu wõimus,
Et wõsuksin ka sinu waimus.
Ma tunnen, süda sõuab sulle,
Su oma olen üksines,
Ei kaduw ilm too õnne mulle,
Mull elu sinus elades:
Su juures rahu, rõõmu leian,
End armu merde peita püüan!

Päraſt kõnet.

Wiisil: Ma kumardan sind, armuwägi. . .

Mu Isa, juba kaugelt nägid
Sa poega rodu tulewat
Ja jälle armus lahti tegid
Sa kadund kodu wärawad,
Su kaela ümbert kinni hakkan,
Su rinna na'al end terweks nutan.
Ei enam wõersile ma taha
Su juuresi, isa, lahkuda.
Waid wäsind süda koduraha
Nüüd ikka ihkab hingata.
Oh õnnis hingekodu elu,
Siin möödas jänu, kustund walu.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. Liſa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewaſſe.
Ei ſuuda ütſi astu ma ſammugi,
Seſt ſiruta mull' wastu käed alati.

Su armu ſülle aſe mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas laſe mind puhata.
End ſinna ära peita laſ' oma laſt,
Kõik muret ſu peal heita nii ustawaſt.

Kui ma ei ſaagi aru ſu armuſt weel,
Sa wiid mind läbi maru ka ſurma ööſ.
Seſt wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetamal, läeb taewaſſe.

Surnuaia peal.

Wiiſil: Mu elu Kristus iſe.

Mu Jeeſus, wäſind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii Sa mind magama!

Nii mitmeſt künkaſt üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud ſile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäſind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeeſus, tule ſina
Ja wii mind magama:

Mu ihu mulla põue,
Su ſülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puudu temaſſe.

Enne kõnet.

Omal wiisil. 455.

Ma kummardan sind, armu wägi,
Mis Jeesuses end ilmutand,
Ma astun armastuse ligi,
Mis põrmu peale halastand:
Mu omast mõte ära kaub
Ja armu merde üksi waub.
Kui wäga sa mind armastanud
Ja kui süda nõuab mind!
See imearm mind äratanud,
Et minu hing ka ihkab sind.
Mu sees sa asu, armu wõimus,
Et wõsukšin ka sinu waimus.
Ma tunnen, süda sõuab sulle,
Su oma olen ütšines,
Ei kaduw ilm too õnne mulle,
Mull elu sinus elades:
Su juures rahu, rõõmu leian,
End armu merde peita püüan!

Päraſt kõnet.

Wiisil: Ma kumardan sind, armuwägi. . .

Mu Isa, juba kaugelt nägid
Sa poega todu tulewat
Ja jälle armus lahti tegid
Sa kadund kodu wärawad,
Su kaela ümbert kinni hakkan,
Su rinna na'al end terweks nutan.
Ei enam wõerile ma taha
Su juurest, isa, lahkuda.
Waid wäsind süda kodurahu
Nüüd ikka ihkab hingata.
Oh õnnis hingekodu elu,
Siin möödas jänu, kustund walu.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu käed alati.
Su armu sülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.
Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööst.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Siis tee mul, jõuetamal, läeb taewasse.

Surnuaia peal.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

Mu Jeesus, wäsind olen
Ja tahan hingata,
Su palwele nüüd tulen:
Wii Sa mind magama!
Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.
Nüüd wäga wäsind mina
Ja tahan hingata;
Mu Jeesus, tule sina
Ja wii mind magama:
Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puudu temasse.

Lõpulaul.

Wiisil: Oh wõta mind, mu Jsſand, käekõrwale. . .

Nüüd Jeeſus, ſurnud olen
Ma endale —
Ja ainult ſulle elan
Nii täieste!
Mu tahtmine, ta murdus
Su risti ees,
Uus waimuwägi ſündis
Mu ſüdames.

Maailma himu kustus
Kui udusſe,
Uus ilu taewaſt paistis
Mu waimusſe.
Nüüd pühkmeteks ma arwan
Ta lusti kõik
Ja ſilmi ſinna tõstan,
Kus ſinu riik.

Mu oma mõte waikib,
Ei kustumas.
Silm uues õnnes läigib
Nüüd Jumalas.
Siis wõta mind ja ſaada
Uut elutead —
Ei karda enam ſüda
Ka keſet ööd.

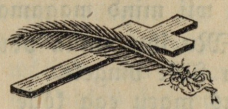

PT
ERÜ Raamatukogu
284-112

Sõjawäe trükikoda.

449

ARH PT-1100

Laulud
Walentin Künkmann'i
matmisel

Tallinna Jaani kirikus.

27. juulil 1926 a. kell 3 p. l.

Sündinud: 9. jaanuaril 1920 a.

Surnud: 24. juulil 1926 a.

Tartu Ülikooli Raamatu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Jumal, sull' ligemal',
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa öösl
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mul
Wiib ta mind wiimati
Ligemal sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüab sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Päraſt kõnet.

Wiisil: Jeesus surma ärawõitja!

Roosiõis on murtud ära
Lilleke on langenud
Kustund selge silmasära,
Surm on sulgund naerusuud.
Keel ei enam ema hüüa,
Käsi lillekest ei püüa,
Jalg ei hüppa rõõmuga
Kõik on külm ja eluta.

Oh kui palju õnne kaob
Ühe silmapilguga!
Oh kui ruttu hauda waob,
Mis siin õitses iluga,
Tuuleõhk wiib inimese,
Nagu lille lehekese.
Ei ta aset keegi näe,
Jälgi järele ei jää!

Päraſt õnnistamiſt.

Wiiſil: Wõitle hästi kui ſind Jumal.

Jumalaga, armſad jääge!
Wiimaſt käiku algan ma,
Sellelt teelt ei keegi enam
Tagaſi wõi pöörata.

Elu andis muret, waewa,
Elu andis õnne ka.
Saatus juhtis nõnda laewa
Et kõik pidi lõppema.

Jumalaga armſad, jääge,
Arge liialt leinake!
Taewaiſa tahtis ſeda
Et ma läheks rahule.

Surnuaial.

Wiiſil: Ma kummardan ſind, armuwägi

Mu Iſa, juba kaugelt nägid
Sa poega koju wankuwat
Ja jälle armus lahti tegid
Sa kadund kodu wärawad.
Su kaela ümbert kinni hakkan,
Su rinna na'al end terweks nutan.

Ei enam wõõrſile ma taha
Su juureſt, Iſa, lahkuda,
Waid wäſind ſüda kodurahu
Nüüd ikka ihkan hingata.
Oh õnnis hingekodu elu,
Siin möödas janu, kuſtund walu.

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Jumal, sull' ligemal',
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal sull'!

Kui teekond waewane
Käia on mul
Wiib ta mind wiimati
Ligemal sull'.
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Ja kui siit muremaalt
Hüüad sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma:
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'!

Päraſt kõnet.

Wiisil: Jeesus surma ärawõitja!

Roosiõis on murtud ära
Lilleke on langenud
Kustund selge silmasära,
Surm on sulgund naerusuud.
Keel ei enam ema hüüa,
Käsi lillekest ei püüa,
Jalg ei hüppa rõõmuga
Kõik on külm ja eluta.

Oh kui palju õnne kaob
Ühe silmapilguga!
Oh kui ruttu hauda waob,
Mis siin õitses iluga,
Tuuleõhk wiib inimese,
Nagu lille lehekese.
Ei ta aset keegi näe,
Jälgi järele ei jää!

Päraſt õnnistamiſt.

Wiisil: Wõitle hästi kui sind Jumal.

Jumalaga, armsad jääge!
Wiimast käiku algan ma,
Sellelt teelt ei keegi enam
Tagasi wõi pöörata.

Elu andis muret, waewa,
Elu andis õnne ka.
Saatus juhtis nõnda laewa
Et kõik pidi lõppema.

Jumalaga armsad, jääge,
Arge liialt leinake!
Taewaisa tahtis seda
Et ma läheks rahule.

Surnuaial.

Wiisil: Ma kummardan sind, armuwägi

Mu Isa, juba kaugelt nägid
Sa poega koju wankuwat
Ja jälle armus lahti tegid
Sa kadund kodu wärawad.
Su kaela ümbert kinni hakkan,
Su rinna na'al end terweks nutan.

Ei enam wõõrsile ma taha
Su juurest, Isa, lahkuda,
Waid wäsind süda kodurahu
Nüüd ikka ihkan hingata.
Oh õnnis hingekodu elu,
Siin möödas janu, kustund walu.

Lõpulaul.

Wiisil: Mu elu Kristus ise.

Haud kinni! Hinga rahus
Nüüd, armsam, mulla all!
Su hing on kodu leidnud
Seal taewas ülewal.

Sa läksid pea ära
Töö jätsid pooleli.
Su rõõmust silmasära
Weel waimus näeme.

Siis wiimseks kingiks wõta
Nüüd soojad pisarad
Mis õitswaid lillekesi
Su haual kastawad.

PT
TRÜ Raamatukogu
284 - 111

A.-S. „Uhiselu" trükk. — Tallinn, Pikk uul. 42.

ARH PT-1100

109

†

Bibliotheca Universitatis Tartuensis

Laulud

Friedrich-Voldemar Künkma

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

15. nov. 1942

Sünd.: 23. veebr. 1890

Surn.: 8. nov. 1942

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Kirikus.

Viisil: Ma tahan jätta maha.

Ons palju maad veel käia? —
Nii õhkab rändaja.
Rind rahu siit ei leia.
Kus on mu kodumaa?
Kus lõpeb vaev ja häda
Ja murdub raske rist,
Seal, seal, kus Isa kodu
Kord varjab väsind last.

Oh saagu mulle tiivad
Kui kotka pojale,
Mis nagu last mind viivad
Mu isa sülesse.
Mind kann'vad kodu randa,
Kus lõpeb oht ja rist;
Sealt tahab rahu anda
Mull' Issand Jeesus Krist.

Seal olla tahan ikka
Ei enam võõrana,
Ja jääda nende sekka,
Kes hiilg'vad krooniga;
Seal pühas päranduses
Ma hingan vaiksesti,
Ma uinun Isa süles
Kui väsind lapsuke.

Miks on teil vesi silmas —
Mul teete kurvastust.
Kes ühe Isa hõlmas,
Neil pole lahutust.
Mis arm on ühendanud,
Surm ei või lõhkuda,
Mis Issand istutanud,
See peab kasvama.

Viisil: Mis vaevab sinu südant.

Mu Jeesus, vii mind koju,
Kus valud vaikivad.
Seal päev ei iial looju,
Seal jälle terveks saan!
Mu Lunastaja juures
Mu hinge rahumaad,
Seal õhtuvarjud suured
Ei enam kohuta!

Üht palvet üksi tunnen:
Vii, Jeesus, koju siit!
Ses palves rõõmus olen,
Kui kuuleks koduviit:
„Mu laps, su Isa rinnal
Sa varsti terveks saad,
Seal armu pühal pinnal
Su hingel õnnemaa!“

Surnuaial.

Viisil: Mu elu Kristus ise.

Mu Jeesus, väsind olen
Ja tahan puhata,
Su palvele nüüd tulen:
Vii sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Vaid hoopis ummune.

Nüüd väga väsind mina
Ja tahan puhata;
Mu Jeesus, tule Sina
Ja vii mind magama.

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puudu temasse.

Omal viisil.

Tähtede taga kord koidab sull' taevas,
Ootus ja lootus seal täide sul läeb!
Mis sa siin kannud ja kannatand vaevas,
:,: Kõik seal s'ust igavest' maha nüüd jääb :,:

Tähtede taga, seal vajub kõik vale.
Seal näed, mis tumedaks teinud on ilm.
Kurbuse järel peab läik'ma su pale,
:,: Õndsamas rõõmus siis särab su silm. :,:

Tähtede taga sull' lehvivad palmid,
Taevalist karastust, rõhutud rind!
Jumala inglite kiitusesalmid,
:,: Rahusse saatvad sind, väsinud hing. :,:

Kirikus.

Viisil: Ma tahan jätta maha.

Ons palju maad veel käia? —
Nii õhkab rändaja.
Rind rahu siit ei leia.
Kus on mu kodumaa?
Kus lõpeb vaev ja häda
Ja murdub raske rist,
Seal, seal, kus Isa kodu
Kord varjab väsind last.

Oh saagu mulle tiivad
Kui kotka pojale,
Mis nagu last mind viivad
Mu isa sülesse.
Mind kann'vad kodu randa,
Kus lõpeb oht ja rist;
Sealt tahab rahu anda
Mull' Issand Jeesus Krist.

Seal olla tahan ikka
Ei enam võõrana,
Ja jääda nende sekka,
Kes hiilg'vad krooniga;
Seal pühas päranduses
Ma hingan vaiksesti,
Ma uinun Isa süles
Kui väsind lapsuke.

Miks on teil vesi silmas —
Mul teete kurvastust.
Kes ühe Isa hõlmas,
Neil pole lahutust.
Mis arm on ühendanud,
Surm ei või lõhkuda,
Mis Issand istutanud,
See peab kasvama.

Viisil: Mis vaevab sinu südant.

Mu Jeesus, vii mind koju,
Kus valud vaikivad.
Seal päev ei iial looju,
Seal jälle terveks saan!
Mu Lunastaja juures
Mu hinge rahumaad,
Seal õhtuvarjud suured
Ei enam kohuta!

Üht palvet üksi tunnen:
Vii, Jeesus, koju siit!
Ses palves rõõmus olen,
Kui kuuleks koduviit:
„Mu laps, su Isa rinnal
Sa varsti terveks saad,
Seal armu pühal pinnal
Su hingel õnnemaa!“

Surnuaial.

Viisil: Mu elu Kristus ise.

Mu Jeesus, väsind olen
Ja tahan puhata,
Su palvele nüüd tulen:
Vii sa mind magama!

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Vaid hoopis ummune.

Nüüd väga väsind mina
Ja tahan puhata;
Mu Jeesus, tule Sina
Ja vii mind magama.

Mu ihu mulla põue,
Su sülle hingeke,
Kus maru ega kõue
Ei puudu temasse.

Omal viisil.

Tähtede taga kord koidab sull' taevas,
Ootus ja lootus seal täide sul läeb!
Mis sa siin kannud ja kannatand vaevas,
:,: Kõik seal s'ust igavest' maha nüüd jääb :,:

Tähtede taga, seal vajub kõik vale.
Seal näed, mis tumedaks teinud on ilm.
Kurbuse järel peab läik'ma su pale,
:,: Õndsamas rõõmus siis särab su silm. :,:

Tähtede taga sull' lehvivad palmid,
Taevalist karastust, rõhutud rind!
Jumala inglite kiitusesalmid,
:,: Rahusse saatvad sind, väsinud hing. :,:

Viisil: Las' ma läen, las' ma läen.

Väsind pikast eluvaevast,
Leidsin hingerahu taevast.
Ihu kalmukambri toodi,
Kus mul valmis viimne voodi,
Siin võin rahus puhata!

Vaikset unelaulu kuulen,
Õnnist rõõmu vaimus tunnen.
Magus uni silmad vaotab,
Eluvaevad, mured kaotab.
Tahan mullas magada!

Närtsind ihu, see jääb hauda,
Pärib katteks kirstulaua,
Aga hing, ei tema sure,
Lendab surmahauast üle
Igavesse elusse!

Taeva õndsuses ja ilus
Hing on igaveses elus,
Närtsimatus eluvallas,
Kustumatus koidukullas —
Vaim jääb Isa sülesse!

PT
TRÜ Raamatukogu
284-109

T. 7290. „Revaler Zeitung"

ARH PT-1100

99

†

Laulud

Artur Käfig'i

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

7. juunil 1921. a.

Sünd.: 16. jaanuaril 1898 a.

Surnud: 4. juunil 1921 a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Siin wiimses woodis puhka nüüd rahuga,
Lõpnud su häda ja silmawesi ka,
Elus küll kandsid risti sa waikseste,
Nüüd wõidumärgiks rist saab su hauale.

Meie siin sõudmas tormise mere peal,
Sind rahuranda su laew on kandnud seal.
Meil siin maailmas häda ja oht on ees,
Sina seal taewas rahu ja rõõmu sees.

Puhka siis hauas rahulist, iwake,
Lootuse peale pandi sind mullasse.
Oota, küll inglid sind kord ka hüüawad,
Usklikud auuga üles siis tõusewad.

Pärast kõnet.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu käed alati.

Su armu fülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale
Siis tee mul jõuetumal, läeb taewasse.

Ma kummardan sind, armu wägi,
Mis Jeesuses end ilmutand,
Ma astun armastuse ligi,
Mis põrmu peale halastand:
Mu omast mõte ära kaub
Ja armu merde üksi waub.

Sest Jeesu nime ülendage,
Seal armuhallik alganud,
Sealt saawad kosutust ja wäge
Kõik, kes on kroonil ehitud:
Kuis kummardawad nende wäed,
Kuis läewad risti palwe käed!

Lõpu laul.

Wiisil: Oh Jeesus sinu walu. 237 b.

Teid jumalaga jätan
Mu armsad omakssed,
Ja taewa poole tõttan,
Kus on mu pärismaa.
Teil olin rõõmuks olnud,
Nüüd toon teil kurwastust.
Teid Jeesus ise aitku,
Kes on täis halastust.

Arm üürikeseks oli
Mind annud teitele,
Arm mind nüüd ära kannud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Siin wiimses woodis puhka nüüd rahuga,
Lõpnud su häda ja silmawesi ka,
Elus küll kandsid risti sa waikseste,
Nüüd wõidumärgiks rist saab su hauale.

Meie siin sõudmas tormise mere peal,
Sind rahuranda su laew on kandnud seal.
Meil siin maailmas häda ja oht on ees,
Sina seal taewas rahu ja rõõmu sees.

Puhka siis hauas rahulist, iwake,
Lootuse peale pandi sind mullasse.
Oota, küll inglid sind kord ka hüüawad,
Usklikud auuga üles siis tõusewad.

Pärast kõnet.

Omal wiisil. Lisa 85.

Oh wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale,
Et tee mul, jõuetumal, läeks taewasse.
Ei suuda üksi astu ma sammugi,
Sest siruta mull' wastu käed alati.

Su armu fülle ase mull' juhata,
Seal rõõmus, waewas lase mind puhata.
End sinna ära peita las' oma last,
Kõik muret su peal heita nii ustawast.

Kui ma ei saagi aru su armust weel,
Sa wiid mind läbi maru ka surma ööl.
Sest wõta mind, mu Jumal, käe kõrwale
Siis tee mul jõuetumal, läeb taewasse.

Omal wiisil. 445.

Ma kummardan sind, armu wägi,
Mis Jeesuses end ilmutand,
Ma astun armastuse ligi,
Mis põrmu peale halastand:
Mu omast mõte ära kaub
Ja armu merde üksi waub.

Sest Jeesu nime ülendage,
Seal armuhallik alganud,
Sealt saawad kosutust ja wäge
Kõik, kes on kroonil ehitud:
Kuis kummardawad nende wäed,
Kuis läewad risti palwe käed!

Lõpu laul.

Wiisil: Oh Jeesus sinu walu. 237 b.

Teid jumalaga jätan
Mu armsad omakssed,
Ja taewa poole tõttan,
Kus on mu pärismaa.
Teil olin rõõmuks olnud,
Nüüd toon teil kurwastust.
Teid Jeesus ise aitku,
Kes on täis halastust.

Arm üürikeseks oli
Mind annud teitele,
Arm mind nüüd ära kannud,
Sest ärge leinake!
Jah, armsad, kuiwatada
Nüüd wõtke pisarad!
Mis wõiks teid kurwastada?
Ma pärin rahumaad.

Omal wiisil. 486.

Laſ' ma läen, laſ' ma läen
Sinna, kus ma Jeeſuſt näen!
Seda ükſi taga nõuan,
Et ta palge ette jõuan,
Igaweste ſinna jään.

Walgusta, walgusta,
Päike, pilwed kauta!
Seda aega ootan wäga,
Millal kõige wagadega
Näen ſu palet rõõmuga.

Ingli hääl, ingli hääl,
Kostab minu wastu ſeal!
Kus on tiiwad, kus on tiiwad
Mis mind hädaoruſt wiiwad
Siionisſe täna weel!

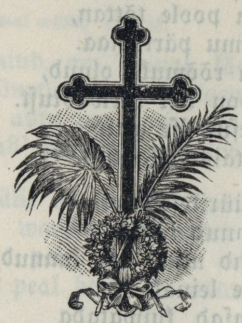

PT
TRÜ Raamatukogu
284-99

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

Laulud

Johannes Käbi

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

12. jaanuaril 1921 a.

—

Sündinud.: 6. juunil 1872 a.

Surn.: 7. jaanuaril 1921 a.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Küll minu surm wõib ligi olla!
Aeg ära läeb, ots pea käe;
Küll mullegi wõib ruttu tulla
Ju minu wiimne tunnike.
Jeesuse päraſt palun ma:
Mind aita õndſaſt lahkuda!

Kõik enne ööd wõib teiseks minna
Kui oli wara hommikul;
Et ſiin maailmas elan mina,
On alati surm ligi mul.
Jeesuse päraſt palun ma:
Mind aita õndſaſt lahkuda!

Surm tulgu mulle homme, täna:
Küll wõitu ſaan ma Jeesuses,
Ta armu warjul ſeiſan mina,
Ma hoitud tema were ſees.
Jeesuſe päraſt palun ma:
Mind aita õndſaſt lahkuda!

Päraſt kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu. 237 b

Et laula surma laulu,
Sa kaduw inime,
Ehk otsa ſaab ju täna
Sull' ſinu elutee,
Ehk enne päewa loodet
Läed juba hingama
Ja kui ta uueſt tõuſeb,
Ei tõuſe enam ſa.

Päraſt õnnistamiſt.

Omal wiiſil. 487.

Oota, hing, oh oota Iſſandat ſa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Öö wististe
Läeb ſull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda ſees
On ſul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota hing, oh oota Iſſandat ſa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb köik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui ſu kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja ſu häda ſees.
Meidki Iſſand, aita, truu abimees.

Surnuaial.

Wiiſil: Jeeſus, Onnistegija. 161.

Minge hauda kaewama
Waeſel' wäſind rändajale,
Laske mind nüüd lahkuda
Hädaoruſt rahumaale:
Kuhu inglid kutſuwad,
Rahu mulle pakuwad.

Wõtke hauda kaewata,
Ei ma muud nüüd enam taha,
Reiſikepi panen ma
Tema kõrwa täieſt maha.
Lähen iſe woodisſe,
Wiimſe, waikſe rahule!

Mis ſiin hädaorus weel
Oleks minul waeſel teha?
Kui ka ſelle ilma teel
Auu ja wäge küllalt näha:
Nagu tolm, mis õhu ſees,
On ta tõuswa tuule ees.

Enne kõnet.

Omal wiisil.

Küll minu surm wõib ligi olla!
Aeg ära läeb, ots pea käe;
Küll mullegi wõib ruttu tulla
Ju minu wiimne tunnike.
Jeesuse päräst palun ma:
Mind aita õndsast lahkuda!

Kõik enne ööd wõib teiseks minna
Kui oli wara hommikul;
Et siin maailmas elan mina,
On alati surm ligi mul.
Jeesuse päräst palun ma:
Mind aita õndsast lahkuda!

Surm tulgu mulle homme, täna:
Küll wõitu saan ma Jeesuses,
Ta armu warjul seisan mina,
Ma hoitud tema were sees.
Jeesuse päräst palun ma:
Mind aita õndsast lahkuda!

Päräst kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu. 237 b

Et laula surma laulu,
Sa kaduw inime,
Ehk otsa saab ju täna
Sull' sinu elutee,
Ehk enne päewa loodet
Läed juba hingama
Ja kui ta uuest tõuseb,
Ei tõuse enam sa.

Päräst õnnistamist.

Omal wiisil. 487.

Oota, hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Ö wististe
Läeb sull' koidule,
Talwe järel tuleb kuldne kewade.
Murede marus ja häda sees
On sul warjuks Jumal, truu abimees.

Oota hing, oh oota Issandat sa,
Tema peale looda,
Ta on peastija.
Kui langeb kõik,
Sul on warjupaik,
Kangem kui su kaitsja pole laente käik.
Ta on ju aitja su häda sees.
Meidki Issand, aita, truu abimees.

Surnuaial.

Wiisil: Jeesus, Onnistegija. 161.

Minge hauda kaewama
Waesel' wäsind rändajale,
Laske mind nüüd lahkuda
Hädaorust rahumaale:
Kuhu inglid kutsuwad,
Rahu mulle pakuwad.

Wõtke hauda kaewata,
Ei ma muud nüüd enam taha,
Reisikepi panen ma
Tema kõrwa täiest maha.
Lähen ise woodisse,
Wiimse, waikse rahule!

Mis siin hädaorus weel
Oleks minul waesel teha?
Kui ka selle ilma teel
Auu ja wäge küllalt näha:
Nagu tolm, mis õhu sees,
On ta tõuswa tuule ees.

Lõpu laul.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Nii mitmest künkast üle
Läks minu elutee,
Ta tihti polnud sile,
Waid hoopis ummune.

Nüüd wäga wäsind mina
Ja lähen puhkama
Wõib olla teist, ehk täna
Saab järel tulema

Nüüd waikse mulla põue
Hing Jeesu sülesse
Läeb, kus kõik häda, walu
Ei puutu minusse.

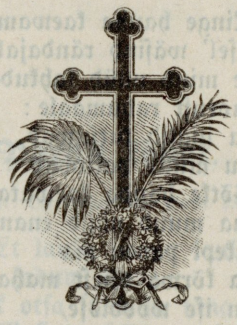

PT
TRÜ Raamatukogu
284-98

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.

ARH PT-1100

128

Laulud

Pauline Helene Joost'i

(sünd. Altdorf)

matmisel

Tallinna Jaani kirikus

2. nowembril 1922 a.

Sündinud: 16. aprillil 1847 a.

Surnud: 28. oktoobril 1922 a.

Puusärgi kiri:

„Sinu kätte panen ma tallele oma waimu, Sa oled mind lunastanud, oh Jehoowa, Sa tõe Jumal!"

Taaw. Laul 36, 6.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

Enne kõnet.

Omal wiisil. 270.

Jerusalem, sa püha taewa linn,
Ma ootan waluga,
Et ma kord sinu sisse jõuaksin,
Mu süda rahuta.
Kõik ilmamaad ma jätan
Siis maha rõõmsaste
Ja armu tiiwul tõttan
Siit ära, ülesse.

Oh kallis päew, weel kallim tunnike,
Oh millal jõuad sa,
Et minu igatseja hingeke
Saaks ilmast lahkuda
Ma seda Jumalale
Siis tahan uskuda,
Et oma pärismaale
Wõiks minna elama.

Sa püha linn, sind teretab mu keel
Üks mu eest lahti tee!
Ju ammust ajast igatses mu meel
Su au järele.
Nüüd olen ma sind näinud,
Ja rõõmust läigib silm.
Kõik waew on otsa läinud,
Mis mulle saatnud ilm.

Päraſt kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu. 237 b.

Kui ükskord pean mina
Siit ilmast lahkuma,
Siis ära lahku sina
Must oma armuga;
Ja kui mul surmahigi
On otsas raskeste,
Siis ole minu ligi
Ja wii mind taewasse.

Päraſt palwet.

Omal wiiſil.

Jumal ſull' ligemal
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööſt
Üles ſu wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainſam ſoow mu ſuus.
Jumal, ſull' ligemal',
Ligemal' ſull'.

Kui teekond waewane
Käia on mull,
Wiib ta mind wiimati
Ligemal ſull
Mind inglid armſaste
Kannawad rahuſſe!
Jumal ſull' ligemal,
Ligemal ſull'.

Ja kui ſiit muremaalt
Hüüad ſa mind
Koju, kus igaweſt
Leian ma ſind,
Taewaſſe elama
Lauldes ſiis tulen ma
Jumal, ſull' ligemal',
Ligemal' ſull'.

Surnuaial.

Omal wiiſil.

Oh, minu käed nüüd wõta
Ja alati
Mind, armas Iſſand, ſaada
Mu otſani.
Ma ükſi ei wõi käia
Ei ſammugi,
Kus iial käid, laſ' olla,
Mind ühtlaſi.

Enne kõnet.

Omal wiisil. 270.

Jerusalem, sa püha taewa linn,
Ma ootan waluga,
Et ma kord sinu sisse jõuaksin,
Mu süda rahuta.
Kõik ilmamaad ma jätan
Siis maha rõõmsaste
Ja armu tiiwul tõttan
Siit ära, ülesse.

Oh kallis päew, weel kallim tunnike,
Oh millal jõuad sa,
Et minu igatseja hingeke
Saaks ilmast lahkuda
Ma seda Jumalale
Siis tahan uskuda,
Et oma pärismaale
Wõiks minna elama.

Sa püha linn, sind teretab mu keel
Uks mu eest lahti tee!
Ju ammust ajast igatses mu meel
Su au järele.
Nüüd olen ma sind näinud,
Ja rõõmust läigib silm.
Kõik waew on otsa läinud,
Mis mulle saatnud ilm.

Päraſt kõnet.

Wiisil: Oh Jeesus, sinu walu. 237 b.

Kui ükskord pean mina
Siit ilmast lahkuma,
Siis ära lahku sina
Must oma armuga;
Ja kui mul surmahigi
On otsas raskeste,
Siis ole minu ligi
Ja wii mind taewasse.

Päraſt palwet.

Omal wiisil.

Jumal sull' ligemal
Ihkab mu waim.
Kandku mind waewa ööst
Üles su wõim.
Kui kaswab ahastus,
Siis ainsam soow mu suus.
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'.

Kui teekond waewane
Käia on mull,
Wiib ta mind wiimati
Ligemal sull
Mind inglid armsaste
Kannawad rahusse!
Jumal sull' ligemal,
Ligemal sull'.

Ja kui siit muremaalt
Hüüad sa mind
Koju, kus igawest
Leian ma sind,
Taewasse elama
Lauldes siis tulen ma
Jumal, sull' ligemal',
Ligemal' sull'.

Surnuaial.

Omal wiisil.

Oh, minu käed nüüd wõta
Ja alati
Mind, armas Issand, saada
Mu otsani.
Ma üksi ei wõi käia
Ei sammugi,
Kus iial käid, las' olla,
Mind ühtlasi.

Mu nõtra südant hoia
Sa armuga,
Ja teda rõõmus, hädas
Ka waigista.
Las' oma last su jalgel
Nüüd puhata,
Ei taha näha mina
Waid uskuda.

Ehk mina ei saa tunda
Su warju küll,
Sa õigel teel wõid saata
Ka pimedal.
Oh minu käed nüüd wõta
Sa alati
Mind armas Issand saada
Mu otsani.

Wiisil: Mu elu Kristus ise. 9.

Nüüd Jumalaga sõbrad,
Ja armsad lapsed ka:
Kätt annan ma teil waimus,
Ei silm teid enam näe.

Ma wiimse woodi tõttan
Nüüd rõõmsast elama,
See woodi Jeesus teinud
Mul rahukambriks nüüd.

Nüüd Jumalaga päike
Ka oma iluga,
Mul taewas parem päike
On Õnnistegija.

ET
TRÜ Raamatukogu
282-128

J. & A. Paalmann'i trükk, Tallinnas.